ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான ஸ்ரீஅருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானஸாரம் ப்ரமேயஸாரம்.

இதற்கு

விசதவாக்சிகாமணியான

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநமும்

பதவுரையும்

ஸம்ப்ரதாயஸ்த்ர்களான

ஸ்ரீமான் புதுப்பேர்

வித்வான்: வெங்கடாசார்யராலும்

ஸ்ரீமான் புதுப்பட்டு

திருவேங்கடா சாரியராலும்,

நன்றுகப் பரிசோதிக்ககப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

பராங்குச திருவவதாராதி ருதகஷ - வது ஸம்வத்ஸரமான

நள ஸம்வத்ஸரத்தில்:

காஞ்சீபுரம்.

யுனைடெட் அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிட்டு ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

விஜயதேதாம்

1916.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

——(*)——

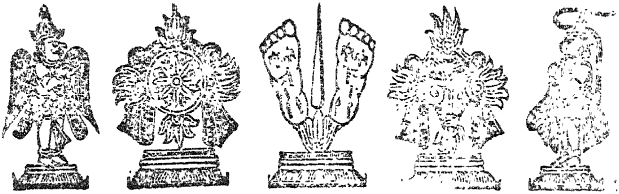
தனிஸ்லோக வ்யாக்யானம், ப்ரதிபத தாத்பர்யஸஹிதம்		1	10	0
பாஸுராதி தனிஸ்லோகம	,, ,,	0	3	0
ராமசரமஸ்லோகம்	,, ,,	0	1	0
ஸங்க்ராஸ்லோக டிப்பணீ	,, ,,	0	2	6
யதிதர்மஸமுச்சயம்	,, ,,	0	9	0
முதல் திருவந்தாதி	,, அரும்பதப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	9	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,, ,,	0	6	6
மூன்றாம் திருவந்தாதி	,, ,,	0	6	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	,, ,,	0	7	0
திருவிருத்தம்	அரும்பதப்ரதிபத தாத்பர்யஸஹிதம்	1	14	0
திருவாசிரியம்	,, ,,	0	3	0
பெரியதிருவந்தாதி	,, ப்ரதிபதஸஹிதம்		7	0
திருவெழுகூற்றிருக்கை	,, ,,	0	3	0
சிறியதிருமடல்	,, ,,	0	5	0
பெரிய திருமடல்	,, ,,	0	5	0
திருக்குறுந்தாண்டகம்	,, ,,	0	3	0
திருநெடுந்தாண்டகம்	,, ,,	1	0	0
திருப்பல்லாண்டு	,, ,,	0	8	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்	,,	0	8	0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்		0	7	0
ஷண்மததர்ஸிநி		0	1	0
பெரியதிருமொழி க-முதல் கக-பத்துக்கள்		3	0	0
பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானம்		5	6	6
திருச்சந்த விருத்தம் வ்யாக்யானம்		1	6	0
திருமாலை வ்யாக்யானம்		0	14	0
திருப்பள்ளியெழுச்சி		0	8	0
அமலனாதிபிரான்		0	7	0
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி		1	0	0
உபதேசரத்தினமாலை		1	0	0
ஞானஸாரம் வ்யாக்யானம்		0	8	0

இப்படிக்கு:

ம. திருவேங்கடமுடையான்.

காரியதரிசி தனாதிகாரி,

நெ, ௩௧, வேங்கடாசல முதலி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

விஶதவாக்ஶிகாமணியான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானஸார வ்யாக்யாநம்.

அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானார் விஷயமான

தனியன்,

ஶாதிகேஸரிஜாதம் யதீந்த்ராஶ்ரயமாஶ்ரயே ।
ஜ்ஞாநப்ரமேயஸாராதி வக்தாரம் ஸாரதேஶிகம் ॥
ராமாநுஜார்யஸச்சிஷ்யம் வேதஶாஸ்த்ரார்த்தஸம்பதம் ।
சதுர்த்தாஶ்ரமஸம்பந்நம் தேவராஜமுநிம் பஜே ॥

சுருளார் கருங்குழல் தோகையர்வேல்விழியில் துவளும்
மருளாம் வினைகெடும் மார்க்கம்பெற்றேன் மறைநான்கும்சொன்ன
பொருள்ஞானஸாரத்தைப் புந்தியில் தந்தவன் பொங்கொளிசேர்
அருளாளமாமுனி யம்பொற்கழல்க ளடைந்தபின்னே. ॥

அவ:— எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே யாஶ்ரயித்து, ஸகல வேதஶாஸ்த்ர தாத்பர்யார்த்தங்களெல்லா மவ ரருளிச்செய்யக்கேட்டு, க்ருஹீதபுருஷார்த்த யாதாத்ம்யவித்தமராய், (க) "தேவுமற்றறியேன்" என்று, அவர்திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம் பண்ணி

(க) கண்ணி-உ,

ஸேவித்திருந்த அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானார்; தம்முடைய பரமக்ருபையாலே, இவ்வர்த்தவிசேஷங்களெல்லாருமறிந்துஉஜ்ஜீவிக்க வேணுமென்று, தத்வஹித புருஷார்த்த ஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸாராம்ஶத்தைப் பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் தெரியக்கடவதாக த்ராவிட பாஷையாலே இப்ப்ரபந்தமுகேந வருளிச்செய்கிறார். ஆகையாலே இதுக்கு ஜ்ஞாநஸாரமென்று திருநாமமாயிற்று.

அவ;–முதற்பாட்டு;-ஸகலவேதாந்த தாத்பர்ய பூமியாய், தத்வஹித புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதி பாதகமாய், ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநகாமனான ஸர்வேஶ்வரன் தன்னாலே ப்ரகாஶிக்கப்பட்டுள்ளதாய், உபதேஶ பரம்பராப்ராப்தமாய், தத்வவிதக்ரேஸரான நம்பூர்வாசார்யர்களுக்குப் பரமதநமாய், நித்யாநுஸந்தேயமாயிறே ரஹஸ்யத்ரய மிருப்பது. அதில் ப்ரதம ரஹஸ்யமாய், பதத்ரயாத்மகமான திருமந்த்ரத்தில், ப்ரதமபத ப்ரதிபாத்யமானவர்த்தத்துக்கு விவரணமாயிருந்துள்ள மத்யமசரமபதங்களுக்கு, "[illegible]த்வயேநமந்த்ரரத்நேந" என்கிறபடியே, மந்த்ரரத்நமாய் மத்யமாஹஸ்யமான த்வயத்தில்பூர்வோத்தர வாக்யங்கள் விவரணமாய், அதில் பூர்வவாக்ய ப்ரதிபாத்யமான ஸித்தோபாயவரணம், உபாயாந்தரபரித்யாக பூர்வகமாய்ஸ்வீகாரத்திலுபாயத்வப்ரதிபத்திநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக வேண்டுகையாலும், உத்தரவாக்ய ப்ரதிபாத்யமாய்ப்பரமபுருஷார்த்தமான கைங்கர்யம், ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ஸகலபாபநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக ஸித்திக்கவேண்டுகையாலும், பூர்வோத்தரார்த்தங்களாலே ததுபயப்ரதி பாதகமாய்ச்சரம ரஹஸ்யமான சரமஶ்லோகம், வாக்யத்வயத்துக்கும் விவரணமாய்க்கொண்டு தச்சேஷமாயிருக்கையாலே, ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் த்வயமே ப்ரதாநமாகவிறே நம்மாசார்யர்களநுஸந்தித்துப்போருமது. அந்தத்வயந்தன்னில், பூர்வவாக்யத்தால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரபத்திதான், ஆர்த்தப்ரபத்தியென்றும், த்ரு(ஈ)ப்தப்ரபத்தியென்றும், த்விவிதமாயிறே யிருப்பது. அதில்ஆர்த்தப்ரபத்திமுக்யமாய், த்ருப்தப்ரபத்திகௌ(மௌ)ணமாயிருக்கும். அந்த ஆர்த்த ப்ரபத்திவேஷத்தை, இப்ரபந்தத்தின் முதற்பாட்டாலே யருளிச்செய்கிறார்.

பரமகாருணிகரான
அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய,

ஞானஸாரம்,

மூ.—ஊனவுடற்சிறை நீத்தொண்கமலைக்கேள்வனடித்
தேனுகருமாசைமிகு சிந்தையராய்—தானே
பழுத்தால் விழுங்கனிபோல் பற்றற்றுவீழும்
விழுக்காடே தானருளும்வீடு. (க)

வ்யா:-(ஊனவுடற்சிறைநீத்து) ஊனாவது-மாம்ஸம், ஊன-என்றது-ஊனையுடையவென்றபடி. இத்தால்மாம்ஸமயமான ஶரீரமென்கை. இத்தேஹத்துக்கு தோஷம் சொல்லுவாரெல்லாம், (க) "ஊனக்குரம்பை" என்றும், (உ) "ஊனேராக்கை" என்றும், (ங) "ஊனுடைக்குரம்பை" என்றும், இப்படியேயிறேசொல்லுவதும். மாம்ஸத்தைச்சொன்னவிது, ‡மற்றுமிதிலுண்டான அஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ர ஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்திகளான அவாந்தர தோஷத்துக்கெல்லாமுபலக்ஷணம். எல்லாமுண்டானாலும் மாம்ஸப்ரசுரமாயிருக்கையாலே, (ச) "புண்ணாராக்கை" என்றிறேயித்தைச்சொல்லுவது. (ரு) "புண்ணை மறையவரிந்து" என்கிறபடியே தோலைமறைக்கக்கைப்பாணியிட்டு மெழுக்குவாசியிலே ப்ரமிக்கும்படிபண்ணி வைக்கையாலே, ஆந்தர தோஷம் தோற்றாதிறே. அகவாய்ப்புறவாயானால், காக்கைநோக்கப்பணிப் போருமித்தனையிறே.

(உடற்சிறை) இப்படி ஆந்தரதோஷ யுக்தமாகையாலும், ஆத்மாவுக்கு ஸங்கோசகரமாகையாலும், ஆரப்த(ஶ)கர்மபலமாகையாலும், அந்த கர்மாநுகுணமாக இந்த தேஹத்திலே யிட்டுவைத்தவனே விடுவிக்கிலல்லது தன்னால்விடுவித்துக்கொள்ள வொண்ணாமையாலும், அறிவுபிறந்தார்க்கு இத்தேஹத்திலிருப்பு - காராக்ருஹம்,

(க) க-திருவ-கக. (உ) தி-மொ-ஈ-உ-ங. (ங) தி-மொ.
(ச) தி-மொ க-கசு. (ரு) தி வாய்-ரு-க-ரு.
‡ கைப்பாணி-மணியாசனம்.

போலே நிரந்தர து:காவஹமாகையாலே, இத்தேஹத்தைச் சிறையென்கிறது. இதிலே பொருந்தி யிருப்பார், இத்தேஹதோஷம் காணமாட்டாதவர்களிறே. (௧) "[illegible] | [illegible] | மாம்ஸாஸ்ருக்பூய விண்மூத்ரஸ்நாயு மஜ்ஜாஸ்தி ஸம்ஹதௌ | தேஹேஸ்மின் ப்ரீதிமாந்மூடோ பவிதா நரகேபி ஸ:" என்றாரிறே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான். தன்னைச்சிறைப்பட்டானாகவும், பெருங்கடப்பட்டானாகவும், அந்தகனாகவும், விஷதஷ்டனாகவும், அநுஸந்திப்பானென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, அதுநாலையும் அடைவே விவரிக்கிற பிள்ளைலோகாசார்யர், முதல் வார்த்தையை விவரிக்கிறவளவிலே, தேஹம் சிறைக்கூடமாகவும், தேஹாநுபந்திகளான பார்யாபுத்ராதிகள் கைக்கூடமாகவும், அஹங்காரமமகாரங்கள் விலங்காகவும், நாசமானபாசம் நாரியாகவும், அவிவேகம்பூட்டாணியாகவும், இந்த்ரியங்கள் பிரிவாளராகவும், விஷயங்கள் பிரியலராகவும், மநஸ்ஸு மேல் தண்டலாகவும், தான் சிறையனாகவும், எம்பெருமான் விமோசகனாகவும், அநுஸந்திப்பானென்றாரிறே.

(நீந்து) இப்படியிருந்துள்ளதேஹமாகிற சிறைவிட்டு; நீத்தல்-விடுதல். ராஜபுத்ரன் அழுக்குச்சிறையிலே கிடந்தால், முடிசூடிராஜ்யம் பண்ணுமதிலும் சிறைவிடுகையே ப்ரயோஜநமாயிருக்குமாபோலே, ப்ராப்யலாபத்திலும் இதினுடைய விமோசநந்தானே ப்ரயோஜநமாகப் போரும்படியிறே இதினுடைய ஹேயதைதானிருப்பது.

(ஒண்கமலைக்கேள்வன்.) (௨) "பத்மே ஸ்த்திதாம் பத்மவர்ணாம்" என்கிறபடியே, ஒள்ளிதான தாமரைப்பூவை வாஸஸ்தாநமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன். இத்தால் அநுபவகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாய்க் கொண்டு, ப்ராப்யமான விஷயம் மிதுநமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. இதுதன்னை உத்தரவாக்யத்தில ப்ரதமபதத்திலே கண்டுகொள்வது.

(அடித்தேன்) அடித்தேனென்று ஸ்ரிய:பதியானவனுடைய திருவடிகளில் போக்யதையைச்சொல்லுகிறது. (௩) "விஷ்ணோ:

(௧) வி॰பு॰க॰ (௨) ஸ்ரீஸூக்தம். (௩) விஷ்ணுஸூக்தம்.

வமேவ பாதௌயுகளம்-விஷ்ணோ: பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:" என்றும் (க) "தேனே மலரும் திருப்பாதம்" என்றும், சொல்லக்கடவதிறே. இதுதான் திவ்யமங்கள விக்ரஹ போக்யதைக்கு முபலக்ஷணம். திருவடிகளாகிறது-விக்ரஹைக தேசமிறே. (உ) "நின் பாட்டாய மலர்புரையும் திருவுருவம்" என்கிறதுக்கு, மட்டை-மாட்டென்று நிட்டிக்கிடக்கிறதாய், "[illegible] உத்ஸ: - மத்வ உத்ஸ:" என்கிறபடியே, மதுஸ்யந்தியாகையாலே, நிரதிசயபோக்யமான திருமேனியென்னுதலென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்தாரிறே.

(தேனுகரும்) நுகருகையாவது-புஜிக்கையாய், தேனுகரு மென்று-அந்த போக்யதையை யநுபவிக்கையைச்சொல்லுகிறது. (ஆசைமிகு சிந்தையராய்) என்றது - அந்த போக்யதையை யநுபவிக்கவேணுமென்று ஆசைமிக்கிருந்துள்ளமநஸ்ஸையுடையவ ரென்கை. இத்தால், ப்ராப்யருசியினுடைய ப்ராசுர்யம் சொல்லுகிறது. இந்த ருசியிறே ப்ராப்யலாப நிபந்தநமான வார்த்திக்குக் காரணம்.

(தானே பழுத்தால் விழுங்கனிபோல்) பக்வமானால் தானே விழுந்து நிற்கும் பழம்போலே. இது ஆர்த்தப்ரபத்திக்கு த்ருஷ்டாந்தம். ஆர்த்த ப்ரபத்திக்கு வேஷமிருக்கும்படியென்னென்று ஆழ்வானைக்கேட்க, கனிப்பழம் காம்பற்றாற்போலே யிருக்குமென்றருளிச் செய்தாரென்றது ப்ரஸித்தமிறே.

(பற்றற்றுவீழும் விழுக்காடே). கீழ்ச்சொன்ன ப்ராப்யருசியாலே ப்ராப்யாபா(ஸா)ஸங்களிலும், ப்ராபகாபாஸங்களிலும்பற்ற ற்று, ஆர்த்தியால் வந்த பாரவஶ்யத்தாலே ப்ரபதந ரூபேண திருவடிகளிலே விழும் விழுக்காடென்று ஆர்த்தப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறது. (௩) 'யதாவநாஸ்யிஹ - ப்ரஸக்தியிலினா [illegible] - யதாபராநந்வயி பிர்த்துஸ்ஸகஸ்ம்ருதிபிர்விநா | தேநதத்புரதஃபாதஸ்ஸா ப்ரபத்திஸ் ததாபவேத்" என்றிந்த ப்ரபத்திவேஷந்தான் ஸநத்குமார ஸம்ஹிதையிலே ஸங்க்ரஹேண சொல்லப்பட்டதிறே.

(விழுக்காடேதான்) என்றது, விழுக்காடுதானே யென்றபடி;

(க) தி-வாய்-க-ரு. (உ) தி-வாய்-௩-க-௬. (௩) ஸநத்குமாரஸம்ஹிதை.

மூ.—நரகும்சுவர்க்கமும் நாண்மலராள்கோனைப்
பிரிவும்பிரியாமையுமாய் - அரிசற்றுச்
சாதகம்போல் நாதன்றனதருளேபார்த்திருத்தல்
கோதிலடியார் குணம். (உ)

(அருளும் வீடு) என்றது, வீட்டையருளும்; மோக்ஷத்தைத் தருமென்றபடி. வீடென்று ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பூர்விகையான பகவத்ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது. விழுக்காடுதானே மோக்ஷத்தைத்தருகையாவது-ஆர்த்தப்ரபத்தியாகையாலே அவிளம்பேந பலவ்யாப்தியாகை. (க)"த்ருப்தாநாமாஸம்ஸாரஹேது ஸக்ருதேவ க்ருதா ஹ்யஸெள - ஆர்த்தாநாமாஶுபலதா ஸக்ருதேவ க்ருதாஹ்யஸெள" என்னக்கடவதிறே. அல்லது ஸ்வீகாரந்தானே பலத்தைத்தருமென்னில், ஸ்வீகார்யத்தினுடையநபேக்ஷயத்துக்கும், ஸ்வீகர்த்தாவினுடைய பாரதந்த்ர்யத்துக்கும், விருத்தமாயிறே. ஸ்வீகாரந்தனக்கொருகாலும் அதிகாரி விஶேஷணத்வமொழிய, பலஸாதநத்வத்தில் அந்வயமில்லையென்னுமிடம்தோற்றவிறே (உ)"ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா ப்ரஹ்மா ஹி பர: - ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா ஹி பர:" என்றும், "ந்யாஸ இத்யாஹுர்மநீஷிணோ ப்ரஹ்மாணம் -" என்றும், ஶ்ருதிசொல்லிவைத்தது. ஆகையாலே, விழுக்காடுதானே வீடருளுமென்றது, ஆர்த்தப்ரபத்தியினுடைய அவிளம்பபலவ்யாப்தியைச் சொல்லிற்றாயித்தனை. (க)

இரண்டாம்பாட்டில், "ஆசைமிகுசிந்தையராய்" என்றவிடத்தில் சொன்ன ப்ராப்யருசிதான், பரபக்த்யாதிரூபையாயிறேயிருப்பது; அந்த பரபக்தி பிறந்தவர்களிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறாரிப்பாட்டில்.

வ்யா:—(நரகும் சுவர்க்கமும்) ஸ்வர்க்கநரகஶப்தங்கள் தாம், புண்யபாபபலாநுபவ பூமிகளுக்குவாசகங்களாகப்ரஸித்தங்களாயிருக்கச்செய்தே, ஸுகதுக்கங்களுக்குவாசகங்களுமாயிருக்குமிறே, ஆகவிறே (௩)"துன்பமுமின்பமும்" என்கிற பாட்டுகளுக்குவ்யாக்யாநம்செய்கிறபூர்வாசார்யர்கள், "இன்பமில்வெந்நரகாகியினியநல்வான் சுவர்க்கங்களுமாய்" என்கிறவிடத்துக்கு, "உலகங்களுமாய்"

(க) பகவச்சாஸ்த்ரே. (உ) தை: நா. (௩) தி-வாய்-௩-க.

என்கிறவிடம்ஆர்ஜநபூமியைச்சொல்லிற்றாகில்இவைபோக(மோக்ஷ) பூமிகளாகின்றன. அன்றிக்கே அங்குபோகபூமியைச்சொல்லிற்றாகில் இங்கு ஸுக துக்கங்களே யாகிறதென்றருளிச்செய்தது.

(நாண்மலராள் கோனைப்பிரிவும் பிரியாமையுமாய்) நாண்மலராள்கோனைப்பிரிவு நரகமும், பிரியாமைசுவர்க்கமுமாமென்றபடி. அதாவது, செவ்விதாமரைப்பூவை வாஸஸ்தாநமாகவுடையபெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவனை விஸ்லேஷித்திருக்கை துக்கமும், ஸம்ஸ்லேஷித்திருக்கை ஸுகமுமாமென்கை. பரபக்தியாவது தத்ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷைக ஸுக துக்கத்வமிறே. பெருமாள் காட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது, பிராட்டி நானும் கூடப்போவேனென்ன, புரவாஸத்துக்கும் வநவாஸத்துக்குமுண்டான விசேஷத்தை தர்ஸிப்பித்து, ஆனபின்பு, காட்டிலேபோமது துக்கம், படைவீட்டிலே யிருக்குமது ஸுகமென்றுபெருமாளருளிச்செய்ய, பிராட்டி, அங்ஙனல்ல, ஸுக துக்கங்கள் வ்யக்திதோறும்வ்யவஸ்திதமாய்க்காணுமிருப்பது; (க) "யஸ்த்வயாஸஹஸஸ்வர்க்கோ நிரயோயஸ்த்வயாவிநா - யஸ்த்வயாஸஹஸஸ்வர்க்கோ நிரயோயஸ்த்வயாவிநா" என்று, யாதொன்று உம்மோடு பொருந்துமது ஸுகமாகிறது, உம்மையொழியப் படைவீட்டிலிருக்குமிருப்பு துக்கமாகிறது, "ஜநிஜாநந் -இதிஜாநந்" தந்தாமுக்கில்லாதவை பிறர்பக்கலிலே கற்றறியவேணுங்காணும், "வராம்வீரதிம்-பராம்ப்ரீதிம்" உம்மைப்போலேயிருத்தல்லகாணுமென்னுடைய ப்ரீதியிருப்பதென்ன, நம்மிலுமுனக்குப்ரீதிவரையாகச்சொன்னாய்;இதுக்குநம்மைச்செய்யச்சொல்லுகிறதென்னென்ன, "மதுராமேயாஸஹ" "ஸமக்ரதமேஸமஷாதி. "கச்சராம மயாஸஹ" "அக்ரதஸ்தேகமிஷ்யாமி" என்றுநாம் புறப்பட்டபடியே, என்னை முன்னேபோகவிட்டு, பின்னேவரப்பாருமென்றாளிறே ஏகாயனை யாகையாலே, "ஸயாஸஹ" "ஸயாவிநா த்வயாஸஹ" "த்வயாவிநா" என்றாளிறே. அல்லாதாரெல்லாரும் மிதுநாயநராகையாலே, நாண் மலராள்கோனைப்பிரிவும் பிரியாமையுமாயென்றருளிச்செய்கிறாரிவர். (உ) "நவஸீதாஸயாஹீநா நவாஹமபிராகவ - நசஸீதாத்வயாஹீநா நசாஹமபிராகவ" என்று பிராட்டியோடு ஸமபரக்ருதியாக இளையபெருமாள் தம்மையருளி

(க) ரகு-அயோ-௩௦-உ௮. (உ) ரா-அயோ-ருந-௩௧.

ச்செய்தது. விஸ்லேஷாஸஹநதை இரண்டுநிலைக்குமொக்குமென்று தோற்றுகைக்காக.அல்லது அவளைப்போலேஎகாயகராய்ச்சொன்னவரன்றே. (க) "ஸவாஸ்வஸ ஹமெவெஷ்யாமிவிநா நக்ஷ ர0ஸ்யெத் ।ஆஹம்ஸவம்ஜேஷ்யே ।மீஜாம ஜதந்வஸ்தவதந்நே-பவாம் ஸ்ந ஸஹவைதேஹ்யா கிரிஸா நுஷூரம்ஸ்யதே। அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ்ஸ்வபதஸ்சதே" என்றிருக்குமவரிறே.

(துரிசற்று) அந்யபரதையாகிற தோஷமற்று. அதாவது-இப்படியிருந்துள்ளு ப்ரேமமுண்டானால், அத்தை ப்ராப்தி ஸாதநமாகக்கொள்ள மூபாஸகரைப்போலன்றிக்கே,போஜநத்துக்குக்ஷுத்துப்போலே அத்தை ப்ராப்தி ருசியாக்கி, இதின் பக்கல் உபாயத்வ ப்ரதிபத்தி பண்ணுகையாகிற தோஷமற்றிருக்கை.

(சாதகம்போல் நாதன்றன் தருளே பார்த்திருத்தல்) அதாவது,வர்ஷதாரையல்லது தரியாதசாதகம்,‡த்ருஷ்ணார்த்தமாய்நாக்கொட்டு மளவிலும் பூக(ஸரஸ)தமான ஜலத்தைப்புரிந்துபாராதே, வர்ஷத்தையே பார்த்திருக்குமாபோலே, ப்ராப்தாவும் ப்ராபகனும் ப்ராப்திக்கு கப்பானு மவனேயாம்படி, இவ்வாத்மாவுக்கு வகுத்தஸ்வாமியாயிருக்கு மவனுடைய பரமக்ருபையே ப்ராப்திஸாதநமென்று நிஷ்கர்ஷித்து, (உ)"துணியேனினியின்னருளல்லது" (ரூ)"நினைநருளேபுரிந்திருந்தேன்" என்று அவனுடைய வருளையேபார்த்திருக்கையென்றபடி. (ச)"வ்யவஸாயாத்ருதே" ... ரக்ஷ்யரக்ஷகயோர் ... ப்ரபந்நஸ்ய தத்கோயதவத்ப்ரபத்தவ்யஃகபோதவத் । ரக்ஷ்யரக்ஷகயோரேதல்லக்ஷ்யம்லக்ஷணமேதயோஃ" என்னக்கடவதிறே.

(கோதிலடியார் குணம்) அதாவது-அடியாரென்று பேரிட்டு, ப்ராப்யாந்தரங்களிலேயாதல், ப்ராபகாந்தரங்களிலேயாதல், ஸங்கம்பண்ணி யிருக்கும் குற்றமின்றிக்கே, ஸ்வஸேஷத்வாநுரூபமாக ஸாத்ய ஸாதநங்களிரண்டு மவனே யென்றிருக்கு மவர்களுடைய ஸ்வபாவமென்றபடி. ஆகையாலிப்பாட்டில் பூர்வார்த்த(ரூ)த்தாலே ஸாத்யமவனென்னுமிடமும், உத்தரார்த்தத்தாலே ஸாதநமுமவனென்னுமிடமும் தோற்றச்சொல்லி, இப்படி யிருக்கைகோதிலடியார் குணமென்றருளிச் செய்தாராயிற்று.

(க) ரா-அயோ-௩௧-உ௫. (உ) தி-மொ-௧௧-அ அ. (௩) பெரி-தி-ரு-ச-௧, ‡ (யா) த்ருஷார்த்தமாய்.

ரு.—ஆனையிடர்கடிந்த வாழியங்கையம்புயத்தாள்
கோனைவிடில் நீர்ற்றுத்தெழுந்த—மீனெனவே
ஆக்கையுடும்பாம்படி பிறத்தலன்றவன்றன்
நீக்கமிலாவன்பர் நிலை. (ரு)

மூன்றும்பாட்டு. இதில் கீழ்ச்சொன்ன பரபக்தியினுடைய முற்றுதலான பரமபக்திபிறந்தவர்களுடைய நிலையை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;--(ஆனையிடர்கடிந்த) (க) "ஸாஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ராணி ஸமாநாம் ஹ்ருதி பாவய" ஸந்த்ருஷ்ட மாதேவ நாராயணவாராயணே-பரமபதமாபந்தோ மநஸாசிந்தயத்தரிம்" "ஸதுநாகவரஸ்ஸ்ரீமாந்நாராயணபராயணே" என்கிறபடியே, தேவஸம்வத்ஸரத்திலே ஆயிரம்ஸம்வத்ஸரம் முதலை நீ ருக்கிழுக்க, தான் கரைக்கிழுக்க, அலைச்சல்பட்டு, அதுக்குத்தன்னிலமாகையாலும், அபிமத ஸித்தியாலும்ப(ஸ)லம்வர்த்தி(யி-)க்கையாலும், தனக்குத்தன்னிலமல்லாமையாலும் அபிமதாலாபத்தாலும் பலம் க்ஷயிக்கையாலும், துதிக்கை முழுக்கும்படியான தசைவிளைகையாலே இனியிதுக்கு மேலில்லையென்னும்படியான ஆபத்தையடைந்து இத்தசையில்விரோதிநிரஸந சீலனான ஸர்வேஸ்வரனே நமக்கு ரக்ஷகனென்றநுஸந்தித்து, (உ) "நாராயணவோ" என்கிறபடியே கூப்பிட்ட கஜேந்த்ராழ்வானுடைய துக்கத்தைப்போக்கின. இவனுக்கு துக்கமாகிற து முதலையின் வாயிலே யகப்படுகையாலே சரீரமழுகிறதென்றல்ல; கையில் பூ செவ்வியழியாமே திருவடிகளிலே சாத்தப்பெறுகிறிலோமென்னுமது. (ரு) "நாஹம்கஜ ஸரஸ்ரோத்ராணாம் ஸயாவஸாநே! காஷ்டகலோதியாவஸ்தாவிஸமயே காஹம்கலேபரஸ்யாஸ்ய த்ராணார்த்தம்மதுஸூதந! கரஸ்தகமலாந்யேவபாதயோரர்ப்பிதும்ஹரே:" என்றாரிறே. அப்படியிருந்துள்ள துக்கத்தை அவன் நோவுபடுகிற தசையிலேயென்று முகங்காட்டிப்போக்கினபடியைச் சொல்லுகிறது.

(ஆழியங்கை) திருவாழியை யழகிய கையிலேயுடைய. கையுந்திருவாழியுமாய்க் கொண்டாயிற்றப்போது சென்றது. (ச) "மழு

(க) விஷ்ணுதர்ம. (உ) சிறியதிருமடல். (ரு) வி-தர்ம. (ச) தி-வா--

ஸ்தாநவைநதியசக்கர நல்வலத்தையாய்த் தொழுங்காதற்களிற ளிப்பான் புள்ளூர்ந்து தோன்றினையே" என்னுமிறே யாழ்வார். கையில் திருவாழியை பிடித்ததிக்கிலன், அறிந்தானாகில் இருந்த விடத்தேயிருந்து அத்தையேவிக் காரியங்கொள்ளலாயிறே. அறிந்தானாகப்படிச் செய்யப்போகாதாயிற்று; "தொழுங்காதற்களிறு" என்கிறபடியே, மையும் திருவாழியுமான வழகுகாண வாசைப்பட்டிருக்கிறபடியாகையாலும், கையில் பூ திருவடிகளில் சாத்தவாசைப்பட்டிருக்கிறவனாகையாலும், சென்று அவனுடைய துக்கத்தைத் தீர்க்கவேண்டுகையாலே, அவ்வளவுமன்றிக்கே சென்றவிடந்தன்னில் இவனுக்கு காற்கட்டான முதலையை நிரஸித்ததும் திருவாழியைக்கொண்டிறே; (க) "குட்டத்துக்கோள்முதலை துஞ்சக்குறித்தெறிந்த சக்கரத்தான்" என்கிறபடியே.

(அம்புயத்தாள்கோனை). கமலவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார்க்கு நாயகனானவனை. இதுவும் ஸாபிப்ராயம் (உ) "ஸ்ரீவிஹஸ்தாரூடிஜஹ்ய: - தேவீஹஸ்தாம்புஜேப்ய:" இத்யாதிப்படியே, பாதாப்ஜ ஸம்வாஹிநிகள் திருவடிகள் பிடிக்க, திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையில் பெரிய பிராட்டியாரையும் திருமார்பிலே யணைத்துக்கொண்டு பள்ளிகொண்டருளாநிற்கச் செய்தேயிறே, இவனுடைய வார்த்தநாதம் திருச்செவிபட்டது. அப்போதவர்கள் கையில் நின்றும் திருவடிகளை வாங்கி, திருப்படுக்கையினின்றும் சடக்கென வெழுந்திருந்து, திருக்கண்களை மலரவிழித்து, சுற்றும்பார்த்து, பிராட்டியுடைய திருமுலைத்தடத்தில் குங்குமக்குழம்பிலே பற்றிக்கிடக்கிற திருமார்பையும் அதில் நின்றும் வாங்கி, பின்னையிறே, (௩) "அசந்த்ர தவஸ்ர வைகி வ்யூஹிதஹஸ்து - அதந்த்ரிதசமூபதி ப்ரஹிதஹஸ்தம்" இத்யாதிப்படியே, பெரியத்வரையோடே யெழுந்தருளி, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய துக்கத்தைப்போக்கிற்று. அத்தைப்பற்றவும், ப்ரஜாரக்ஷணம் பண்ணினவனாதுகண்டுகக்கும் மாதாவைப்போலே, இது கண்டுகளிப்பனென்று செய்தருளுகையாலும், அம்புயத்தாள்கோனென்கிறது. இத்தாலாஸ்ரிதருடைய வாபத்துக்களிலே சென்று உதவி ரக்ஷிக்குமவனைப், அவர்களை ரக்ஷி

(க) ௩-திருவ-௯௯. (உ.) (௩) ரஸ்த.

மூ,—மற்றொன்றை யெண்ணாதே மாதவனுக் காட்செயலே
உற்றதிதுவென் றுளந்தெளிந்து—பெற்ற
பெரும்பேற்றின் மேலுளவோ பேறென்றிருப்பார்
அரும்பேறு வானத்தவர்க்கு. (௪)

த்தாலது தன் பேறாகக்கொண்டுகக்கும் பெரிய பிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவனென்கை.

(விடில்) இப்படி யிருக்கிறவனை விஶ்லேஷிக்கில். (நீரில் குதித்தெழுந்த மீனெனவே) நீரிலே நின்றும் குதித்துக்கிளர்ந்து, அத்தைப்பிரிந்த மத்ஸ்யம்போலே.

(ஆக்கை முடியும்படி பிறத்தல்) ஶரீரம் நஶிக்கும்படியானவவஸ்த்தை பிறக்கை. ஸம்ஶ்லேஷத்தில் ஸுகமும் விஶ்லேஷத்தில் துக்கமுமாய்ச் செல்லும் பரபக்தியைக் காட்டில் பரமபக்திக்கு விசேஷம், விஶ்லேஷத்தில் ஸத்தாஹாநி பிறக்கையிறே. அத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்தாராயிற்று.

(அன்னவன் தாள்நீக்கமிலா வன்பர் நிலை). கீழ் அம்புயத்தாள் கோனென்றவனை அன்னவனென்று பராமர்ஶிக்கிறார். அன்னவனென்றது - அப்படிப்பட்டவனென்றபடி. அதவா, மத்ஸ்யத்துக்கு ஜலம்போலே, இவ்வாத்மாவுக்கு தா(ர)ரகனாயிருக்குமவனென்னவுமாம். தாள் நீக்கமிலாவன்பாவது - அவன் திருவடிகளைப் பிரியவறியாதபடியான ப்ரேமம். இப்படி யிருந்துள்ள ப்ரேமத்தையுடையரானவர்களுடைய ஸ்வபாவம், அவனை விஶ்லேஷிக்கில் ஜலாதுத்த்ரு(த்ரு)தமான மத்ஸ்யம்போலே ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படியாகவென்று கீழோடே ஸம்பந்தம். "न च सीता त्वया हीना न चाहमपि राघव । मुहूर्तमपि जीवावो जलान्मत्स्याविवोद्धृतौ - நசஸீதாத்வயாஹீநா நசாஹமபிராகவ ! முஹூர்த்தமபிஜீவாவொ ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்ருதௌ" என்றாரிறே இளையபெருமாள். (௫)

நாலாம்பாட்டு. கீழ்ச்சொன்ன மூன்றுபாட்டாலே த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்தால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரபத்தியினுடைய முக்யவேஷத்தையும், அதுக்குஹேது, ஆர்த்தாதிகாரியாலே பண்ணப்படுகையாலே அதிகாரியுடைய வார்த்திக்கு ஹேதுவான பரபக்தி

தசையின் நிலையிருக்கும்படியையும், பரமபக்தி தசையின் நிலையிருக்கும்படியையும் அருளிச்செய்தார். இனியுத்தரவாக்யத்தால் ப்ராப்யமாகிற பரமபுருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்தின் சீர்மையையறிந்து, ப்ரயோஜநாந்தர ஸங்கநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக, ஸ்வரூபாநுரூபமானவதிலே நிஷ்டரானவர்களுடைய வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

(மற்றொன்றையென்றாரே) அதாவது - கைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்துக்கு அந்யமான தொன்றைப் புருஷார்த்தமாக(மு) கணியாதேயென்கை. அந்ய புருஷார்த்தமாவது - இஹலோக போக(ஸௌம)மும் பரலோகபோகமும், ஆத்மாநுபவமுமிறே. அவை ஒன்றின் பேர்சொல்லுகையும் அஸஹ்யமாகையாலே மற்றொன்றையென்கிறது. விரும்பாதேயென்றாதே எண்ணாதேயென்றது. அவைதன்னையொரு புருஷார்த்தமாக நினைத்தாலிறே விரும்புவதென்றது. அவற்றை விரும்புவார், தாஸ்யரஸமறியாதவர்களிறே. தாஸ்யரஸஜ்ஞரானவர்களுக்கு, அவை ஊஷரஜலமென்னவைபோலே விரஸமாய், ஹேயமாயிறே யிருப்பது. (க) "ஹாமாஜ்யே விபிஷி வாஸ்வேசுக்லு ஸாத்ராநாஸ தி லிதியாகில ... ஸ வ...தத் ஷ்ஜ ஜெ ஷ ஹம் ஜ ஷய ஹஸ்த்ரதாஷஷ தாஸ்யமஹாரஸஜ்ஞ: - போகா இமே விதிஶிவாதிபதஞ்ச கிஞ்ச ஸ்வாத்மாநுபூதிரிதியாகிலமுக்திருக்தா । ஸர்வம் ததூஷஜல ஜோஷமஹம் ஜுஷேய ஹஸ்த்யத்ரிநாத தவ தாஸ்யமஹாரஸஜ்ஞ:" என்றாரிறே ஆழ்வான்.

(மாதவனுக்காட்செயலே) ஸ்ரீயபதிக்கடிமை செய்கையே. இத்தால் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியொரு மிதுநமென்னுமதுவும், கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமதுவும் சொல்லுகிறது. கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுனமென்னுமிடம், உத்தரவாக்யத்தில் ப்ரதமபதத்திலே ஸுஸ்பஷ்டமாகச்சொல்லாநின்றதிறே திருமந்த்ரத்தில் த்ருதீயபதத்திலும், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியொரு மிதுனமாயிருக்கச்செய்தே, ஆர்த்த(ஸி-ஷ)மாகையாலே அவிஶதமாயிருக்கும்; அத்தைப்பற்றவிறே, இதிலே திருமந்த்ரத்தில் சொன்ன ப்ராப்யத்தை விஶதமாக வநுஸந்திக்கிறதென்று பிள்ளைலோகா

(க) வர-ஸ்த-

சார்யாருளிச்செய்தது. கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமது திருமந்த்ரத்திலும், இங்குமொக்கச்சொல்லுகையாலே ஸுஸ்பஷ்டம். (க) "ஸ்வமேவஷ்டமேஸ்ஹகாரேவேஷா ஸவஷ்டாவஸ்ஸாவஸாதாஜ்ஞ | கிம்கரோஸ்மி ஹ்ருஷீகேஸ ஸஹோ யோஸ்மிபாவிதோஹ: — ஸர்வதேஷ தேஶகாலேஷு ஸர்வாவஸ்தாஸு சாச்யுத | கிங்கரோஸ்மி ஹ்ருஷீகேஶ பூயோபூயோஸ்மி கிங்கர:" என்னக்கடவதிறே. (உ) "ஒழிவில் காலமெல்லா முடனாய்மன்னி, வழுவிலா வடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்றாரிறே யாழ்வார்.

(உற்றதிதுவென்று) சிரியதிதுவென்று. (ங) "உறுவதிதுவென்றுனக்காட்பட்டு" என்றும், (ச) "நீர் குடக்கூத்தனுக்காட்செய்வதேயுறுவதாவது" என்றும், இதுவுமவர் தாமேயருளிச் செய்தாரிறே. இது உற்றதென்கையாலே, அல்லாத புருஷார்த்தங்கள் ஸ்வரூப விருத்த(ங)ங்களாகையாலே உறாததென்னுமிடமும் ஸித்தமிறே. ஆகவிரண்டு பதத்தாலும், (ரு) "திருமாலே நானுமுனக்குப்பழவடியேன்" என்கிறபடியே, மிதுநஶேஷபூதனானவனுக்கு, (சு) "அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கே" என்றும், (எ) "திருமாற்கரவு சென்றால்குடையாம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, மிதுந கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மென்னுமிடமும் இவனுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வநிபந்தநமான கௌரவமும், சொல்லிற்றாயிற்று.

(உளந்தெளிந்து) இக்கைங்கர்யந்தன்னில் ஸ்வப்ரயோஜந புத்திக்கடியான அஹங்காரமமகாரங்கள்போகையாலே, (அ) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்றும், (கூ) "உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்றும், பரமப்ரயோஜநமென்று செய்யும்படி ஹ்ருதயம் தெளிந்து. இத்தால், உத்தரவாக்யத்தில், நமஶ்ஶப்தார்த்தம் சொல்லப்பட்டது.

(பெற்ற பெரும்பேற்றின் மேலுளதோ பேறென்றிருப்பார்) அதாவது-இக்கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தம்லப்த(ஜ)மானால், இப்படி லப்தமானவிம்மஹா புருஷார்த்தத்துக்கு மேலுமொரு புருஷார்த்தமுண்டோ வென்றிருக்குமவர்களென்கை. பரமபதத்தை

(க) ஜிதந்தே. (உ) தி-வாய் ங-ங க. (ங) தி-வாய்-கூ-ரு-ச.
(ச) தி-வாய்-ச-௬௦-௧௦ (ரு) திருப்பல்லா. (சு) தி-வாய்-சு.
(எ) க-திருவ-ருங. (அ) தி-வாய்-உ-கூ. (கூ) திருப்பாவை-உகூ.

மூ.—தீர்த்தமுயன்றாடுவதும் செய்தவங்கள் செய்வனவும்
பார்த்தனைமுன்காத்தபிரான் பார்ப்பதன்முன்—சீர்த்துவரை
மன்னனடியோமென்னு வாழ்வுநமக்கீந்ததற்பின்
என்னகுறைவேண்டுமினி. (ரு)

விரும்புகிறது, நித்ய விபூதியாகையாலும், ஸத்தஸத்வமாகை யாலே ஜ்ஞாநாநந்த ஜநகமாகையாலும், இக்கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தத்துக்கு விச்சேதமற்ற தேசமென்னுமத்தைப்பற்றவிறே. ஆகையாலே, மேலுள்ளதோ பேறென்னத்தட்டில்லை. ஆகவிப்படியிருக்குமவர்கள்.

(அரும்பேறுவானத்தவர்க்கு) அதாவது—அஹ்ருதஸஹஜதாஸ்யராய், கைங்கர்ய நிரதராய், பகவதேகபோக(ஸா ம)ராயிருக்கும் பரமபதவாஸிகளுக்கும்,பெறுதற்கரிய புருஷார்த்த பூ(ஸ)நராவரென்கை. இத்தால் (க)*ஸதாவப்ருத்தி-ஸதாபஶ்யந்திப்படியே *அப்பொழுதைக்கப்பொழு தென்னாராவமுத மாகவநுபவிக்கிற விஷயத்தைக்காட்டிலும், தங்களை ஸர்வ புருஷார்த்தமாக நினைத்தநுபவிக்கவாசைப்படும்படி யாவர்களென்றதாயிற்று. (உ) "யெஷாம் ஸமக்ஷ்யாஸ்ரு ஸொஷெமகதிரா த ஸுக | தெவீயாதி மயஃ வைராக்யஸ்ரமெவக்ஷணிவாஸிநாழ - யேப்ராஹ்மங் பகவத்தாஸ்ய போகைகநிரதாஸ்ஸதா | தேப்ரியாதிஶயஃ ப்ரோக்தாஃ ஶ்ரீவைகுண்டநிவாஸிநாம்" என்றிவ்வர்த்தம் ஶ்ரீஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்டதிறே, (ச)

அஞ்சாம்பாட்டு. பூர்வவாக்யத்தால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸித்தோ(ஸா)பாயவரணம்,இதரோபாயாய பரித்யாகத்தை யங்கமாக வுடைத்தாயிருக்குமென்னுமத்தை சரமஶ்லோகமுகத்தாலே யறிந்து, உபாயரூப ப்ரவ்ருத்திகளில் அந்வயமற்று, ஸ்வரூபாநுரூபமாக அவன் பக்கலிலே ந்யஸ்தப(ஹ)ரராய், ஸ்வீகாரகார்த்தார்த்யத்தை யநுஸந்தித்திருக்கு மவர்கள்படியை, ஸ்வநிஷ்டாநுரூபேண வருளிச்செய்கிறார்.

(தீர்த்தமுயன்றாடுவதும்)கங்கா, யமுநா,ஸரஸ்வதீ ப்ரப்ருதிகளான தீர்த்தங்களிலே, பாபக்ஷயார்த்தமாகப்பெரிய உத்யோகத்

(க) புருஷஸூ- (உ)ஶ்ரீஶாஸ்த்ரே.

தோடே அவகாஹிக்குமதுவும். தீர்த்தங்களானவை - பாவநஜலங்கள். முயற்சியாவது - உத்யோகம். ஆடுகையாவது - அவற்றிலே பரு நனையப்புகுந்து முழுகுகை.

(செய்தவங்கள்செய்வனவும்) (க) "ஊன்வாடவுண்ணாது" (உ) "பொருப்பிடையேநின்றும்" (ங) "வீழ்கனியுமூழிலையுமென்னுமிவையேநுகர்ந்து" இத்யாதிகளிலே சொல்லுகிறபடியே, காம்யமோக்ஷார்த்தமாகச்செய்யப்படும் தபஸ்ஸுக்களைச் செய்யுமவையும். இதுதான், தாநயாகாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம்.

(பார்த்தனைமுன் காத்தபிரான் பார்ப்பதன்முன்) அதாவது - உபாயாந்தரங்கள் எல்லா முபதேசிக்கக்கேட்டு அவற்றினுடைய துஷ்கரத்வத்தையும் ஸ்வரூப விருத்த(ஸ)த்வத்தையும் அநுஸந்தித்து ஶோகோவிஷ்டனான அர்ஜுநனை (ச) "ஸவ்யஸாசிநம்- ஸர்வதர்மாந்" இத்யாதிகளாலே பூர்வோக்தங்களாயிருந்துள்ள ஸாங்கமான ஸகலதர்மங்களையும், ஸவாஸநமாகவிட்டு, ஸௌலப்யாதிகுண விஶிஷ்டனான வென்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்று; ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுண விஶிஷ்டனான நான் உன்னுடைய அஜ்ஞத்வாதிகளை அநுஸந்தித்து, என்பக்கலிலே ந்யஸ்தப(ஹ)ரனான உன்னை, மத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தக ஸகலபாபங்களில் நின்றும் விடுவிக்கக்கடவேன். ஆனபின்பு, ஶோகியாதேகொள்ளென்று உபதேசித்து முன்பு ரக்ஷித்தருளின மஹோபகாரகனானவன் கடாக்ஷித்தருளுவதற்கு முன்பென்கை. இத்தால் சரமஶ்லோகார்த்தம் நெஞ்சில் படுவதற்கு முன்பென்றபடி.

(சீர்த்துவரை மன்னன்) (ரு) "பதினாறாமாயிரவர் தேவிமார் பணிசெய்யத்துவரையென்னுமதில்நாயகராகி வீற்றிருந்த மணவாளர்" என்கிறபடியே, தனக்கநந்யார்ஹராய், அநந்யோபாயோபேயங்களில் அந்வயமற்றிருந்த திவ்ய மஹிஷிகளுக்கு நாயகனாய்க்கொண்டு ஸ்ரீமத்த்வாரகைக்கு நிர்வாஹகனானவன்.

(அடியோமென்னு வாழ்வு நமக்கீந்ததற்பின்) அவனுக்கு நாம் சேஷபூதரென்றறிந்து, ஸ்வாரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வப்ரவ்ருத்தியிலந்வயமற்றிருக்கையாகிற ஸம்பத்தை நமக்குத் தந்தருளினபின்பு.

(க) தி-மொ-கூ-உ-க. (உ) க-திருவ. (ங) பெரியதிருமடல்.
(ச) கீ-கஅ-சுசு. (ரு) பெரி-தி-ச-கூ-ச.

அடியோமென்கையாலே, ஜ்ஞாநாநந்தங்களிலுங் காட்டில் ஆத்மாவுக்கு சேஷத்வமே அந்தரங்க நிரூபகமென்னுமிடமும், வாழ்வென்கையாலே, இந்நையறியவே ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்தி ஸ்வப்ரயோஜந நிவ்ருத்தி ஸித்திக்கையால், இதுவே ஆத்மாவுக்கு ஸம்பத்தென்னுமிடமும், நமக்கீந்தருளினென்கையாலே, அநாதிகாலமிஸ்ஸம்பந்த முண்டாயிருக்கச் செய்தே; இந்நை யிழந்துகிடந்த நமக்கு இப்ரபத்தி பிறந்ததும் அவனருளாலே யென்னுமிடமும் சொல்லுகிறது. இப்படி அவனிவ்வாழ்வை நமக்குத்தந் தருளினபின்பு.

(என்னகுறை வேண்டுமினி) அதாவது - இனிமேலுள்ளகாலம், உபாயோபேயங்களி லொன்று நிமித்தமாகக் குறை படவேணுமோவென்கை. இந்தால் அவன் "ஶோசஸ் மா ஶுச:" என்றருளிச்செய்தபடியே, நங்காரியத்தில நாம் கரைச்சலற்று நிர்பரராயிருக்குமத்தனையன்றோ வென்றதாயிற்று. (௧) "தாவதார்த்தி-ததா வாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம் யாவந்நயாதி ஶரணம் த்வாமஶேஷாகநாஶநம் - தாவத்கச்சேத்து தீர்த்தாநி தாவத்ஸம்ஸாரம்ஸிச । யாவந்நாபூச்சபூபால விஷ்ணுபக்திபராம்மந:" என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மத்தில்சொல்லப்பட்டவசநமும், (௨) "கிம் தஸ்ய தாநைர் கிம் தீர்த்தை: கிம் தபோபி: கிமத்வரை: । யோ நித்யம் த்யாயதே தேவம் நாராயணமநந்யதீ: - கிந்தஸ்யதாநை: கிந்தீர்த்தை: கிம் தபோபி:கிமத்வரை:।யோநித்யம் த்யாயதே தேவம் நாராயணமநந்யதீ:" என்று, இதிஹாஸ ஸமுச்சயத்தில் சொல்லப்பட்ட வசநமும், இப்பாட்டில் பூர்வவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட வர்த்தத்துக்கு ஸம்வாத(*)மாக அநுஸந்தேயம். இதற்குப் பொருள், "நின்றவாநில்லா நெஞ்சு" என்கிறபடியே, ஒன்றிலும் நிலை நில்லாமலோடித்திரியும் மநஸ்ஸானது, யாதோரளவு மிவ்வாத்மாவுக்கு ப்ராப்யமுமாய், ப்ராபகமுமாயிருக்கும் அவன் பக்கல், பக்தியினாற்றமுடைத்தாகாதவ்வளவும், ஸரித்துக்களும், ஸரஸ்ஸுக்களுமாய்க்கொண்டு பாவநமான தீர்த்தங்களைக் குறித்துப் போவானென்றும் - யாவனொருவன், அந்ய விஷயத்தில் மநஸ்ஸற்று, த்யோதமாநஜ்ஞாநாதி குணயுக்தனாய், நாராயண ஶப்த வாச்யமான சேதநஸமூஹத்துக்கு உபா

(௧) விஷ்ணுதர்மம். (௨) இதிஹாஸஸமுச்சயே-௬௨.

௩.—புண்டரீகைக் கேள்வனடியா ரப்பூமிசையோன்
அண்டமொருபொருளா வாதரியார் — மண்டி
மலங்கவொருபுற்பூண்ட மாத்திரத்தாலார்க்குங்
கலங்கிவிடுமோ ரேர்க்கடல். (௩)

போப்பயங்க ளிரண்டும் நாறுமையாகவே, ஈச்வரஸம்பந்த லக்ஷ்ய ஞானவான், ஸர்வஜ்ஞனுமப்படியே யநுஸந்திபா திருமலைக்கு நாத, நித்ய, நிர்மல(ஞ)ர்க்களானவர்கள் ப்ரயோஜநமுண்டென்றும் சொல்லிற்றே. ஆகையாலிவை ஐச்வர்ய(ர)யாகக்குறையில்லை. (௫)

அருளிப்பாட்டு. இப்படி ஜ்ஞானாக்ராந்தி ப்ராப்த தர்மஜ்ஞராலே உடையார்த்த ஸம்மேளக் கூடிற்றாகிலும், அதுதானும் ஸம்ஸாரிகளின்வா பன்ஸரிப்போர்க்கு ஆக்கமாயிருக்கும், உடையார்களானவை ஐச்வர்யத்தைக் கண்டாலதை சொல்லாதொழியுமோ? அந்த ஐச்வர்யமோ ஸம்ஸா(ர)த்தான் இவனைத்தான் கலங்கப் பண்ணுமோ என்ன, பகவத்பக்தர்களானவர்கள், ஐச்வர்யத்துக்கு மேலெல்லையான ப்ரஹ்மபதத்தையுமொரு புருஷார்த்தமாக விரும்பார்கள்; நெஞ்சாலும் வேண்டமாட்டாரென்கிறார்.

(புண்டரீகைக் கேள்வனடியார்) பத்மாஸனையாய், பத்மவாஸினியாயிருக்கையாலே, புண்டரீகையென்று திருநாமத்தையுடையவளான, பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவனுடைய திருவடிகளில் சேஷத்வமே தங்களுக்கு நிரூபகமாக வுடையவர்கள். இத்தால், (க) "பண்டைநாளாலே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள்திருவருளுங்கொண்டு" என்கிறபடியே, அவர்களிருவருடையவும் விசேஷகடாக்ஷத்தாலே திருந்தி, தச்சேஷத்வைகநிரூபகராய், தத்தாஸ்யைகரஸராயிருக்குமவர்களென்கை.

(அப்பூமிசையோனண்டமொரு பொருளாவாதரியார்) ஐஸ்வர்யத்துக்கு மேலெல்லையாக ப்ரஸித்தமாய், திருநாபிகமலோத்பவனான ப்ரஹ்மாவினுடைய வாஸஸ்தானத்துக்கு ஹேதுவாய், சதுர்த்தசபுவநாத்மகமான அண்டத்தை, ஒருசரக்காக வாதரியார்கள். தேஹாத்மாபிமாநிகளுக்கும், ஸ்வதந்த்ரர்க்குமிறே, ஐஸ்வர்யம்

(க) தி-வாய்-௯-௨-க.

மூ.—தோளார் சுடர்த்திகிரி சங்குடையசுந்தரனுக்கு
ஆளானார் மற்றொன்றிலன்புசெய்யார்—மீளாப்
பொருவரியவிண்ணாட்டில் போகம்நுகர்வார்க்கு
நரகன்றோவிந்திரன்றன் நாடு. (எ)

ரஸாவஹமாய்க்கொண்டு புருஷார்த்தமா யிருப்பது; பகவத்தாஸ்யமறிந்தவர்களுக்கு, விரஸமாய் ஜுகுப்ஸாவிஷயமா யிருக்குமிறே. ஆகையாலத்தைபாதரிப்பார்களோ? அப்படிச்சொல்லலாமோ?; அந்த ஐச்வர்யத்தினுடையகிளர்ப்பம் தன்னையாசைப் படும்படி இவர்கள்நெஞ்சைக்கலங்கப் பண்ணாதோ வென்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார் மேல்.

(மண்டியித்யாதி) ஒரு மத்ஸ்யமானது, தன்ஶக்தியெல்லாவற்றோடுங் கூடித்தள்ளிக்கொண்டு, நிலைகொலைந்து கலங்கும்படி இடம் வலங்கொண்டு புரண்டமாத்ரத்தால், ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் வர்ஷஜலமென்கிற ஜலத்ரயயுக்தமான ஸமுத்ரமானது, நிலைகொலைந்து உச்சலித்து க்ஷுபிதமாமோ அந்தமத்ஸ்யத்தினுடையஸ்புரணத்தால். (க) "அக்ஷோப்யோ ஹ்ருதஸ்ஸ:- அப்ரமேயோமஹோததி:" என்கிற ஸமுத்ரமகலங்கிலன்றோ, ஐஶ்வர்யத்தினுடையகிளர்த்திகண்டால், கம்பீரமான விவர்களுடைய ஹ்ருதயம்கலங்குவதென்றுகருத்து. "ஏஷ ஹ்யணுர்ணதீர்கோ ... கிமொஸாயநவஸாந:। ஶமஹிமா ... தேநாலெப்யூ க்ஷுப்த, மெநவஜாயதெ - ப்ரஹ்மாண்டமண்டலீ மாத்ரம் கிமலோபாயமநஸ்விந: । ஶபரீஸ்புரிதேநாப்தே: க்ஷுப்த தாநைவஜாயதே" என்னக்கடவதிறே. (அ)

ஏழாம்பாட்டு. தாஸ்யச்சுவடறிந்தவர்கள் ஐச்வர்யத்துக் கெல்லையான ப்ரஹ்மபதத்தை, விரும்பார்களென்றார்கீழ். அவனழகிலே தோற்று அடிமைபுக்கவர்கள் அந்யவிஷயங்களை ஆதரியார்களென்கிறாரிதில்.

(தோளார்சுடர்த்திகிரி சங்குடைய சுந்தரனுக்கு) திருத்தோளோடே சேர்ந்திருந்துள்ள தேஜோரூபமான திருவாழியையும், ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையு முடையனாகையாலே வந்த வழகையுடையவனுக்கு. (உ) "மனைப்பாற்பிறந்தார் பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்

(க) ரா-யு-கக-நக. (உ) உ-திருவ-சஉ.

லாம் துறந்தார் தொழுதாரத்தோள்" என்கிறபடியே வெறும்புற
த்திலே யாலத்தி வழிக்க வேண்டும்படி யிருக்கிற தன்னழகாலே,
ப்ராக்ருத ஸகலவிஷய ஸங்கத்தையு மறுக்கவற்றான திருத்தோள்
களோடே (௧) "அணியாராழியும் சங்கமும்" என்கிறபடியே ஸர்வா
பரணங்களும் தாமேயாய்ப்போரும்படியிருக்கிற திருவாழியையும்,
ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுமேந்துகையால்வந்த வழகுங்கூடினால், அழகு
இரட்டித்திருக்குமிறே.

(சுந்தரனுக்காளானார்) இப்படியிருக்குமுள்ள வழகையுடையவ
னுக்கு அவ்வழகுக்குத்தோற்று அடிமையானவர்கள். "புண்டரீ
கைக்கேள்வனடியார்" - என்கிறவிடத்திலே சொன்னதாஸ்யம்
ஸ்வரூபப்ரயுக்தம், இது குணக்ருதம். சுந்தரனுக்கு - என்னும்
ஆளானார் - என்னும் சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான
தாஸ்யத்திலே நிற்குமவர்களையும், அப்படியைக்கப்போ தழகுக்
குத் தோற்று எழுதிக்கொடுக்கும்படி பண்ணுமிறே விஷய
வைலக்ஷண்யம். ஆகையால் இப்போதழகுக்குத்தோற்று அடிமை
புக்கவர்களைச் சொல்லுகிறது.

(மற்றொன்றிலன்புசெய்யார்) அதாவது - அப்படி யடிமை
யானவர்கள், அவ்விஷயத்துக் கந்யமாயிருக்கும் ப்ராக்ருத விஷய
ங்களொன்றிலும் ஸ்நேஹம் பண்ணார்களென்கை. அப்ராக்ருத
மாய், அதியபோஹரமாயிருக்கும் விஷயத்தில் வாசியறிந்து, அதி
லே தோற்றிருக்குமவர்கள், அத்யாபா(ஹ)ஸமாய், அவிலக்ஷண
மானப்ராக்ருத விஷயங்களை விரும்புவார்களோ?; ஐஹிக விஷயங்
களிலப்படி யிருந்தாலும், இத்தைப்பற்ற அதிவிலக்ஷணமான
ஸ்வர்க்காத்யாமுஷ்மிக விஷயங்களைக் கண்டால், அதிலன்பு செல்
லாதோவென்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார் மேல்.

(மீளாப் பொருவரிய விண்ணுடடில் போகம் நுகர்வார்க்கு)
அதாவது "ந ச புநராவர்த்ததே ந ச புநராவர்த்ததே - ந ச
புநராவர்த்ததே ந ச புநராவர்த்ததே" என்கிறபடியே, புநராவ்ருத்தி
ரஹிதமாய், அப்ராக்ருதமாய் ஶுத்தஸத்வமயமாய் நிரவதிகதே
ஜோரூபமா யிருக்கையாலே உபமாந ரஹிதமாய், (௨) "தத்க்ஷர

(௧) தி வாய்-அ-௩-௩. (௨) சாந்தோ -

மூ—முற்றப் புவனமெல்லா முண்ட முகில்வண்ணன்
கற்றைத் துழாய் சேர் கழலன்றி—மற்றொன்றை
இச்சியா வன்பர் தனக் கெங்ஙனே செய்திடினும்
உச்சியா லேற்கு முகந்து. (அ)

வாமேமெய்ஞ்ஞு-தகஷ்யோபமமே வ்யோமத்'' என்கிறபடியே, பர மாகாஶ ஶப்தவாச்யமான திருநாட்டுள்ளே, போக(ஸௌம)த்தை புஜிக்கவல்லவேமென்னுமானையுடையவர்களுக்கு.

(நரகன்றே யிந்திரன்றன் நாடு) அதாவது-(க)"ஸுகீணைவோ ணைஜதம் லோகம் விஶாலம் க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விஶந்தி'' என்கிறபடியே புண்யக்ஷயம் பிறந்தவாறே முகம்பிடிப்பட்டுத் தள்ளிவிடும்படி யிருப்பதாய், ப்ராக்ருதமான ஶப்தாதிவிஷயங்கள் பலவற்றையு முடைத்தாய் கர்மவஶ்ய தேசமான இந்த்ரனுக்கு, போக(ஸௌம)ஸ்தானமான நாடா யிருக்குமதான ஸ்வர்க்க லோகம் நரகப்ராயமென்றே யென்கை. இத்தால் இந்த விபூதியில் போக(ஸௌம)ம், துக்காவஹமாயிருக்குமென்றதாயிற்று. (உ)"ஸ்வ ர்க்கேऽபி பாதபீதஸ்ய க்ஷயிஷ்ணோர் நாஸ்தி நிர்வ்ருதி: | ஸௌம்ய வாஸுதேவ ஸதாநந்தம் ஹேயப்ரத்யநீகம் - தத்பதப் ப்ராப் தகாமாய விஷ்ணோஸ்தத் பரமம் பதம் | போகாபவர்கதா திநாய்ஜோவர்வேதயோபமா:'' என்றிவ்வர்த்தம் ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே. (எ)

எட்டாம்பாட்டு. அநந்ய ப்ரயோஜநராய்க் கொண்டு தன் பக்கல் ப்ரேமயுக்தரானவர்கள் அடிமை செய்யுமிடத்தில் ஏதேனு மொருபடி செய்தாலும் அவனதையுகந்து ஶிரஸா வஹிக்கு மென்கிறார்.

(முற்றப் புவனமெல்லா முண்ட முகில்வண்ணன்) ப்ரளயத்தி லழியாமே ஸகலலோகங்களையு மொன்றுமொழியாமல் திருவயிற் றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கிறது, தன் பேறென்னுமிடம் வடிவில் புக ரிலே தோற்றும்படி யிருந்த காளமேக நிபமான வடிவையுடைய வன். இப்போதிதைச் சொல்லுகிறது (௩)"தாயிருக்கும் வண்ணமே உம்மைத் தன் வயிற்றிருத்தி யுய்யக்கொண்டான்'' என்கிறபடியே

(க) கீ. (உ) ப்ரஹ்மாண்டபுராணம். (௩) தி-மொ ௧௧ ௮ ௬.

ஆபத்தசையிலே அகில லோகங்களையும் அவை யறியாதிருக்கத் தானறிந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தது தன்பேறென்னுமிடம் தன்வடிவிலே தோற்றும்படி யிருத்தலன். இத்தால் அநந்ய ப்ரயோஜநராய்த் தன்பக்கல் ப்ரேமயுக்தரானவர்கள் ஸ்வவிஷயத்தில்பண்ணும் ஸௌஹ்ருத்திகளை யாதரித்துக்கொள்ளுமென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காக.

(கற்றைத்துழாய் சேர்க்கழலன்றி) தன்னிலத்திலுங்காட்டில் திருமேனியோட்டை ஸ்பர்ஶத்தாலே (க) "தழைக்கும் துழாய்" என்கிறபடியே தழைத்திருந்துள்ள திருத்துழாயோடே சேர்ந்திருந்துள்ள திருவடிகளையொழிய. இதுதான் திருவடிகளி லொப்பனைக்கெல்லா முபலக்ஷணம்.

(மற்றொன்றை யிச்சியாவன்பர்) இப்படிபரமபோக்யமான இத்திருவடிகளையொழிய, வேறொரு ப்ரயோஜநத்தை யிச்சியாதபடியான ப்ரேமமுண்டானவர்கள். ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் இஞ்சித்கரிப்பார் (உ) "ஏஹிமே தாஸ்யே-தேஹிமே ததாமிதே" என்கிறபடியே, கொடுத்துக்கொள்ளுகைக்கிறே கிஞ்சித்கரிப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே (ங) "இன் துவந்திக்தனையும்" இத்யாதிப்படியேகொண்டதுக்குக்கைக் கூலிக்கொடுக்கும்படியான அநந்யப்ரயோஜந(ஸ)பக்திகரானவர்கள்.

(தனக்கெங்ஙனே செய்திடினும்) வகுத்தசேஷியான தனக்கு அடிமை செய்புமிடத்தில் ப்ரேமபரவஶராய்க்கொண்டு அக்ரமமாகவாதல், ஸக்ரமமாகவாதல், எப்படி செய்யிலும்.

(உச்சியாலேற்கு முகந்து) ப்ரீதனாய்க்கொண்டு ஶிரஸாவஹிக்கும். எங்ஙனே செய்திடினுமுச்சியாலேற்கையாவது - இவன் காலாலே பொகட்டவற்றை அவன் தலையாலே யேற்கை. ஸாரதே - ஜோக்ஷ்யதே "யாஃக்ரியாஸம்ப்ரயாஸாஸ்ரா ஏகாந்தபக்திபி: தாஸாஸ்ரீஸ்வாசேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வைஸ்வயம் - பாரமே - மோக்ஷதர்மே யா: க்ரியாஸம்ப்ரயுக்தாஸ்ஸ்யுரேகாந்தகதபுத்திபி: । தாஸ்ஸர்வாஶ்ஶிரஸா தேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வைஸ்வயம்" என்னக்கடவதிறே. (அ)

(க) பெரி-திருவ ரு.க. (உ) யஜு-க-அ. (ங) பார-மோக்ஷ

மூ.— ஆசிலருளா லனைத்துலகுங்காத்தளிக்கும்
வாசமலராள் மணவாளன்-தேசுபொலி
விண்ணாட்டிற்சால விரும்புமே வேறொன்றை
எண்ணாதார் நெஞ்சத்திருப்பு. (கூ)

அவ;— ஒன்பதாம்பாட்டு; அநந்ய ப்ரயோஜநராய் அடிமைசெய்யுமவர்கள் விஷயத்தில், அவனுக்குண்டான வாதரத்தை யருளிச்செய்தார் கீழ். அவ்வளவன்றிக்கே, அநந்ய ப்ரயோஜநரானவர்களுடைய ஹ்ருதயத்திலிருப்பில் அவனுக்குண்டானவிருப்பமிருக்கும்படியையருளிச்செய்கிறாரிதில்.

வ்யா;—(ஆசிலருளால்) நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே. ஆசு-குற்றம்; இல்-அதில்லாமை. அருளுக்குக்குற்றமாவது - ஸஹேதுகமான பேறொழிய கார்யகரமாகாமலிருக்கை.

(அனைத்துலகும்) ஸமஸ்தலோகத்தையும். ஸஹேதுக க்ருபையாலே செய்யும்போதிறே, குணாகுண நிரூபணம் பண்ணிவரைந்து ரக்ஷிப்பது. இவ்விடத்தில் லோகஸப்தம்-ஜநவாசி. (க) “லோகஸ்து புவநே ஜநே - லோகஸ்துபுவநேஜநே” என்னக்கடவதிறே. (காத்தளிக்கும்) அநிஷ்டங்களைப் போக்கிரக்ஷித்து அபி(ஹி)பதங்களைக்கொடுக்கும்.

(வாசமலராள் மணவாளன்)(உ) “வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாள்” என்கிறபடியே, எப்போது மொக்கச் செவ்விமாறாமையாலே பரிமளம் அலையெறிகிற புஷ்பத்தை யிருப்பிடமாகவுடைய பெரிய பிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன். கீழ்ச்சொன்னபடியே, ரக்ஷிப்பதுதான் அவளோடேகூடியிருந்தாயிற்று. (ங) “லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா காருண்யரூபயா । ரக்ஷகஸ் ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேஷு ச கீயதே - லக்ஷ்ம்யாஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா காருண்ய ரூபயா । ரக்ஷகஸ் ஸர்வஸித்தாந்தேவேதாந்தேஷு ச கீயதே” என்னக்கடவதிறே. ரக்ஷணத்துக்கடியான க்ருபையைக் கிளப்புகையும், ரக்ஷித்தாலதுகண்டு உகக்குகையும், அவளுடைய கூறாயிறே யிருப்பது. இப்படி யிருக்கிறஸ்ரியபதியானவன், தான் பண்ணின க்ருஷிபலித்து, அநந்ய ப்ரயோஜநரானவர்களுடைய

(க) நிகண்டு, (உ) தி-வாய்-ச-ங-௧௧. (ங)

மூ.—நாளுமுலகை நலிகின்றவாளரக்கன்
தோளுமுடியும் துணித்தவன்றன்—தாளில்
பொருந்தாதார் தள்ளத்தில் பூமடந்தை கேள்வன்
இருந்தாலு முள்மேலிருப்பு. (௧௦)

ஹ்ருதயத்திலிருப்பில பண்ணுமாதரவிசேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் மேல்.

(தேசுபொலிவிண்ணுட்டில்) (க)“ஸூர்யகோடிஸஹஸ்ராபம் ... அத்யர்க்காநலதீப்தம் தத்ஸ்தாநம்” என்கிறபடியே, தேஜஃப்ரசுரமாய், (உ)“வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:। ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர் பாகவதைஸ்ஸஹ —வைகுண்டேதுபரேலோகே ஶ்ரியாஸார்த்தம ஜகத்பதிஃ। ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ” என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாரோடும், நித்யஸூரிகளோடுங்கூட, ரஸோத்தரமாக வெழுந்தருளி யிருக்கிற பரமபதத்திற்காட்டில். (சாலவிரும்புமே) மிகவுமாதிரியா நிற்குமே.

(வேறொன்றை யெண்ணுதார்நெஞ்சத்திருப்பு) (ங)“வாஸுதேவஸ் ஸர்வம்—வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்”(ச)“எல்லாம்கண்ணன்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே,ஸகல ப்ரயோஜநமும் தானேயாக நினைத்து,வேறொரு ப்ரயோஜநத்தை(ம)கணியாதே யிருக்குமவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தி லிருப்பை. இத்தால்,அப்ராக்ருதமான தேஶவிசேஷத்திலுங்காட்டில், இவர்கள் ஹ்ருதயத்திலிருப்பு, தனக்கத்யந்த ரஸாவஹமாயிருக்கையாலே, இதிலே அத்யாதரத்தைப்பண்ணுமென்றதாயிற்று. ‘யே நந்யமநஸோ ... ஶுத்தாத்மாநோ ... யே தாஸ்யைகமநோரதா:। தேஷாம் ஹ்ருதயம் விஷ்ணோர் வைகுண்டாத் பரமம் பதம்—யேநந்யமநஸஶ்ஶுத்தா: யேதாஸ்யைகமநோரதா: । தேஷாம்மே ஹ்ருதயம்விஷ்ணோர்வைகுண்டாத்பரமம்பதம்”என்று தானே யருளிச்செய்தானிறே. (௯)

அவ;—பத்தாம்பாட்டு. ஶ்ரிய:பதியானவன்ப்ரயோஜநாந்தரபருடைய ஹ்ருதயத்தி லிருந்தாலும், அவ்விருப்பு அவனுக்குதுஃகாவஹமாகையாலே, அஸஹ்யமாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்.

(க) பார-ஆர ககூ-ங-கக. (உ) ஸௌரவே.
(ங) கீ-எ-கக. (ச) தி-வாய்-கூ-எ-க.

வ்யா;—(நாளுமுலகைநலிகின்ற) காதாசித்கமாகவன்றிக்கே நாள்தோறுமொருவரை இருவரையன்றிக்கே, லோகத்தையடைய ஒருகாலிடைவிடுகையன்றிக்கே, நலியா நிற்கிற.

(வாளரக்கன்) முன்பே ருத்ரனையுபாஸித்து, அவன் பக்கலிலே பெற்றதொரு வாளைத்தனக்கு(வெ)பலமாகப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும்ராக்ஷஸனுடைய.

(தோளுமுடியும் துணித்தவன்)தோள்களையும் தலைகளையு மறுத்தவன்.(க)"தோள்கள்தலை துணிசெய்தான்"என்றாரிறேயாழ்வார். அதாவது - அவனைக்கொல்லுகிறவளவில், அகப்படாதவனாய்ப்பட்டான், தப்பாமல் கொன்றுவிடுவோமென்று பாராதே, தோள்களைக்கழித்து, தலைகளைச்சேதித்து, போதுபோக்காக நின்றுகொன்றபடி.

(பூமடந்தைகேள்வன்)புஷ்பநிவாஸிநியாய்,(உ) "யுவதிஶ்ச ஸுகுமாரிணீ - யுவதிஸ்சகுமாரிணீ" என்கிறபடியே, நித்யயௌவந ஸ்வபாவையான பெரிய பிராட்டியார்க்கு, நாயகனானவன்; மேல்ச்சொன்னராவணவதந்தனக்கு நாட்டை நலிந்த வளவன்றிக்கே, இவளைப்பிரித்ததிறே ப்ரதாநஹேது.(௩)"சுரிகுழற்கனிவாய்த் திருவினைப்பிரித்த கொடுமையிற்கடுவிசை யரக்கனெறி விழித்திலங்கு மணிமுடி பொடிசெய் திலங்கை"என்றாரிறே, திருமங்கையாழ்வார். இப்படி திவ்யமஹிஷியான பிராட்டியுந்தானுமாய், ரஸோத்தரமாக வெழுந்தருளி யிருக்குமவன்.

(தந்தாளில் பொருந்தாதாருள்ளத்தில்) திருவடிகளை யாஶ்ரயித்திருக்கச் செய்தே, ப்ரயோஜநாந்தரங்களில் விருப்பத்தைப்பண்ணி, தன் திருவடிகளிலே பொருத்தமற்றிருக்கு மவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில்.

(இருந்தாலும்) முதலிலே யிருக்கத்தான் கூடாது, உபாஸகரானவர்களுடைய நிர்ப்பந்தத்துகாக விருந்தாலும்.

(க) தி-வாய்-௯-௭-௬, (உ) (௩) தி-மொ-௫-௩-௭,

மூ.—தன் பொன்னடியன்றி மற்றொன்றில் தாழ்வுசெய்யா
அன்பருகந்திட்ட தனுவெனிலும்—பொன்பிறழும்
மேருவாய்க்கொள்ளும் விரையார் துழாயலங்கல்
மாரிமாக்கொண்டல் நிகர்மால். (௧௧)

(முண்மேலிருப்பு)கண்டகாக்ரத்தி லிருப்புப்போலே, து꞉க்காவஹமாயிருக்குமென்றபடி (௧) “𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰 𑌇𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 - பகவச்சரணத்வந்த்வே பக்திர்யேஷாம்ப்ரவித்யதே । தேஷாம்ஹ்ருதிஸ்திதோ தேவ꞉ கண்டகாக்ர இவஸ்தித꞉” என்கிற ப்ரஹ்மாண்டபுராணவசநத்தை இவ்வர்த்தத்துக்கு ப்ரமாணமாக வநுஸந்திப்பது. (௧௦)

அவ;--பதினோராம்பாட்டு, கீழிரண்டுபாட்டாலே, ஸ்ரிய꞉பதியானவஸர்வேச்வரனுக்கு, அநந்ய ப்ரயோஜநருடைய ஹ்ருதயத்திலிருப்பிலுள்ள விருப்பத்தையும், ப்ரயோஜநாந்தர பரருடையஹ்ருதயத்தி லிருப்பிலுள்ள து꞉க்கத்தையும், அருளிச்செய்தார். இப்பாட்டில், தன் திருவடிகளில் அநந்ய ப்ரயோஜநபக்திகரானவர்கள், ஸாதரமாக ஸமர்ப்பித்த த்ரவ்யம் அத்யல்பமாகிலும், அவன் அத்தை அதிமஹத்தாக நினைத்து அங்கீகரிக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(தன் பொன்னடியன்றி) நிருபாதிகஶேஷியான தன்னுடையஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளையொழிய. தன்னடியென்கையாலே, திருவடிகளினுடைய ஸ்வரூபப்ராப்தத்தையும், பொன்னடி யென்கையாலே, அதினுடையஸ்லாக்யத்தையும் போக்யதையும் சொல்லுகிறது. (மற்றொன்றில் தாழ்வுசெய்யாவன்பர்)இப்படி ப்ராப்தமுமாய், போக்யமுமான திருவடிகளையொழிய, வேறொரு ப்ரயோஜநத்தில் ப்ராவண்யம் பண்ணாத ப்ரேமத்தையுடையவர்கள். மற்றொன்றென்று, ஐஸ்வர்யாதிகளைச் சொல்லுகிறது. தாழ்வாவது - தாழ்ச்சி; இத்தால், ப்ராவண்யத்தைச் சொல்லுகிறது; (௨) “சதிரிளமடவார் தாழ்ச்சியை” என்கிற விடத்தில் போலே. ஆகவிப்படி, அநந்ய ப்ரயோஜநபக்திமான்களானவர்கள்.

---

(௧) ப்ரஹ்மாண்டபுராணம். (௨) திரு-வாய்-௨-௧௦-௨.

(உகந்திட்டது)(க)"యదిఞ్చిత్ర్కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః-அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்தி:" என்கிறபடியே, ஶேஷிவிஷயத்தில் கிஞ்சித்காரமல்லாதபோது, ஶேஷத்வ ஸித்தியில்லாமையாலே நமக்கிது அவஶ்யம் செய்யவேணுமென்று வைத(த)மாகச் செய்கையன்றிக்கே, (உ) "உகந்துபணிசெய்து" என்கிறபடியே, ராகப்ராப்தமாக வடிமை செய்புமவர்களாகையாலே, ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டு ஸமர்ப்பித்த த்ரவ்யம், (அணுவெனிலும்) அத்யல்பமாயிருந்ததேயாகிலும்.

(பொன்பிறழு மேருவாய்க்கொள்ளும்) அதாவது, ஸ்வர்ண ரூபமாய்க்கொண்டு விளங்கா நின்றுள்ள மஹாமேருவைப்போலே அதிமஹத்தாக நினைத்து, அங்கீகரியா நிற்குமென்கை. இவனிட்டதுகொண்டு த்ருப்தனாகவேண்டும் குறைவாளனுகிலீறே, ஸமர்ப்பித்த த்ரவ்யத்தினுடைய லாகவம் பார்த்தாதரிப்பது; அங்ஙனன்றிக்கே, ஸமர்ப்பிக்குமவனுடைய ப்ரேமத்தையே பார்க்கு மவனாகையாலே. இவன்ப்ரேமத்தோடே ஸமர்ப்பித்த த்ரவ்யத்தை, இப்படி யங்கீகரிக்கு மவன் தானாரென்னில்.

(விரையார் துழாயலங்கல் மாரிமாக்கொண்டல் நிகர்மால்) அதாவது, பரிமள ப்ரசுரமான திருத்துழாய் மாலையாலே அலங்க்ருதனாய் வார்ஷிகமான மஹாமேகம்போலே யிருக்கிற வடிவழகையுடையனான ஸர்வேஶ்வரன். விரை-பரிமளம், அலங்கல்-மாலை, மாரி-வர்ஷம், மா-மஹத்து. இத்தால், அநந்ய ப்ரயோஜநபக்திமான்களாய், தன் பக்கல் மநஸ்ஸை வைத்தவர்களுக்கு, அநவரதாநு பாவ்யமாய், பக்திவர்த்த(த்)கமானவொப்பனை யழகையும், வடிவழகையு முடையவனென்றதாயிற்று. [விரையார் துழாயலங்கல் மாரிமாக்கொண்டல்நிகர்மால் - தன்பொன்னடியென்றுதுடங்கி மேருவாய்க்கொள்ளு மென்றந்வயம்] "భక్త్యా తు
స్వల్పమపి దత్తం గణ్యం భూరి భవేత్ । భూర్యప్యభక్తోపహృతం న మే తోషాయ కల్పతే - பக்தைரண்வப்யுபாநீதம் ப்ரேம்ணுபூர்யேவமேபவேத். பூர்யப்யபக்தோபஹ்ருதம் நமேதோஷாயகல்பதே" என்று பௌஷ்கர ஸம்ஹிதையில், தானே யருளிச்செய்தானிறே. (கக)

(க) (உ) தி-வாய்-கO-அ-கO.

மூ.—மாறுபிணைந்த மருதமிறத்தவழ்ந்த
சேறாரவிந்தச் சேவடியைப்—¶ பேறாக
உள்ளாதரோ ஸ்ரீநிதியை யீந்திடினும் தானுகந்து
கொள்ளான் மலர்மடந்தைகோன். (கஉ)

அவ;—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. ப்ரயோஜநாந்தர பரரானவர்கள், சீரியதநத்தை ஸமர்ப்பிக்கிலும், ஶ்ரிய:பதியானவன் அத்தை விரும்பி அங்கீகரியானென்கிறார்.

வ்யா;—(மாறுபிணைந்த மருதமிறத்தவழ்ந்த) தன் பக்கல் ஸாத்ரவபுக்தமாய், நிர்விவரமாம்படிச் சேர்ந்துநின்ற யமளார்ஜுநமானது, முறிந்துவிழும்படி தவழ்ந்துபோன. (க) "ఛిక్షేప చరణావూర్ధ్వం స్తనార్థీ ప్రరురోదహ - சிக்ஷேபசரணாவூர்த்வம்ஸ்தந்யார்த்தீப்ரருரோதஹ" என்கிறபடியே, முலைவரவு தாழ்த்தவாறே சீறியழுது, திருவடிகளை நிமிர்க்க, அதுபட்டுச்சகடம் முறிந்து விழுந்தாப்போலேயாயிற்று, வெண்ணெயைக்களவிலே யமுது செய்தானென்று பெற்றதாயானவள் உரலோடேகட்ட, அதையுமிழுத்துக்கொண்டு, மௌக்த்யத்தாலே, இதின்நடுவே நுழைந்து தவழ்ந்து போகாநிற்க, திருத்தொடைகளினுடைய ஸ்பர்ஸத்தாலே மருதம் முறிந்துவிழுந்தபடி. இவன் அந்யார்த்தமாகச்செய்தாலும், ப்ரதிகூலித்துக்கிட்டினால், முடியும்படியாயிறே வஸ்துஸ்வபாவமிருப்பது.

(சேறாரவிந்தச் சேவடியை) தன்னிலத்திலே மலர்ந்த செவ்வித்தாமரைபோலே சிவந்திருக்கிற திருவடிகளை. சிவப்பைச் சொன்னவிது, திருவடிகளில், விகாஸம் செவ்வி குளிர்த்தி பரிமளம், இவைற்றுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். (க) "యమళార్జున యోర్మధ్యే జగామకమలేక్షణః - யமளார்ஜுநயோர் மத்யேஜகாமகமலேக்ஷண:" என்று மருதுகளின் நடுவே தவழ்ந்துபோனபோது அவைமுறிந்துவிழுகிற வோசையைக்கேட்டுப் புரிந்துபார்த்து, அபூர்வதர்ஸநத்தாலே சிவந்து மலர்ந்த திருக்கண்களிலழகை வர்ணித்தார் ருஷி; தவழ்ந்துபோகிறபோது, முறித்திட்டுப்போந்த திருவடிகளிலழகை வர்ணிக்கிறாரிவர். (உ) "பொருந்தியமா

(க) வி-பு-ரு-கூ-க. (உ) தி-வாய்-ங-அ கo. ¶ (பா) பேறாக.

மருதினிடை போயவெம்பெருந்தகா யுன்கழல்காணியபேதாற்று" என்று ஆழ்வாருமநுபவிக்க வாசைப்பட்டது திருவடிகளையிறே.

(பேறுகவுள்ளாதார்) வ்யாவ்ருத்தமாக வநுஸந்தியாதவர்கள்; அதாவது, ப்ரயோஜநாந்தர ஸங்கமற்று, இத்திருவடிகளே நமக்கு பரமப்ராப்யமென்று அநுஸந்தியாதவர்களென்கை. அவன், மருதுகளின் கையிலகப்படாமல், தன்னை நோக்கித்தந்தால் அவன் திருவடிகளோ பரமப்ராப்யமென்று அநுபவித்துக் கொண்டு கிடக்கவிறே யடுப்பது. அதில் மநஸ்ஸின்றிக்கே, ப்ரயோஜநாந்தரபரரா யிருக்குமவர்கள்.

(ஒண்ணிதியை யீந்திடினும்) ஒண்மை - அழகு, சீரியநிதியையஸமர்ப்பிக்கிலும், (தானுகந்து கொள்ளான் மலர்மடந்தைகோன்) ஶ்ரிய:பதியாகையாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமனானவன் அத்தைவிரும்பி அங்கீகரியானென்கை. அபூர்ணனாகிலிறே, த்ரவ்ய கௌரவம் பார்த்தங்கீகரிப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே, அதிகாரியினுடைய பாவஶுத்தியைப் பார்த்தங்கீகரிக்குமவனிறே. ஆகையாலே, தன்பக்கல் பக்தியில்லாத ப்ரயோஜநாந்தரபரரிட்டதை ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனாகையாலே நமக்கிதைக்கொள்ளவேணுமேயென்று, சேவையாகச்செய்யுமதொழிய, உகந்து கொள்ளானாயிற்று. "పృథివీం రత్నసంపూర్ణాం యః కృష్ణాయ ప్రయచ్ఛతి । తస్యాప్యన్యమనస్కస్య సులభో న జనార్దనః - ப்ருதிவீம் ரத்நஸம்பூர்ணாம் ய:க்ருஷ்ணாய ப்ரயச்சதி । தஸ்யாப்யந்யமநஸ்கஸ்ய ஸுலபோ ந ஜநார்தந:" என்னக்கடவதிறே. சிற்பாட்டிற்சொன்ன ஸம்வாதஶ்லோகத்தில், உத்தரார்த்தத்தாலே இவ்வர்த்தத்தைத் தானே யருளிச்செய்தானிறே. (௩௨)

அவ;-பதின்மூன்றும்பாட்டு, பகவத்விஷயத்தில் அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கிஞ்சித்கரிக்குமாகாரமுண்டானாலும்தேஹாத்மாபிமாநிகளான லௌகிகரோட்டை ஸங்கம் கிடைக்கில், அந்த அதிகாரத்துக்கு அவத்யமன்றோவென்ன, ஆத்மஸ்வரூபத்தை யதாதர்ஶநம் பண்ணினவர்களுக்கு அவர்களோடுறவுண்டோ வென்கிறார்:

மூ.—பண்டேயுயிரனைத்தும் பங்கயத்தாள் நாயகற்கே
தொண்டாமெனத்தெளிந்த தூமனத்தர்க்--குண்டோ
பலகற்றும் தம்முடம்பைப் பார்த்தபிமானிக்கும்
உலகத்தவரோடுறவு. (௧௫)

வ்யா;—(பண்டே) இத்தால், ஶேஷத்வத்தினுடைய அநாதித்வத்தைச் சொல்லுகிறது. (உயிரனைத்தும்) இத்தால், ஶேஷத்வந்தான் சிலர்க்குண்டாய் சிலருக்கன்றிக்கேயிருக்கை யன்றிக்கே, ஸகலாத்ம ஸாதாரணமென்கிறது.

(பங்கயத்தாள் நாயகற்கே) இத்தால், ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தி யொருமிதுநமென்னுமிடமும், அவதாரணத்தாலே இதினுடைய அநந்யார்ஹத்வமும், சொல்லுகிறது.

(தொண்டாமெனத்தெளிந்த தூமனத்தர்க்கு) தொண்டென்று, ப்ரதமாக்ஷரத்தில், சதுர்த்தியால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஶேஷத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. அநாதிகாலமேதொடங்கி அகிலாத்மாக்களும், அப்ஜாஸஹாயனை அகாரவாச்யனுக்கே ஶேஷமாயிருக்குமென்று, ஸகலவேத ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்தினுடைய ஸங்க்ரஹமான ப்ரணவத்தில் சொல்லுகிறபடியே, ஸம்ஶய விபர்யயமற தர்ஶித்துத்தெளிந்த பரிஶுத்தாந்தக்கரணர்க்கென்றபடி.

(உண்டோ) இதுக்குமேலே அந்வயம்.

(பலகற்றும் தம்முடம்பைப் பார்த்தபிமானிக்கும்) அதாவது, ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஶாஸ்த்ரங்கள் பலவற்றையும் அதிகரித்தும், ஜாதி வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கெல்லாம் ஆஶ்ரயமாயிருக்கும் தங்கள் தேஹத்தைப்பார்த்து, நாமின்னஜாதியன்றோ, இன்ன வர்ணமன்றோ, இன்ன ஆஶ்ரமிகளன்றோ, என்றிவற்றையிட்டுத் தங்களைப் போரப்பொலிய வபிமாநித்திருக்குமென்கை.

(உலகத்தவரோடுறவு) இப்படி, அபிமானித்திருக்கும் லௌகிகரோடு ஸம்பந்தமுண்டோவென்று க்ரியை. இத்தால் அகாரவாச்யனுக்கே ஶேஷமென்று சொல்லிக்கொண்டுவந்த ஶேஷத்வாஶ்ரயமான வாத்மாவை மகாரவாச்யனைச் சொல்லுகையாலே, ப்ரக்ருதேஃபரனாய், ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணனாய், ஜ்ஞாந

மூ.—பூதங்களைந்தும் பொருந்துடலிற்பிறந்த
சாதங்கள் நான்கினொடும் சங்கதமாம்—பேதங்[கோன்
கொண்டென்னபயன் பெறுவீரெவ்வுயிர்க்குமிந்திரை
தன்னடியேகாணும் சரண். (௧௪)

குணகனாய், நித்யனாயிருக்குமென்று, தெளிந்திருக்கும் பரி சுத்தாந்தஃகரணர்க்கு, ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பாராதே, தேஹத் தையே பார்த்து, அதில் ஸம்பந்தமடியாக வருகிற ஜாத்யாதி களையிட்டுத் தங்களைப்பெருக்க நினைத்தபிமாநித்திருக்கும் லௌகிகரோடுறவு வுண்டோ! அவர்களைக்கண்டாலுறவற வார் த்தை சொல்லிப்போமித்தனையன்றோ உள்ளதென்கை.

திருவஹீந்த்ரபுரத்திலே, வில்லிபுத்தூர் பகவரென்று ப்ர ஸித்தராயிருப்பாரொரு உத்தமாஶ்ரமிகள், ப்ராஹ்மணரெல் லாரும் அநுஷ்டாநம் பண்ணுகிற துறையொழிய, தாம்வேறொ ருதுறையில் அநுஷ்டாநம் பண்ணிப்போருவராய், அவர்க ளொருநாள் எங்கள் துறையில் உமக்கு அநுஷ்டாநம் பண்ண வொண்ணாதோ வென்று கேட்க. "విష్ణుదాసావయం యూయంబ్రాహ్మణా వర్ణధర్మిణః । అస్మాకందాసవృత్తీనాం యుష్మాకంనాస్తిసఙ్గతిః । నాస్తిసఙ్గతిరస్మాకం యుష్మాకఞ్చపరస్పరమ్ । వయన్తుకిఙ్కరావిష్ణోర్యూయమిన్ద్రియకిఙ్కరాః-விஷ்ணுதாஸாவயம் யூயம்ப்ராஹ்மணா வர்ண தர்மிணஃ। அஸ்மாகம் தாஸவ்ருத்தீநாம் யுஷ்மாகம் நாஸ்தி ஸங் கதிஃ। நாஸ்திஸங்கதிரஸ்மாகம் யுஷ்மாகஞ்சபரஸ்பரம்। வயந்து கிங்கராவிஷ்ணோர் யூயமிந்த்ரிய கிங்கராஃ" என்று. உறவற வார்த்தைசொல்லிப் போனாரிறே. "అవైద్యః ప్రాకృతఃప్రోక్తో వైద్యో వైష్ణవ ఉచ్యతే । అవైద్యేనానేకేనాపి వైద్యః కిఞ్చిత్సమాచరేత్ - ஆவித்யஃ ப்ராக்ருதஃ ப்ரோக்தோவைத்யோ வைஷ்ணவஉச்யதே। ஆவித் யேநநேகநாபிவைத்யஃ கிஞ்சித்ஸமாசரேத்" என்னக்கடவ திறே. (௧௫)

அவ;—பதிஞலாம்பாட்டு. தேஹமிருக்குந்தனையும், ஜாத்யாதிபேத ப்ரதிபத்தி அநுவர்த்தியாதோவென்ன, அத்தா

லென்ன ப்ரயோஜநம், ஸகலாத்மாக்களுக்கும், ஶ்ரிய:பதி திருவடிகளை காணுங்கோள் புகலென்கிறார்.

(பூதங்களைந்தும் பொருந்துடலின்றிறந்த) (க) "பஞ்சபூதாத்மகே தேஹே-பஞ்சபூதாத்மகே தேஹே" என்றும், (உ) "மஞ்சு சேர்வானெரிநீர் நிலங்காலிவை மயங்கி நின்றவஞ்சுசேராக்கை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ப்ருதிவ்யாதி பூதங்களைந்தினுடையவும் ஸமுதாயரூபமான தேஹமடியாக வுண்டான. இத்தால், ஆத்மாவோடந்வயமன்றிக்கே, உபசயாத்மகமாய், அநித்யமாய், ஹேயமாயிருக்கிற தேஹமடியாக வுண்டானதாகையாலே, வந்தேறியென்னுமிடம் சொல்லுகிறது.

(சாதங்கள் நான்கினோடும்) சாதமென்று, ஜாதியைச்சொல்லுகிறது. "ஜாதிர் ஜாதஞ்ச ஸாமாந்யம் - ஜாதிர் ஜாதஞ்ச ஸாமாந்யம்" என்னக்கடவதிறே, சாதங்கள் நான்கென்று-ப்ராஹ்மண ஜாதி முதலான நாலுஜாதியையும் சொல்லுகிறது.

(நான்கினோடும் சங்கதமாம் பேதங்கொண்டு) பேதமாவது இந்நாலினோடும் சேர்ந்திருக்கிற உத்கர்ஷாபகர்ஷப்ரதிபத்தி ஹேதுவான விசேஷம். இந்தப்ராஹ்மணஜாதியைப் பற்றியிறே ஆஶ்ரமாதி பேதங்கள் வருவது. ஆகையாலே, சாதங்கள் நான்கினோடும் சங்கதமாம் பேதமென்றவிதிலே யெல்லாம் சொல்லலாம்.

(என்னபயன்பெறுவீர்) இந்தபேதங்கொண்டு என்னப்ரயோஜநம் பெறுவதிகோள். இத்தால் உங்களுக்கேதேனும் ஸித்திப்பதுண்டோ! அஹங்காரஹேதுவாகையாலே அநர்த்தகரமாயித்தனையன்றோ வுள்ளதென்று கருத்து. "என்னபயன் கெடுவீர்" என்று பாடமாகில் இந்தபேதங்கொண்டென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு, கெடுவீர்கோளென்று உகப்பாலேயருளிச்செய்தாராகக்கடவது.

(எவ்வுயிர்க்குமிந்திரைகோன் தன்னடியேகாணும் சரண்) இன்றினியாரென்றே, எல்லாவாத்மாக்களுக்கும் ஶ்ரிய:பதியானவன் திருவடிகளேகாணுங்கோள் புகல். ஆகையால்

(க) வி-பு. (உ) தி-மொ-௯-எ-அ.

மூ.—குடியுங்குலமு மெல்லாம் கோகனகைக்கேள்வன்
அடியார்க்கவனடியே யாகும்—படியின்மேல்
நீர்கொழுவுமாறுகளின் பேரும்நிறமுமெல்லாம்
ஆர்கலியைச்சேர்ந்திடு மாய்ந்தற்று.

இந்தத்திருவடிகள் ஸம்பந்தத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்போது, இந்தபேதங்களொன்று மில்லாமையாலே யெல்லாமௌபாதிகம். அதுவே நில்நின்ற வேஷமென்றுகருத்து. "దేహాత్మ జ్ఞానకార్యేణ వర్ణాదిభేదసంకులమ్। గతిస్సర్వాత్మనాం శ్రీమన్నారాయణపద ద్వయమ్ – தேஹாத்மஜ்ஞாநகார்யேண வர்ணாதிபேதஸங்குலம்। கதிஸ்ஸர்வாத்மநாம் ஸ்ரீமந்நாராயணபதத்வயம்" என்றிவ்வர்த்தந்தான், பரமைகாந்தி தர்மத்தில் சொல்லப்பட்டதிறே (௧௪)

அவ;—பதினஞ்சாம்பாட்டு. எவ்வுயிர்க்கு மிந்திரைகோன் தன்னடியேகாணும்சரணென்றதை, ஸ்தாபிக்கைக்காக, ஸ்ரிய:பதிவிஷய ஸேஷத்வைக நிரூபகரானவர்களுக்கு, முன்பு நிரூபகமாய்ப்போரும் க்ராமகுலாதிகளெல்லாம் அவன் திருவடிகளேயாமென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

(குடியுங்குலமுமெல்லாம்) குடி-கிராமம், குலம்-கோத்திரம், எல்லாமென்றது, மற்றும் நிரூபகமாய்ப்போருமவை பலவுமுண்டாகையாலே, அவையாவன-சரணஸேஹதராதிகள்.

(கோகனகைக்கேள்வனடியார்க்கு) ஸ்ரிய:பதியினுடைய, அடியாரானவர்களுக்கு. கோகனகமாவது-தாமரை, கோகனகையென்றது-தாமரையளென்றபடி;கேள்வனென்றது-நாயகனென்றபடி. எவம்பூதனானவன் திருவடிகளில் ஸேஷத்வமே நிரூபகமாக வுடையவர்களுக்கு.

(அவனடியேயாகும்) அதாவது, முன்பு ஔபாதிகநிரூபகமாய்ப்போந்த குடியும் குலமுமெல்லாம்போய், சேஷியானவன் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமே நிரூபகமாய், அத்தையிட்டு, வ்யபதேசிக்கும்படி யாய்விடுமென்கை. இதுக்கு, த்ருஷ்டாந்த மருளிச்செய்கிறார் மேல்.

மூ.—தேவர் மனிசர் திரியக்குத்தாவரமாம்
யாவையுமல்ல னிலகுமுயிர்—பூவின்மிசை
யாரணங்கின்கேள்வ னமலனறிவேவடிவாம்
நாரணன்றாட்கே யடிமைநான். (கசு)

(படியின்மேலென்பதுதொடங்கி) அதாவது, பூமியின்மேலுண்டான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய நதிகளின் நாமமும், வர்ணமுமெல்லாம், ஸமுத்ரத்தைப்ரவேசிக்கவே, பின்பு காணவொண்ணாதபடி போமாபோலென்கை. படி-பூமி. கொழுவுதல்-மிகுவுதல். ஆர்கலி-ஸமுத்ரம். “ ఏకాన్తీ వ్యపదేష్టవ్యో నైవగ్రామకులాదిభిః । విష్ణునా వ్యపదేష్టవ్యస్తస్య సర్వం స ఏవ హి ॥ నద్యా నశ్యతి నామాది ప్రవిష్టాయా యథార్ణవమ్ । సర్వాత్మనా ప్రపన్నస్య విష్ణుమేకాన్తినస్తథా- ஏகாந்தி வ்யபதேஷ்டவ்யோ நைவக்ராமகுலாதிபி: । விஷ்ணுநா வ்யபதேஷ்டவ்யஸ்தஸ்ய ஸர்வம்ஸஏவஹி ॥ நத்யாநஶ்யதிநாமாதி ப்ரவிஷ்டாயாயதார்ணவம் । ஸர்வாத்மநாப்ரபந்நஸ்ய விஷ்ணுமேகாந்திநஸ்ததா” என்னக்கடவதிறே. (கரு)

அவ:—பதினாறும்பாட்டு. ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநம் பிறந்தவர்கள் தந்தாமையநுஸந்தித்திருக்கும்படியை ஸ்வநிஷ்டாசதுமுகேந வருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—(தேவர்மனிசர் திரியக்குத்தாவரமாம்) தேவர்கள் மநுஷ்யர்கள், திர்யக்கு, ஸ்தாவரமாகிற.

(யாவையுமல்லன்) ஸகலமுமல்லன். ஓராத்மா, தான் அநேக கர்மபேதத்தாலே, தேவாதி சதுர்விதயோநிகளிலும் ஜநிக்குமிறே. அவ்வோ யோநிகளிலே ஜநித்தால், தேவோஹம், மநுஷ்யோஹமென்று, அவ்வோ தேஹங்களிலே, அஹம்புத்தியைப்பண்ணிப் போரக்கடவதாயிறே யிருப்பது. அது, ஆத்மஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்கு முன்பிறே. இது, ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்ததற்பின் வார்த்தையிறே.

(இலகுமுயிர்) ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய், உஜ்வலமானவாத்மா, நான்—ஏவம்பூதனான நான்.

(பூவின்மிசை யாரணங்கின் கேள்வ னமலனறிவேவடிவாம்

மூ.—ஒன்றிடுகவிண்ணவர்கோன் செல்வமொழிந்திடுக
என்றுமிறவா திருந்திடுக—இன்றே
இறக்கக் களிப்புங் கவர்வுமியற்றால்
பிறக்குமோ தற்றெளிந்தபின். (௧௭)

நாரணன்றாட்கேயடிமை) அதாவது,(௧) "மலர்மேலுறைவாள்" என்கிறபடியே, பூவின்மேலே வர்த்திப்பாளாய், திவ்யாகாரையான பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாய், ஹேயப்ரத்யநீகனாய், ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனான நாராயணனுடைய திருவடிகளுக்கே சேஷமானவனென்கை, அணங்கென்றது-தைவப் பெண்ணென்றபடி. அமலனென்றது-மலப்ரதிபடனென்றபடி. நாரணனென்றது-ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களும் தனக்கு ப்ரகாரமாய், தான் ப்ரகாரியாயிருக்குமவனென்றபடி. "నాహం దేవో న మర్త్యో వా న తిర్యక్స్థావరోపి వా। జ్ఞానానందమయస్త్వాత్మా శేషో హి పరమాత్మనః ॥ నాహం విప్రో న చ నరపతిర్నాపి వైశ్యో న శూద్రో నో వా వర్ణీ న చ గృహపతిర్నో వనస్థో యతిర్వా । కిన్తు శ్రీమద్భువనభవనస్థిత్యపాయైకహేతోర్లక్ష్మీభర్తుర్నరహరితనోర్దాసదాసస్య దాసః - நாஹம்தேவோந மர்த்யோவா நதிர்யக்ஸ்தாவரோபிவா।ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோஹிபரமாத்மந:॥நாஹம்விப்ரோநச நரபதிர்நாபி வைஶ்யோ நஶூத்ரோநோவாவர்ணீ நச க்ருஹபதிர்நோவநஸ்தோயதிர்வா। கிந்து ஶ்ரீமத்புவநபவநஸ்தித்யபாயைகஹேதோர்லக்ஷ்மீ பர்த்துர்நரஹரிதநோர்தாஸதாஸஸ்யதாஸ:" என்னக்கடவதிறே. (௧௬)

அவ:—பதினேழாம்பாட்டு. ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தவன் தன்னையநுஸந்தித் திருக்கும்படியை ஸ்வநிஷ்டாகதந முகேந வருளிச்செய்தார் கீழ்ப்பாட்டில். ஐஶ்வர்யத்தினுடைய ஆகமாபாயங்களும், ஆயுஸ்ஸினுடைய ஸ்தைர்யாஸ்தைர்யங் களுமடியாக, அஜ்ஞாநவர்களுக்குண்டான கர்வக்லேஶங்கள், ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவனுக்கு உண்டாகாதென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறாரிப்பாட்டில்.

---

(௧) தி-வாய்-௪-௫-௨.

மூ.—ஈனமிலாவன்பரென்றாலுமெய்திலா
மானிடரையெல்லாவணத்தாலும்—தானறிய
விட்டார்க்கெளியன் விடாதார்க்கறிவரியன்
மட்டார் துழாயலங்கல் மால். (கஅ)

வ்யா;—(ஒன்றிடுகவிண்ணவர்கோன் செல்வம்) தேவர்களுக்குநிர்வாஹகனான இந்த்ரனுடைய ஐஶ்வர்யமானது, அபேக்ஷியாதிருக்கச்செய்தே, தானேவந்து சேர்ந்திடுக.

(ஒழிந்திடுக) அப்படியிருந்துள்ள வைஶ்வர்யமானது, இனிக்கூடாதென்னும்படி, தன்னோடேஸ்வயமற்றுப்போயிடுக.

(என்றுமிறவாதிருந்திடுக) எக்காலத்திலும் மரணரஹிதனாயிருந்திடுக.

(இன்றேயிறக்க) அப்படி தீர்க்கமாகவிராமல் இன்றுதானே மரணமாக.

(களிப்புங்கவர்வுமிவற்றால் பிறக்குமோ தற்றெளிந்த பின்) அதாவது, ஐஶ்வர்யாகமமும், ஆயுஸ்ஸ்தைர்யமும். ஐஶ்வர்யவிநாசமும், ஆயு꞉க்ஷயமுமாகப்பிறித்து இரண்டுவகையாகச்சொன்னவிவற்றால், நாட்டார்க்குப்பிறக்கும் கர்வக்லேஶங்கள், தன் ஸ்வரூபத்தைத்தான் தெளியக்கண்டபின்பு, பிறக்குமோவென்கை. தற்றெளிகையாவது, தன்னைத்தெளிகை. அதாவது- ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநம். "ఆగచ్ఛతు సురేంద్రత్వం నిత్యత్వం వాద్య వామృతిః। తోషం వాత్ర విషాదం వా నైవగచ్ఛంతి పండితాః- ஆகச்சது ஸுரேந்த்ரத்வம் நித்யத்வம்வாத்யவாம்ருதி꞉। தோஷம்வாத்ரவிஷாதம்வா நைவகச்சந்திபண்டிதா꞉" என்னக்கடவதிறே. (கஎ)

அவ;—பதினெட்டாம்பாட்டு. ஸர்வேஶ்வரனானவன், தன் பக்கல்பக்திமான்களானாலும், பௌஷ்கிந்தாவிமுகரானஸம்ஸாரிகளோட்டை ஸம்ஸர்க்கமற்றவர்களுக்கு ஸுலபனாய், அல்லாதவர்களுக்குஅத்யந்ததுர்லபனாயிருக்கும்படியை, அனைவருமறியவருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா ;—(ஈனமிலாவன்பரென்றாலும்) ஈனமாவது-பொல்லாங்கு, அதில்லாமையாலே, தன் திருவடிகளில்பழுதற்றப்ரேம

முடையவர்களானாலும். (௧) "భక్త్యాలభ్యస్త్వనన్యయా - பக்த்யா லப்யஸ்த்வ நந்யயா" என்றாரிறே ஸ்ரீ கீதாசார்யர்.

(எய்திலாமானிடரை) (௨) "ஆன்விடையேழன் றடர்த்தாற் காளானால்லாதார் மானிடவரல்லரென்றென் மனத்து வைத்தேன்" என்றும் (௩) "செங்கண்மால் நாமம் மறந்தாரை மானிடமாவையேன்" என்றும் ஜ்ஞாநிநாமக்ரேஸரரானவர்கள் இகழும்படி பகவத் விஷயத்தோடு ஒட்டற்றுத்திரியும் பாபிஷ்டரான க்ஷுத்ர மநுஷ்யரை. எய்திலாவென்றது - எய்துதலில்லாதபடியாய், பகவத்விஷயத்தி னருகுகிட்டாமையைச் சொல்லுகிறது. எய்திலரரமென்று பாடமானபோது பகவத் விஷயத்தில் ப்ரதிகூலரான வென்று பொருளாகக்கடவது.

(எல்லாவண்ணத்தாலும்) அதாவது-ஸஹவாஸஸத்காரஸம்பாஷணாதியான ஸர்வப்ரகாரத்தாலு மென்கை. (தானறியவிட்டார்க்கு) தாங்களும் பிறரு மறிந்தவளவன்றிக்கே அந்தர்யாமியாய், * உள்ளுவாருள்ளத்தெல்லா மறியும்ஸர்வஜ்ஞனான தான் அறியவிட்டவர்களுக்கு. "தானறிந்தவைஷ்ணவத்வமும் வைஷ்ணவத்வமல்ல; நாடறிந்த வைஷ்ணவத்வமும் வைஷ்ணவத்வமல்ல; நாராயணனறிந்தவைஷ்ணவத்வமே வைஷ்ணவத்வம" என்று ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தாரிறே.

(எளியன்) அவர்களுக்குக்கிட்டலாம்படி ஸுலபனாயிருக்கும். (விடாதார்க்கறிவரியன்) அப்படிவிடாதவர்களுக்குக்கிட்டவொண்ணாதபடி மிகவும் துர்லபனாயிருக்கும். (மட்டார்துழாயலங்கல்மால்) தன்நிலத்திலுங் காட்டில் திருமேனியின்ஸ்பர்சத்தாலே செவ்விபெற்று மதுவெள்ளமிடுகிற திருத்துழாய்மாலையுடைய ஸர்வேச்வரன் திருத்துழாய்மாலை ஸர்வேச்வரத்வசிஹ்நமிறே.(௪) "వక్షస్థల్యాంతులసికమలాకౌస్తుభైర్వైజయన్తీ సర్వేశత్వం కథయతితరామ్ - வக்ஷஸ்தல்யாம் துளஸிகமலா கௌஸ்துபைர்வைஜயந்தீ ஸர்வேசத்வம் கதயதிதராம்" என்றருளிச்செய்தாரிறேபட்டர். [மட்டார்துழாயலங்கல்மால் - ஈனமிலாவன்பரென்று தொடங்கிவிடாதார்க்கறிவரியன்] என்றந்வயம்.

(௧) கீதை அ-௨௨. (௨) தி-மொ-௧௧ள-௧. (௩) உ-திருவ௪௪. (௪) ர-ஸ்த.

மூ.—நல்லபுதல்வர் மனையாள் நவையில்கிளை
இல்லநிலமாடிவை யனைத்தும்—அல்லலெனத்
தோற்றி யெரிதீயிற் சுடுமேலவர்க்கெளிதாம்
ஏற்றரும் வைகுந்தத்திருப்பு. (௧௯)

"భక్తోపివాసుదేవస్య శార్ఙ్గిణః పరమాత్మనః । లోకేక్షణాన్నిర్ముక్తోముక్తో భవతినాన్యథా - பக்தோபிவாஸு தேவஸ்யசார்ங்கிண: பரமாத்மந: । லோகேக்ஷணாந் நிர்முக்தோமுக்தோபவதி நாந்யதா" என்னக்கடவதிறே. (௧௮)

அவ;—பத்தொன்பதாம் பாட்டு;-புத்ரதாராபந்து ஜநக்ருஹக்ஷேத்ராதிகளெல்லாம் அக்நி கல்பமாய்க் கொண்டு தாபகரமாம் படியான அவஸ்தை பிறந்தவர்களுக்குப்பரமபதப்ராப்தி எளிதாமென்கிறர்.

வ்யா;—(நல்லபுதல்வர்) ஸத்புத்ரர்கள். அதாவது-குணஹீநராய் து:க்காவஹராயிருக்கை யன்றிக்கே தங்கள் வியோகம் அஸஹ்யமாம்படி குணவான்களான புத்ரரானவர்களென்கை, (மனையாள்) நல்லவென்கிறவிதை இங்கும் கூட்டிக்கொள்ளக்கடவது. அதாவது குணஹீனையாக விருக்கையன்றிக்கேகுணவதியாய் ச(ச்)ந்தாநுவர்த்தியான பார்யை யென்கை.

(நவையில்கிளை) பந்துக்களென்று பேராய் ப்ரதிகூலராயிருக்கையன்றிக்கே, தங்களோட்டைஸஹவாஸம் அமையுமென்னும்படி நிர்த்தோஷரான பந்துக்கள். (நவை)குற்றம். இல்லென்பது—இல்லாமை.

• (இல்லம்) கீழ்நல்லவென்றுசொன்னதை இதுமுதலாக மேற் சொல்லுகிறவற்றிலும் கூட்டிக்கொள்வது. நல்லவில்லமாவது-கண்டவிடமெங்கும் ஶிதிலமாய் ஹேயமாயிருக்கையன்றிக்கே,மாடகூடப்ராஸாதாதியுக்தமாய் விலக்ஷணமானக்ருஹம், நல்லநிலமாவது-ஊஷரமாய் ஒருமுதல் பற்றாதபடி யிருக்கையன்றிக்கே கட்டு கலம் போரவிளையும்படியானக்ஷேத்ரம். நல்லமாடாவது-கொடுமையாயக் கட்டப்பிடிக்கவொட்டாமல்,

மூ.—விருப்புறினும் தொண்டர்க்கு வேண்டுமிதமல்லால்
திருப்பொலிந்த மார்பனருள்செய்யான்—நெருப்பை
விடாதே குழவிவிழ வருந்திறனும்
தடாதே யொழியுமோ தாய். (உ0)

கொண்டிபிலே மேய்க்குதிரிகையன்றிக்கே விதேயமாய் பஹு க்ஷீரப்ரதங்களான பசுக்கள் முதலானவை.

(இவையனைத்தும்) இப்படி ஒரோன்றே விலக்ஷணமாய் நாட்டார்க்கு ஸுகாவஹமாயிருக்கு மிவையெல்லாம். (அல்லலெனத்தோற்றி) துஃக்காவஹமென்றேமநஸ்ஸுக்குத்தோற்றி. அல்லலென்றபஃப்தம் துஃக்கவாசியேயாகிலும் கீழ்ச் சொன்னவற்றைச் சொல்லுகிறதாகையாலேதுஃக்காவஹமென்றுசொல்லவேணும், (எரிதீயிற்சுடுமேல்) ஜ்வலிக்கிற அக்நிபோலே தாபகரமாகில்.

(அவர்க்கெளிதாம்ஏற்றரும்வைகுந்தத்திருப்பு) அவ்வவஸ்தைபிறந்த அதிகாரிகளுக்கு ஸ்வயத்நத்தால் துஷ்ப்ராபமான பரமபதத்திலேபோய் அடியார்கள் குழாங்களோடேகூடியிருக்குமிருப்பு ஸுலபமாம். அதாவது-இப்படியானவதிகார பாகம் பிறந்தவர்களுக்கு ஈஃவரன் ஃபீக்ரமாகப் பரமபதத்தைக் கொடுக்குமென்றபடி.

"క్షేత్రాణిమిత్రాణి ధనానినాథపుత్రాశ్చదారాః పశవోగృహాశ్చ । త్వత్పాదపద్మప్రవణాత్మవృత్తేర్భవన్తి సర్వేప్రతికూలరూపాః-க்ஷேத்ராணி மித்ராணி தநாநிநாதபுத்ராஃசதாராஃபஃவோக்ருஹாஃச।த்வத்பாதபத்மப்ரவணாத்மவ்ருத்தேர் பவந்திஸர்வே ப்ரதிகூலரூபாஃ" என்று ப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் ஃரீஹஸ்தி கிரிமாஹாத்மயத்தில் சொல்லப் பட்டவசநம் இப்பாட்டில்சொன்ன வர்த்தத்துக்குஸம்வாதமாகவநு ஸந்தேயம். (கக)

அவ;—இருபதாம்பாட்டு—தன் பக்கல் பக்தரானவர்கள் தங்களுக்கு அஹிதமென்றறியாதே சாபல்யத்தாலேக்ஷுத்ரங்களானவற்றில் சிலவற்றைவிரும்பி இத்தைத்தரவேணுமென்றபேக்ஷித்தாலும் ஹிதபரனான வீஃவரன் அத்தைக்கொடாதே மறுத்துவிடு மென்னுமத்தைஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா ;—(விருப்புறினும்) விருப்பத்தைப் பண்ணினும். அதாவது-இதுகொடாதபோது இவர்கள்க்லேஶப் படுவர்களெ ன்னும்படி ஸாதரமாக வபேக்ஷிக்கினு மென்கை. (தொண்டர்க்கு)தன் பக்தரானவர்களுக்கு. தொண்டென்கிறஶப்தம்-ஶேஷத்வத்துக்கும் வாசகமாய்,சாபலத்துக்கும் வாசகமாய்ப் போருவதாகையாலே இவ்விடத்தில் சாபலவாசகமாய்க கொண்டு பக்தியை சொல்லுகிறது.

(வேண்டுமிதமல்லால்) அதாவது - அவர்களுக்கு வேண்டுவதான ஹிதத்தையொழிய. வேண்டுமிதமென்றது - அவர்களுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்கு அபேக்ஷிதமான ஹிதமென்றபடி.

(திருப்பொலிந்தமார்பன்) பெரியபிராட்டியாரெழுந்தருளியிருக்கையாலே உஜ்ஜ்வலமான திருமார்பையுடையவன். திருப்பொலிந்தமார்பனென்றது - திருவால்வந்த பொலிவையுடைத்தான மார்பனென்றபடி. திருமார்படங்கலும் இவள் திருமேனியின் தேஜஸ்ஸாலே வ்யாப்தமாயிருக்குமாயிற்று. ஆகவிறே (க) "கருமாணிக்கக் குன்றத்துத்தாமரைபோல்" என்றும் (௨) "கருமாணிக்கமலைமேல் மணித்தடந்தாமரைக்காடுகள் போல்" என்றும் தொடங்கி திவ்யாவயங்களைச் சொல்லுமிடத்தில் அல்லாத அவயவங்களோபாதி சிவந்திருக்குமதாகத் திருமார்பை முந்துறச் சொல்லிற்று. ஆக இப்படியிருக்கிற திருமார்பையுடையவன்.

(அருள்செய்யான்) அதாவது - இவர்களாசைப்பட்டபேக்ஷித்தாலும் ஹிதபரனாகையாலே மறுத்துவிடுமத்தனையொழிய அபேக்ஷித்ததைக் கொடானென்கை. அருளுதல்-கொடுத்தல்; அவர்கள் அபேக்ஷியாநிற்கச்செய்தே அதுகொடாதே மறுத்துவிடுமென்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்த மருளிச்செய்கிறார் மேல்.

(நெருப்பையித்யாதி) அதாவது - விளைவதறியாத சிறுப்ரஜை, அக்நி தாஹகமென்றறியாமல் அதினுடைய ஔஜ்வல்யமாத்ரத்தைக்கண்டு அத்தைவிடாதே அதிலே விழுகைக்கு யத்நித்தாலும் அது ப்ரஜைக்கு நாஶகமென்றறியும் மாதாவான

(க) தி-வாய்-அ-எ-௬. (௨) தி-வாய்-அ-க-க.

மூ.—ஆரப்பெருந்துயரே செய்திடினுமன்பர்கள்பால்
வேரிச்சரோருகைகோன் மெய்ந்நலமாம்—தேரில்
பொறுத்தற்கரிதெனினும் மைந்தனுடற் புண்ணை
அறுத்தந்சிகித்ஸைதாதையற்று. (௨௧)

வள் அதில் விழாதபடி ப்ரதிபந்தகையாதொழியுமோவென்கை. இத்தால் அப்படியே அவனும், அவர்களபேக்ஷித்தாலும் அது கொடாதே மறுத்துவிடுமென்றதாயிற்று.

"యాచితోపి సదా భక్తైర్నాహితం కారయేద్ధరిః। బాలమగ్నౌ పతన్తం తు మాతా కిం న నివారయేత్ — யாசிதோபிஸதா பக்தைர்நாஹிதம் காரயேத்தரி:। பாலமக்நௌ பதந்தந்து மாதா கிம்நநிவாரயேத்" என்னக்கடவதிறே. (௨௦)

அவ;—இருபத்தோராம்பாட்டு. ஸ்ரிய:பதியானவன் தன் பக்கல்பக்தரானவர்களுக்கு அதிமாத்ரங்களான து:க்கங்களைச் செய்யினும் அது அவர்கள்பக்கல்ஸ்நேஹகார்யமென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(ஆரப்பெருந்துயரே செய்திடினும்) துயர் - து:க்கம்; பெருந்துயர் - மஹாது:க்கம். ஆரப்பெருந்துயரென்கையாலே - மிகவும் பெருந்துக்கமென்றபடி. "துயரே" என்கிற அவதாரணத்தாலே நடுவொருஸுகவ்யவதாநமில்லாமையைச் சொல்லுகிறது. செய்திடினுமென்றது-இவர்கள் ப்ராரப்தகர்மபலமாய் வந்ததாகிலும் பலப்ரதன் அவனுகையாலே பூர்வாகோத்தாக (ஷ) ப்ராரப்த (ஜ) கண்டங்களெல்லாம் கழிக்கிறவனுக்கு இத்தையும் கழிக்கவரிதன்றிறே. ஹிதரூபமாக அவன் அவற்றை அநுபவிப்பிக்கையிறே இவனுக்கு இது அநுபவிக்க வேண்டுகிறது. இதுதான் இவனுக்குண்டான ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களில் வைராக்யத்தைப் பிறப்பிக்கைக்காகச் செய்கிறதிறே.

(வேரிச்சரோருகைகோன்) பரிமளப்ரசுரமான தாமரையை வாஸஸ்தாநமாகவுடைய பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவன், இப்படி இவர்களுக்கு து:க்கத்தை விளைக்கிறதுக்கு. அவ

மூ.—உடைமைநானென்று முடையானுயிரை
வடமதுரை வந்துதித்தா னென்றும்—திடமாக
அறிந்தவன்றன் தாளிலடைந்தவர்க்கு முண்டோ
பிறந்துபடு நீடுயரம் பின். (உஉ)

ரும் கூட்டுப்போலேகாணும். ஹிதரூபமாகையாலே அவளும் கூடுமிறே. நிக்ரஹத்தாலே செய்யிலிறே நிஷேதிப்பது. அநுக்ரஹத்தாலே செய்கையாகையாலே அநுமதிபண்ணி யிருக்குமாயிற்று.

(மெய்ந்நலமாம்) பாரமார்த்திக ஸ்நேஹகார்யமாம். மெய்ந்நலமென்றது - மெய்யான ஸ்நேஹமென்றபடி. (தேரில்) ஆராயில். தேருதல் - ஆராய்தல். [வேரிச்சரோருகைகோன் அன்பர்கள்பால் ஆரப்பெருந்துயரே செய்திடினும் தேரில் மெயந்நலமாம்] என்றந்வயம். இதுக்கு த்ருஷ்டாந்த மருளிச்செய்கிறார் மேல்.

(பொறுத்தற்கித்யாதி) அதாவது-அவனுக்கு இது பொறுக்கப்போகாதென்று தோற்றியிருந்தாலும் புத்ரனுடைய ஶரீரத்தில் க்ரந்தியை ஹிதபுத்தியாலே சேதி (ఛేది)க்கைக்கு அநுமதிபண்ணும் பிதாவைப்போலே யென்கை.

"హరిర్దుఃఖాని భక్తేభ్యో హితబుద్ధ్యా కరోతివై। శస్త్రక్షారాగ్ని కర్మాణి స్వపుత్రాయ యథాపితా -ஹரிர்துஃக்காநிபக்தேப்யோ ஹிதபுத்த்யா கரோதிவை ।। ஶஸ்த்ரக்ஷாராக்நிகர்மாணி ஸ்வபுத்ராயயதா பிதா" என்னக்கடவதிறே. (உக)

அவ.—இருபத்திரண்டாம்பாட்டு. ப்ராரப்த கர்மாநுபவம் பண்ணவேணுமாகில் இஜ்ஜந்மத்தளவன்றிக்கே ஜந்மாந்தரத்திலும் போயநுபவிக்க வேண்டிவருமோவென்ன; ஸம்பந்த ஜ்ஞாநபூர்வகமாகஅவன்திருவடிகளிலேஶரணம் புகுந்தார்க்குப் பின்பொரு ஜந்மம்பிறந்து அநுபவிக்கத்தக்க கர்மமுண்டோ வென்கிறார்.

வ்யா;—(உடைமை நானென்றும்) நான் உடைமையென்றும், தன்னுடைய ஸ்வத்வத்தையும். (உடையானுயிரை வடமதுரை வந்துதித்தானென்றும்) இவ்வாத்மாவை யுடையவன்

இத்தைஸம்ஸாரத்தில் நின்று மெடுக்கைக்காக ஸ்ரீமதுரையில் வந்து ஆவிர்ப்பவித்து நின்றவனுடைய ஸ்வாமித்வத்தையும்.

(திடமாக வறிந்து) த்ருடமாகவறிந்து. தத்வஸ்திதியை யாராய்ந்தால், இத்தலைக்குஸ்வத்வமும் அத்தலைக்கு ஸ்வாமித்வமும் வ்யவஸ்திதமாயிறே யிருப்பது. ஆகையாலே உடைமையானவிவனிருந்த விடத்திலே வருவானும், இவனைத்தன்னுடனே சேர்த்துக்கொள்ளுவானும், சேர்ந்தால் தன்பேறாக உகப்பானும் அவனாயிற்று. ஆகவிறே "ப்ராப்தாவும், ப்ராபகனும், ப்ராப்திக்கு உகப்பானும் அவனே" என்று பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச்செய்தது. திடமாகவறிகையாவது-இப்படியிருக்கிற ஸம்பந்தத்தை ஸம்ஶயவிபர்யயமறவறிகை. இப்படி இஸ்ஸம்பந்தத்தையறிந்து(அவன் தன் தாளிலடைந்தவர்க்கும்)ஸ்வாமியானவன் திருவடிகளிலே பூர்வவாக்யப்ரக்ரியையாலே ஶரணம்புகுந்தவர்களுக்கும்.

(உண்டோ பிறந்து படுநீடுயரம் பின்) அதாவது - பின்பொருஜந்மம் பிறந்தநுபவிக்கத்தக்க தீர்க்கமான கர்மமுண்டோவென்கை, ஶரணாகதரானால் ஆர்த்தராகில் அப்போதே முக்தராகையும் த்ரு (த்ரு) ப்தராகில் ஆரப்தஶரீராவஸாநத்திலே முக்தராகையுமொழிய ஜந்மாந்தராந்வயமில்லையிறே.

"ఆర్తానామాశుఫలదా సకృదేవకృతాహ్యసౌ। దృప్తానామపిజన్తూనాం దేహాన్తరనివారిణీ - ஆர்த்தாநாமாஶுபலதாஸக்ருதேவ க்ருதாஹ்யஸௌ ! த்ருப்தாநாமபிஜந்தூநாம் தேஹாந்தரநிவாரிணீ" என்று ப்ரபத்திஸ்வபாவம் சொல்லுகிறஶாஸ்த்ரமேஇவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லாநின்றதிறே. ஆகையாலேயாயிற்று இவரும், உண்டோவென்றருளிச்செய்தது. "స్వత్వమాత్మనిసఞ్జాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణిస్థితమ్। ఉభయోరేషసమ్బన్ధోనపరోభిమతోమమ - ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்திதம் ।உபயோரேஷஸம்பந்தோநபரோபிமதோமம" என்கிற ஶ்ரீவிஷ்ணுதர்மவசநம் இப்பாட்டிற்சொன்ன ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தத்துக்கு ப்ரமாணமாக வநுஸந்தேயம். (௨௨)

மூ.—ஊழ்வினைக்குறும்ப ரோட்டருவரென்றஞ்சி
ஏழைமனமே யினித்தளரேல்—ஆழிவண்ணன்
தன்னடிக்கீழ்வீழ்ந்து சரணென்றிரந்தொருகால்
சொன்னதற்பி னுண்டோதுயர். (௨௫)

அவ ;—இருபத்துமூன்றாம்பாட்டு. பூர்வாகப(ஃப)லத்தை யநுஸந்தித்து அது நம்மைவந்து நலியுமென்று தளருகிற திருவுள்ளத்தைத்தேற்றுகிற பாசுரத்தாலே ஶரணாகதனைபின்பு பூர்வாகபலமான து:கானுபவமில்லை யென்னுமத்தை ஸகலரு மறியும்படி யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(ஊழ்வினைக்குறும்பர்) பழையதாக ஆர்ஜிக்கப் பட்டகர்மமாகிற குறும்பர். ஊழென்றது - பழைமை. ஊழ் வினையென்றது - பழையவினையென்றபடி. இத்தால் பூர்வா க(ஃ)த்தைசொல்லுகிறது; கர்மங்களைக்குறும்பரென்கிறது-சேத நஸமாதியாலே. குறும்பரானவர்கள் பலத்தாலே நாட்டைத் தம்வசமாக்கி மூலையடி நடத்துமாபோலே கர்மங்களும் இவ் வாத்மாவைத் தம்வழியேயிழுத்து மூலையடியேநடத்துமவை யிறே.

(ஓட்டருவரென்றஞ்சி)ஓடிவருவரென்றுபயப்பட்டு. குறும் பராகையாலே ஓட்டருவரென்கிறது. கீழ்ச்சொன்னகர்மங் கள் ஶீக்ரகதியாய்வந்து நலியுமென்று பயப்பட்டு. (ஏழை மனமே) அறிவிலியான நெஞ்சே! அதாவது- ஶரண்யவைபவ மும் ஶரணாகதிவைபவமும் ஶரணாகதன்பெறும்பேறும் அறி கைக்குத்தக்கவளவில்லாத நெஞ்சேயென்கை.

(இனித்தளரேல்)இதுக்குமுன்பு தளர்ந்தாயாகிலும் இனித் தளராதேகொள். இத்தால் திருவுள்ளத்தை. “[illegible]-மாஶு ச:” என்கிறார். இனியென்றதின் கருத்தைவ்யக்தமாக வரு ளிச்செய்கிறார் மேல் (ஆழிவண்ணன்) கம்பீரஸ்வபாவன். அன் றிக்கே கடல்போலே ஶ்ரமஹரமான வடிவையுடையவ னென் னவுமாம். (தன்னடிக்கீழ்வீழ்ந்து) (க) “ஆழிவண்ணனின்னடியி

(க) திருவாய்மொழி-௫-அ-க.

மூ.—வண்டுபடிதுளபமார்பனிடைச் செய்தபிழை
உண்டு பலவென்றுளர்தளரேல்—தொண்டர்செய்யும்
பல்லாயிரம் பிழைகள் பார்த்திருந்தும் காணுங்கண்
இல்லாதவன்காணிறை. (உச)

ணையடைந்தேன்" என்கிறபடியே அவன்திருவடிகளின் கீழே விழுந்து.

(சரணென்றிரந்து) (க)"త్వమేవోపాయభూతో మే భవ-த்வமேவோபாய பூதோமேபவ" என்கிறபடியே நீயேஎனக்குச் சரணமாக வேணுமென்றர்த்தித்து. (ஒருகால் சொன்னதற்பின்) ப்ரபத்தி ஸக்ருத்கரணீயையாகையாலே இப்படி ஸக்ருதுச்சாரணம் பண்ணினபின்பு.

(உண்டோதுயர்) அதாவது-இப்படிச் சரணாகதனானபின்பு பூர்வாக (ஷ) பலமாய்வருகிற துக்கமுண்டோ; ஶரணாகதனான போதேபூர்வாகோத்தராகப்ராரப்தகண்டங்களெல்லாம்கழியுண்டுபோமென்கிற ப்ரமாணபலத்தை நினைத்து உண்டோவென்கிறார்.

"మాభీర్మన్దమనో విచిన్త్య బహుధా యామీశ్చిరం యాతనా నామీ నః ప్రభవన్తి పాపరిపవస్స్వామీనను శ్రీధరః । ఆలస్యం వ్యపనీయ భక్తిసులభం ధ్యాయస్వ నారాయణం లోకస్య వ్యసనాపనోదనకరో దాసస్య కిం న క్షమః" மாபீர் மந்தமநோ விசிந்த்யபஹுதா யாமீஶ் சிரம்யாதநாநாமீந: ப்ரபவந்திபாபரிபவஸ் ஸ்வாமீநநுஶ்ரீதர: । ஆலஸ்யம் வ்யபநீயபக்தி ஸுலபம் த்யாயஸ்வநாராயணம் லோகஸ்யவ்யஸநாபநோதநகரோதாஸஸ்யகிம்நக்ஷம:" என்கிற ஶ்ரீமுகுந்தமாலையில் ஶ்லோகத்தை "ஏழைமனமே இனித்தளரேல்" என்றவிதுக்கு ஸம்வாதமாகச் சொல்லுவர்கள். (உரு)

அவ:—இருபத்துநாலாம்பாட்டு. உத்தராகபாஹுள்யத்தை நினைத்துத் தளருகிற திருவுள்ளத்தைத் தேற்றுகிற பாசுரத்தாலே ஸர்வேஶ்வரன் உத்தராக(ஷ) த்தில் கண்வையானென்னுமத்தை ஸகலருமறிய வருளிச்செய்கிறார்.

(க) அஹி-ஸம்-ந-௬-ந-அ.

வ்யா:—(வண்டுபடிதுளப மார்பனிடைச்செய்தபிழை) மதுபாநார்த்தமாக வண்டுகள் ஸர்வகாலமும் படிந்துகிடக்கிற திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதமான திருமார்பையுடையவன் விஷயத்தில் செய்தகுற்றங்களானவை. இப்போது இந்த விசேஷணம் சொல்லிற்று ஶரணாகதரானவர்களை அநுபவிப்பிக்கைக்காக ஸர்வகாலமும் தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்குமவன் அவர்கள் ப்ராமாதிகமாகப்பண்ணும் குற்றங்களில் கண்வையானென்றுதோற்றுகைக்காக.

(உண்டுபலவென்று) ப்ரக்ருதியோடிருக்கையாலே மநோவாக்காயங்களால் செய்தவை பலவுமுண்டென்று ஒன்றும் செய்யக்கடவோமல்லோமென்றிருந்தாலும் ப்ராமாதிகமாக வந்துபுகுகிறவை பலவுமுண்டிறே; அத்தைநினைத்து.

(உளந்தளரேல்) நெஞ்சே! தளராதேகொள். உளமென்றது-உள்ளமென்றபடியாய் ஸம்புத்தியாயிருக்கிறது; உள்ளமேயென்றபடி. தளராமலிருக்கத்தக்க தருளிச்செய்கிறார் மேல். (தொண்டர்செய்யும்) தன்பக்கல் பக்தரானவர்கள்செய்யும். தொண்டரென்றது-சபலரென்றபடியாய், பக்தரானவர்களென்றபடி. அன்றிக்கே தனக்கு ஶேஷபூதரானவர்களென்னவுமாம்.

(பல்லாயிரம்பிழைகள்) குணத்ரயாஶ்ரயமான தேஹத்தோடேயிருக்கையாலே ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலேகலங்கி கரணத்ரயத்தாலும் ப்ராமாதிகமாக நாள்தோறும் செய்யுமவை அநேகமாகையாலே அநேகமாயிரம் பிழைகளென்கிறார். பிழை - குற்றம். இத்தால், (க)“అకృత్యకరణకృత్యాకరణ భగవదపచార భాగవతాపచారా సహ్యాపచారరూప నానావిధానన్తాపచారాన్–அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசாராஉஸஹ்யாபசாரரூப நாநாவிதாநந்தாபசாராந்” என்றவற்றைச் சொல்லுகிறது. (பார்த்திருந்தும்) ஸர்வஜ்ஞதையாலும், அந்தர்யாமியாகையாலும் ஸர்வகாலமும் ஸர்வருடைய வ்யாபாரமும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கச் செய்தேயும்.

(காணுங்கணில்லாதவன் காணிறை) அதாவது - அவர்கள் செய்யும்பிழைகளை தர்ஶிக்கும் கண்ணில்லாதவன்காண் ஶேஷி

(க) ஶரணாகதி கத்யம்.

மூ.—அற்றமுரைக்கி லடைந்தவர்பா லம்புயையகோன்
குற்றமுணர்ந்திகழும் கொள்கையளோ—எற்றேதன்
கன்றினுடம்பின் வழுவன்றோ காதலிப்பது
அன்றதனை யீன்றுகந்தவா. (உரு)

பானவனென்கை. இப்போது கண்ணொன்கிறது - ஜ்ஞாநத்தை யிறே; அதில்லாதவனென்கையாலே-ஆஶ்ரிதர்செய்யும் குற்றங்களில் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கு மென்றதாயிற்று. இறையென்று ஈஶ்வரனென்னவுமாம்.

"అవిజ్ఞాతా హిభక్తానామాగస్సు కమలేక్షణః। సదాజగత్సమస్తంచ పశ్యన్నపి హృదిస్థితః - அவிஜ்ஞாதா ஹிபக்தாநாமாகஸ்ஸூகமலேக்ஷணः। ஸதாஜகத்ஸமஸ்தஞ்ச பஶ்யந்நபி ஹ்ருதிஸ்திதः" என்னக்கடவதிறே. (உச)

அவ;—இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. காணுங்கணில்லாதவனென்று உத்தராக(ஞ)த்தில் அஜ்ஞனாயிருக்குமென்றார்கீழ்; பூர்வாகம் தன்னிலேதேனுமொன்றை தர்ஶித்தாலும் வத்ஸலனாகையாலே அத்தை போக்யமாகக் கொள்ளுமென்றீழிய அத்தையிட்டு இவர்களை இகழானென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(அற்றமுரைக்கில்) அறுதியானதுசொல்லில். அதாவது - பரமார்த்தமானது சொல்லிலென்கை. (அடைந்தவர்பால்) ஆஶ்ரிதரானவர்கள்பக்கல்.

(அம்புயையகோன்) ஶ்ரியःபதியான்வன். அவள்புருஷகாரமாகவிறே அடியிலங்கீகரித்தது. அப்படி யங்கீகரித்தால் பின்னையென்றுமொக்க அவர்கள்பக்கல் வத்ஸலனாயிருக்குமாயிற்று. தான் காட்டிக்கொடுத்தவர்களை அவன் கைக்கொண்டவதிவுரப்பை யறிகைக்காக, அவள்தானே அவர்கள்குற்றங்களைக் காட்டினாலும்(க)"என்னடியாரதுசெய்யார்,செய்தாரேல்நன்று செய்தார்" என்னுமவனிறே.

(குற்றமுணர்ந்திகழும் கொள்கையளோ) அதாவது - அவர்கள் குற்றங்களை தர்ஶித்து அதடியாக அவர்களை இகழ்ந்து

(க) பெரி-தி-மொ-௪ ௧-௨.

மூ.—தப்பில் குருவருளால் தாமரையாள் நாயகன்றன்
ஒப்பிலடிகள் நமக்குள்ளது—வைப்பென்று
தேறியிருப்பார்கள் தேசுபொலிவைகுந்தத்
தேறியிருப்பார் பணிகட்கேய்ந்து. (உ௬)

விடும் ஸ்வபாவத்தையுடையவனென்கை. கொள்கை-ஸ்வ பாவம். இத்தால், அவள் புருஷகார புரஸ்ஸரமாகத்தன்னாலே அங்கீகரிக்கப்பட்ட வர்களுடைய குற்றந்தான் முதலிலே உணரக்கூடாது. உணர்ந்தாலும் வாத்ஸல்யத்தாலே அத்தை போக்யமாகக் கொள்ளுமதொழிய, அத்தையிட்டு அவர்களை இகழுங் கூடாதென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. இகழும் கொள்கையனே யென்கிறவிதிறே, குற்றத்தை யுணர்ந்தானாகில் அதை போக்ய மாகக் கொள்ளுமித்தனை யென்கிறவர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

(எற்றே) என்னே! அவனுடைய வாத்ஸல்ய ப்ரகாரமறி யாதாரிறே இகழுமென்று நினைக்கிறவர்களென்று என்னேயென் கிறார். அவன் வாத்ஸல்யத்துக்கு ஒருத்ருஷ்டாந்த மருளிச் செய்கிறார் மேல்,

(தன்கன்றினுடம்பின் வழுவன்றோ காதலிப்பதன்றதனை யீன்றுகந்தவா) என்று. அதாவது - சுவடுபட்டதரையில் புல் கவ்வாததாயிருக்கச்செய்தே தன்கடையில் நின்றும் விழுந்த கன்றினுடைய உடம்பில் வழும்பையன்றோ ஸ்நேஹித்து புஜிப்பது, அன்று அத்தைப்பெற்றவத்தாலேஅதின்பக்கலுகப்பை யுடைத்தான பசுவானதென்கை. இதுதான் ஸர்வேஶ்வரனு டைய வாத்ஸல்யத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக ஸகலருமருளிச் செய்யுமதிறே.

"ప్రపన్నాన్మాధవస్సర్వాన్ దోషేణపరిగృహ్యతే। అద్యజాతంయథా వత్సం దోషేణసహవత్సలా -ப்ரபந்நாந்மாதவஸ்ஸர்வாந் தோஷேண பரிக்ருஹ்யதே ।அத்யஜாதம் யதாவத்ஸம் தோஷேணஸஹவத்ஸலா" என்னக்கடவதிறே. இந்தஶ்லோகத்தில் "பரிக்ருஹ்ய தே" என்கிறவிது ஆர்ஷம். பரிக்ருஹ்ணாதி யென்றபடி. (உ௫)

அவ;—இருபத்தாறும்பாட்டு. ஆசார்யப்ரஸாதத்தாலே அவனருளிச்செய்த ஶரணாகதியினுடைய அர்த்தத்தை யநுஸந்

நித்து விஸ்வஸித்திருக்குமவர்கள், பரமபதத்திலே போய் பக வத் கைங்கர்யபரராயிருப்பரென்கிறார்.

வ்யா;—(தப்பில் குருவருளால்) தப்பில்லாத குருவினுடைய வருளாலே. அதாவது -ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களி லொருத வீர்தலில்லாத ஆசார்யனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே யென்கை.

(தாமரையாள் நாயகன்றன்) ஶ்ரிய:பதியானவன்தன்னுடைய, இத்தால் ஶ்ரீமத்பத நாராயணபதங்களிலர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. எங்ஙனேயென்னில், தாமரையாள் நாயகனென்கையாலே புருஷகாரபூதையான பிராட்டியோடுண்டான நித்யயோகத்தையும், "நாயகன்றன்" என்கிறவுறைப்பாலே ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாதகமாயும் ஆஶ்ரிதகார்யாபாதகமாயுமுள்ள வாத்ஸல்யாதியும் ஜ்ஞாநாதியுமான குணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்குமாகாரத்தையும் சொல்லுகையாலே.

(ஒப்பிலடிகள்) ஒப்பில்லாத திருவடிகள். இத்தால் "சரணௌ" என்கிறபதத்திலர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. திருவடிகளுக்கொப்பில்லாமையாவது - ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாயிருக்கை.

(நமக்குள்ளத்துவைப்பென்று) அகிஞ்சநராய் அநந்யகதிகளான நமக்கு ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற சேமநிதியென்று. இத்தால் சரணபதத்திலும் க்ரியாபதத்திலுமுண்டான வர்த்தங்களைச் சொல்லுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்; வைப்பென்று தன்னைக் கொண்டு ஸகலமுமுண்டாக்கிக் கொள்ளலாம். சேமநிதியாகச் சொல்லுகையாலே; உபாயத்வத்தையும், உள்ளத்துவைப்பென்று - ஹ்ருதய ஸம்பந்தத்தையும் தத்விஷயமான மாநஸஸ்வீகாரத்தையும் சொல்லுகையாலே.

இப்படி யநுஸந்தித்து, (தேறியிருப்பார்கள்) இவ்வநுஸந்தாந முண்டானாலும் மஹாவிஶ்வாஸம் வேணுமிறே. ஆகையாலே அப்படி விஶ்வஸித்திருக்குமவர்கள், (தேசுபொலிவைகுந்தத்தேறி) அதாவது-பகவதநுபவகைங்கர்யங்களுக்கு அநுரூபமான தேசமென்னும் தேஜஸ்ஸுமிக்கிருக்கிற ஶ்ரீவைகுண்டத்திலே போய்,

மூ.—நெறியறியாதாரு மறிந்தவர்பால் சென்று
செறிதல்செய்யாத் தீமனத்தர்தாமும் — இறையுரை
தேறுதவரும் திருமடந்தை கேள்வனைத் [யைத்
தேறுரிடரழுந்துவார். (உஎ)

(இருப்பார்பணிகட்கேய்ந்து)பணிகளுக்கேய்ந்திருப்பார்-பணிகளென்று - பகவத்கைங்கர்யங்களைச் சொல்லுகிறது. அதுக்கு ஏய்ந்திருக்கையாவது - அநுரூபமான வதிகாரிகளாயிருக்கை. இருப்பாரென்றது - இருப்பரென்றபடி. அன்றிக்கே, பணியென்று - திருவநந்தாழ்வானும், பஹுவசநம் பூஜ்யவாசியாய், தத்துல்யராயிருப்பரென்னவுமாம். அதாவது - திருவநந்தாழ்வான், (க)"சென்றால் குடையாம்" என்கிறபடியே அகிலசேஷவ்ருத்திகளிலும் அதிக்ருதனாயிருக்குமாபோலே, அசேஷசேஷவ்ருத்திகளிலும் அந்விதராயிருப்பாரென்கை. "ఆచార్యస్య ప్రసాదేన మమసర్వమభీప్సితమ్। ప్రాప్నుయామీతివిశ్వాసో యస్యాస్తి ససుఖీభవేత్ - ஆசார்யஸ்யப்ரஸாதேந மமஸர்வமபீப்ஸிதம் । ப்ராப்நுயாமீதிவிஸ்வாஸோ யஸ்யாஸ்தி ஸஸுகீபவேத்" என்னக்கடவதிறே. (உசு)

அவ;—இருபத்தேழாம்பாட்டு. உஜ்ஜீவநோபாயமறியாதாரும், அத்தையுபதேசிக்குமவர்கள்பக்கல் சேர்ந்தறியாதாரும், சரமச்லோகார்த்தத்தை விஸ்வஸியாதவர்களும் பரமபதத்திலேறப்பெறுதே ப (ந) வதுஃக்கமக்நராய்ப் போருவர்களென்கிறார்.

வ்யா;—(நெறியறியாதாரும்) ஸம்ஸாரத்தைத் தப்புவிக்குமுபாயமறியாதாரும். நெறி-வழியாய், உபாயத்தைச்சொல்லுகிறது. (அறிந்தவர்பால்சென்று செறிதல் செய்யாத்தீமனத்தர்தாமும்)உஜ்ஜீவநோபாயமறிந்தவர்கள்பக்கல்சென்று, அவர்கள் இத்தைத்தங்களுக்கு உபதேசிக்கைக்குறுப்பாக, ப்ரணிபாதாபி(பூ)வாதந பரிப்ரஸ்நஸேவாரூபமான செறிதலைச்செய்யாதே ஸஜாதீயபுத்தியாலே அவர்கள்பக்கல் தோஷதர்ஸநம் பண்ணியிருக்கும் துஷ்டஹ்ருதயரானவர்கள்தாங்களும்.

(க) க-திருவ-ருஉ.

மூ.—சரணாகதிமற்ரோர் சாதனத்தைப்பற்றில்
அரணாகாதஞ்சனை தன்சேயை—முரணழியக்
கட்டியதுவேரோர் கயிறுகொண்டார்ப்பதன்முன்
விட்டபடைபோல் விடும். (௨௮)

(இறையுரையைத் தேறாதவரும்) ஸர்வேஶ்வரன் கீதாப நிஷதாசார்யனாய் நின்று ஸகலாத்மாக்களும் உஜ்ஜீவிக்கைக் குறுப்பாக அர்ஜுநவ்யாஜத்தாலே அருளிச்செய்த சரமஶ்லோ கத்திலர்த்தத்தை விஶ்வஸியாதவர்களும், (திருமடந்தை கோ னுலகத்தேறார்)(௧)"திருமால்வைகுந்தம்" என்கிறபடியே ஶ்ரிய: பதியினுடைய லோகமான ஶ்ரீவைகுண்டத்திலேறப்பெறார் கள். (இடரழுந்துவார்) ஸம்ஸாரதுஃக்கமக்நராய்ப் போருவர்க ளென்கை.

"అజ్ఞశ్చాశ్రద్దధానశ్చ సంశయాత్మా వినశ్యతి । నాయంలోకోஉస్తి న పరో నసుఖం సంశయాత్మనః – அஜ்ஞஶ்சாஶ்ரத்ததாநஶ்ச ஸம்ஶயாத் மாவிநஶ்யதி । நாயம்லோகோஸ்திநபரோநஸுகம் ஸம்ஶயாத் மந:" என்று ஶ்ரீகீதையில் அவனருளிச்செய்தவசநம் இப்பாட் டில்சொன்னவர்த்தத்துக்கு ஸம்வாதமாக வநுஸந்தேயம். (௨௭)

அவ;—இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. கீழிரண்டுபாட்டாலே பரமபதத்தில் போமவர்கள்படியையும் போகாதவர்கள்படி யையுமருளிச்செய்தார். இனி, இப்பாட்டில் பரமபதத்தில் போமவர்களுக்கு இப்பேற்றுக்கடியாகச்சொன்ன ஶரணாகதி யானது, தன்னை யவலம்பித்து நிற்குமவன் உபாயாந்தரத்திலே கைவைக்கில் தான்ரக்ஷகமாகாதேதன்னைக்கொண்டு நழுவும்படி யை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(சரணாகதி)(௨)"అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే మహావిశ్వాసపూర్వకమ్ । తదేకోపాయతా యాచ్ఞా ప్రపత్తిశ్శరణాగతిః-அநந்யஸாத்யேஸ்வா பீஷ்டேமஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் । ததேகோபாயதாயாச்ஞாப்ர பத்திஶ்ஶரணாகதி:" என்றும், ௩) "అహమస్మ్యపరాధానామాలయోஉ కించనోஉగతిః । త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః-அஹமஸ்ம்

(௧) திவாய்-௧௦-௭-௮. (௨) விஷ்வக்ஸேநஸம்.
(௩) அஹி-ஸம்-௩௬-௩௮.

யபராதாநா மாலயோகிஞ்சநோகதிः। த்வமேவோபாய பூதோ மேபவேதி ப்ரார்த்தநாமதிः ’’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே மஹாவிஶ்வாஸ பூர்வகமாக அகிஞ்சநனாய் அநந்யகதியான வதிகாரியாலே அநுஷ்டிக்கப்படுமதாய், (க) “ఆర్తానామాశుఫలదా-ஆர்த்தாநாமாஶு பலதா ” இத்யாதிப்படியே அமோகை (ஐ) யாய்க்கார்யம்செய்யும் சரணாகதியானது,

(மற்றோர் சாதனத்தைப்பற்றில்) தன்னோடங்வி தனான சேதநன் தன் வைபவத்தையறிந்து இதுவே நமக்கு ரக்ஷகமென்று விஶ்வஸித்து நிற்கையன்றிக்கே, இதுக்குத்துணையாக நாமும் சிலசெய்வோமென்று ஸ்வயத்நரூபோபாயங்களிலொன்றையவலம்பிக்கில், (அரணாகாது) தான் இவனுக்கு ரக்ஷகமாகாதே இவனைவிட்டுப்போம்.

இதுதன்னை த்ருஷ்டாந்த பூர்வகமாக உபபாதிக்கிறார்மேல் (அஞ்சனைதன்சேயை) அஞ்ஜநையினுடைய புத்ரனை திருவடியை. சேய் - புத்ரன். (முரணழியக்கட்டியது) பலமழியும்படியாகக்கட்டினது. முரண் - மிடுக்கு. (வேறோர்கயிறு கொண்டார்ப்பதன்முன்) தன்பக்கல் அர்ப்பலபுத்திபண்ணி வேறேயொரு சணற்கயிற்றைக்கொண்டு கட்டுவதற்குமுன்னே, முன்னேயென்றது - கட்டுகையிலே ப்ரவ்ருத்தமான போதேயென்றபடி.

(விட்டபடைபோல் விடும்) முன்பவனைக்கட்டினதாய் வேறே யொருகயிற்றைக்கொண்டு கட்டுகிறவளவிலே தான்விட்டுப்போன ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் போலே தன்னைப்பற்றி நின்றவிவன் உபாயந்தரத்திலே அந்வயித்தபோது தான் இவனைவிட்டுப்போமென்கை. “ ప్రపత్తేః క్వచిదప్యేవం పరాపేక్షా న విద్యతే । సా హి సర్వత్ర సర్వేషాం సర్వకామఫలప్రదా । సకృదుచ్చారితా యేన తస్య సంసారనాశినీ । రాక్షసానామ విస్రమ్భాదాఞ్జనేయస్య బన్ధనే । యథా విగలితా సద్యః స్వమోఘాప్యస్త్రబన్ధనా । తథా పుంసామవిస్రమ్భాత్ప్రపత్తిః ప్రచ్యుతా భవేత్ । తస్మాద్విస్రమ్భయుక్తానాం ముక్తిం దాస్యతి సా చిరాత్-ப்ரபத்தேः க்வசிதப்யேவம் பராபேக்ஷாநவித்யதே। ஸாஹிஸர்வத்ரஸர்வேஷாம் ஸர்வ

(க) பகவச்சாஸ்த்ரே.

மூ;—மந்திரமுமீந்த குருவு மம்மந்திரத்தால்
சிந்தனைசெய்கின்ற திருமாலும்—நந்தலிலா
தென்றுமருள்புரிவர் யாவரவரிடரை
வென்று கடிதடைவர் வீடு. (௨௧)

காமபலப்ரதா । ஸக்ருதுச்சாரிதாயேந தஸ்யஸம்ஸாரநாஶிநீ।
ராக்ஷஸா நாமவிஸ்ரம்பாதாஞ்ஜநேயஸ்யபந்தநே।யதாவிகளிதா
ஸத்யஸ்த்வமோகாப் யஸ்த்ரபந்தநா। ததாபும்ஸாமவிஸ்ரம்பாத்
ப்ரபத்திஃ ப்ரச்யுதாபவேத்। தஸ்மாத்விஸ்ரம்பயுக்தாநாம் முக்
திம் தாஸ்யதிஸாசிராத் " என்று இவ்வர்த்தந்தான்ஸநத்குமார
ஸம்ஹிதையிலே சொல்லப்பட்டதிறே. (௨௮)

அவ;—இருபத்தொன்பதாம் பாட்டு. மந்த்ரகுருதேவதை
கள் மூன்றினுடையவும் ப்ரஸாதத்துக்கு ஸர்வகாலமும் விஷய
மாய்ப் போருமவர்கள் ஸம்ஸார துஃக்கத்தைவென்று சடக்கெ
னமோக்ஷத்தைப் பெறுவரென்கிறார்.

வ்யா;—(மந்திரமும்) " మన్త్రం త్రాయత ఇతి మన్త్రః-மந்தாரம் த்ராயத இதிமந்த்ரஃ " என்கிறபடியே அநுஸந்தாதாவுக்குரக்ஷகமான திருமந்த்ரமும். (ஈந்தகுருவும்) மந்த்ரப்ரதனனவாசார்யனும், (அம்மந்திரத்தால் சிந்தனைசெய்கின்ற திருமாலும்) அந்தமந்த்ர ப்ரதிபாத்யனாய் அத்தாலே அநுஸந்திக்கப்படுகிற ஶ்ரியஃபதியும்.

(நந்தலிலாது) நந்துதலின்றிக்கே. அதாவது-நந்துதல்-கேடாய், அதில்லையென்கையாலே விச்சேதமன்றிக்கே யென்கை. (என்றுமருள் புரிவர்யாவர்) ஸர்வகாலமும்ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணுகைக்கு விஷயபூதராயிருக்குமவர்கள் யாவர் சிலர், (அவரிடரைவென்று கடிதடைவர்வீடு) அதாவது-அவர்கள் ஸாம்ஸாரிகமான துஃக்கங்களையும் ஜயித்து ஶீக்ரமாகப்பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமோக்ஷத்தை ப்ராபிப்பர்களென்கை.

"దేవతాయా గురోశ్చైవ మన్త్రస్యైవ ప్రసాదతః। ఐహికాముష్మికా సిద్ధిర్ద్విజస్యస్యాన్న సంశయః - தேவதாயா குரோஶ்சைவ மந்த்ரஸ்யைவப்ரஸாததஃ । ஐஹிகாமுஷ்மிகா ஸித்திர்த்விஜஸ்யஸ்யாந்நஸம்

மூ;—மாடுமனையும் கிளையுமறை முனிவர்
தேடுமுயர்வீடும் செந்நெறியும்—பீடுடைய
எட்டெழுத்தும் தந்தவனே யென்றிராதாருறவை
விட்டிடுகை கண்டீர்விதி. (௩௦)

ஹயஃ” என்றுபுராணஸாரஸமுச்சயத்தில்மூலமந்த்ரமாஹாத்ம்யத்தில் சொன்னவசநம் இதுக்கு ப்ரமாணமாக அநுஸந்தேயம். “మన్త్రైతద్దేవతాయాశ్చ తథామన్త్రప్రదేగురౌ। త్రిషుభక్తిస్సదాకార్యాసాహి ప్రథమసాధనమ్ - மந்த்ரேதத்தேவதாயாஞ்ச ததாமந்த்ரப்ரதேகுரௌ । த்ரிஷுபக்திஸ்ஸதாகார்யா ஸாஹிப்ரதமஸாதநம்” என்னக்கடவதிறே. (உ௬)

அவ;—முப்பதாம்பாட்டு;—தனக்கபேக்ஷிதமானஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகலவஸ்துக்களும் திருவஷ்டாக்ஷரப்ரதனான வாசார்யனேயென்றிராதவர்களோடுள்ள ஸம்பந்தத்தை விடுகை ஶாஸ்த்ரவிஹிதமென்கிறார்.

வ்யா;—(மாடும்) தனக்குபோக்யமான க்ஷீராதிகளையுண்டாக்குமவை யென்றுதரிக்கப்படும பசுக்களும் (மனையும்)போக (ஸ்தாநமானக்ருஹமும். (கிளையும்) தங்களோட்டைகலவிதானே போக (ஸ்தா)மாம்படியிருக்கும்பந்துக்களும்; இவை-மற்றும் ஐஹிகயான போக்யவஸ்துக்களுக் கெல்லாமுபலக்ஷணம்.

(மறைமுனிவர் தேடுமுயர்வீடும்) வைதிகராய் பகவந்மநநஶீலராயிருக்குமவர்கள் ப்ராப்யமென்று விரும்பித்தேடப்படுமதாய் கைவல்யமோக்ஷம்போலன்றிக்கே உத்க்ருஷ்டமானமோக்ஷமும். (செந்நெறியும்) அந்தமோக்ஷத்தை ப்ராபிக்கைக்குடலான அப்போருமர்ச்சிராதிமார்க்கமும். அன்றிக்கே, செந்நெறியென்று அந்தமோக்ஷத்தை ப்ராபிக்கைக்குறுப்பான உபாயத்தைச் சொல்லுமாம்.

(பீடுடையவெட்டெழுத்தும் தந்தவனேயென்றிராதாருறவை)கீழுக்தமானவையெல்லாம்ஸம்ஸாரவர்த்தகங்களுமாய், க்ஷுத்ரங்களுமான மந்த்ராந்தரங்கள்போலன்றிக்கே ஸம்ஸார

மூ.—வேதமொருநான்கினுட்பொதிந்தமெய்ப்பொருளும்
கோதில் மனுமுதல்நூல் கூறுவதும்—தீதில்
சரணாகதிதந்த தன்னிறைவன்தாளே
அரணாகுமென்னுமது. (௩௧)

நிவர்த்தகமாகையாலே வந்தபெருமையையுடைய திருவஷ்டாக்ஷரத்தைத் தந்தருளின வாசார்யனே யென்றிராதவர்களோடுண்டான ஸம்பந்தத்தை.

(விட்டிடுகைகண்டீர்விதி) விடுகையாவது - ஶாஸ்த்ரவிஹிதம் காணுங்கோளென்கை. இத்தால் அவர்களோட்டை ஸம்பந்தம் அவஶ்யம்விடவேணுமென்றதாயிற்று.

“ఐహికాముష్మికం సర్వంగురురష్టాక్షరప్రదః । ఇత్యేవంయేనమన్యన్తే త్యక్తవ్యాస్తేమనీషిభిః - ஐஹிகாமுஷ்மிகம் ஸர்வம்குருரஷ்டாக்ஷரப்ரதஃ। இத்யேவம்யேநமந்யந்தே த்யக்தவ்யாஸ்தே மநீஷிபிஃ” என்னக்கடவதிறே, (௩௦)

அவ;—முப்பத்தோராம்பாட்டு. ஸகலவேதாந்தார்த்தமான பரமார்த்தமும், தது பப்ருஂஹணங்களான ஶாஸ்த்ரங்கள்சொல்லுமதுவும்ஶரணாகதிப்ரதனானஸ்வாசார்யன்திருவடிகளே ரக்ஷகமென்னுமது வென்கிறார்.

வ்யா;—(வேதமொருநான்கினுட்பொதிந்த மெய்ப்பொருளும்) அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்தோஷமாய் ஆப்ததமமாயிருக்கையாலே அத்விதீயமாய், ரிகாதிபேதத்தாலே சதுர்விதமான வேதத்தினுள்ளே எட்டுப்புரியுமிட்டுக் கட்டிவைக்குமாபோலே சேமித்துவைத்த பரமார்த்தமும், இத்தால், வேதமென்கையாலே இவ்வர்த்தப்ரதிபாதகமான ப்ரமாணத்தினுடைய கௌரவமும், நான்கினென்கையாலே, அதுதன்னில் எங்கேனுமொரு ப்ரதேஶத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுவதன்றிக்கே, அநேகஶாகாரூபமான வதுக்கெல்லாம் தாத்பர்யம் இதுவென்னுமிடமும், உட்பொதிந்தவென்கையாலே - அதுதான்மேலெழச் சொல்லிப்போருமதின்றிக்கே உள்ளேசேமித்துவைக்கப்பட்டதென்னுமிடமும், மெய்ப்பொருளென்கையாலே—அது

தான் அர்த்தவாதரூபமானதன்றிக்கே தத்வரூபமான வர்த்தமென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(கோதில்மனுமுதல்நூல்கூறுவதும்) கோதில்லாத மந்வாதிஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுவதும். கோதில்லாமையாவது - குற்றமில்லாமை. அதாவது - அயதார்த்த ப்ரதிபாதகமாகிற தோஷமில்லாமை. இது மனுவுக்கு விஶேஷணமாதல், எல்லாத்துக்கும் விசேஷணமாதல்; மனுவுக்கு விஶேஷணமான போது(௧)"యద్వై కిఞ్చ మనురవదత్-யத்வை கிஞ்சமநுரவதத் தத்பேஷஜம்" என்றும்,(௨)" మన్వర్థవిపరీతా తు యా స్మృతిస్సా న శస్యతే-மந்வர்த்தவிபரீதாது யாஸ்ம்ருதிஸ்ஸாநஶஸ்யதே" என்றும் சொல்லும்படியான அதினுடைய ப்ராமாண்ய கௌரவம் சொல்லுகிறது. எல்லாத்துக்கும் விஶேஷணமானபோது அவற்றினுடைய ஆப்ததமத்வம்சொல்லுகிறது. மனுமுதல் நூல்களாவன - மற்றுமுண்டான ஸாத்விகஸ்ம்ருதிகளும், இதிஹாஸ புராணங்களும், பாஞ்சராத்ராதிகளுமாகிற ஶாஸ்த்ரங்கள். கூறுகையாவது - இவையெல்லாம் ஏககண்டமாக வேதஹ்ருதயமான வந்தவர்த்தத்தைச் சொல்லுகை. வேதார்த்தத்தை விஶதீகரிக்கையிறே இவற்றுக்குக்ருத்யம்.

(தீதில் சரணாகதிதந்த) தீதில்லாத சரணாகதியையுபகரித்த. அதாவது - அதிக்ருதாதிகாரத்வமும், அபாயபஹுளத்வமும், அப்ராப்தத்வமுமாகிறதோஷமின்றிக்கேயிருக்கிறசரணாகதியை. தரித்ரனுக்குச் சீரியநிதியைக்கொடுக்குமாபோலே உபகரித்தவென்கை.

"பீடுடைய வெட்டெழுத்தும்தந்தவனே" என்றார்கீழ் ; இங்கே சரணாகதிதந்தவனென்றார்; கீழதுபோலுமன்றிறே இது. நம்மாசார்யாகள் மற்றரஹஸ்யங்களிரண்டிலுமர்த்தத்தைமறைத்து ஶப்தத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு போருவர்கள். இதிலர்த்தம்போலே ஶப்தத்தையுமறைப்பார்களென்னும்படி யிருப்பதொன்றாகையாலே, திவ்யமங்களவிக்ரஹமும் விக்ரஹகுணங்களும் திவ்யாத்மஸ்வரூபமும் ஸ்வரூபகுணங்களும் நித்யமுக்த

---

(௧) யஜு-௨-காண்ட்-௨-ப்ர-௧௦-அ-ப. (௨)

ருக்கு ப்ராப்யமாயிருக்குமாபோலே முமுக்ஷுவாய் ப்ரபந்நனானவதிகாரிக்கு த்வயஶரீரமே ப்ராப்யமாயிருக்குமென்றிறே நஞ்சீயரருளிச்செய்தது. இப்படியிருக்கிற வற்றையிறே இவனுக்கு உபகரித்தது.

(தன்னிறைவன்) தன்னுடையவாசார்யன். இறைவனென்றது - ஶேஷியென்றபடி. தன்னிறைவனென்கையாலே - ஸர்வஸாதாரணஶேஷியான வீஶ்வரனைப்போலன்றிக்கே தனக்கஸாதாரண ஶேஷியானவனென்கை. (தாளே) அவனுடைய திருவடிகளே. ப்ரதமபர்வத்தோபாதி சரமபர்வத்திலும் திருவடிகளேயிறே உத்தேஶ்யம். அவதாரணத்தாலே அதினுடைய ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யம்சொல்லுகிறது.

(அரணாகுமென்னுமது) ரக்ஷகமாமென்கிற வர்த்தமென்கை. அரணவது - ரக்ஷகம். தன்னிறைவனென்றும், தாளேயரணாகுமென்றும் ஶேஷித்வஶரண்யத்வங்களைச் சொல்லுகையாலே ப்ராப்யத்வம் அர்த்தாத்ஸித்தமிறே.

"గురురేవపరంబ్రహ్మ గురురేవపరాగతిః। గురురేవపరావిద్యా గురురేవపరంధనమ్। గురురేవపరఃకామో గురురేవపరాయణమ్। యస్మాత్తదుపదేష్టాసౌతస్మాద్గురుతరోగురుః। అర్చనీయశ్చవన్ద్యశ్చ కీర్తనీయశ్చసర్వదా। ధ్యాయేజ్జపేననమేద్భక్త్యాభజేదభ్యర్చయేన్ముదా। ఉపాయోపేయభావేన తమేవశరణంప్రజేత్। ఇతిసర్వేషు వేదేషుసర్వశాస్త్రేషుసమ్మతమ్। ఏవంద్వయోపదేష్టారంభావయేద్బుద్ధిమాన్ధియా - குருரேவபரம் ப்ரஹ்மகுருரேவபராகதிঃ। குருரேவபராவித்யா குருரேவபரம்தநம்। குருரேவபர:காமோ குருரேவபராயணம்। யஸ்மாத்ததுபதேஷ்டாஸௌதஸ்மாத்குருதரோகுரு:। அர்ச்சநீயஶ்சவந்த்யஶ்ச கீர்த்தநீயஶ்ச ஸர்வதா। த்யாயேஜ்ஜபேந் நமேத்பக்த்யா பஜேதப்யர்ச்சயேந்முதா। உபாயோபேயபாவேந தமேவ ஶரணம்வ்ரஜேத்।இதிஸர்வேஷுவேதேஷுஸர்வஶாஸ்த்ரேஷுஸம்மதம்। ஏவம்த்வயோபதேஷ்டாரம்பாவயேத்புத்திமாந்தியா" என்று ஶ்ரீஸாத்விகதந்த்ரத்திலேத்வய ப்ரஸங்கத்திலே தது பதேஷ்டாரான ஆசார்யனுடைய வைபவம் பகவானாலே அருளிச்செய்யப்பட்டதிறே. (௩௧)

மூ;—மானிடவனென்றும் குருவை மலர்மகள் கோன்
தானுகந்தகோல முலோகமென்றும்— ஈனமதா
வெண்ணுகின்ற நீசரிருவருமே யெக்காலும்
நண்ணிடுவர் கீழாம்நரகு. (௩௨)

அவ;—முப்பத்திரண்டாம் பாட்டு. திருவஷ்டாக்ஷரப்ரதனை வாசார்யன்திருவடிகளே ஸகலப்ராப்யமென்றறியாதாருறவைவிடுகை ஶாஸ்த்ரவிஹித மென்றும், ஸகலஶாஸ்த்ரமும் ப்ரதிபாதிப்பது ஶரணாகதி ப்ரதனை ஆசார்யன்திருவடிகளே ரக்ஷகமாமென்னுமது வென்றுமருளிச் செய்கையாலே ஆசார்யவைபவத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தார் கீழிரண்டு பாட்டாலே. இப்பாட்டில் இப்படியிருந்துள்ள வாசார்யனை அவதார விசேஷமென்று ப்ரதிபத்திபண்ணாதே மாநுஷப்ரதிபத்தி பண்ணுமவனுக்கு வருமநர்த்தத்தை அர்ச்சாவதாரத்திலுபாதாநநிரூபணம் பண்ணுமவனோடு சேர்த்தருளிச் செய்கிறார்.

வ்யா;—(மானிடவனென்றும் குருவை) ஆசார்யனை மநுஷ்யனென்றும்; அதாவது "సాక్షాన్నారాయణోదేవః కృత్వామర్త్యమయీం తనుమ్- ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவ: க்ருத்வாமர்த்யமயீம் தநும்" இத்யாதிப்படியே தன்னை ஸம்ஸாரத்தில் நின்று மெடுக்கைக்காக ஈஶ்வரன் மநுஷ்யரூபங்கொண்டு வந்திருக்கிறானென்றறியாதே மேலெழுந்த வாகாரத்தைப்பார்த்து ஆசார்யனை மநுஷ்யனென்று ப்ரதிபத்திபண்ணுகை. (க) "యస్యసాక్షాద్భగవతి జ్ఞానదీప ప్రదేగురౌ। మర్త్యబుద్ధిశ్శ్రుతంతస్యసర్వంకుఞ్జరశౌచవత్ - யஸ்யஸாக்ஷாத் பகவதிஜ்ஞாநதீபப்ரதேகுரௌ, மர்த்யபுத்திஶ்ஶ்ருதம் தஸ்யஸர்வம் குஞ்ஜரஶௌசவத்" என்று ஆசார்யனை மநுஷ்யனென்று நினைக்கிறவன்புத்தி அஸத்புத்தியென்றும், அவன்கற்ற கல்வியெல்லாம் நிஷ்ப்ரயோஜநமென்றும் ஶ்ரீபாகவதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

(மலர்மகள்கோன் தானுகந்தகோலமுலோகமென்றும்) ஶ்ரிய:பதியானவன் தானுகந்தருளின விக்ரஹத்தை லோஹமென்றும்; அதாவது—(உ)"உமருகந்துகந்த வுருவம்நின்னுருவ

(க) பாகவதம்- (உ) தி-வாய்-அ-க-ச.

ம்'' என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதரானவர்களுகந்ததடியாக அவனுகந்து பரிக்ரஹித்துநிற்கிற அர்ச்சாரூபத்தை அப்ராக்ருத விக்ரஹத் தோபாதியாக ப்ரதிபத்திபண்ண வேண்டியிருக்க, மேலெழுந்த வாகாரத்தையேபார்த்து அதினுடைய உபாதாந நிரூபணம் பண்ணுகை. "అర్చ్యావతారోపాదానం వైష్ణవోత్పత్తిచిన్తనమ్। మాతృయోని పరీక్షాయాస్తుల్యమాహుర్మనీషిణః - அர்ச்சாவதாரோபாதாநம் வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம் । மாத்ருயோநி பரீக்ஷாயாஸ்துல்ய மாஹுர்மநீஷிண:'' என்று அர்ச்சாவதாரோபாதாந நிரூபணத்தை மாத்ருயோநி பரீக்ஷாஸமமாக ஶாஸ்த்ரம் சொல்லிற் றிறே.

(ஈனமதா) ஹீநமாக. இப்படித்தண்ணியதாக வென்றபடி. (எண்ணுகின்றீசர்) சிந்தியாநிற்கிறீசர். இவர்களிற்காட்டில் தண்ணியரில்லையென்கை. அதாவது - ஆசார்யவிஷயத்தையும் அர்ச்சாவதாரவிக்ரஹத்தையும் கீழ்ச்சொன்னபடியே தண்ணியதாக ப்ரபத்தி பண்ணுமவர்கள் கர்மசண்டாளரென்கை.

(இருவருமே) இவ்விருவரோடு துல்யபாபிகளில்லாமை யாலே மேற்சொல்லுகிறவநர்த்தம் இவர்களிருவர்க்குமே யுள்ள தென்கை. (எக்காலும்) எல்லாக்காலத்திலும். காலதத்வ முள்ளதனையுமென்றபடி. (நண்ணிடுவர்கீழாநரகு) இதுக்கு மேல்பொல்லாததில்லையென்னும்படித் தண்ணியதான நரகத் தை ப்ராபிப்பர்களென்கை. எக்காலும் நண்ணிடுவரென்கை யாலே நரகத்திலே ஸ்ருஷ்டியும், நரகத்திலே ஸம்ஹாரமுமாய்ச் செல்லுமாயிற்று. அன்றிக்கே, எக்காலும் கீழாநரகென்று * விடியாவெந்நரகான ஸம்ஸாரத்தைச் சொன்னபோது நித்ய ஸம்ஸாரிகளாய்ப் போவர்களென்றபடி.

"విష్ణోరర్చావతారేషు లోహభావం కరోతి యః। యో గురౌ మానుషం భావముభౌ నరకపాతినౌ - விஷ்ணோரர்ச்சாவதாரேஷு லோஹ பாவம் கரோதிய:। யோகுரௌமாநுஷம்பாவ முபௌநரகபா திநௌ'' என்கிற ப்ரஹ்மாண்டபுராணவசநம் இவ்வர்த்தத் துக்கு ஸம்வாதமாக அநுஸந்தேயம். (௬உ)

மூ.—எட்டவிருந்தகுருவை யிறையன்றென்று
விட்டோர்பரனை விருப்புறுதல்—பொட்டெனத்தன்
கண்செம்பளித்திருந்துக் கைத்துருத்திநீர் தூவி
அம்புதத்தைப் பார்த்திருப்பானற்று. (௩௩)

அவ ;— முப்பத்துமூன்றாம்பாட்டு. ஆஸந்நனாயிருக்கிற வாசார்யனை அவமதிபண்ணிக்கைவிட்டு அதிதூரஸ்தனான ஈச்வரனை அபேக்ஷித்ததசையில் உதவுமென்று நினைத்து ஆசைப்படுமவன் அறிவுகேடனென்னுமத்தை த்ருஷ்டாந்தமுகேந வருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(எட்டவிருந்தகுருவை) ஆஸந்நமாக விருந்தவாசார்யனை. அதாவது-சக்ஷுர்க(ோ)ம்யனாய்த் தனக்குவேண்டியபோது ரக்ஷகனாகவும் போக்யனாகவும் உஜ்ஜீவிக்கலாம்படி ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிற வாசார்யனையென்கை.

(இறையன்றென்றுவிட்டு) சேஷியன்றென்றுவிட்டு. அதாவது - ''சரணாகதிதந்த தன்னிறைவன்தாளே'' என்கிறபடியே தனக்கிறைவனாயிருக்க ஸஜாதீயபுத்தியாலே அவனிறையன்றென்றுவிட்டென்கை.

(ஓர்பரனை விருப்புறுதல்) பரனாயிருப்பானொருவனை விரும்புகை. அதாவது - சாஸ்த்ரகம்யனாய், அதிதூரஸ்தனாய், தனக்கனாகவரியனாயிருக்கும் ஈச்வரனை, ரக்ஷகனாகவும் போக்யனாகவும் அநுஸந்தித்து அவனைலபிக்கவேணுமென்று ஆசைப்படுகையென்கை.

(பொட்டென) சடக்கென. (தன்கண்செம்பளித்திருந்து) தூங்குவாரைப்போலே தன்கண்ணை மூடிக்கொண்டிருந்து. மேல்விளைவது விசாரியாமலிருந்தென்றபடி. (கைத்துருத்தி நீர்தூவி) விடாய்பிறந்தபோது உபஜீவிக்கலாம்படி துருத்தியிலே சேர்த்துத் தன்கரஸ்த்தமாயிருக்கிற ஜலத்தை நிலத்திலே உகுத்து.

(அம்புதத்தைப் பார்த்திருப்பானற்று) மேககதமானஜலம் விடாய்க்கு உதவுமென்று நினைத்து ஆகாசவர்த்தியாய் அதிதூ

மூ;—பற்றுகுருவைப் பரனன்றென விகழ்ந்து
மற்றோர்பரனை வழிப்படுதல்—எற்றேதன்
கைப்பொருள்விட்டாரேனுங்காசினியில்தாம்புதைத்த
அப்பொருள் தேடித்திரி வானற்று, (௩௪)

ரஸ்தமாயிருக்கிற அம்புதத்தைப் பார்த்திருக்குமவனைப் போலே. அவனைப்போலேயென்றது-அவன் செயலைப்போலேயென்றபடி; அல்லது விருப்புறுதலென்றதோடு சேராதிறே.

"చక్షుర్గమ్యం గురుం త్యక్త్వా శాస్త్రగమ్యన్తు యస్స్మరేత్। కరస్థముదకం త్యక్త్వా ఘనస్థమభివాఞ్ఛతి - சக்ஷுர்க்கம்யம் குரும்த்யக்த்வா பாஸ்த்ரகம்யந்துயஸ்ஸ்மரேத் । கரஸ்தமுதகம்த்யக்த்வாகநஸ்தமபிவாஞ்சதி" என்றிவ்வர்த்தந்தான் பகவத்போதாயநக்ருதமானபுராணஸமுச்சயத்தில் ஆசார்யமாஹாத்ம்யப்ர கரணத்தில்சொல்லப்பட்டதிறே. (௩௩)

அவ;—முப்பத்து நாலாம் பாட்டு. அதிஸுலபனாய்த்தனக்குக்கைப்புகுந்திருக்கிற வாசார்யனை அபரத்வபுத்தியாலே உபேக்ஷித்து, அதிதுர்லபனாய் அநேகயத்நப்பட்டுக்காணவேண்டும்படியிருக்கும் ஈஸ்வரனை அபேக்ஷித்த ஸமயத்தில் நமக்கு உதவுமென்று நினைத்து அநுவர்த்திக்கை அஜ்ஞாநகார்யமென்னுமதை இன்னமொருத்ருஷ்டாந்தத்தாலே தர்ஸிப்பிக்கிறார்.

வ்யா;—(பற்றுகுருவை) தன்னாலே பற்றப்பட்டிருக்கிற வாசார்யனை. அதாவது-அதிஸுலபனாய்த் தனக்கபேக்ஷிதமான தசையில் ரக்ஷகனாகவும் போக்யனாகவும் ஆஸ்ரயிக்கப்பட்டிருக்கிற வாசார்யனையென்கை. (பரனன்றென விகழ்ந்து) "యస్య సాక్షాద్భగవతి జ్ఞానదీప ప్రదే గురౌ - யஸ்யஸாக்ஷாத் பகவதி ஜ்ஞாநதீபப்ரதேகுரௌ" என்று பகவதவதாரமாக ஸாஸ்த்ரம்சொல்லுகையாலே பரனாயிருக்கிறவனை, ஸஜாதீயபுத்தியாலே இவன் பரனன்றென்று அவமதிபண்ணிக் கைவிட்டு.

(மற்றோர்பரனை வழிப்படுதல்) வேறேயொரு பரனைவழிப்படுகை; அதாவது-அதிதுர்லபனைய்த் தன்கண்ணுக்குவிஷயமன்றிக்கே அநேகம் வருத்தப்பட்டுக் காணவேண்டும் படியிருப்பா

மூ;—என்றுமனைத்துயிர்க்கு மீரஞ்செய்நாரணனும்
அன்றும் தன்னூரியன்பாலன்பொழியில்—நின்ற
புனல்பிரிந்தபங்கயத்தைப் பொங்குசுடர்வெய்யோன்
அனலுமிழ்ந்து தானுலர்த்தியற்று. (௩௫)

ஸனை வீஶ்வரனைத் தனக்கு ரக்ஷகனும் போக்யனுமாக நினைத்துத் தல்லாபார்த்தமாகவநுவர்த்திக்கை யென்கை. (எற்றே) இவன் விட்ட விஷயத்துக்கும் பற்றின விஷயத்துக்குமுள்ள நெடுவாசியைத் திருவுள்ளம்பற்றி விஷண்ணராய் என்னேயென்கிறார்.

(தன்கைப் பொருள்விட்டு) வேண்டினபோதுவிநியோகம் கொள்ளலாம்படி மடிச்சீலையிலே கட்டித்தன்கையிலிருக்கிற தநத்தை அல்பமென்ற நினைவாலேவிட்டு.

(ஆரேனும் காசினியில் தாம்புதைத்த) வெளிநிலத்திலன்றிக்கே பூமிக்குள்ளே மற்றாரேனும் தாங்கள்புதைத்துவைத்த; (அப்பொருள் தேடித்திரிவானற்று) அந்த தநத்தைத்தான் லபிக்கைக்குத்தேடித் திரியுமவன்போலே. இங்குமவன்செயல்போலேயென்றபடி. வழிப்படுதலென்றத்தோடு சேரவேணுமிறே.

“సులభంస్వగురుంత్యక్త్వా దుర్లభంయఉపాసతే । లబ్ధంత్యక్త్వా ధనం మూఢో గుప్తమన్వేషతిక్షితౌ - ஸுலபம் ஸ்வகுரும்த்யக்த்வா துர்லபம்ய உபாஸதே।லப்தம்த்யக்த்வா தநம் மூடோகுப்தமந்வேஷதிக்ஷிதௌ” என்னக்கடவதிறே, இந்தஶ்லோகத்திலே “ఉపాసతే உபாஸதே” என்றது-ஆர்ஷம். உபாஸ்தே யென்றபடி. (௩௪)

அவ ;—முப்பத்தஞ்சாம் பாட்டு. ஆஸந்நமாய் ஸுலபமான ஆசார்ய விஷயத்தைவிட்டு தூரஸ்தமாய் துர்லபமான ஈஶ்வர விஷயத்தை யாசைப்படுவார் அறிவிலிகளென்னு மத்தைத்ருஷ்டாந்தத்வயத்தாலே தர்ஶிப்பித்தார்கீழ். ஆசார்யவிஷயத்தில் ப்ரேமமற்றவனுக்கு ஈஶ்வரன் ஒருகாலமும் அநுக்ரஹம் பண்ணான்; நிக்ரஹமே பண்ணுமென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறாரிதில்.

வ்யா ;—(என்றும்) எல்லாக்காலத்திலும். (அனைத்துயிர்க்கும்) எல்லாவாத்மாக்களுக்கும். (ஈரஞ்செய்நாரணனும்) தண்ணளி பண்ணுகிற்கும் ஸர்வேஶ்வரனும். நாரணனுமென்றது - (க) "உற வேல் நமக்கிங்கொழிக்க வொழியாது" என்கிறபடியே ஸகலாத்மாக்களோடும் அவர்ஜநீயமான ஸம்பந்தமுடையவனாகை யாலே ஸர்வவத்ஸலனென்று தோற்றுகைக்காக. (அன்றும்) நிக்ரஹத்தைப் பண்ணுகிற்கும். அன்றுதல் - சீறுதல்.

(தன்னாரியன்பாலன்பொழியில்) தன்னாசார்யன்பக்கல் ப்ரேமமற்றால். அதாவது - கீழ்ச்சொன்னபடியே இறையன்றென்றும் பரனன்றென்றும் நினைத்துத் தானவனைவிடும்படி தத்விஷயப்ரேமம் குலையிலென்கை.

(நின்ற புனல்பிரிந்த பங்கயத்தை) உத்பத்தியேதுடங்கித் தனக்குதா(தா)ரகமாகப் பற்றிநின்ற ஜலத்தைவிட்டகன்ற தாமரையை. (பொங்குசுடர் வெய்யோன்) கிளர்ந்த தேஜஸ்ஸையுடையனாய்,உஷ்ணகிரணனானவாதித்யன். அதாவது-(உ)"செங்கமலமந்தரஞ்சேர் வெங்கதிரோர்க் கல்லாலலராவால்" என்கிறபடியே நீரைப்பிரியாமல் நிற்குங்காலத்தில் என்றுமொக்கத் தன்னுடைய கிரணங்களாலே அதுக்குவிகாஸத்தைச் செய்து கொண்டு போருமவனென்கை.

(அனலுமிழ்ந்து தானுலர்த்தியற்று) நெருப்பையுமிழ்ந்து தான் அத்தை யுலர்த்திவிடுமாபோலேயென்கை. இத்தால் நீரைப்பிரியாமல் நிற்குங்காலத்தில் தாமரையை அலர்த்தக் கட்வ வாதித்யன்றானே நீரைப் பிரிந்தகாலத்தில் நெருப்பையுமிழ்ந்து அத்தையுலர்த்திவிடுமாபோலே. ஆசார்யஸம்பந்தம் குலையாமல் நின்றகாலத்திலே என்றுமொக்க அநுக்ரஹஶீலனாய் இவன்ஸ்வரூபத்தை விகஸிப்பிக்கும் ஈஶ்வரன்றானே ஆசார்யஸம்பந்தம் குலைந்தால் நிக்ரஹஶீலனாய் இவன் ஸ்வரூபத்தை ஸங்கோசிப்பித்து விடுமென்றதாயிற்று.

"నారాయణోపి వికృతింయాతిగురోః ప్రచ్యుతస్యదుర్బుద్ధేః । కమలం జలాదపేతం శోషయతిరవిర్న తోషయతి- நாராயணோபி விக்ருதிம்யாதி

(க) திருப்பாவை-உக. (உ) பெரு-தி-மொ-டு-௬.

மூ.—வில்லார்மணிகொழிக்கும் வேங்கடப்பொற்குன்றமுதல்
செல்லார்பொழில் சூழ்த்திருப்பதிக—ளெல்லாம்
மருளாமிருளோட மத்தகத்துத்தன்தாள்
அருளாலே வைத்தவவர். (௩௬)

குரோ: ப்ரச்யுதஸ்ய துர்ப்புத்தே:। கமலம்ஜலாதபேதம் ஶோஷயதிரவிர்நதோஷயதி" என்னக்கடவதிறே. (௩௫)

அவ ;—முப்பத்தாறும்பாட்டு. ஸச்சிஷ்யனுய் ஸதாசார்ய ப்ரேமமுடையவனு யிருக்குமவனுக்கு ஸகலதிவ்யதேஶங்களும் தன்னுசார்யனே யென்கிறுர்.

வ்யா;—(வில்லார்மணிகொழிக்கும்) தேஜஸ்ஸு மிக்கிருந்துள்ள ரத்நங்களைத் திருவருவிகளானவை கொழித்தெறடா நிற்கும். வில்லாவது - தேஜஸ்ஸு. ஆர்தல் - மிகுதி. * பன்மணி நீரோடுபொருதுருளும் கானமுடைய வேங்கடமிறே.

(வேங்கடப்பொற் குன்றமுதல்) திருவேங்கடமென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய் ஸர்வைஸ்ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலை தொடக்கமாயுள்ள. (செல்லார்பொழில்சூழ்) உயரத்தினதிஶயத்தாலே மேகங்கள்வந்து படியும்படியிருக்கும் பொழில்களாலே சூழப்பட்டிருக்கிற. செல் - மேகம். ஆர்தல் - படிதல். (திருப்பதிகளெல்லாம்) உகந்தருளின நிலங்களான திவ்யதேசங்களெல்லாம்.

(மருளாமிருளோட) அஜ்ஞாநாந்தகாரமானது அதிஶீக்ரமாகப் போம்படியாக. (மத்தகத்துத் தன்தாளருளாலே வைத்தவவர்) ஶிஷ்யன் ஶிரஸ்ஸிலேதம்முடையதிருவடிகளை ஹேத்வந்தரங்களாலன்றிக்கே க்ருபையாலேவைத்தருளின ஆசார்யரானவவரென்கை. அர்ச்சாஸ்தலங்களைச் சொன்னவிது -பரவ்யூஹாதிஸ்தலங்களுக் கெல்லாமுபலக்ஷணம். பரவ்யூஹாதிபஞ்சஸ்தலமும் ஆசார்யனே யென்றிருக்கக் கடவனென்னுமத்தை (க) "பாட்டுக்கேட்குமிடம்" என்றுதொடங்கிப் பிள்ளைலோகாசார்யரருளிச்செய்தாரிறே.

(க) ஶ்ரீவசநபூஷணம்.

மூ;—பொருளுமுயிரு முடம்பும் புகலும்
தெருளும் குணமும் செயலும்—அருள்புரிந்த
தன்னாரியன் பொருட்டாச்சங்கற்பம்செய்பவர்நெஞ்சு
எந்நாளும் மாலுக்கிடம். (௩௭)

"యేనైవగురుణా యస్య న్యాసవిద్యా ప్రదీయతే । తస్య వైకుణ్ఠదుగ్ధాబ్ధి ద్వారకాస్సర్వ ఏవ సః - யேநைவகுருணாயஸ்ய ந்யாஸவித்யாப்ரதீயதே । தஸ்யவைகுண்டதுக்தாப்தித்வாரகாஸ் ஸர்வ ஏவஸ:" என்கிறவசநம் இதுக்கு ஸம்வாதமாக வநுஸந்தேயம். (௩௬)

அவ;—முப்பத்தேழாம்பாட்டு. அர்த்தப்ராணஶரீராதிகளெல்லாம் ஆசார்யஶேஷமாக வநுஸந்தித்திருக்குமவர்கள் நெஞ்சு, ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸர்வகாலமும் வாஸஸ்தாந மென்கிறார்.

வ்யா ;—(பொருளும்) தனக்குண்டானவர்த்தமும். (உயிரும்) தன்னுடைய ப்ராணனும். (உடம்பும்) தன்னுடையஶரீரமும். (புகலும்) தன்னுடையக்ருஹமும். (தெருளும்) தன்னுடைய ஜ்ஞாநமும் (குணமும்) தன்னுடையஶமாதிகுணங்களும் (செயலும்) தன்னுடைய ப்ரவ்ருத்திகளும். இவையெல்லா வற்றையும்.

(அருள்புரிந்ததன்னாரியன் பொருட்டா) ஒருஹேதுவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே க்ருபையைப்பண்ணித் தன்னையங்கீகரித்த தன்னுடைய வாசார்யன் பொருட்டாக. தச்சேஷமாக வென்றபடி. (சங்கற்பம் செய்பவர் நெஞ்சு) ஸங்கல்பம் பண்ணுமவர்கள் நெஞ்சு. அப்படி ஸங்கல்பித்திருக்குமவர்களுடைய ஹ்ருதய மென்றபடி.

(எந்நாளுமாலுக்கிடம்) எல்லாக்காலமும்ஸர்வேஶ்வரனுக்குவாஸஸ்தாநம். இவன் ஸகலமும் தன்னாசார்யனுக்குச் சேஷமென்று ஸங்கல்பித்து (க)"தேவுமற்றறியேன்" என்றிருக்க, அவன் இவனுடையஹ்ருதயத்தைத் தானுதரித்துக் கொண்டிருக்குமாயிற்று.

(க) கண்ணி-உ.

மூ.—தேனார்கமலத் திருமாமகள் கொழுநன்
தானேகுருவாகித் தன்னருளால்— மானிடர்க்காய்
இந்நிலத்தேதோன்றுதலால் யார்க்குமவன் தாளிணையை
உன்னுவதே சாலவுறும். (௩௮)

“ శరీరం సువిజ్ఞానం వాసః కర్మగుణాన్వితాన్ । సర్వ్వర్థంధారయేద్యస్తు సజీవ్య నేతరస్తు యః ॥ సర్వ్వర్థం స్వాత్మనః పుంసః కృతజ్ఞస్య మహాత్మనః । సుప్రసన్నస్య దాతుర్హి తదిస్యాదిరాజతే- ஶரீரம்வஸுவிஜ்ஞாநம்வாஸ꞉ கர்மகுணாநஸூந். குர்வர்த்தம்தாரயேத்யஸ்து ஸபரிஷ்யோநேதரஸ் ஸ்ம்ருத꞉” “குர்வர்த்தம்ஸ்வாத்மந꞉ பும்ஸ꞉க்ருதஜ்ஞஸ்யமஹாத்மந꞉ ; ஸுப்ரஸந்நஸ் ஸதாவிஷ்ணுர் ஹ்ருதிதஸ்ய விராஜதே” என்று ஜயஸம்ஹிதையில் ஶ்ரீவராஹநாயனாருளிச்செய்த வசநம் இதுக்கு ஸம்வாதமாக வநுஸந்தேயம். (௩௭)

அவ;—முப்பத்தெட்டாம்பாட்டு. ஆசார்யவைபவத்தை பஹுவிதமாக வருளிச்செய்தார் கீழ். அதெல்லாம் தகுமென்கைக்காக ஆசார்யன் பகவதவதாரமென்னுமத்தை ப்ரகாஶிப்பித்து, இப்படியிருக்கையாலே எல்லார்க்குமவன் திருவடிகளை அநுஸந்திக்குமதே மிகவுமநுரூபமென்று இவ்வர்த்தத்தை நிகமிக்கிறார்.

வ்யா;—(தேனார்கமலத் திருமாமகள் கொழுநன்) தன்னோட்டைஸ்பர்ஶத்தாலே எப்போதுமொக்க செவ்விபெற்றிருக்கையாலே மதுஸம்ருத்தி மாறாததாமரைப்பூவை வாஸஸ்தாநமாகவுடையளாய் ஶ்ரீயென்று திருநாமமாயிருக்கும் பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவன். (தானே) ஶ்ரிய꞉பதியாகையாலே ஸர்வாதிகனானதானே, (குருவாகி) திவ்யரூபத்தை மறைத்து மநுஷ்யரூபங்கொண்டு ஆசார்யனாய்.

இதுக்கடியென்னென்னில், (தன்னருளால்) தன்னுடைய க்ருபையாலே, ஹேத்வந்தரமில்லையென்கை. இப்படி அவதரிக்கிறது தானாருக்காகவென்னில்; (மானிடர்க்காய்) ஶாஸ்த்ரவஶ்யமான மநுஷ்யஜந்மத்திலேபிறந்து உபதேசாதிகளாலே திருத்தினால் திருந்தி உஜ்ஜீவிக்கைக்கு யோக்யரான வாத்மாக்களுக்காக,

மூ;—அலகைமுலை சுவைத்தாற்கன்பரடிக்கன்பர்
திலதமெனத் திரிவார்தம்மை—உலகர்பழி
தூற்றில் துதியாகும் தூற்றுதவரிவரைப்
போற்றிலது புன்மையேயாம். (௩௧)

(இந்நிலத்தேதோன்றுதலால்) ப்ரஜை விழுநதகிணற்றிலே யொக்கக்குதிக்கும் தாயைப்போலே இவர்கள் ஸம்ஸாரார்ணவமக்நராய்க்கிடக்கிற இந்தப்பூமியிலே அவதரிக்கையால். (யார்க்கும்) வர்ணபேதத்தாலும், ஆஶ்ரமபேதத்தாலும் ஸ்த்ரீபுருஷபேதத்தாலும் பலவகைப்பட்டிருக்கிற ஆத்மாக்களெல்லார்க்கும்.

(அவன் தாளிணையை யுன்னுவதே) ஶேஷியாய் ஶரண்யனாய், ப்ராப்யனாயிருக்கிறவவனுடைய திருவடிகளிரண்டையுமுத்தேஶ்யமாகவும்ப்ராப்யமாகவும்ப்ராபகமாகவும்அநுஸந்தித்திருக்குமதே. அவதா(தா)ரணத்தாலேஇதொழியமற்றொன்றும்வேண்டாவென்கை. (சாலவுறும்) மிகவுமுறும். உறுகை-சேருகை. இத்தால் மிகவும்ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமென்கை.

“సాక్షాన్నారాయణోదేవః కృత్వామర్త్యమయీం తనుమ్। మగ్నానుద్ధరతేలోకాన్ కారుణ్యాచ్ఛాస్త్రపాణినా। తస్మాద్భక్తిర్గురౌకార్యా సంసారభయభీరుణా — ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வாமர்த்யமயீம்தநும் । மக்நாநுத்தரதே லோகாந்காருண்யாச் சாஸ்த்ரபாணிநா । தஸ்மாத் பக்திர்குரௌகார்யாஸம்ஸாரபயபீருணா” என்று ஜயாக்யஸம் ஹிதையிலே ஶாண்டில்யன்சொன்னவசநம் இப்பாட்டிற் சொன்னவர்த்தத்துக்கு ஸம்வாதமாகவநுஸந்தேயம். (௩௧)

அவ;-முப்பத்தொன்பதாம் பாட்டு;—இவ்வாசார்யவைபவமறிந்துஇவ்விஷயத்திலற்றுத்தீர்ந்து நிற்பாரேற்றமறிவார்விஶேஷஜ்ஞரன்றோ? அதறியாதவெளகிகர் “பகவத்விஷயத்திலுங்காட்டில்இவ்விஷயமேஉத்தேஶ்யமென்றுபற்றித்திரியாநின்றார்”என்றுபழிதூற்றுவர்களாகிலோவென்ன;இதுபகவத்விஷயத்திலூன்றிநிற்பாரெல்லார்க்கு மொக்குமிறேயென்று பார்த்து தத்வி

ஷயத்திலுங்காட்டில்ததீயவிஷயத்திலூன்றி நிற்பாரேற்றத்தைச் சொல்லி, இப்படி நிற்குமதிகாரிகளுக்கு லௌகிகர்பண்ணும் நிந்தையும் ஸ்துதிநிந்தையுமாய் விடுமென்கிறார்.

வ்யா:—(அலகைமுலை சுவைத்தாற்கு) அலகையென்று-பேய்க்குப்பேர். (க)"பெற்றதாய்போல்வந்த பேய்ச்சி" என்கிறபடியே தன்வடிவைமறைத்துத் தாய்வடிவைக்கொண்டு வந்த பேய்ச்சியுடைய முலையை ப்ராணஸஹிதமாகப்பசையறச்சுவைத்தவனுக்கு.

(அன்பரடிக்கன்பர்) (உ) "స్తన్యం తద్విషసంమిశ్రం రస్య మాసీజ్జగద్గురోః। ஸ்தந்யம்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம்ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:" என்றும் (௩)" விடப்பால முதாவமுதுசெய்திட்டமாயன் "என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவள்கையிலகப்படாமல் அந்தவிஷப்பாலே அமுதாக்கி அமுதுசெய்து ஜகத்துக்கு வேர்பற்றான தன்னை நோக்கித்தந்தவனென்று அந்தகுணத்துக்குத்தோற்று அவன் பக்கல் ப்ரேமயுக்தராயிருக்குமவர்கள் திருவடிகளில் ப்ரேமயுக்தராயிருக்குமவர்கள்.

(திலதமெனத்திரிவார்தம்மை) இப்படி பாகவத விஷயப்ரேமயுக்தராய் லோகத்துக்கு இவர்களொருதிலகமென்று விசேஷஜ்ஞர்ஶ்லாகிக்கும்படி திரியும் மஹாத்மாக்களை. அன்றிக்கே, அன்பரடிக்கன்பர்க்கு-இவர்கள் திலகபூதரென்று அறிவுடையார் கொண்டாடும்படித் திரியும் பெரியோர்களென்னவுமாம்.

(உலகர்பழி தூற்றில் துதியாகும்) இப்படியிருக்கும் அதிகாரிகளை வர்ணாஶ்ரமாதி விசேஷங்களொன்றும் பாராமல் பாகவதரென்கிற மாத்ரமே பற்றாசாகக் கொண்டு பகவத்விஷயந்தன்னிலுங் காட்டில் இவர்களே உத்தேஶ்யரென்று நினைத்து அநுவர்த்தித்துத்திரியா நின்றார்களென்று லௌகிகரானவர்கள் பழிதூற்றில்; அவர்கள்குணப்ரகாஶகமாகையாலே ஸ்தோத்ரமாய்விடும்.

(தூற்றுதவரிவரை ப்போற்றிலதுபுன்மையேயாம்) இப்படிப்பழிதூற்றாதே லௌகிகரானவர்கள் கீழ்ச்சொன்னவந்த

(க) தி-மொ-க-௩-க. (உ) ஹரிவம்ஶ. (௩) தி-வாய்-க-ரு-க.

மூ;—அல்லிமலர்ப்பாவைக்கன் பரடிக்கன்பர்
சொல்லுமவிடுசுருதியாம்—நல்ல
படியாம் மனுநூற்கவர்சரிதை பார்வை
செடியார் வினைத்தொகைக்குத் தீ. (௪0)

அருளாளப் பெருமாளெம் பெருமானார்
திருவடிகளே சரணம்.
அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானா ரருளிச்செய்த
ஜ்ஞாநஸாரம் முற்றிற்று.

வதிகாரிகளை, லோகஸங்க்ரஹாதிகளுக்காக மேலெழச்செய்து கொண்டுபோருமாசாரங்களைக்கண்டு அவையடியாக நல்லவர்களென்று புகழில், அது-இவர்களதிகாரத்துக்குச் சேராமையாலே புன்மையேயாய் விடுமென்கை. புன்மை-பொல்லாங்கு, நிந்தையென்றபடி.

"న్యాసవిద్యైకనిష్ఠానాం వైష్ణవానాం మహాత్మనాం ।ప్రాకృతాభిష్టుతిర్నిన్దా నిన్దా స్తుతిరితిస్మృతా - ந்யாஸவித்யைக நிஷ்டாநாம்வைஷ்ணவாநாம் மஹாத்மநாம் | ப்ராக்ருதாபிஸ்துதிர்நிந்தாநிந்தா ஸ்துதிரிதிஸ்ம்ருதா" என்னக்கடவதிறே. (௩௯)

அவ:—நாற்பதாம்பாட்டு. இப்படியானாலும் இவர்களுடைய சொலவும் செயலும் நாட்டார்க்குப் பொருந்தாமையாலே அதுதன்னையிட்டுப் பழிக்கிலோவென்ன, இதுப்ரதமபர்வநிஷ்டர்க்கு மொக்குமிறே யென்றுபார்த்து ஸாமாந்யேந பாகவதர்களுடைய உக்திவ்ருத்திகடாக்ஷங்களினுடைய வைபவத்தைச் சொல்லி இப்ரபந்தத்தை நிகமிக்கிறார்.

(அல்லிமலர்ப்பாவைக்கன்பரடிக்கன்பர்)(௧)"கோலமலர்ப் பாவைக்கன்பா" என்று இதுவே நிரூபகமாகச்சொல்லி ஸம்போதிக்கும்படித் தாமரைப்பூவையிருப்பிடமாகவுடையபெரியபிராட்டிவிஷயத்தில் ப்ரேமயுக்தனாயிருக்கு மீஶ்வரன் திருவடிகளில் ப்ரேமமே நிரூபகமாம்படியிருக்கும் பாகவதர்கள்.

(௧) தி-வாய்-௧0-௧0-எ

(சொல்லுமவிடுசுருதியாம்) விநோதமாய்ச்சொல்லும் வார்த்தை வேதார்த்தமாயிருக்கையாலே அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்தோஷமாய் ஆப்ததமமாயிருக்கும் வேதத்தோபாதி ப்ரமாணமாய்ப் பரிக்ரஹிக்கலாயிருக்கும்.

(நல்லபடியாம் மநுநூற்கவர்சரிதை) அவர்கள் சரித்ரமானது - தர்மசாஸ்த்ரங்களில் தலையாய் ஸதாசாரப்ரதிபாதகமாயிருக்கும் மாநவசாஸ்த்ரத்துக்கு, இத்தைக்கொண்டோ இது சொல்லிற்றென்னும்படி நன்றான மூலமாயிருக்கும். படியாவது- தன்னைக்கொண்டு தனக்குப்போலியானது செய்யலாம்படி மூலமாயிருக்குமதிறே.

(பார்வை செடியார்வினைத்தொகைக்குத்தீ) அவர்களுடைய கடாக்ஷமானது, தூறுமண்டிக்கிடக்கிற கர்மஸமூஹத்துக்கு அக்நிபோலே நாசகமாயிருக்குமென்கை அதாவது - இவர்களுடையகடாக்ஷம் - ஸ்வவிஷயமானவர்கள்கர்மத்தை நிஸ்சேஷமாகப் போக்குகையாலேஸ்வரூபத்தை உஜ்ஜ்வலமாக்குமென்றதாயிற்று.

"వేదశాస్త్రరథారూఢాః జ్ఞానఖడ్గధరా ద్విజాః । క్రీడార్థమపి యద్బ్రూయుస్సధర్మః పరమో మతః - வேதசாஸ்த்ரரதாரூடா: ஜ்ஞாநகட்கதராத்விஜா:। க்ரீடார்த்தமபியத்ப்ரூயு ஸ்ஸதர்ம: பரமோமத:" என்றும் "వాసుదేవం ప్రపన్నానాం యాన్యేవ చరితాని వై। తాన్యేవ ధర్మశాస్త్రాణీత్యేవం వేదవిదో విదుః - வாஸுதேவம் ப்ரபந்நாநாம் யாந்யேவ சரிதாநிவை। தாந்யேவதர்மசாஸ்த்ராணீத்யேவம் வேதவிதோவிது:" "నశ్యన్త్యభిమతాన్యాశు తీర్థస్నానైరపి। లీలయాపి యథా భూప వైష్ణవానాం హి వీక్షణైః - நபாத்ரயந்தி தாஜந்து ஸ்திர்த்தவாரி ஹதைரபி। லீலையையதாபூப வைஷ்ணவாநாம்ஹி வீக்ஷணை:" என்றும் இதிஹாஸபுராணங்களில் சொல்லப்பட்ட வசநங்கள் இப்பாட்டிற் சொன்னவர்த்தத்துக்கு ப்ரமாணமாகவநுஸந்தேயங்கள். (௪௦)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

பெரிய ஜீயரருளிச்செய்த

ஜ்ஞாநஸாரவ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம꞉.

அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாருளிச்செய்த

ப்ரமேயஸாரம்.

இதற்கு விசதவாக்சிகாமணியான

ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.

தனியன்.

நீங்காமலென்றும் நினைந்துத் தொழுமின்கள் நீணிலத்தீர்
பாங்காகநல்ல பிரமேயசாரம் பரிந்தளிக்கும்
பூங்காவனம் பொழில்சூழ் புடைவாழும் புதுப்புளிமன்
ஆங்காரமற்ற வருளாள மாமுனியம்புதமே.

அவதாரிகை.

ஸகலஶாஸ்த்ர நிபுணராய் தத்வஹிதபுருஷார்த்த யாதாத்ம்யவிதக்ரேஸரராய், ஸமஸ்தஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவந காமராய், தம்மை அடியிலே அங்கிகரித்தருளின எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே சிரகாலம் ஸேவைபண்ணி தத்வஹித புருஷார்த்த விசேஷங்களெல்லாம் சரமபர்வபர்யந்தமாக அவரருளிச்செய்யக்கேட்டு தந்நிஷ்டராயிருக்கும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே ஸம்ஸாரி சேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸகலஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஒரொரு ப்ரதேஶத்திலே தாத்பர்யரூபேண ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே ஸகலர்க்கும் அறியவரிதாம்படி யிருக்கிற அர்த்தவிசேஷங்களை ஸங்க்ரஹித்து ஜ்ஞாநஸாரமாகிற ப்ரபந்தமுகேந வருளிச்செய்து தலைக்கட்டினவநந்தரம் ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாகையாலே ப்ரமாணஸாரமான திருமந்த்ரத்தால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரமேயங்களில் ஸாராம்ஶத்தை ஸங்க்ரஹித்து இப்ப்ரபந்தமுகேந வருளிச்செய்கிறார். ஆகையிறே இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ப்ரமேயஸாரமென்று திருநாமமாயிற்று.

மூ.—அவ்வானவர்க்கு மவ்வானவரெல்லாம்
உவ்வானவரடிமை யென்றுரைத்தார்—இவ்வாறு
கேட்டிருப்பார்க் காளென்று கண்டிருப்பார் மீட்சியில்லா
நாட்டிருப்பாரென்றிருப்பன்நான். (க)

அவ;—முதற்பாட்டு. இதில் திருமந்த்ரத்துக்கு ஸங்க்ரஹமான ப்ரணவத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரமேயத்தில் ஸாராம்ஸத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(அவ்வானவர்க்கு) அகாரவாச்யனானவருக்கு. (க) "అఇతి బ్రహ్మ-அ இதிப்ரஹ்ம" என்று அகாரத்தை ப்ரஹ்மஸப்த வாச்யனான ஸர்வேஸ்வரனோடே ஸமாநாதி(தி)கரித்துச்சொல்லிற்றிறே ஸ்ருதி. அந்த ஸாமாநாதிகரண்யந்தான் வாச்யவாசக ஸம்பந்தநிபந்தநமிறே. (உ)"సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్య స్వభావతః। సమస్తవాచ్యమూలత్వాద్బ్రహ్మణోపి స్వభావతః। వాచ్యవాచకసమ్బన్ధస్తయోరర్థాత్ప్రతీయతే- ஸமஸ்தஸப்தமூலத்வாதகாரஸ்யஸ்வபாவதஃ। ஸமஸ்தவாச்யமூலத்வாத்ப்ரஹ்மணோபிஸ்வபாவதஃ। வாச்யவாசக ஸம்பந்தஸ்தயோரர்த்தாத் ப்ரதீயதே" என்னக்கடவதிறே.

(மவ்வானவரெல்லாம்) மவ்வானவரென்று மகாரவாச்யரான ஜீவாத்மாக்களைச் சொல்லுகிறது. (௩) "మకారో జీవవాచకః- மகாரோஜீவவாசகஃ" என்னக்கடவதிறே. இதுதான் ஏகவசநமாயிருந்ததேயாகிலும் ஜாத்யேகவசநமாய்க்கொண்டு ஸமஷ்டிவாசகமாயிருக்கையாலே த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும். ஆகையாலே மவ்வானவரெல்லாமென்கிறார்.

(உவ்வானவர்) உகாரவாச்யரானவர். இத்தால் - ஆசார்யனைச் சொல்லுகிறது. எங்ஙனேயென்னில், உகாரம் லக்ஷ்மீவாசகமாக ஸாஸ்த்ர ஸித்தமாகையாலும், அவள்தனக்கு (௪) கடகத்வம் ஸ்வரூபமாகையாலும், ஆசார்யனுக்கும் கடகத்வமே ஸ்வரூபமாகையாலும் தத்ஸாதர்ம்யமுண்டாகையாலே இவனுடைய கடகத்வத்துக்கு மூலம் அவள் திருவடிகளின் ஸம்பந்த விஸேஷமாகையாலே தத்ப்ரயுக்தமான ஐக்யமுண்டிறே.

(க) ருக்வேதம். (உ) வாமந புராணம். (௩)

ஆகையால் தத்ஸாதர்ம்யத்தாலும், தத்ஸம்பந்தப்ரயுக்த ததைக்யத்தாலும் ஆசார்யனை உகாரவாச்யனென்கிறது.

எம்பெருமானார் ஒருநாள் உகப்பிலே முதலியாண்டானுக்கு அருளிச்செய்ததாக அவருடைய குமாரரான கந்தாடையாண்டான் பட்டருக்கு அருளிச்செய்த வர்த்தவிசேஷங்களெல்லாம் ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரணவஸங்க்ரஹமாகிற ப்ரபந்தத்திலே ஆசார்யனை உகாரவாச்யனாகச் சொல்லாநின்றதிறே. இவரும் எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஸேவித்தவராகையாலே அவரருளிச்செய்யக்கேட்டிருக்குமது கொண்டிறே இப்ப்ரபந்தத்திலே இப்படியருளிச்செய்தது.

(அடிமையென்றுரைத்தார்) சேஷமென்றருளிச்செய்தார்; ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் பிறப்பிக்கை (ஞ) கடகக்ருத்யமிறே. ஈஶ்வரன்சேஷியாய் இத்தலை சேஷமாயிருந்தாலும் இஸ்ஸம்பந்தத்தை ஆசார்யன் உபதேசத்தாலே உணர்த்தினபோதிறே இவனுக்கு ப்ரகாசிப்பது. ஆகையாலே; அவ்வானவர்க்கு மவ்வானவரெல்லாம் அடிமையென்று உவ்வானவர் உரைத்தாரென்கிறார்.

(இவ்வாறுகேட்டிருப்பார்க்கு)இதுதான் உபதேசகம்யமாகையாலே இப்ப்ரகாரத்தை உபதேசமுகத்தாலே கேட்டு, தந்நிஷ்டராயிருப்பார்க் கென்கிறார்.

(ஆளென்று கண்டிருப்பார்) அதாவது-அப்படியிருப்பார்க்குசேஷமென்று தங்களை தர்சித்திருக்குமவர்களென்கை. கீழ்ச்சொன்ன பகவச்சேஷத்வம் தத்காஷ்டையான பாகவதசேஷத்வ பர்யந்தமாயிருக்கையாலேயிறே இவரிப்படியருளிச்செய்தது, திருமந்த்ரத்தில்பதத்ரயத்தாலும்ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அநந்யார்ஹசேஷத்வ அநந்யசரணத்வ அநந்யபோக [illegible] த்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயமும் ததியார்வய பர்யந்தமாயிறேயிருப்பது, இதுதான் மூன்றுபதத்திலும் ஆர்த்தமாகவருமித்தனையிறே, ஆகையாலே இப்பதத்திலார்த்தமாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறவித்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று. ஆக இப்படித்தங்தனை ததீயசேஷத்வபர்யந்தமாக தர்சித்திருக்குமவர்கள்.

மூ;—குலமொன்றுயிர் பலதங்குற்றத்தாலிட்ட
கலமொன்று காரியமும்வேறும்—பலமொன்று
காணாமைகாணும் கருத்தார் திருத்தாள்கள்
பேணாமை காணும் பிழை. (உ)

(மீட்சியில்லா நாட்டிருப்பாரென் றிருப்பன்நான்) புநராவ்ருத்தியில்லாத திருநாட்டிலேபோய் அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடியிருக்குமவர்களென்று ப்ரதிபத்திபண்ணி யிருப்பன் நான். நானென்கையாலே ஸ்வப்ரதிபத்திவிஶேஷத்தையருளிச் செய்கிறார்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஸேவித்து ஸர்வஜ்ஞராய் பரமாப்தராயிருக்கையாலே தாமறுதியிட்டதே அர்த்தமென்று லோகம் பரிக்ரஹிக்கும்படியான மதிப்பராகையாலே யிறே "என்றிருப்பன் நான்" என்றருளிச்செய்தது. (க)

அவ;—இரண்டாம் பாட்டு. மகாரவாச்யரில் பத்த (பத்த) சேதநரானவர்களுக்கு ஸம்ஸாரம் ஒழுக்கறாமல் செல்லுகைக்கடி ஸதா (ஸா)சார்ய ஸமாஶ்ரயணமில்லாமை யென்கிறார்.

வ்யா;-(குலமொன்று)நிருபாதிகமாய் நித்யமாயிருக்கும் குலமொன்று. அதாவது-கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வம்; தொண்டக்குலமிறே. (உயிர்பல) ஆத்மாக்களநேகர்-அதாவது-அந்தஶேஷத்வாஶ்ரயமான வாத்மாக்கள் அஸங்க்யாதரென்கை. (தங்குற்றத்தாலிட்டகல மொன்று) அதாவது-தாங்கள்பண்ணின புண்ய பாபரூபகர்மமடியாகத்தங்களை ஈஶ்வரனிட்டுவைத்தஶரீரமாகிற கலமொன்றென்கை. தங்குற்றத்தாலிட்டகலமொன்றென்கையாலே-ஈஶ்வரன் இவ்வாத்மாக்களை ஶரீரத்திலிடுவது அவ்வவருடைய கர்மங்களை யாராய்ந்து அதுக்கீடாக வென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. கலமொன்றென்றது-தேவாதிஜாதி பேதத்தாலும் தத்தவாந்தரபேதத்தாலும் அநேகமாயிருந்ததேயாகிலும் எல்லாம் ப்ருக்ருதிபரிணாம ரூபமென்னுமதில் பேதமில்லாமையாலே.

(காரியமும் வேறும்) அந்தஹேதபரிக்ரஹத்தால் கொள்ளும் கார்யமும்(ம்)பிந்நமாயிருக்கும். காரியமாவது தான்கர்மபலாநுபவமிறே. அது - வேறாகையாவது-புண்யபலாநுபவமும்,

மூ;—பலங்கொண்டு மீளாத பாவமுளதாகில்
குலங்கொண்டு காரியமென்கூறீர்—தலங்கொண்ட
தாளிணையானன்றே தனையொழிந்த யாவரையும்
ஆளுடையானன்றே யவன். (௩)

பாபபலாநுபவமும், உபயபலாநுபவமாய்க்கொண்டு வேறுபட்டிருக்கை. காரியமுமென்றது-குலமொன்ருயிருக்க உயிர்பலவாறுப்போலே, குற்றத்தாலிட்ட கலமொன்ருயிருக்க தத்கார்யமானபலாநுபவமும் பலவகைப்பட்டிருக்குமென்று நினைத்து, ஶேஷத்வமேகுலமானவாத்மாக்களுக்கு புண்யபாபரூபகர்மஸம்பந்தமும், அதடியானதேஹபரிக்ரஹமும், அதின்கார்யமான ஸுகதுஃக்காநுபவமும், இப்படி ஒழுக்கருமல் நடப்பானேனென்னுமாகாங்க்ஷையிலேயருளிச் செய்கிறார்மேல்.

(பலமொன்றென்றுதுடங்கி) அதாவது-ஓராத்மாவை அங்கீகரிக்குமளவில் க்யா(ஸூ)திலாப பூஜைகளாகிறபலமொன்றில் கண்வையாதே இவ்வாத்மாவினுடைய உஜ்ஜீவநமே ப்ரயோஜநமாகவிஶேஷகடாக்ஷத்தைப் பண்ணும் நினைவையுடையனை வாசார்யனுடைய திருவடிகளை யாஶ்ரயியாமை காணுங்கோள் ஸம்ஸாரம் அவிச்சி (ஃ) ந்நமாய்ச்செல்லுகைக்கடியான குற்றமென்கை. பலமொன்று காணாமைகாணும் கருத்தாரென்கையாலே-ஆசார்யவைபவம் சொல்லுகிறது. திருத்தாள்கள்பேணுமை யென்றவிடத்தில், பேணுகையாவது-விரும்புகையாய், பேணுமையாவது-விரும்பாமையாகையாலே ஆஶ்ரயியாமையைச் சொல்லுகிறது. பிழை-குற்றம். (௨)

அவ;—மூன்ரும்பாட்டு;-ப்ரயோஜநாந்தரப்ராவண்யம் நடக்குமாகில் ஶேஷத்வமாகிறகுலங்கொண்டு என்னப்ரயோஜநம்; திருவுலகளந்தருளின ஸர்வேஶ்வரன் தத்காலத்திலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தாத்மாக்களையும் ஸ்வஶேஷமாகவுடையவனன்ருேவென்கிறார்.

வ்யா;—(பலங்கொண்டு மீளாதபாவமுளதாகில்) ஐஶ்வர்யாதிகளிலேதேனுமொருபலத்தைக் கைக்கொண்டு, வேண்டாவெ

ன்றாலும் அதில்நின்றும்மீளாமல் பற்றிநிற்கும்படியானபாபமுண்டாயிருக்குமாகில். அன்றிக்கே, பாவமென்றது-பா(ஷா)வமென்றபடியாய், பலத்தைக்கொண்டு இதில் நின்றும் மீளாமல்பற்றிநிற்கும்படியான நினைவுண்டாயிருக்குமாகி லென்னவுமாம்,(குலங்கொண்டு காரியமென்கூறீர்) ப்ரயோஜநாந்தரருசி கிடக்குமாகில், ஈச்வரன் இவ்வாத்மாவை ஸம்ஸாரத்தில் துவக்கறுத்துத் தன்திருவடிகளில் வாங்காமையாலே ஶேஷத்வமாகிற குலத்தால் என்னப்ரயோஜநமுண்டு சொல்லுங்கோளென்கை. அதுவென்? ஶேஷத்வஜ்ஞாநமுண்டானால் இவன் நம்முடையவனெனறபிமாநித்து ஈச்வரன் காரியம் செய்கைக்குடலாகாதோவென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்மேல்.

(தலமென்று தொடங்கி) (தலங்கொண்டதாளிணையான்) பூமியும் உபரிதநலோகமுமான ஸகலஸ்தலத்தையும் அளந்து கொண்டதிருவடிகளிரண்டையு முடையவன். (அன்றே) அப்படியளந்துகொண்டவக் காலத்தில்.

(தன்னையொழிந்த யாவரையும் ஆளுடையானன்றேயவன்) தன்னையொழிந்த ஸகலாத்மாக்களையுந்தனக் கடிமையாகவுடையவனன்றேயவனென்கை. இத்தால்திருவுலகளந்தருளினபோது எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளைவைத்து அப்போதே எல்லாரையும் தனக்குச் சேஷமாக்கிக்கொண்டானாக நினைத்துஸந்துஷ்டனாய் நின்றவன், இத்தைவரையாக இவ்வாத்மாக்களைஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் எடாதிருக்கிறது இவர்களுடைய அந்யபரதையறுந்தனையும் பார்த்திறே. ஆகையால் இவன்றனக்குச்சேஷத்வமுண்டானாலும் ப்ரயோஜநாந்தரபரதையற்றாலொழிய இவனை ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் அவனெடாமையாலே ப்ரயோஜநாந்தரருசி கிடக்கவுண்டான ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தா லென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்றதாயிற்று.

ஆக, மூன்றுபாட்டாலே ப்ரணவார்த்தத்தை யருளிச்செய்தார். இனிமேல் நாலுபாட்டாலே நமச்ஶப்தார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார். நமஸ்ஸுக்கர்த்தம் அநந்யஶரணத்வமிறே; அதுக்கு உபயோகியான அர்த்தவிஶேஷங்களையுபபாதிக்கருளுகிறார்.(௩)

மூ;—கருமத்தால் ஞானத்தால் காணும் வகையுண்டே
தருமத்தாலன்றி யிறைதாள்கள்—ஒருமத்தால்
முந்நீர்கடைந்தானடைத்தான் முதல்படைத்தான்
அந்நீரமர்ந்தானடி. (௩)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. ஶேஷியானவன் திருவடிகளேதானே தருகையாலொழிய உபாயந்தரங்களால் காணவிரகுண்டோ வென்கிறார்.

வ்யா ;—(கருமத்தால் ஞானத்தால் காணும்வகையுண்டே) அதாவது-கர்மயோகத்தாலும், ஜ்ஞாநயோகத்தாலும், பக்தியோகத்தாலும் காணும் ப்ரகாரமுண்டோவென்கை. ஞானத்தாலென்கிறவிதிலே பக்தியும் சொல்லுகிறது. "భక్తిశ్చ జ్ఞానవిశేషః-பக்திஶ்சஜ்ஞாநவிஶேஷः" என்கிறபடியே அதுதான் ஜ்ஞாநவிஶேஷமாகையாலே. (க) "కర్మణైవహిసంసిద్ధిమాస్థితాజనకాదయః - கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதயः" என்றும் (உ) "నహిజ్ఞానేన సదృశంపవిత్రమిహవిద్యతే - நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶம் பவித்ரமிஹவித்யதே" என்றும் (௩) "మన్మనాభవమద్భక్తో మద్యాజీమాంనమస్కురు । మామేవైష్యసియుక్త్వైవమాత్మానం మత్పరాయణః - மந்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாம்நமஸ்குரு। மாமேவைஷ்யஸியுக்த்வைவமாத்மாநம் மத்பராயணः" என்றும் கர்மாதிகளில் ஒரொன்றை பகவத்ப்ராப்திஹேதுவாகச் சொல்லாநிற்கும்; இவற்றால் காணும்வகையுண்டோ வென்று இவரருளிச்செய்தது, இவற்றினுடைய ஸ்வரூபத்தையும் பகவத்வைபவத்தையும் தெளியக்கண்டவராகையாலே. இவைபவ்யாப்தமாய்ப்போருகிறது - ப்ரபத்தி இவற்றுக்கங்கமாய்நின்று கார்யம்செய்து கொடுக்கையாலே யென்று கருத்து.

(தருமத்தாலன்றி யிறைதாள்கள்) அதாவது - ஶேஷியானவன் திருவடிகள் தானே தருகையாகிறவற்றாலொழிய வென்றபடி. இறையென்று ப்ரதம பதத்திற்சொன்ன அகாரவாச்யனை ஶேஷியைச் சொல்லுகிறது. தாள்கள் தருமத்தாலன்றி யென்றது-திருவடிகளே உபாயமென்கிற ப்ரமாணப்ரஸித்தியாலே.

(க) கீதை- ௩-௨௦. (உ) கீ- (௩) கீ.௯ ௩௪.

பூர்வவாக்யத்தால் உபாயவரணம் சொல்லுகிறவளவில் "చరణౌ శరణం ప్రపద్యే-சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்றுநின்றதிறே (௧) "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத்தந் தொழிந்தாய்" என்றும், (௨) "கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட" என்றும், (௩) "அடிமேல் சேமங்கொள்தென் குருகூர்ச்சடகோபன்" என்றும் (௪) "சரணே சரண் நமக்கு" என்றும், திருவடிகளே உபாயமென்னுமதை ஒருகால்போலே பலகாலும் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரிறே.

(ஒருமத்தால் முந்நீர்கடைந்தான்) தூர்வாஸஶாபோபஹதராய் வந்து ஶரணம் புகுந்த இந்த்ராதிகளுக்காக மந்தரபர்வதமாகிற ஒருமத்தாலே ஒருவராலும் கலக்கவொண்ணாத ஜலஸம்ருத்தியையுடைய கடலைக் கடைந்தவன்.

(அடைத்தான்) (௫) "సీతాముఖ కమల సముల్లాస హేతోశ్చ సేతోః-ஸீதாமுககமல ஸமுல்லாஸஹேதோஶ்ச ஸேதோ:" என்கிறபடியே பிரிவாலே தளர்ந்த பிராட்டிமுககமல விகாஸத்துக்காக நீரைக்கண்டவாறே வெருவியோடும் குரங்குகளைக் கொண்டு நீரிலே அமிழ்க்கடவ மலைகளாலே (௬) "అప్రమేయో మహోదధిః-அப்ரமேயோ மஹோததி:" என்கிறபடியே ஒருவரால் அளவிடவொண்ணாத ஆழத்தையும் அகலத்தையுமுடைத்தான கடலையடைத்தவன்.

(மூநல் படைத்தான்) கரணகளேபரவிது(து)ரராய், போக(भोग) மோக்ஷஶூந்யராய்க்கிடந்த ஸம்ஸாரிசேதநரை கரணகளேபரப்ராப்தியாலே போக(भोग)மோக்ஷபாகி(भागि)களாக்குகைக்காக, (௭) "అప ఏవ ససర్జాదౌ-அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" என்கிறபடியே ஆதியிலே ஜலதத்வத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவன்,

(அந்நீரமர்ந்தான்) ஸ்ருஷ்டரானவிவர்களுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக (௮) "வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல் மருவி" என்கிறபடியே அந்தஜலத்திலே கண்வளர்ந்தருளினவன்.

(அடி) அவனுடைய திருவடிகளை. இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் இன்றுஶ்ரயித்த தேவர்களோடு நித்யாஶ்ரிதையான

(௧) தி-வாய்-௫-௭-௧௦. (௨) தி-வாய்-௫-௮-௧௧. (௩) தி-வாய்-௫-௯-௧௧
(௪) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧. (௫) ஆளவந்தார்முக்தகம். (௬) ரா-யு-௧௯-௩௧.
(௭) மநு-௧-௮. (௮) தி-வாய்-௭-௨-௪.

மூ.—வழியாவதொன்றென்றால் மற்றவையும் முற்றும்
ஒழியாவதொன்றென்றோமென்று—இழியாதே
இத்தலையாலேதுமில்லை யென்றிருந்ததுதான்
அத்தலையால் வந்தவருள். (௫)

பிராட்டியோடு நித்யஸம்ஸாரிகளான சேதநரோடு வாசியற எல்லாரையும் ரக்ஷித்தவனுடைய திருவடிகளையென்கை. "ஒரு மத்தாலென்று துடங்கி அந்நீரமர்ந்தானடி இறைதாள்கள் தரு மத்தாலன்றிக் கருமத்தால் ஞானத்தால்காணும் வகையுண்டோ" என்றந்வயம். (௪)

அவ; — அஞ்சாம்பாட்டு. ஸித்தோபாயத்தின்படியைக் கண்டால் உபாயாந்தரங்களை ஸவாஸநமாகவிட்டு, அதுதன்னி லும் தன்னுடைய ஸ்வீகாரத்திலுபாயபுத்தியற்றுத் தன்வெறு மையை யநுஸந்தித்திருக்குமது ஸர்வேஶ்வரனுடைய க்ருபா பலமென்கிறார்,

வ்யா;-(வழியாவதொன்றென்றால்) உபாயமாவதொன்றென் றால். அதாவது - கர்மஜ்ஞாநபக்திப்ரபத்திகளென்று நாலு பாயமாக ஶாஸ்த்ரம் சொல்லிற்றேயாகிலும், கர்மாதியான மூன் றும் கார்யஸித்தியில் ஈஶ்வரன்கை பார்த்திருக்குமவையாகை யாலே அவற்றுக்கு ஸாக்ஷாதுபாயத்வமில்லை. ஆனபின்பு ஸா க்ஷாதுபாயமாவது - ஸித்தோபாயமொன்றென்றுசொன்னா லென்கை.

(மற்றவையும்முற்றுமொழியா) அதாவது-(௧)"సర్వధర్మాన్పరిత్య జ్య - ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிறபடியே மற்றுமுண்டான உபாயாந்தரங்களெல்லாவற்றையும் ஒன்றொழியாமல் விட்டென் கை. மற்றவையுமென்று-ஸித்தோபாயவ்யதிரிக்தமான ஸக லோபாயங்களைச் சொல்லுகிறது. முற்றுமென்று-அவற்றைவிடு ம்போது நிஶ்ஶேஷமாக விடவேணுமென்கிறது. ஒழியாவென் றது-ஒழிந்தென்றபடியாய், பரித்யஜித்தென்றபடி.

(அதொன்றென்றால்) அந்தஸித்தோபாயமானது ஏகபத த்தில் சொல்லுகிறபடியே சேதநருடைய ஸ்வீகாரத்தில் உபாய புத்தியையும் ஸஹியாதபடி அத்விதீயமென்றால். (ஒன்று)

(௧) கீதை-௧அ-௬௬.

மூ;—உள்ளபடியுணரி லொன்று நமக்குண்டென்று
விள்ளவிரகிலதாய் விட்டதே—கொள்ளக்
குறையேதுமில்லார்க்குக் கூறுவதென் சொல்லீர்
இறையேதுமில்லாத யாம். (௬)

உடன்பட்டு. (இழியாதே) நம்முடைய ஸ்வீகாரமுண்டானாலன்றே அதுகார்யகரமாவதென்று இவ்வழியாலே தான் இவ்வுபாயத்துக்குள்ளிழியாதே.

(இத்தலையாலேது மில்லையென்றிருந்தது தான்) இப்பேற்றுக்குடலாகச் சொல்லலாவது இத்தலையா லொன்றுமில்லை யென்று தன் வெறுமையை யநுஸந்தித்திருந்த அவ்விருப்புத்தான். (அத்தலையால் வந்தவருள்) (க) "அரிவாருமருள்" என்கிறபடியே நிர்ஹேதுகமாக அவன்தன்நினைவாலே வந்த க்ருபையினுடைய பலமென்கை. அருளென்றது-அருளின் பலமென்கை. (ரு)

அவ;— ஆறும்பாட்டு. ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய தர்ஶியாய் இவ்வுபாயத்திலதிகரித்தவன் அநுஸந்தித்திருக்கும் ப்ரகாரத்தை ஸ்வகதமாக வருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(உள்ளபடியுணரில்) ஸ்வரூபத்தையுள்ளபடி தர்ஶிக்கில். அதாவது-ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வாதிகளோடும் போக்த்ருத்வத்தோடும் கூடியிருக்கிறமேலெழுந்தவாகாரத்தையிட்டு தர்ஶிக்கையன்றிக்கே. ஸ்வரக்ஷணேஸ்வயத்ந கந்த (...) ஸஹமானபாரதந்த்ர்யமே வடிவான வவ்வளவும் செல்லதர்ஶிக்கிலென்கை.

(ஒன்று நமக்குண்டென்று விள்ளவிரகிலதாய் விட்டதே) பேற்றுக்குடலான தொன்று நமக்குண்டென்றுவாய் விடுகைக்கு வழியற்று விட்டதேயென்கை. அன்றிக்கே, விள்ளுகையாவது-நீங்குகையாய், அவனபி(...) மாநத்திலே யொதுங்கிக்கிடக்குமதொழியப்பேற்றுக் குடலாக நமக்கொன்றுண்டென்று பிரிய நிற்க விரகற்றுவிட்டதே யென்னவுமாம். அதுவென்? நமக்கு ரக்ஷகனானாலும், (உ) "ரக்ஷமாம்-ரக்ஷமாம்" என்கிறபடியே உக்தி மாத்ரம் இவனும் சொல்லவேண்டாவோ வென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் மேல்.

(க) தி-வாய்-க-ரு-உ. (உ) பார-ஸபா-௬௯-௪௧.

மூ:—இல்லையிருவர்க்கு மென்றிறையை வென்றிருப்பார்
இல்லையஃ தொருவர்க்கெட்டுமதோ—இல்லை
குறையுடைமைதானென்று கூறினரில்லா
மறையுடையமார்க்கத்தேசாண். (எ)

(கொள்ளக்குறை யேதுமில்லார்க்கு) தான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில் நம்பக்கலுள்ள கொன்றையும் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டாதபடி நிரபேக்ஷரானவர்க்கு. (இறையேதுமில்லாதயாம்.) ஆத்மாவோடு ஆத்மீயங்களோடு வாசியறஸகலமும் அங்குத்தைக்குச் சேஷமாகையாலே ஏகதேசமுமொன்று மில்லாதநாம்.

(கூறுவதென்சொல்லீர்) நம்மைரக்ஷிக்கைக் குடலாக அவரைக்குறித்துச் சொல்லுவதென்? சொல்லுங்கோளென்று ஸந்நிஹிதரைப்பார்த்து அருளிச்செய்கிறார். இத்தால் அவன்பரிபூர்ணனாய் நாம் தரித்ரரானபின்பு உபயஸ்வரூபாநுகுணமாக அவன்றானே ரக்ஷிக்குமித்தனையொழிய நாம்சொல்லவேண்டுவதொன்றுண்டோவென்கை. (அ)

அவ; — ஏழாம்பாட்டு. குறையேதுமில்லார்க்கென்றும், இறையேதுமில்லாதயாமென்றும், அருளிச்செய்த ப்ரஸங்கத்திலே இப்படி இரண்டுதலைக்குமுள்ள வில்லாமையை அநுஸந்தித்து, மோக்ஷியானவனை ஜயித்திருப்பாரில்லை. அது ஒருவர்க்கு ஸித்திக்குமதோவென்கிறார்.

வ்யா;—(இல்லையிருவர்க்குமென்று) இரண்டுதலைக்கும் ஓரில்லாமையுண்டென்றநுஸந்தித்து. (இறையைவென்றிருப்பாரில்லை) மோக்ஷியானவனைத் தன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே வீசுகொம்பாய் நிற்கையைவிட்டுப் பரதந்த்ரனாய்வந்து நிற்கும்படி இவ்வநுஸந்தாநத்தாலே ஜயித்திருப்பாரொருவருமில்லை.

(அஃதொருவர்க்கெட்டுமதோ) அந்தவநுஸந்தாநம் ஒருவர்க்கெய்துமதோ? அதிதூரமன்றோவென்கை. இருவர்க்குமில்லையென்றவதுதான் ஏதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார்மேல் (இல்லை குறையுடைமைதானென்று) அவனுக்கு இத்தலையில் ஒன்றும் கொள்ளவேண்டும் குறையில்லை. இவனுக்கு அத்தலைக்கொன்றும் கொடுக்கத்தக்க உடைமைதானில்லையென்று.

மூ;—வித்தமிழ வின்பம் துன்பம் நோய் வீகாலம்
தத்தமவையே தலையளிக்கும்—அத்தைவிடீர்
இச்சியா னிச்சியா தேத்தவெழில் வானத்
துச்சியானுச்சி யானும். (அ)

(கூறினுரெல்லாம் மறையுடைய மார்க்கத்தேகாண்) அதாவது-அபௌருஷேயமாகையாலே விப்ரலம்பாதிதோஷ ஸம்பாவநாகந்த(X)ரஹிதமாய், அதஏவ ஆப்ததமமாயிருக்கிற வேத மார்க்கத்தை தர்ஶித்துக்கொள்ளென்கை. மார்க்கத்தைக் காணென்று ஸந்நிஹிதனுயிருப்பா னொருவனைப்பார்த்துச் சொல்லுமாபோலே, ஸர்வர்க்கு முபதேஶமாக வருளிச்செய்தாராயிற்று. (எ)

அவ;—எட்டாம் பாட்டு. நாராயண பதார்த்தமான அநந்ய போக(X)த்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்;கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றும், அதுபண்ணும் க்ரமமுமிறே அதில் சொல்லுவது. அவையிரண்டையும் ஸங்க்ரஹேணவருளிச் செய்கிறார் இதில்.

வ்யா;—(வித்தமித்யாதி.) கைங்கர்யம் பண்ணுமதிகாரிக்கு ஶரீரத்தோடிருக்கும்நாள், வரும்வித்தலாப(X)தத்வியோகாதிகளடியாகவந்தஹர்ஷஶோகங்கள் பரமபுருஷார்த்தமானகைங்கர்யத்திற் செல்லுகிற மநஸ்ஸைப்பாரவடிக்குமவையாகையாலே அவைவந்தாலும்மநஸ்ஸுகலங்காமல் இவனிருக்கைக்குடலான விவற்றை முந்துறவருளிச் செய்கிறார். வித்தம்-தநம். அதாவது-ஸ்வர்ணரஜதாதிகள்-இழவு-தத்விநாஶம், அதாவது-அஸ்திரமாகையாலே அவற்றுக்குவருமிழவு. இன்பம்-அநுகூலவஸ்த்வநுபவமாகிறஸுகம். துன்பம் - ப்ரதிகூலவஸ்த்வநுபவமாகிறதுஃக்கம். நோய்-ஶாரீரமான ரோகங்கள். வீகாலம்-ஶரீரத்தினுடையவிநாஶகாலம். வீவு-முடிவு. இவையெல்லாவற்றையும்.

(தத்தமவையே) தந்தாமுக்கடியான அந்தக்கர்மங்களே. (தலையளிக்கும்)விபாகதஶையிலேகொடுக்கும்.ப்ராரப்த(X)கர்மபலங்களானவை வாராதொழியாதிறே. (அத்தைவிடீர்) அதாவது-அதில்மநஸ்ஸு வைக்கவேண்டா வென்றபடி. இனிமேல் கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (இச்சியான்) ஐஶ்வர்யாதிகளாகிற ப்ரயோஜநாந் தரங்களிலொன்றையு மிச்சியாதவன்.

மூ;—தத்தமிறையின் வடிவென்று தாளிணையை
வைத்தவரை வணங்கியிராப்—பித்தராய்
நிந்திப்பார்க்குண்டேறு நீணிரயம் நீதியால்
வந்திப்பார்க்குண்டிழி யாவான் (கூ)

(இச்சியாதேத்த) ஏத்துகிறவிதுக்குப் பரமபதாதிகளாகிற வொன்றையும் ப்ரயோஜநமாக விச்சியாதே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக ஏத்த. ஏத்துகையாவதுதான்-வாசிக கைங்கர்யமிறே. (க) "ஆழியங்கையம்மானையேத்தாதயர்த்து. - வாளாவிருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாட்களெல்லாம்" என்றாரிறே ஆழ்வார். இதுதான் மாநஸவாசிககாயிக கைங்கர்யங்களுக்கு முபலக்ஷணம். இப்படி அடிமைசெய்ய.

(எழில்வானத்துச்சியானுச்சியாநும்) அதாவது-(உ)"நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே" என்கிறபடியே விலக்ஷணமான பரமாகாஶத்திலுயர்ந்த நிலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶிரஸாவாஹ்யனுமென்கை. இத்தால் இங்கேயிருந்து இப்படி அடிமைசெய்யுமவன் நித்யமுக்தரை யடிமைகொண்டு அங்கேயெழுந்தருளியிருக்கு மவனுக்கு அத்யாதரணீயனுமென்றதாயிற்று. (அ)

அவ;—ஒன்பதாம் பாட்டு. கீழெட்டுப்பாட்டாலே பதத்ரயாத்மகமான திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரமேயங்களில் ஸாராம்ஶங்களை யருளிச்செய்தார் ; ததுபதேஷ்டாவான வாசார்யனை பகவதவதாரமாக ப்ரதிபத்திபண்ணிததநுரூபமாக அநுவர்த்தித்திராதே ஸஜாதீய புத்தியாகிற நிந்தையைப் பண்ணுமவர்களுக்கும் தத்வைபவமறிந்து ததநுகுணமாக ஸேவித்துப்போருமவர்களுக்கு முண்டாவதான பலவிஶேஷங்களை யருளிச்செய்கையாலே ஆசார்ய வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் இதில்.

வ்யா;—(தத்தமிறையின் வடிவென்று) "தம்தம்" என்கிற மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக்கித் தத்தமென்று கிடக்கிறது. ஆகையாலே, தந்தாமிறையின்வடிவென்றபடி; அதாவது-நாராயணனாகையாலே எல்லார்க்கும், "நம்முடையவிறை, நம்முடை

(க) பெரியதிருவ-அஉ. (உ) தை-நா-

யவிறை" என்று ப்ராப்தி சொல்லிப்பற்றலாம்படி ஸாதாரண ஶோஷியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திவ்யவிக்ரஹ மென்கை. "సాక్షాన్నారాయణో దేవః కృత్వా మర్త్యమయీం తనుమ్- ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவ: க்ருத்வாமர்த்ய மயீம்தநும்" என்றும், "యస్య సాక్షాద్భగవతి జ్ఞానదీపప్రదే గురౌ-யஸ்யஸாக்ஷாத்பகவதிஜ்ஞாநதீபப்ரதே குரௌ" என்றும் ஆசார்யனை பகவதவதாரமாக ஶாஸ்த்ரம் சொல்லாநின்றதிறே.

(தாளிணையை வைத்தவரை) "மருளாமிருளோட மத்தகத்துத்தன் தாள் அருளாலே வைத்தவவர்" என்கிறபடியே தங்களுடைய அஜ்ஞாநாந்த காரமெல்லாம் போம்படித் தம்முடைய திருவடிகளிரண்டையும் தங்கள் தலையிலே வைத்தருளின வாசார்யரானவரை.

(வணங்கியிராப்பித்தராய்) முறையிலே அநுவர்த்தித்திராத ப்ரா(ஞு)ந்தராய். "தாளிணையை வைத்தவவரை, தத்தமிறையின் வடிவென்று வணங்கியிராப்பித்தராய்" என்கையாலே அர்த்த ஸ்திதியில் பழுதுண்டாயன்று, அப்படிப்ரதிபத்திபண்ணி அநுவர்த்தித்திராதொழிகிறது. இவர்களுடையசித்தஸ்கலநமென்று நினைத்து அருளிச்செய்கிறார்.

(நிந்திப்பார்க்கு) மாநுஷப்ரதிபத்தியாகிற நிந்தையைப் பண்ணுமவர்களுக்கு, வேறொன்றுவேண்டா, இப்படிப்ரதிபத்திபண்ணுகைதானே யாயிற்றுநிந்தை.

(எறுநீணிரயமுண்டே) அதாவது-இப்படி நிந்திக்குமவர்களுக்கு ஒருகாலும் கரையேற்றமின்றிக்கே, நெடுகச்செல்லாநிற்கும் ஸம்ஸாரமாகிற நரகமுண்டென்கை; எறுநீணிரய மென்கையாலே, யமன்தண்டலான நரகத்திற் காட்டில் இதுக்குண்டானவ்யாவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறது. அதுக்கொருகால்கரையேற்றமுண்டிறே இதுநித்யமாய்ச் செல்லுமித்தனையிறே. இத்தால் ஆசார்ய விஷயத்தில் மாநுஷப்ரதிபத்தி பண்ணும் மஹாபாபிகளானவர்கள் ஒருகாலத்திலும் உஜ்ஜீவந யோக்யதையின்றிக்கே நித்யஸம்ஸாரிகளாய்ப் போவர்களென்றதாயிற்று.

(நீதியால் வந்திப்பார்க்குண்டிழியாவான்) அதாவது-கீழ்ச்சொன்னபடியே அவதாரவிஶேஷ மென்றுப்ரதிபத்திபண்ணி முறைதப்பாமல், அநுவர்த்தித்துப் போருமவர்களுக்கு புநராவ்ருத்தியில்லாத பரமபதமுண்டென்கை. இத்தால் ஆசார்யவைப

மூ;—இறையுமுயிரு மிருவர்க்குமுள்ள
முறையும்முறையே மொழியும்—மறையும்
உணர்த்துவாரில்லா நாளொன்றல்ல ஆன
உணர்த்து வாருண்டான போது. (கம)

அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார்
திருவடிகளே சரணம்.

அருளாளப்பெருமாளெம் பெருமானாருளிச்செய்த
ப்ரமேய ஸாரம் மூற்றிற்று.

வத்தை நன்றாகவறிந்து அவன்திருவடிகளிலே "தேவுமற்றறியேன்" என்று ஸேவித்துப்போரும் மஹாத்மாக்களானவர்கள் திருநாட்டிலேபோய் அங்குள்ளாரோடேஸமாந போகபாகி(ஞ்யX ஞாகி)களாயிருப்பரென்றதாயிற்று. (கூ)

அவ;—பத்தாம் பாட்டு. இப்படி ஆசார்யவைபவத்தையருளிச்செய்த வநந்தரம் இவ்வாசார்யன் பண்ணும் உபகாரவைபவத்தையும் லோகமெல்லாமறியும்படி ஸுஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்து இப்ப்ரபந்தத்தை நிகமிக்கிறார்.

வ்யா;—(இறையும்) அகாரவாச்யனான வீஸ்வரனும், (உயிரும்) மகாரவாச்யனான வாத்மாவும். (இருவர்க்குமுள்ளமுறையும்) அகாரத்தில் சதுர்த்தியாலே சொல்லப்பட்டஶேஷிஶேஷபாவமாகிற ததுபயஸம்பந்தமும், (முறையே மொழியும் மறையும்) அந்தஸம்பந்தத்தையே க்ரமமாகப்ரதிபாதிக்கிற வேதரூபமான திருமந்த்ரமும்.

(உணர்த்துவாரில்லா நாளொன்றல்ல) இவையெல்லாம் நித்யமாயிருந்ததே யாகிலும் இவற்றையறிவிப்பாரில்லாத காலத்திலே எல்லாம் அஸத்கல்பமாய்க்கிடந்தன.

(ஆனவுணர்த்துவாருண்டானபோது) இவையெல்லாமறிவிப்பாருண்டான காலத்திலே உளவாயிற்றனவென்கை. இவற்றையறிவிக்குமவனாகிறான் ஆசார்யனிறே, அதுதான் இப்ப்ரபந்தத்தில் முதற்பாட்டாலே அருளிச்செய்தாரிறேதாமே, இத்தால்; அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகனானவாசார்யன்பண்ணும் உபகாரவைபவத்தையருளிச்செய்தாராயிற்று.

பெரியஜீயரருளிச் செய்த
ப்ரமேயஸாரவ்யாக்யாநம் மூற்றிற்று.
பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஞானஸாரம் பதவுரை.

க-பாட்டு:—ஊனவுடற்சிறை.

(ஆர்த்தரானவர்கள்)

ஊன	மாம்ஸப்ரசுரமான
உடல்	ஶரீரமாகிற
சிறை	காராக்ருஹத்தை
நீத்து	விட்டு
ஒண்கமலக்கேள்வன்	அழகிய தாமரைப்பூவை வாஸஸ்தாநமாகவுடைய பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவனுடைய
அடிதேன்	திருவடிகளின் போக்யதையை
நுகரும்	அநுபவிக்கையிலுண்டான
ஆசைமிகுசிந்தையராய்	ஆசைமிக்கிருந்துள்ள மநஸ்ஸையுடையவர்களாய்,
பழுத்தால்	பக்வமானால்
தானேவிழும்	தானேவிழும்படியான
கனிபோல்	பழம்போலே,
பற்றற்று	ப்ராப்யாபாஸ ப்ராபகாபாஸங்களில் ஸங்கமற்று
வீழும்	ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளில் ஶரணாகதராய் (பண்ணுகிற) விழுகிற
விழுக்காடேதான்	விழுகைதானே (ஆர்த்த ப்ரபத்திதானே)
வீடு	மோக்ஷத்தை
அருளும்	(அவிளம்பேந) ப்ராபிக்கும். (க)

உ-பாட்டு:—நரகும்.

நாள்மலராள்கோனை	ஶ்ரிய:பதியை
பிரிவு	விஶ்லேஷித்திருப்பது
நரகும்	து:க்கமுமாய்,

பிரியாமை	ஸம்ஶ்லேஷித்திருப்பது
சுவர்க்கமுமாய்	ஸாதகமுமாய்,
துரிசற்று	இப்படியுண்டான ப்ரேமத்தில் உபாயத்வபுத்தியாகிற தோஷமற்று,
சாதகம்போல்	வர்ஷதாரையல்லது தரியாத சாதகம்போலே,
நாதன்தனது	வருத்தசேஷியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய
அருள்	பரமக்ருபையே (ப்ராப்திஸாதநமென்று)
பார்த்திருத்தல்	ப்ரதீக்ஷித்திருக்கை,
கோதிலடியார்	ப்ராப்யாந்தர ப்ராபகாந்தரங்களில் ஸங்கமாகிற தோஷமற்ற சேஷபூதரானவர்களுடைய
குணம்	ஸ்வபாவம். (உ)

ங-பாட்டு:— ஆனையிடர்கடிந்த.

ஆனை	கஜேந்த்ராழ்வானுக்கு
இடர்	முதலையினாலுண்டான துக்கத்தை
கடிந்த	நீக்கின
ஆழியங்கை	திருவாழியை அழகியகையிலேயுடைய
அம்புயத்தாள்கோனை	ஶ்ரியஃபதியை
விடில்	விஶ்லேஷிக்கில்,
நீரில்	ஜலத்தில் நின்றும்
குதித்தெழுந்த	குதித்துக்கிளர்ந்து பிரிந்த
மீனெனவே	மத்ஸ்யம்போலே
ஆக்கைமுடியும்படி பிறத்தல்	ஶரீரம் நசிக்கும்படியான அவஸ்த்தைபிறக்கை,
அன்னவன்தாள்	அப்படிப்பட்ட ஶ்ரியஃபதியின் திருவடிகளை
நீக்கமிலாவன்பர்	பிரியஸஹியாதபடியான ப்ரேமமுள்ளவர்களுடைய
நிலை	ஸ்வபாவம். (ங)

ச·பாட்டு:—மற்றொன்று·

மற்றொன்றை	பகவத்கைங்கர்யத்துக்கு வேறானதொன்றை
எண்ணாதே	புருஷார்த்தமாகக் கணிசியாதே
மாதவனுக்கு	ஸ்ரிய:பதிக்கு
ஆட்செயலே	அடிமைசெய்யுமதில்,
இது	"இது
உற்றது	ஸ்வரூபத்துக்குச்சேர்ந்தது"
என்று	என்று
உளம்	ஹ்ருதயமானது
தெளிந்து	தேறி, (அக்கைங்கர்யம்பெற்றால்)
பெற்ற	ப்ராப்தமான
பெரும்பேற்றின்மேல்	" இம்மஹா புருஷார்த்தத்துக்குமேலே
பேறுஉளதோ	ஒரு புருஷார்த்தமுண்டோ"
என்றிருப்பார்	என்றிருக்குமவர்கள் ;
வானத்தவர்க்கு	பகவதேகபோகராயிருக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும்
அரும்பேறு	பெறுதற்கரிய புருஷார்த்த பூதராவர்கள். (ச)

ரு·பாட்டு:—தீர்த்தமுயன்றாடுவதும்:

முன்	பாரதயுத்தத்தில்
பார்த்தனை	மோஹாகாவிஷ்டனான அர்ஜுநனுக்கு
காத்தபிரான்	சரமச்லோகத்தையுபதேசித்து ரக்ஷித்தருளின மஹோபகாரகனானவன்
பார்ப்பதன்முன்	கடாக்ஷித்தருளுவதற்குமுன்பு,
தீர்த்தம்	கங்கைமுதலான தீர்த்தங்களிலே (பாபக்ஷயார்த்தமாக)
முயன்று	உத்யோகித்து
ஆடுவதும்	அவகாஹிக்குமதுவும்,

செய்தவங்கள்	காயஶோஷணார்த்தமாகச் செய்யப்படும் தபஸ்ஸுக்களை
செய்வனவும்	செய்யுமவையும்;
சீர்த்துவரைமன்னன்	ஸ்ரீமத்த்வாரகைக்கு நிர்வாஹகனானவன்,
நமக்கு	ஶேஷத்வஸ்வரூப மறியாதநமக்கு
அடியோமென்னும்வாழ்வு	அடிமையாகிற ஸம்பத்தை
ஈந்தஅற்பின்	அருளினபின்பு
இனி	இனிமேலுள்ளகாலம்
வேண்டும் குறையென்ன	உபாயோபேயங்கள் நிமித்தமாகக் குறைபடவேணுமோ. (ரு)

சு-பாட்டு:—புண்டரீகை.

புண்டரீகைக்கேள்வன்	ஶ்ரிய:பதியின்
அடியார்	தாஸ்யைகரஸராயிருக்குமவர்கள்,
அப்பூமிசையோன்	திருநாபீகமலத்திலுண்டான ப்ரஹ்மாவின்
அண்டம்	ஆநந்தஹேதுவான அண்டத்தை
ஒருபொருளா	ஒருசரக்காக
ஆதரியார்	விரும்பமாட்டார்கள்;
ஒருமீன்	ஒருமத்ஸ்யமானது,
மண்டி	தன்ஶக்தி யெல்லாவற்றோடும் நெருங்கி
மலங்க	நிலைகுலைந்து கலங்கும்படி
புரண்டமாத்திரத்தால்	இடம் வலங்கொண்டு புரண்டமாத்ரத்தால்
முந்நீர்கடல்	மூன்று ஜலத்தையுடைய ஸமுத்ரமானது
ஆர்த்து	நிலைகுலைந்து ஒலித்து
கலங்கிடுமோ	கலக்கத்தை யடையுமோ? (சு)

எ-பாட்டு-தோளார்.

தோளார்	திருத்தோள்களோடே சேர்ந்திருந்துள்ள
சுடர்திகிரி	தேஜோரூபமான திருவாழியையும்

சங்குடைய சுந்தரனுக்கு ஸ்ரீபாஞ்ஜந்யத்தையு முடையனுகை	யால் வந்தவழகை யுடையவனுக்கு
ஆளானார்	அவ்வழகுக்குத்தோற்று அடிமையா னவர்கள்,
மற்றொன்றில்	அவ்வடிமைக்கு வேறானப்ராக்ருத விஷயங்களொன்றிலும்
அன்புசெய்யார்	விருப்பத்தைப் பண்ணார்கள்;
மீளா	புநராவ்ருத்தியில்லாததாய்
பொருவரிய	நிரவதிகதேஜோரூபமாயிருக்கையா லே உபமாந ரஹிதமாய்
விண்ணாட்டில்	பரமாகாஶஶப்த வாச்யமான திரு நாட்டிலே
போகம்	பரமாநந்தத்தை
நுகர்வார்க்கு	அநுபவிக்க வேணுமென்னு மாசை யுடையவர்களுக்கு
இந்திரன்நாடு	இந்த்ரனுக்கு போகஸ்தாநமானஸ்வர் க்கமானது
நரகன்றே	நரகப்ராயமன்றோ? (எ)

அ-பாட்டு:—முற்றப்புவனம்

புவனமெல்லாம்முற்ற உண்ட	ஸகல லோகங்களையும் ஒன்றொழியா மல் ப்ரளயத்திலழியாமேதன் திரு வயிற்றில்வைத்து நோக்கின
முகில்வண்ணன்	காளமேகநிபமான வடிவையுடைய வனுடைய
கற்றைத்துழாய்சேர்	தழைத்திருந்துள்ள திருத்துழாயோ டேசேர்ந்திருந்துள்ள
கழலன்றி	திருவடிகளையொழிய
மற்றொன்றை	வேறொரு ப்ரயோஜநத்தை
இச்சியாவன்பர்	இச்சியாத படியானப்ரேமத்தையுடை யவர்கள்

தனக்கு	வகுத்தசேஷியானதனக்கு (அடிமை செய்யுமிடத்தில்)
எங்ஙனே செய்திடினும்	எப்படி செய்தாலும்
உகந்து	தான்ப்ரீதனாய்க்கொண்டு
உச்சியாலேற்கும்	ஶிரஸாவஹிக்கும். (அ)

௯-பா-ஆசிலருளால்

ஆசில்	ஸஹேதுகத்வமாகிற தோஷமில்லாத
அருளால்	க்ருபையாலே
அனைத்துலகம்	ஸமஸ்தலோகத்தையும்
காத்து	அநிஷ்டங்களைப் போக்கிரக்ஷித்து
அளிக்கும்	அபிமதங்களைக் கொடுக்கும்
வாசமலராள் மணவாளன்	பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவன்
தேசுபொலி	தேஜஃப்ரசுரமான
விண்ணாட்டில்	பரமபதத்திற் காட்டிலும்,
வேறொன்றையெண்ணாதார்	தன்னையொழிய வேறொருப்ரயோஜநத்தைக் கணிசியாதவர்களுடைய
நெஞ்சத்து	ஹ்ருதயத்தில்
இருப்பு	வாஸம்செய்வதை
சால	மிகவும்
விரும்பும்	ஆதரியாநிற்கும். (௯)

௧௦-பா-நாளுமுலகை

நாளும்	நாள்தோறும்
உலகை	லோகத்தையடைய
நலிகின்ற	ஹிம்ஸியாநிற்கிற
வாளரக்கன்	வாளைத்தனக்கு பலமாகவுடைய ராவணனுடைய
தோளும்	தோள்களையும்
முடியும்	தலைகளையும்
துணித்தவன்	அறுத்துப்பொகட்டவனை

பூமடந்தை கேள்வன்	ஸ்ரியஃ பதியானவன்,
தன் தாளில்	தன்னுடைய திருவடிகளில்
பொருந்தாதார்	பொருந்த மற்றிருக்கிறவர்களுடைய
உள்ளத்தில்	ஹ்ருதயத்தில்
இருந்தாலும்	நிர்ப்பந்தத்துக்காக விருந்தாலும் (அவ்விருப்பு)
முண்மேலிருப்பு	கண்டகாக்ரத்திலிருப்புபோல் துஃக்காமஹமாயிருக்கும். (க0)

கக-பா-தன்பொன்னடி

விரையார்	பரிமளப்ரசுரமான
துழாயலங்கல்	திருத்துழாய் மாலையாலே அலங்க்ருதனாய்
மாரிமாகொண்டல் நிகர்	வார்ஷிகமானமஹாமேகம் போன்ற வடிவழகையுடையனான
மால்	ஸர்வேஶ்வரன்,
தன்	நிருபாதிகஶேஷியான தன்னுடைய
பொன்னடியன்றி	ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளையொழிய
மற்றொன்றில்	வேறொருப்ரயோஜநத்தில்
தாழ்வுசெய்யா	ப்ராவண்யத்தைப் பண்ணாத
அன்பர்	ப்ரேமத்தையுடையவர்கள்
உகந்து இட்டது	ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க் கொண்டுஸமர்ப்பித்த த்ரவ்யமானது
அணுவெனினும்	அத்யல்பமாயிருந்ததே யாகிலும், (அதை)
பொன்பிறழு	ஸ்வர்ணரூபமாய்க் கொண்டுவிளங்கா நின்றுள்ள
மேருவாய்	மஹாமேருவைப்போலே (மஹத்தாகநினைத்து)
கொள்ளும்	அங்கீகரிக்கும். (கக)

க௨-பா-மாருயிணைந்த

மலர்மடைந்தைகோன்	ஸ்ரியःபதியானவன்
மாருயிணைந்த	தன்பக்கல் ஸாத்ரவயுக்தமாய்ச்சேர்ந்துநின்ற
மருதம்	யமளார்ஜுநமானது
இற	முறிந்துவிழும்படி
தவிழ்ந்த	தவிழ்ந்துபோன
செருராவிந்தம்	தன்னிலமான சேற்றிலலர்ந்த செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலே சிவந்திருக்கிற
சேவடியை	திருவடிகளை
வேருக	விலக்ஷணமாக (பரமப்ராப்யமாக)
உள்ளாதார்	அநுஸந்தியாதவர்கள் (ப்ரயோஜநாந்தரபரராயிருக்குமவர்கள்)
ஒள்ளிதியை	சீரியதநத்தை
ஈந்திடினும்	ஸமர்ப்பிக்கினும்
தான்	அவாப்தஸமஸ்த காமனானதான்
உகந்து கொள்ளான்	விரும்பி அங்கீகரியான். (க௨)

கங-பா-பண்டே

பண்டே	முன்னமே (அநாதியாக)
உயிரனைத்தும்	ஸகலாத்மாக்களும்
பங்கயத்தாள்நாயகற்கே	ஸ்ரியःபதியானவனுக்கே
தொண்டாமெனதெளிந்த	ஶேஷபூதராயிருப்பர்களென்று ஸம்ஶயவிபர்யயமறக் கண்டுதெளிந்த
தூமனத்தர்க்கு	பரிஶுத்தாந்தः கரணர்க்கு,
பலவும்	ஶாஸ்த்ரங்கள் பலவற்றையும்
கற்று	அதிகரித்து, (ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பாராதே)
தம் உடம்பை	ஜாத்யாதிகளுக்கு ஆஶ்ரயமான தங்கள் தேஹத்தையே
பார்த்து	கண்டு

அபிமாநிக்கும்	தங்களைப்போரப்பொலியூ அபிமாநித்திருக்கும்
உலகத்தவரோடு	லௌகிகரோடு
உறவு	ஸம்பந்தமானது
உண்டோ	உண்டோ?. (கச)

கசு-பா-பூதங்களைந்தும்

பூதங்களைந்துபொருந்தும் பஞ்சபூதங்களினுடைய ஸமுதாயரூபமான

உடலினால் பிறந்த	தேஹமடியாக வுண்டான
சாதங்கள் நான்கினொடும்	ப்ராஹ்மணாதி நாலுவர்ணத்தோடும்
சங்கதமாம்	சேர்ந்திருக்கிற
பேதங்கொண்டு	உத்கர்ஷாபகர்ஷப்ரதிபத்திஹேதுவான விசேஷங்கொண்டு
என்னபயன் பெறுவீர்	என்னப்ரயோஜநம் பெறுவதிகோள்;
எவ்வுயிர்க்கும்	எல்லா வாத்மாக்களுக்கும்
இந்திரைகோன் தன்னடியே	ஶ்ரியꞏபதியானவன் திருவடிகளே
சரண்	புகலென்று
காணும்	காணுங்கோள். (கசு)

கரு-பா-குடியும்

குடியும்	க்ராமமும்
குலமும்	கோத்ரமும்
எல்லாம்	மற்றும்நிரூபகமாய்ப் போரும்ஸூத்ராதிகளும்,
கோகநகைக்கேள் வனடியார்க்கு	ஶ்ரிய꞉பதியானவனுடைய தாஸபூதரானவர்களுக்கு
அவனடியேயாகும்	ஶேஷியானவவன் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமேயாகும். (ஔபாதிகமான க்ராமகுலாதி நிரூபகங்கள் போய் ஸ்வாபாவிகமான பகவத்ஸம்பந்தமே நிரூபகமாகுமென்றுகருத்து.)

(இதுக்குத்ருஷ்டாந்தம் மேல்)

படியின்மேல்	பூமியின்மேல் காணும்படியான
நீர்கெழுவும்	ஜலஸம்ருத்தியை யுடைய
ஆறுகளின்	நதிகளுடைய
பேரும்	நாமங்களும்
நிறமுமெல்லாம்	வர்ணங்களுமெல்லாம்,
ஆர்கலியை சேர்ந்து	ஸமுத்ரத்தில் ப்ரவேஶிக்கவே
மாய்ந்திடுமற்று	பின்புகாணவொண்ணுதபடியாகு மாபோலே (க௪)

க௫-பா-தேவர்

நான்	அஹம்ஶப்தவாசயனை நான்
தேவர்	தேவதைகள்
மனிசர்	மநுஷ்யர்கள்
திரியக்கு	திர்யக்கானபசு பக்ஷ்யாதிகள்
தாவரமாம்	ஸ்தாவரங்களாகிற
யாவையுமல்லேன்	ஸகலமுமல்லேன்; (அஹம்ஶப்தவாச்யனை ஆத்மா தேஹமாத்ரத்தில்முடிந்த தேவாதி பேதவ்ய வஹாரவிஷயமல்ல னென்று கருத்து)
நான்	நான்
பூவின்மிசை	பூவின்மேல் வர்த்திக்கும்
ஆரணங்கின்	பெரியபிராட்டியாருக்கு
கேள்வன்	வல்லபனுய்
அமலன்	ஹேயப்ரதிபடனுய்
அறிவேவடிவாம்	ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனை
நாரணன்	நாராயணனுடைய
தாட்கே	திருவடிகளுக்கே
அடிமை	ஶேஷமானதாய்
இலகும்	ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளால் உஜ்ஜ்வலமான
உயிர்	ஆத்மாவாவன் (க௫)

௧௭-பா-ஒன்றிடுக

விண்ணவர்கோன்	தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரனுடைய
செல்வம்	ஐஶ்வர்யமானது
ஒன்றிடுக	(அபேக்ஷியாதிருக்க) தானேவந்து சேர்ந்திடுக;
ஒழிந்திடுக	அல்லது, தன்னை விட்டுநீங்கிடுக;
என்றும்	எக்காலத்திலும்
இறவாதிருந்திடுக	மரணமில்லாமல் வாழ்ந்திடுக; (அப்படியிராமல்)
இன்றே	இப்போதே
இறக்க	மரணமாயிடுக;
இவற்றால்	இந்த ஐஶ்வர்யாகமாதிகளாலுண்டாகும்
களிப்பும்	கர்வமும்
கவர்வும்	க்லேசமும்,
தன்	ஸ்வஸ்வரூபத்தை
தெளிந்தபின்	நன்றாக அறிந்தபின்பு
பிறக்குமோ	உண்டாமோ? (ஆத்மஸ்வரூப மறிந்தவர்களுக்கு ஐஶ்வர்யாகமாதிகளாலுண்டாகும் கர்வாதிகள் உண்டாகாதென்று கருத்து). (௧௭)

௧௮-பா-ஈனமிலா

மட்டார்	தேன்வெள்ளமிடுகிற
துழாயலங்கல்	திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனான
மால்	ஸர்வேஶ்வரன்,
ஈனமிலாவன் பரென்றாலும்	தன்திருவடிகளில் பழுதற்றப்ரேமமுடையவர்களானாலும்,
எய்திலா	பகவத்விஷயத்துக்குப்ரதிகூலரான
மானிடரை	க்ஷுத்ரமநுஷ்யரை

எல்லாவணத்தாலும்	ஸம்பாஷணாதி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்
தானறிய	ஸர்வஜ்ஞனான தானறிய
விட்டார்க்கு	பரித்யஜித்தவர்களுக்கு
எளியன்	ஸுலபனாயிருக்கும்,
விடாதார்க்கு	அப்படி அவர்களை விடாதவர்களுக்கு
அறவரியன்	மிகவும் துர்லபனாயிருக்கும். (௧அ)

௧௯-பா-நல்லபுதல்வர்

நல்லபுதல்வர்	குணவான்களான புத்ரர்கள்
மனையாள்	குணவதியான பார்யை
நவையில்கிளை	குற்றமற்ற பந்துக்கள்
இல்லம்	விலக்ஷணமான க்ருஹம்
நிலம்	ஸுக்ஷேத்ரம்
மாடு	பஹுக்ஷீரப்ரதங்களானபசுமுதலானவை
இவையனைத்தும்	இவையெல்லாம்
அல்லலெனா	துஃக்காவஹங்களென்று
தோற்றி	மநஸ்ஸுக்குத் தோற்றி
எரிதீயில்	ஜ்வலிக்கிற அக்நிபோலே
சுடுமேல்	தாபகரமாகில்,
அவர்க்கு	இப்படிப்பட்ட அவஸ்தை பிறந்தவர்களுக்கு
ஏற்றரும்	ஸ்வயத்நத்தால் பெறுதற்கரிய
வைகுந்தத்து	பரமபதத்திலேபோய்
இருப்பு	அடியார்குழாங்களுடன் கூடியிருக்குமிருப்பு
எளிதாம்	ஸுலபமாம். (௧௯)

௨௰-பா-விருப்புறினும்

விருப்புறினும்	க்ஷுத்ரவிஷயங்களில் விருப்பத்தைப் பண்ணிலும்,
தொண்டர்க்கு	தன்பக்கல் பக்தரானவர்களுக்கு
வேண்டும் இதமல்லால்	அவர்களுஜ்ஜீவநத்துக்கபேக்ஷிதமான ஹிதத்தை யொழிய

திருப்பொலிந்தமார்பன்	பெரிய பிராட்டியாரெழுந்தருளி யிருக்கையாலே உஜ்ஜ்வலமான திருமார்பை யுடையவன்,
அருள்செய்யான்	அபேக்ஷிதமான க்ஷேத்ரவிஷயங்களைக்கொடான்; (இதற்குத்ருஷ்டாந்தம்மேல்)
குழவி	விளைவதறியாத சிறுப்ராஜை
நெருப்பை	அக்நியை,
விடாதே	அதின்தேஜஸ்ஸைக்கண்டுவிடமாட்டாமல்
விழவருந்திறனும்	அதிலேவிழுகைக்குயத்நித்தாலும்,
தாய்	ப்ரஜைக்கு நாஶகமென்றறிந்த தாயானவள்
தடாதொழியுமோ	அதில்விழாதபடித்தகையாதொழியுமோ? (உ0)

உக-பாட்டு :—ஆரப் பெருந்துயர்

வேரிச்சரோருகைகோன்	பரிமளப்ரசுரமான தாமரைப்பூவையிருப்பிடமாக வுடையபெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவன்
அன்பர்கள்பால்	தனபக்கல் பக்தரானவர்கள் விஷயத்தில்
ஆரப்பெருந்துயர்	மிகவும் பெருந்துஃக்கத்தை
செய்திடினும்	விளைத்தபோதிலும்
தேரில்	ஆராயில்
மெய் நலமாம்	மெய்யானஸ்நேஹ கார்யமாம், (எதுபோல வென்னில்)
பொறுத்தற்குஅரிதெனி னும்	பொறுக்கப்போகாதென்று தோற்றியிருந்தாலும்
மைந்தன்	புத்ரனுடைய
உடல்புண்ணை	ஶரீரத்திலுண்டான புண்ணை
அறுத்தற்கு	சேதி(ஃசி)க்கைக்கு (உக)
இசைதாதை அற்று	அநுமதிபண்ணும் பிதாவைப்போலே.

உஉ-பாட்டு:—உடைமை.

நான்	நான்
உடைமையென்றும்	ஸர்வேஶ்வரனுடைய உடைமை யென்றும்,
உடையான்	இவ்வாத்மாவை யுடையவன்,
உயிரை	இவ்வாத்மாவை ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் உத்தரிப்பிக்கைக்காக
வடமதுரை வந்து	வடமதுரையில் வந்து
உதித்தானென்றும்	ஆவிர்ப்பவித்தருளின ஶ்ரீக்ருஷ்ணனென்றும்,
திடமாகவறிந்து	த்ருடமாக வறிந்து
அவன் தன்தாளில்	ஸ்வாமியானவவன் திருவடிகளிலே
அடைந்தவர்க்கு	ஶரணம் புகுந்தவர்களுக்கு,
பின்பிறந்துபடும்	பின்பு ஒருஜந்மம் பிறந்து அநுபவிக்கத்தக்க
நீள்துயரம்	தீர்க்கமான கர்மம்
உண்டோ	உண்டோ ?. (உஉ).

உ௩-பாட்டு:—ஊழ்வினை.

ஊழ்வினை	பழையதாக ஆர்ஜிக்கப்பட்ட கர்மமாகிற
குறும்பர்	ஸ்வதந்த்ரர்கள்
ஓட்டருவரென்று	ஓடிவந்து நலிவர்களென்று
அஞ்சி	பயப்பட்டு
ஏழைமனமே	அறிவிலியான நெஞ்சே !
இனிதளரேல்	இனிமேல் ஶோகிக்க வேண்டாம் ;
ஆழிவண்ணன்தன்	கடல்போன்ற வடிவையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய
அடிக்கீழ்	திருவடிகளின் கீழே
வீழ்ந்து	விழுந்து,
சரணென்று	நீயே எனக்குச்சரணமாக வேணுமென்று

இரந்து	யாசித்து,
ஒருகால்	ஒருதடவை
சொன்னதற்பின்	இந்தவார்த்தையைச் சொன்னபின்பு
துயர்	கர்மபலமாய் வருகிறதுःக்கமானது
உண்டோ	உண்டாகுமோ ?. (உ௩)

உ௪-பாட்டு-வண்டுபடி.

வண்டுபடி	மதுபாநார்த்தமாக வண்டுகள்படிந்து கிடக்கிற
துளபமார்பனிடை	திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதமான திருமார்பையுடைய ஸர்வேப்வரன் விஷயத்தில்
செய்தபிழை	செய்த குற்றங்களானவை
பல உண்டென்று	அநேகங்களுண்டென்று
உளம்	மநஸ்ஸே!
தளரேல்	தளராதே கொள்.
இறை	ஸர்வஸ்வாமியானவன்,
தொண்டர் செய்யும்	தன்பக்கல் பக்தரானவர்கள் செய்யும்
பல்லாயிரம் பிழைகள்	அநேகமாயிரம் குற்றங்களை
பார்த்திருந்தும்	ஸர்வஜ்ஞதையாலே பார்த்துக்கொண்டிருக்கச் செய்தேயும்,
காணும் கண்	அப்பிழைகளை தர்ஶிக்கும் ஜ்ஞாநரூபமானகண்ணை
இல்லாதவன்காண்	உடைத்தாகாதவன் காண். (உ௪)

உ௫-பாட்டு:—அற்ற முறைக்கில்.

அற்றமுரைக்கில்	அறுதியா (பரமார்த்தமா)னதுசொல்லில்
அம்புயைகோன்	ஶ்ரிய:பதியானவன்
அடைந்தவர்பால்	ஆஶ்ரிதரானவர்கள் பக்கல்,
குற்றம்	குற்றங்களை
உணர்ந்து	தர்ஶித்து
இகழும் கொள்கையனே	அதடியாக அவர்களை இகழ்ந்துவிடும் ஸ்வபாவத்தை யுடையவனோ?

எற்றே	என்னே? (அவன்ஸ்வபாவ மறியாதவர் நினைவு என்னே யென்கிறார்)
தன்கன்றின்	தன்கன்றினுடைய
உடம்பின்	உடம்பிலுண்டான
வழுவன்றோ	அழுக்கையன்றோ,
அன்று	அப்போது
அதனை ஈன்றுகந்த	அந்தக்கன்றைப் பெற்றதாலுண்டான உகப்பையுடைய
ஆ	பசுவானது,
காதலிப்பது	விருப்பத்துடன் புஜிப்பது. (உ௫)

உ௬-பாட்டு-தப்பில்.

தப்பில்	ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களிலொரு தவிர்தலில்லாத
குரு	ஆசார்யனுடைய
அருளால்	ப்ரஸாதத்தாலே
தாமரையாள் நாயகன்றன்	ஸ்ரிய:பதியினுடைய
ஒப்பில்	ஒப்பில்லாத (ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமான)
அடிகள்	திருவடிகள்,
நமக்கு	அகிஞ்சநராய், அநந்யகதிகளான நமக்கு
உள்ளத்து	ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற
வைப்பென்று	சேமநிதியென்று
தேறியிருப்பார்கள்	விஶ்வஸித்திருக்குமவர்கள்,
தேசுபொலி	தேஜஸ்ஸுமிக்கிருக்கிற
வைகுந்தத்து	பரமபதத்திலே
ஏறி	அர்ச்சிராதிகதியாலேபோய்
பணிகட்கு	பகவத்கைங்கர்யங்களுக்கு
ஏய்ந்திருப்பார்	அநுரூபமான அதிகாரிகளாயிருப்பார்கள். (உ௬)

உஎ-பாட்டு-நெறியறியாதார்.

நெறி	ஸம்ஸாரத்தைத்தப்புவிக்குமுபாயத்தை
அறியாதாரும்	அறியாதவர்களும்,
அறிந்தவர்பால்சென்று	உஜ்ஜீவநோபாயமறிந்தவர்கள் பக்கல்சென்று
செறிதல்செய்யா	ப்ரணிபாதாதிரூபமான ஶுஶ்ரூஷாதிகளைச் செய்யாத
தீமனத்தர்தாமும்	துஷ்டஹ்ருதயரானவர்களும்,
இறையுரையை	ஸர்வேஶ்வரனருளிச்செய்த சரமஶ்லோகார்த்தத்தை
தேறுதவரும்	விஶ்வஸியாதவர்களும்,
திருமடந்தைகோனுலகத்து	ஶ்ரிய:பதியின் லோகமான ஶ்ரீவைகுண்டத்தை
ஏறார்	ப்ராபியார்கள்.
இடர்	ஸம்ஸாரமாகிற துக்கத்தில்
அழுந்துவார்	மக்நராய்ப்போருவர்கள். (உஎ)

உஅ-பாட்டு-சரணாகதி.

சரணாகதி	மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாக அகிஞ்சநாதிகாரியாலே அநுஷ்டிக்கப்படும் ப்ரபத்தியானது,
மற்றோர்சாதனத்தை	ஸ்வயத்நரூபகர்மஜ்ஞாநாதிகளான உபாயங்களிலொன்றை
பற்றில்	பேற்றுக்குஸாதநமாக அவலம்பிக்கில்
அரணாகாது	தான்ரக்ஷகமாகாமல் நழுவிப்போம்.
அஞ்சனைதன்சேயை	அஞ்ஜநாதபுத்ரனை திருவடியை
ஆரணழிய	அவர்பலமழியும்படியாக
கட்டியது	ராக்ஷஸர்களாலே கட்டப்பட்டதாய்,
வேறோர்கயிறுகொண்டு	தன்பக்கல் விஶ்வாஸமில்லாமல் வேறொருசணற்கயிற்றைக்கொண்டு

ஆர்ப்பதன்முன்	கட்டுகையில் ப்ரவ்ருத்தமானபோதே
விட்ட	தான்விட்டுப்போன
படைபோல்	ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே
விடும்	இவனைவிட்டு நீங்கிப்போம், (உஅ)

உகூ-பாட்டு-மந்திரமும்-

மந்திரமும்	அநுஸந்தாதாவுக்கு ரக்ஷகமான திருமந்த்ரமும்,
ஈந்தகுருவும்	அம்மந்த்ரப்ரதனை வாசார்யனும்,
அம்மந்திரத்தால்	அந்தத்திருமந்த்ரத்தால்
சிந்தனைசெய்கின்ற	அநுஸந்திக்கப்படுகிற
திருமாலும்	ஸ்ரீயஃபதியும்,
நந்தலிலாது	கேடில்லாமல், (இடைவிடாமல்)
என்றும்	ஸர்வகாலமும்
அருள்புரிவர்	ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணுகைக்கு விஷயபூதர்
யாவர்	யாவர்சிலர்,
அவர்	அவர்களே
இடரை	ஸாம்ஸாரிகதுஃக்கங்களை
வென்று	ஜயித்து
கடிது	ஸீக்ரமாக
வீடு	மோக்ஷத்தை
அடைவர்	ப்ராபிப்பர்கள். (உகூ)

கூ0-பாட்டு-மாடும்-

மாடும்	தனக்கு க்ஷீராதிகளைக்கொடுக்கும் பசுக்களும்
மனையும்	போகஸ்தாநமானக்ருஹமும்
கிளையும்	ஸஹவாஸயோக்யரான பந்துக்களும்
மறைமுனிவர்தேடும்	வைதிகரான முனிவர்களாலே விரும்பித் தேடப்படுவதான
உயர்வீடும்	உத்க்ருஷ்டமான மோக்ஷமும்

செந்நெறியும்	அம்மோக்ஷத்தைப்ராபிக்கும் அர்ச்சிராதி மார்க்கமும்,
பீடுடைய	ஸம்ஸாரநிவர்த்தகத்வமாகிற பெருமையையுடைய
எட்டெழுத்தும்	திருவஷ்டாக்ஷரத்தை
தந்தவனேயென்றிராதார் - ப்ரஸாதித்தருளின வாசார்யனே யென்றிராதவர்களுடைய	
உறவை	ஸம்பந்தத்தை
விட்டிடுகை	பரித்யஜிக்கை தானே
விதி	ஶாஸ்த்ரவிஹிதமென்று
கண்டீர்	காணுங்கோள். (௩0)

௩௧-பாட்டு-வேதம்.

தீதில்	அப்ராப்தத்வாதி தோஷமில்லாத
சரணாகதி	ப்ரபத்தியை
தந்த	தனக்கு உபகரித்த
தன்இறைவன்	தனக்கு அஸாதாரணஶேஷியான ஆசார்யனுடைய
தாளே	திருவடிகளே
அரணாகுமென்னுமது	ரக்ஷகமாமென்னுமதுவே,
ஒரு	அத்விதீயமாய்
நான்கு	ரிகாதிபேதத்தாலே சதுர்விதமான
வேதம்	வேதத்தினுடைய
உட்பொதிந்த	உள்ளேநிதிபோலே சேமித்துவைத்த
மெய்	தத்வரூபமான
பொருள்	அர்த்தமாம்; (இதுவுமன்றி)
கோதில்	அயதார்த்தப்ரதிபாதகத்வமாகிற தோஷமில்லாத
மநுமுதல்நூல்	மந்வாதிஸகலஸ்ம்ருதிகள்
கூறுவதும்	சொல்லும்படியான வர்த்தமும் இதுவேயாம். (௩௧)

௩௨-பாட்டு-மானிடவன்.

குருவை	தனக்கு உபகாரகனான வாசார்யனை
மானிடவனென்றும்	மநுஷ்யனென்றும்,

மலர்மகள்கோன்	ஶ்ரிய:பதியானவன்
தானுகந்தகோலம்	தானுகந்தருளின அர்ச்சாவிக்ரஹத்தை
உலோகமென்றும்	அநினுபாதாநமானலோஹமென்றும்
ஈனமதா	ஹீநமாக
எண்ணுகின்ற	சிந்தியாநிற்கிற
நீசர்	அத்யந்தநிக்ருஷ்டரான
இருவருமே	இவர்களிருவருமே,
எக்காலும்	காலதத்வமுள்ளதனையும்
கீழாம்	மிகவும்தண்ணியதான
நரகு	நரகத்தை
நண்ணிடுவர்	ப்ராபிப்பர்கள். (௧௨)

௧௩-பாட்டு-எட்டவிருந்த.

எட்டவிருந்த	ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிற
குருவை	ஆசார்யனை
இறையன்றென்று	ஶேஷியன்றென்று
விட்டு	த்யஜித்து
ஓர்பரனை	தனக்கு அனுகவரியனாயிருக்கும் பரனான ஸர்வேஶ்வரனை
விருப்புறுதல்	லபிக்கவேணுமென்றுஆசைப்படுகை,
பொட்டெனை	சடக்கென
தன்கண்	தன்கண்ணை
செம்பளித்திருந்து	மூடிக்கொண்டிருந்து, (மேல்விளைவதை விசாரியாமலிருந்து)
கைதுருத்திநீர்	கையில்துருத்தியில் விடாய்க்காகச்சேர்த்துவைத்திருந்த ஜலத்தை
தூவி	நிலத்திலே உகுத்து
அம்புதத்தை	ஆகாஶவர்த்தியான மேகத்தை,
பார்த்திருப்பானற்று	விடாய்பிறந்தபோது ஜலபானஞ்செய்ய ப்ரதீக்ஷித்திருக்குமவன்செயல்போன்றதாகும். (௧௩)

கச-பாட்டு-பற்றுகுருவை.

பற்றுங்குருவை	நன்றாகப் பற்றப்பட்டிருக்கிற ஆசார்யனை
பரனென்றெண	ஈச்வரனென்றெண்ணு
இகழ்ந்து	அவமதிபண்ணுகையைவிட்டு,
மற்றோர்பரனை	வேறொருபரனான ஸர்வேச்வரனை
வழிப்படுதல்	தன் ஸ்வார்த்தமாக அநுவர்த்திக்கிறது.
தன்கைப்பொருள்	தன் கையிலிருக்கிற தநத்தை
விட்டு	அல்பமென்ற நினைவாலே த்யஜித்து
ஆறேனும்	மற்றெவராகிலும்
[illegible]	[illegible]
சாரினியில்	[illegible]
புதைத்த	புதைத்து வைத்திருக்கும்
அப்பொருள்	அந்த தநத்தை
தேடித்திரிவானற்று	தேடித்திரியுமவன் செயல்போலாகும்.
எற்றே	என்னேயென்று ஆக்ஷேபிக்கிறார். (கச)

கரு—பா—[illegible]ம்.

நின்ற புனல்	தனக்கு ஆதாரமாயிராநின்றஜலத்தை
பிரிந்த	விட்டகன்ற
பங்கயத்தை	தாமரைப் பூவை,
பொங்குசுடர்	கிளர்ந்த தேஜஸ்ஸையுடைய
வெய்யோன்	ஆதித்யனானவன்,
தான்	முன்விகாஸத்தைப் பண்ணும் தானே
அனலுமிழ்ந்து	நெருப்பையுமிழ்ந்து
உலர்த்தியற்று	உலர்த்திவிடுமாப்போலே,
என்றும்	ஸர்வகாலமும்
அனைத்துயிர்க்கும்	எல்லாவாத்மாக்களுக்கும்
ஈரம் செய்	தண்ணளிபண்ணு நிற்கும்
காரணனும்	ஸர்வேச்வரனும்

தன்னாரியன்பால்	தனக்கு தாரகனான ஆசாரியன்பக்கல்
அன்பொழியில்	ப்ரேமம் குலைந்தால்
அன்றும்	நிக்ரஹத்தைப்பண்ணா நிற்கும். (ஙரு)

ஙசு-பா-வில்லார்.

வில்லார்	தேஜஸ்ஸு மிக்கிருந்துள்ள
மணி	ரத்நங்களை
கொழிக்கும்	குவித்தெறடா நிற்கும்
வேங்கடம்	திருவேங்கடமென்கிற
பொற்குன்றமுதல்	ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலைதொடக்கமாயுள்ள,
செல்லார்	மேகங்கள்வந்துபடியும்படியிருக்கும்
பொழில்	பொழில்களாலே
சூழ்	சூழப்பட்டிருக்கிற
திருப்பதிகளெல்லாம்	உகந்தருளின திவ்யதேசங்களெல்லாம்,
மருளாமிருள்	அஜ்ஞாநமாகிற அந்தகாரமானது
ஓட	அதிஶீக்ரமாகப்போம்படியாக
மத்தகத்து	ஶிஷ்யனானவன் ஶிரஸ்ஸிலே
தன்தாள்	தம்முடைய திருவடிகளை
அருளாலே	நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே
வைத்த	வைத்தருளின
அவர்	ஆசார்யரான அவரேயாவர். (ஙசு)

ஙஎ-பா-பொருளும்

பொருளும்	தனக்குண்டான தநமும்
உயிரும்	தன்ப்ராணனும்
உடம்பும்	தன்ஶரீரமும்
புகலும்	தன்க்ருஹமும்
தெருளும்	தன்ஜ்ஞாநமும்
குணமும்	தன்னுடையஶமதமாதிகுணங்களும்
செயலும்	தன்வ்யாபாரங்களும், ஆகிய இவையெல்லாவற்றையும்

அருள் புரிந்த	நிர்ஹேதுகக்ருபைபண்ணித்தன்னை யங்கீகரித்தருளின
தன்னாரியன்பொருட்டா	தன் ஆசார்யனுக்குச் சேஷமாக
சங்கற்பம் செய்பவர்	ஸங்கல்பித்திருக்குமவர்களுடைய
நெஞ்சு	ஹ்ருதயமானது
எந்நாளும்	எப்போதும்
மாலுக்கு	ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
இடம்	விரும்பிவர்த்திக்கும் இடமாகும்;

௨௰அ-பா-தேனார்

தேனார்	மதுஸம்ருத்திமாருத
கமலம்	செவ்வித்தாமரைப்பூவை வாஸஸ்தானமாகவுடைய
திருமாமகள்	பெரியபிராட்டியாருக்கு
கொழுநன்	வல்லபனான ஸர்வேஶ்வரன்,
தானே	ஸர்வாதிகனான தானே
குருவாகி	மநுஷ்யரூபங்கொண்டு ஆசார்யனாகி,
தன்னருளால்	தன்னுடையக்ருபையாலே,
மானிடர்க்காய்	உபதேஶத்தால் திருந்துவதற்குயோக்யரான மநுஷ்யர்களுக்காக
இந்நிலத்தே	அவர்களிருந்த இந்தபூமியிலே
தோன்றுதலால்	அவதரிக்கையால்,
யார்க்கும்	எல்லாசேதநர்க்கும்
அவன் தாளிணையை	ஶேஷியான அந்தவாசார்யன் திருவடிகளை
உன்னுவதே	ப்ராப்யமாக அநுஸந்திக்குமதுவே
சாலவுறும்	மிகவும் ஸ்வரூபத்துக்குச்சேரும்;

௨௰௯-பா-அலகை

அலகைமுலை	பெற்றதாய்போல்வந்தபேயின் முலையை

சுவைத்தார்க்கு	அவர்ப்ராணனோடே புஜித்தாத்தன்னை நோக்கித் தந்தவன்பக்கல்
அன்பரடிக்கு	ப்ரேமயுக்தரானவர்களுடைய திருவடிகளில்
அன்பர்	ப்ரேமயுக்தராய்,
திலதமென	லோகத்துக்குத் திலகபூதரென்று ப்ரகாசிக்கும்படி
திரிவார்தம்மை	ஸஞ்சரிக்கும் மஹாத்மாக்களை
உலகர்	லௌகிகரானவர்கள்
பழிதூற்றில்	பகவத்விஷயத்திலும், வர்ணாஸ்ரமாதி விபாக(ஞX)மறபாகவதவிஷயத்தில் அதிப்ராவண்ய முடையவரென்ப தே ஹேதுவாகநிந்திக்கில்,
துதியாகும்	அது இவர்கள்குண ப்ரகாசகமாகையால், ஸ்துதியாகும்.
அவர்	அந்த லௌகிகர்
தூற்றாது	அப்படிநிந்தியாமல்,
இவரை	இந்தபாகவதப்ராவண்யமுடையவர்களை
போற்றில்	நல்லவரென்றுபுகழில்
அது	அந்தபுகழ்கை
புன்மையேயாம்	நிந்தையேயாய்விடும். (௩௧)

௪௦-பா-அல்லிமலர்

அல்லிமலர்ப்பாவைக்கு	பெரியபிராட்டியார்விஷயத்தில்
அன்பர்	ப்ரேமயக்தனயிருக்கும் ஸர்வேஸ்வரனுடைய
அடிக்கன்பர்	திருவடிகளில் ப்ரேமயுக்தராயிருக்குமவர்கள்

அறிந்சொல்லும்	விசாரமாய்ச்சொல்லும் வார்த்தையும்
சுருதியாம்	மொக்ஷோபாதி ப்ரமாணமாய்ப்பரிக்ஷிக்கலாயிருக்கும்;
அவர்சரிதை	அவர்களுடைய அநுஷ்டானமானது
மந்திரத்து	ஸகல ப்ரதிபாதகமான மந்த்ரம் குறித்து
நல்லபடியாம்	சற்குண ரூபமாயிருக்கும்;
பார்வை	அவர்களுடைய கடாக்ஷம்
செறியார்	தாமஸிஷ்டர்க்கிடக்கிற
வினைத்தொகைக்கு	கர்ம ஸமூஹத்துக்கு
தீ	அக்நிபோலே நாசகமாயிருக்கும். (சஎ)

ஞானஸாரம் பதவுரை

முற்றிற்று

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ப்ரமேயஸாரம் பதவுரை.

க-பா-அவ்வானவர்க்கு

அவ்வானவர்க்கு	அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
மவ்வானவரெல்லாம்	மகாரவாச்யரான ஜீவாத்மாக்களெல்லாரும்
அடிமையென்று	ஶேஷபூதர்களென்று
உவ்வானவர்	கடகத்வமேஸ்வரூபமாயுள்ள ஆசார்யரானவர்கள்
உரைத்தார்	அருளிச்செய்தார்கள்;
இவ்வாறு	இந்தப்ரகாரத்தை
கேட்டு	உபதேஶமுகத்தாலே கேட்டு
இருப்பார்க்கு	அதிலே நிலைநின்றிருக்குமவர்களுக்கு
ஆளென்று	ஶேஷபூதர்களென்று
கண்டிருப்பார்	தங்களை தர்ஶித்திருக்குமவர்கள்,
மீட்சியில்லா	புநராவ்ருத்தியில்லாத
நாடு	திருநாட்டிலே போய்
இருப்பாரென்று	அடியார் குழாங்களுடன் கூடியிருக்குமவர்களென்று,
நான்	எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஸேவித்திருந்தநான்
இருப்பன்	ப்ரதிபத்திபண்ணியிருப்பன். (க)

உ-பாட்டு-குலமொன்று-

குலம்	ஆத்மாவுக்கு நிருபாதிகமாயிருக்கும் ஶேஷத்வரூபமானகுலம்
ஒன்று	ஒன்றேயுள்ளது.
உயிர்	அந்தஶேஷத்வாஶ்ரயமான ஆத்மாக்கள்

பல	அஸங்க்யாதர் ;
தம்குற்றத்தால்	தாங்கள்பண்ணின புண்யபாபரூபகர்மமடியாக
இட்ட	ஈஶ்வரன் இவர்களுக்குக்கொடுத்த
கலம்	ஶரீரமாகிறபாத்ரம்
ஒன்று	ஒன்றேயாகும். (தேவாதிபேதத்தால் ஶரீரங்களநேகமானாலும் எல்லாம் ப்ருக்ருதிபரிணாமமாகையால் அத்தையிட்டு ஒன்றென்று சொல்லப்பட்டது)
காரியமும்	அந்தந்த தேஹபரிக்ரஹத்தாலுண்டாகும் புண்ய பாபபலாநுபவரூபமான ஸுகதுஃக்காதிகளாகிற காரியமும்
வேறாம்	பலவகைப் பட்டிருக்கும். (இப்படி ஸம்ஸாரம் இடைவிடாமல் நடக்கைக்கடி சொல்லுகிறார்மேல்)
பலமொன்று	க்யதிலாபபூஜாதிகளாகிற பலமொன்றிலும்
காணாமை	கண்வையாதே
காணும் கருத்தார்	இவ்வாத்மாவினுஜ்ஜீவநத்திலேயேநோக்கான நினைவையுடைய ஆசார்யனது
திருத்தாள்கள்	திருவடிகளை
பேணாமைகாணும்	ஆஶ்ரயியாமை காணுங்கோள்;
பிழை	இப்படி ஸம்ஸாரம் அவிச்சிந்நமாய்ச் செல்லுகைக்கடியான குற்றம் (உ)

௩-பாட்டு-பாலங் கொண்டு.

பலங்கொண்டு	ஐஶ்வர்யாதிகளிலேதேனுமொருபலத்தைக்கொண்டல்லது
மீளாத	(உபதேசாதிகளால் திருத்தினாலும்) மீளாமல் பற்றிநிற்கும் படியான

சு-பாட்டு-உள்ளபடி.

உள்ளபடி	ஸ்வஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி
உணரில்	தர்ஶித்தால்
ஒன்று	பேற்றுக்கு உடலாவதொன்று
நமக்கு	அகிஞ்சநரான நமக்கு
உண்டென்று	உளதென்று
விள்ள	பிரியநிற்க,
விரகிலதாய்விட்டதே	வழியற்று விட்டதன்றோ?;
கொள்ள	நம்பக்கல் கொள்ளவேண்டும்படியான
குறையேதுமில்லாற்கு	குறை ஒன்றுமில்லாத ஸர்வேஶ்வரனுக்கு,
இறையேது மில்லாத	அவனுக்குச் சேஷமான ஆத்மாத்மீயங்களில் ஏகதேசமுமில்லாத
யாம்	ஶேஷபூதரானநாம்
கூறுவதென்	(நம்மை ரக்ஷிக்கைக்குடலாக) அவனைக்குறித்துச் சொல்லுவதென்?;
சொல்லீர்	சொல்லுங்கோளென்று ஸந்நிஹிதரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். (சு)

எ-பாட்டு-இல்லையிருவர்க்கு.

இருவர்க்கும்	ஶேஷஶேஷிகளிருவர்க்கும்
இல்லையென்று	ஒரில்லாமை உண்டென்று, (இவ்வநுஸந்தாநத்தாலே)
இறையை	ஶேஷியானவனை
வென்றிருப்பாரில்லை	ஜயித்திருப்பா ரொருவருமில்லை,
அஃது	அவ்வநுஸந்தாநம்
ஒருவர்க்கு	ஒருவருக்கு
எட்டுமதோ	எய்துமோ,
குறைதான்	அவனுக்கு இத்தலையில் கொள்ள வேண்டும் குறைதான்
இல்லை	இல்லை;
உடைமைதான்	இவனுக்கு அத்தலைக்குஸமர்ப்பிக்கத் தக்க உடைமைதான்

இல்லை	இல்லை,
என்று	என்று,
கூறினரில்லா	அபௌருஷேயமான
மறையுடையமார்க்கத்தே	வேதமார்க்கத்தில்
காண்	கண்டுகொள். (எ)

அ-பாட்டு-வித்தமிழவு

வித்தம்	தநத்தினுடைய
இழவு	விநாஶமும்,
இன்பம்	ஸுகமும்
துன்பம்	துக்கமும்
நோய்	ரோகாதிகளும்
வீகாலம்	ஶரீரவிநாஶகாலமும், ஆகிய இவையெல்லாவற்றையும்
தத்தமவையே	தந்தாமுக்கடியான அந்தக்கர்மங்கள்
தலையளிக்கும்	பலதசையிலேகொடுக்கும்; [தானே
அத்தை	அதில்
விடர்	மநஸ்ஸுவைக்கவேண்டா.
இச்சியான்	ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலொன்றையுமிச்சியாதவன்,
இச்சியாது	மோக்ஷாதிரூபமான வொருப்ரயோஜநத்தையு மிச்சியாமல்
ஏத்த	வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம்பெறும்படி ஸர்வேஶ்வரனை ஸ்துதிக்க,
எழில்வானத்து	விலக்ஷணமான பரமபதத்தில்
உச்சியான்	உயர்ந்தநிலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
உச்சியானும்	ஶிரஸாவஹிக்கத்தக்கவனாவான். (அ)

கூ-பாட்டு-தத்தமிறையின்

தாளிணையைவைத்த	அஜ்ஞாநாந்தகாரம்போம்படி தம் திருவடிகளை வைத்தருளின
அவரை	ஆசார்யனை
தம்தம்இறையின்	நமக்கு ஸ்வாமி, நமக்கு ஸ்வாமியென்றுமுறைசொல்லத்தக்க ஸர்வேஶ்

வடிவென்று	திவ்யவிக்ரஹமென்று
வணங்கியிரா	க்ரமத்திலே அநுவர்த்தித்திராதே
பித்தராய்	ப்ராந்தராய்,
நிந்திப்பார்க்கு	மாநுஷப்ரதிபத்திபண்ணி நிந்திப்பவர்களுக்கு
ஏறு	ஒருகாலும் கரையேற்றமின்றிக்கேயிருப்பதாய்
நீள்	நெடுகச்செல்லாநிற்கும்
நிரயம்	ஸம்ஸாரமாகிற நரகம்தான்
உண்டு	உண்டு. (௯)
நீதியால்	முறைதப்பாமல்
வந்திப்பார்க்கு	அநுவர்த்தித்திருக்குமவர்களுக்கு
இழியா	புநராவ்ருத்தியில்லாத
வான்	பரமபதமானது
உண்டு	உண்டு,

௧௦-பா-இறையும்.

இறையும்	அகாரவாச்யனை ஈஸ்வரனையும்,
உயிரும்	மகாரவாச்யனை ஆத்மாவையும்,
இருவர்க்குமுள்ள	இவ்விருவர்க்குமுண்டான
முறையும்	சதுர்த்தியால் சொல்லப்பட்ட ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தத்தையும்,
முறையேமொழியும்	க்ரமமாகப்ரதிபாதிக்கிற
மறையும்	வேதரூபமான திருமந்த்ரத்தையும்
உணர்த்துவாரில்லாநாள்	யதாவத்தாக அறிவிப்பாரில்லாதகாலத்திலே
ஒன்றல்ல	(அவையெல்லாம்) ஒருவஸ்துவாகாமல், அஸத்கல்பமாய்க்கிடந்தன;
உணர்த்துவாருண்டானபோது	(இவையெல்லாம்) அறிவிப்பாருண்டானபோது
ஆன	உளவாயிற்றன. (௧௦

ப்ரமேயஸாரம் பதவுரை முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:,

பரமகாருணிகரான விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸப்தகாதை.

:0:

இதற்கு

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி

பிள்ளை லோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநமும் பதவுரையும்.

ஸபாபண்டிதரான,

ஸ்ரீமான் புதுப்பட்டு

திருவேங்கடாசாரியரால்,

நன்றாகப் பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீ வைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

பராங்குச திருவவதாராதி ௫௲௧௮-வது ஸம்வத்ஸரமான

நள ஸம்வத்ஸரத்தில்,

காஞ்சீபுரம்

யுனைட்டெட் அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிட்டு ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

விஜயதே தராம்

1916.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஶ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்			1	10	0
பாரதாதி தனிஶ்லோகம்	,,	,,	0	8	0
ராமசரமஶ்லோகம்	,,	,,	0	1	0
துஷ்கரஶ்லோக டிப்பணி	,,	,,	0	2	6
யதிதர்மஸமுச்சயம்	,,	,,	0	9	0
முதல் திருவந்தாதி	,,	அரும்பதப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	9	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,,	,,	0	6	6
மூன்றாம் திருவந்தாதி	,,	,,	0	6	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	,,	,,	0	7	0
திருவிருத்தம்		அரும்பதப்ரதிபத தாத்பர்யஸஹிதம்	1	14	0
திருவாசிரியம்	,,	,,	0	3	0
பெரியதிருவந்தாதி	,,	ப்ரதிபதஸஹிதம்	0	7	0
திருவெழுகூற்றிருக்கை	,,	,,	0	3	0
சிறியதிருமடல் பெரியதிருமடல்		,,	0	8	0
திருக்குறுந்தாண்டகம் திருநெடுந்தாண்டகம்		,,	1	5	0
திருப்பல்லாண்டு	,,	,,	0	8	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்		,,	0	8	0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம ஶாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்			0	7	0
தண்மததர்ஶிநி			0	1	0
பெரியதிருமொழி ௧ முதல் ௧௧ பத்துக்கள்		(3 புத்தகம்)	8	0	0
பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸவ்யாக்யாநம்		(2 புத்தகம்)	5	6	6
திருச்சந்த விருத்தம் ஸவ்யாக்யாநம்			1	6	0
திருமாலை ஸவ்யாக்யாநம்			0	14	0
திருப்பள்ளியெழுச்சி	,,	,,	0	6	0
அமலனாதிபிரான்	,,	,,	0	7	0
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	,,	,,	1	0	0
உபதேசரத்தினமாலை	,,	,,	1	0	0
ஞானஸாரம் ப்ரமேயஸாரம் ஸவ்யாக்யாநம்			0	8	0
ஸப்தகாதை ஸவ்யாக்யாநம்			0	4	0

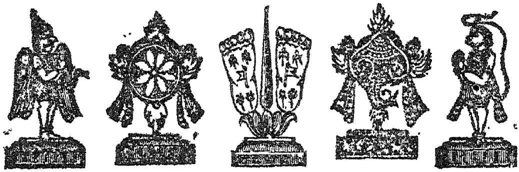
இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கட முடயான்,

கார்யதர்சி அதிகாரி,

நெ. ௩௧, வெங்கடாசல முதலி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை அருளிச்செய்த

ஸப்தகாதை

தனியன்.

வாழி நலந்திகழு நாரணதாதனருள்
வாழி யவனமுதவாய்மொழிகள்—வாழியே
ஏறு திருவுடையா னெந்தையுலகாரியன்சொல்
தேறு திருவுடையான்சீர்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.

* உலகங்கட்கெல்லாமோருயிரான திருவரங்கச்செல்வனாருக்குங்கூட(க)"ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மேமதம்-ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" என்கிற திருமுகப்படியே மிகவும்தா(தா)ரகராய்க்கொண்டு, அனைவருமுஜ்ஜீவிக்கும்படி அத்திகிரியருளாளரனுமதிமுன்னாக ப்ரபந்தீகரித்தருளின ஸ்ரீவசநபூஷண ப்ரமுகநிகிலரஹஸ்யக்ரந்தமுகேந சரமப்ரமாணப்ரமேய ப்ரமாத்ருவைபவங்களை ஸப்ரகாரமாகவும் ப்ரகாஸிப்பித்தருளின பிள்ளைலோகாசார்யருடைய திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்து,

அவதாரவிசேஷமான அவருடைய விசேஷகடாக்ஷத்தாலே * தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலையான- திருவாய்மொழியையும், அதுக்கு அங்கோபாங்கங்களான * இருந்தமிழ்நூற்புலவர்பனுவல்களையும், மற்றவண்மர் * நன்மாலைகளையும், பிள்ளான் முதலானோர்செய்தருளும் தத்தத்வ்யாக்யாநங்களையும், அவற்றின் தாத்பர்யார்த்தங்களுக்கும் ஸப்தரஸ

(க) கீதை-எ-க அ.

அர்த்தரஸ பாவரஸங்களுக்கும் ஸ்வாபதேஶாதிகளுக்கும் நேர்ப்ரகாஶகங்களான விஶேஷரஹஸ்யங்களையும், ஸார்த்தமாக ஸம்ஶயவிபர்யயமற அடைவே யதி(ஷ) கரிக்கப்பெற்று க்ருதார்த்தராய்,

உடையவருக்குப் பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸரைப்போலவும், நம்பிள்ளைக்கு ஏறுதிருவுடையான்தாஸரைப்போலவும், நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளை பட்டர்க்குப் பிள்ளைவானமாமலைதாஸரைப்போலவும், பிள்ளைலோகாசார்யருக்கு ஆத்மஸமராயும் ப்ராணஸமராயும், த்ருஷ்டிஸமராயும், பாஹுஸமராயும், ஆபரணஸமராயும், பாதஸமராயும், பாதரேகாஸமராயும், பாதச்சாயாஸமராயும், பாதுகாஸமராயும், பாதோபதா(ஞ)நஸமராயுமெழுந்தருளியிருக்குமவராய்,

ப்ரம்ஶஸம்பாவனையில்லாத உத்க்ருஷ்டஜந்மத்திலே அவதரிக்கப்பெறுகையாலே ஸஹஜதாஸ்யத்தையுடையராய், "தீதற்றஞானத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை" என்னும்படி ஸமஸ்தஶாஸ்த்ரபாரங்கதராயும் ஸர்வஜ்ஞராயும் பெருமதிப்பராயும் போருகிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளையுங்கூடத் தம்மருகேசென்று சரமார்த்தவிஶேஷங்களைக் கேட்டுப்போரும்படி மிகவும் ஸர்வஜ்ஞராய், "வாழிநலந்திகழு நாரணதாதன்" என்று யாகாநுயாகோத்தரவீதிகளில் காயாந்நஸ்தலஶுத்திபண்ணின ஶுத்தவ்ருத்தா(ஞ)சாரமறியும் பெரியோர்களாலே ஸர்வகாலமும் போற்றப்படுமவராய்,

ஸ்வாசார்யரான பிள்ளைலோகாசார்யர் தம்முடைய சரமதசையிலே "ஶரீராவஸாநகாலத்தளவும் நீர் திருவநந்தபுரத்தேயிரும்" என்று நியமித்தருளுகையாலே அவர் நியமித்தருளினபடியே அங்கேசென்று, (க)"நடமினோ நமர்களுள்ளீர்" என்கிற ஆழ்வாருடைய நியமநத்திலே அந்தர்ப்பூதரானவர்களில் தாம் ப்ரதாநரென்னும்வாசிதோற்ற * படமுடையரவில் பள்ளிபயின்றவன் பாதம்பணிந்து த்வாரத்ரயத்தாலும்முகநாபிபாதங்களை - முகமாகவும் ஸநாபியாகவும், அடிப்பாடாகவும்அடைவே யநுபவித்து, வாசமேகமழும்சோலையான புறச்சோலைக்குள்ளே விவிக்தமாயிருப்பதொரு ப்ரதேஶவிஶேஷத்திலே சென்று,

---

(க) தி-வாய்-௧௦-௨-அ.

“ గురుపాదామ్బుజంధ్యాయేత్ - குருபாதாம்புஜம் த்யாயேத்” என்றும், “విగ్రహాలోకనపరః - விக்ரஹாலோகநபர:” என்றும், “శ్రీలోకార్యముఖారవిన్ద మఖిలశ్రుత్యర్థకోశం సతాం తాంగోష్ఠీఞ్చ తదేకలీన మనసా సఞ్చిన్తయ స్సంతతం- ஸ்ரீலோகார்ய முகாரவிந்தமகிலஸ்ருத்யர்த்தகோஶம்ஸதாம் தாம்கோஷ்டீஞ்சததேகலீநமநஸா ஸஞ்சிந்தயஸந்ததம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே சேதமருவும் செங்கமலத்திருத்தாள்களும், திகழும் வான்பட்டாடை பதிந்த திருமருங்கும், முப்புரிநூலின் தாமமணிவடமமர்ந்த திருமார்பும், முன்னவர்தந்தருள் மொழிகள் நிறைந்த திருமுறுவலும், கருணைபொழிந்திடுமிணைக் கண்களும், கனநல்லசிகைமுடியும், திங்கள்போலும் திரிநுதலும், திருக்கண்ணும் செவ்வாயும், பொங்கொளிசேர் பொன்மொழியும் புரிநூலும் பொற்பேரும் மங்கலமானமலர்மார்பும் மணிவடமும், மருங்குதனில் பரியட்டமும் கமலப்பதயுகமும், அழகியபத்மாஸநமும், ஈராறுதிருநாமமணிந்த வெழிலும், இனிதிருப்போடெழில் ஞானமுத்திரையும் தாமுமாகவெழுந்தருளியிருக்கிற பிள்ளைலோகாசார்யருடைய திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தைப் பாதாதி கேசாந்தமாகவும், கேசாதி பாதாந்தமாகவும் உருவுவெளிப்பாட்டாலே விஶத விஶததர விஶததமமாக த்யாநித்துக்கொண்டு.

“ వార్త్తోజ్ఝవృత్త్యాపి యదీయగోష్ఠ్యాం గోష్ఠ్యన్తరాణాం ప్రథమాభవన్తి- வார்த்தோஞ்சவ்ருத்த்யாபி யதீயகோஷ்ட்யாம் கோஷ்ட்யந்தராணாம் ப்ரதமாபவந்தி” என்கிற வேறுபாட்டையுடைத்தாயிருந்துள்ள நம்பிள்ளை திருவோலக்கத்துக்குப் போலியான அவருடைய திருவோலக்கவாழ்வை (க) “ భావోనాన్యత్రగచ్ఛతి- பாவோநாந்யத்ரகச்சதி” என்னும்படி அஸ்தமிதாந்ய(பா)பாவராய்த்யாநித்துக்கொண்டு, தம்திருமேனியில் சிலந்திநூலிழைக்கும்படி யாகவும்(உ) “ నైవదంశాన్- நைவதம்ஶாந்” இத்யாதிப்படியே கடித்ததும் ஊர்ந்ததும் தெரியாதபடியாகவும் நாலாறுநாள் ஸமாதி (தி)யிலே யெழுந்தருளியிருக்குமவராய்,

(க) ரா-உத்த-௯௦-௪-௫. (உ) ரா-அ-௱-௩-௨.

"வாழி எறுதிருவுடையா னெந்தையுலகாரியன்சொல் தேறுதிருவுடையான் சீர்' என்கிறபடியேஸ்வாசார்யரானபிள்ளை லோகாசார்யருடைய திவ்யஸூக்திகளாயிருந்துள்ள ஸ்ரீவசநபூஷணாத்ய கிலரஹஸ்யதாத்பர்ய ஸாரதமார்த்த விஶேஷங்களையே ஸர்வகாலமும் அநுபவித்துக்கொண்டு போருமவராய், "பாருலகைப் பொன்னுலகாப் பார்க்கவும் பெற்றோம்" என்று தாமேபேசும்படி ஸம்ஸாரபரமபதவிபாக(ஜ்ஞ)மறஇரண்டையும்ஒருபோகியாக்கிக்கொண்டுபோருகிறவிளாஞ்சோலைப்பிள்ளை, வகுளபூஷண ஶாஸ்த்ரஸாரமாய் சரமரஹஸ்யமாயிருந்துள்ளஸ்ரீவசநபூஷணதிவ்யஶாஸ்த்ரத்திலே பரக்கச்சொன்ன விசேஷங்களை யெல்லாம் தம்முடையபரம க்ருபையாலே அனைவர்க்கும் ஸுக்ரஹமாம்படி ஸங்க்ரஹித்தருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸ்ரீகீதைக்குச் சரமஶ்லோகம் ப்ரதாநமாயிருக்கிறாப்போலே, சரமப்ரமாண ப்ரமேயப்ரமாதாக்களைச் சரமமாகப்ரதிபாதிக்கிற சரமப்ரகரணம்ஸ்ரீவசநபூஷணத்துக்காகப்ரதாநமாயிருக்கையாலே, இதில்ப்ரதிபாதிக்கிற அர்த்தவிசேஷங்களையும் மற்றைப்ரகரணங்களில் ததுபயோகிதயா பரக்கப்ரதிபாதிக்கிற அர்த்தவிஶேஷங்களையும் பரப்பற ஏழுபாட்டாலே ஸங்க்ரஹித்து "வாழியவனமுதவாய் மொழிகள்" என்னும்படி ஸர்வோபபோ(ஜ்)க்ய மாயிருந்துள்ள "ஸப்தகாதை" என்கிறப்ரபந்தமுகத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

அதெங்ஙனேயென்னில்; "வேதார்த்த மறுதியிடுவது" என்றுதுடங்கி "ப்ரபத்த்யுபதேஶம் பண்ணிற்றும் இவளுக்காக" என்னுமளவாக புருஷகாரப்ரகரணத்தில் சொல்லுகிற அர்த்தவிசேஷங்களை,(க)"𑌅𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯-அஹந்தாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய" இத்யாதிந்யாயத்தாலே "அம்பொனரங்கர்க்கும்" என்கிறவிடத்தில் தாத்பர்யவிதியாக ஸூசிப்பிக்கையாலும், "ப்ரபத்திக்கு "என்றுதுடங்கி "𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃-ஏகாந்தீவ்யபதேஷ்டவ்ய:" என்னுமளவாக உபாயப்ரகரணத்தில் சொல்லுகிறவர்த்த விஶேஷங்களை "உம்பர்திவமென்னும் வாழ்வுக்குச் சேர்க்தநெறி" என்கிறவிடத்தில் ஸூசிப்பிக்கையாலும், "உபா

(க) லக்ஷ்மீ-௨.

யத்துக்கு" என்று தொடங்கி "உபேயவிரோதிகளுமாயிருக்கும்" என்னுமளவாக அதிகாரிநிஷ்டாக்ரமப்ரகரணத்தில்சொல்லுகிற வர்த்தவிசேஷங்களை "அஞ்ஞபொருளும், பார்த்த குருவினளவில், தன்னையிறையை" இத்யாதிகளாலே ஸங்க்ரஹிப்பிக்கையாலும்,

"தான்ஹிதோபதேசம் பண்ணும்போது" என்று தொடங்கி "உகப்பும் உபகாரஸ்ம்ருதியும் நடக்கவேணும்" என்னுமளவான ஆசார்யாநுவர்த்தந ப்ரகரணத்தில் சொல்லுகிற அர்த்தவிசேஷங்களை "என்பக்க லோதினர்" இத்யாதியால் ஸங்க்ரஹிப்பிக்கையாலும், "ஸ்வதோஷாநுஸந்தாநம் பயஹேது" என்று தொடங்கி "நிவர்த்தகஜ்ஞாநம் அபயஹேது" என்னுமளவாக பகவந்நிர்ஹேதுகக்ருபா ப்ரபாவப்ரகரணத்தில் சொல்லுகிற அர்த்தவிசேஷங்களை "அழுக்கென்றிவையறிந்தேன்" என்கிறபாட்டிலே ஸங்க்ரஹிப்பிக்கையாலும், "ஸ்வதந்த்ரனை உபாயமாகத்தான்பற்றினபோதிறேஇப்ரஸங்கந்தானுள்ளது" என்று தொடங்கி, "அநந்தரம்பலபர்யந்தமாக்கும்" என்னுமளவான சரமப்ரகரணத்திற் சொல்லுகிற அர்த்தவிசேஷங்களை முதற்பாட்டுத்தொடங்கி "தீங்கேதுமில்லா" என்னுமளவாக ஸங்க்ரஹித்து, அடைவே அபி(த)தாநவ்ருத்தியாலும், அந்வயமுகத்தாலும், வ்யதிரேகமுகத்தாலுமாக ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகையாலும், இப்ப்ரபந்தம் பரமரஹஸ்யமான ஸ்ரீவசந பூஷணார்த்தங்களுக்கு ஸங்க்ரஹமாமென்னக் குறையில்லையிறே.

ப்ரதமபர்வத்தை "செக்கர்மாமுகில்" என்றுதொடங்கி நம்மாழ்வார் திருவாசிரியத்தில் ஏழுபாட்டாலே ப்ரகாஶிப்பித்தருளினப்போலே இவரும் சரமபர்வத்தை "அம்பொனரங்கர்க்கும்" என்று தொடங்கி இப்ப்ரபந்தந்தன்னில் ஏழுபாட்டாலே ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார்.

இன்னும் அதிலுமிதுக்கு நெடுவாசியுண்டு; அதெங்ஙனேயென்னில்;-பாதப்ராஸாதி நியதியில்லாத ஆசிரியப்பாவாய்க் கொண்டுநடந்து (௧)"సంసారబన్ధస్థితి మోక్ష హేతుః- ஸம்ஸாரபந்தஸ்திதிமோக்ஷஹேதுஃ" என்றும், (௨)"సిద్ధిర్భవతి వా నేతిసంశయోఽచ్యుతసేవి

---

(௧) ஶ்வே-௫-௧௧. (௨)

நாம் - ஸித்திர்பவதிவாநேதி ஸம்ஶயோச்யுதஸேவிநாம்” (க) “அந்நாள் நீதந்தவாக்கை” (உ) “மங்கவொட்டுன்மாமாயை” என்றும் சொல்லுகிறபடியே பந்தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவானப்ரதமபர்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் அது;

பாதப்ராஸாதிநியதியுடைத்தான வெண்பாவாய்க்கொண்டு நடந்து (ங) “తమసః పారం దర్శయతి ఆచార్యస్తు తే గతిం వక్తా - தமஸ:பாரம் தர்ஶயதி - ஆசார்யஸ்துதே கதிம்வக்தா” என்றும், “నసంశయోఽస్తి తద్భక్త పరిచర్యారతాత్మనాం - நஸம்ஶயோஸ்திதத்பக்தபரிசர்யாரதாத்மநாம்” என்றும், (ச) “நீதியால்வந்திப்பார்க்குண்டிழியாவான்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே மோக்ஷைகஹேதுவான சரமபர்வதத்தைச் சதிராகப்ரதிபாதிக்கிறது.

அன்றிக்கே, ஆண்டாளுடைய திவ்யஸூக்தி ப்ரமாணகமாய், த்ரயோதஶ வாக்யாத்மகமாயிருந்துள்ள வாக்யகுருபரம்பரையிலே துரீயவாக்ய ஸங்க்ரஹமாய், ஸப்தாக்ஷரியானப்ரதம வாக்யத்தில் ப்ரதமாக்ஷரத்தை “அம்பொனரக்கர்க்கும்” என்று தொடங்கி முதலடியில், மூன்றாறுள்ளம் முதல்பாட்டும், த்விதீயாக்ஷரத்தை “அஞ்சுபொருளுமளித்தவன்” என்கிறவிடத்தில் இரண்டாம்பாட்டும், த்ருதீயாக்ஷரத்தை “பார்த்தகுரு” என்கிறவிடத்தில் நேராக மூன்றும்பாட்டும், துரீயாக்ஷரத்தை “ஒரு மந்திரத்தின்” என்கிறவிடத்தில் நாலாம்பாட்டும், பஞ்சமாக்ஷரத்தை “என்பக்கலோதினார்” என்கிறபாட்டில் அஞ்சாம்பாட்டும், ஷஷ்டாக்ஷரத்தை “அம்பொனரங்கர்” என்கிறவிடத்தில் நேரே ஆறும்பாட்டும், சரமாக்ஷரத்தை “சேருவரேயந்தாமந்தான்” என்கிறவிடத்தில் சரமதமமாக ஏழாம்பாட்டும் அடைவே உட்கொண்டு நடந்த ஶ்ரீராமாயணம் இருபத்துநாலாயிரமாய் அவதரித்தவோபாதி இப்ப்ரபந்தமும் ஏழுபாட்டாயவதரித்ததென்னவுமாம்.

ஶ்ரீமதுரகவிகளும் வடுகநம்பியும் சரமபர்வத்தை உக்த்யநுஷ்டானங்களாலே அடைவேவ்யக்தமாக்கினப்போலேகாணும் இவரும் இப்புடைகளிலே சரமபர்வத்தை உக்த்யநுஷ்டானங்களாலே வ்யக்தமாக்கினபடி. *

(க) தி-வாய்-ந-உ-க. (உ) தி-வாய்-க௦-எ-க௦ (ங) சாந்தோ-ச-கச. (ச) ஞானஸாரம்.

மூ;—அம்பொனரங்கர்க்கு மாலிக்குமந்த்ரங்க
சம்பந்தங்காட்டித் தடைகாட்டி—உம்பர்
திவமென்னும் வாழ்வுக்குச்சேர்ந்த நெறிகாட்டு
மவனன்றோவாசாரியன். (க)

அவ;—முதற்பாட்டு.(க)"ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణో రూపం ప్రాప్తుశ్చ ప్రత్యగాత్మనః। ప్రాప్త్యుపాయం ఫలం ప్రాప్తేస్తథా ప్రాప్తివిరోధి చ। వదన్తి సకలా వేదాస్సేతిహాసపురాణకాః। మునయశ్చ మహాత్మానో వేదవేదాన్తపారగాః - ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோரூபம் ப்ராப்துஶ்சப்ரத்யகாத்மந꞉| ப்ராப்த்யுபாயம்பலம் ப்ராப்தேஸ்ததா ப்ராப்திவிரோதிச| வதந்திஸகலா வேதாஸ்ஸேதிஹாஸபுராணகா꞉| முநயஶ்சமஹாத்மாநோ வேதவேதாந்தபாரகா꞉" என்கிறபடியே தத்வவிதேக ப்ரமாணமான வேதாந்தவாக்யங்களாலும், தத்ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயத்தாலும், தத்தத்நிஷ்டரான வாழ்வார்கள் பாசுரத்தாலும், அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யதயா அறுதியிடப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகத்தை நேராக வுபதேசித்தருளுமவனே ஸதாசார்யனென்றுனென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா ;—(அம்பொனரஙகர்க்கு மித்யாதி) "ஸம்ஸாரிகள் தங்களையுமீஶ்வரனையும் மறந்து" இத்யாதியாலே அர்த்தபஞ்சகத்தை உபதேசித்தருளுமவனே ஆசார்யனென்று பிள்ளையருளிச்செய்தாரிறே. இவரும் அத்தையிட்டறிவித்து "காட்டுமவனன்றோ வாசாரியன்" என்கிறார்; பிள்ளையை யடியொத்துமவர் இவரொருவருமேபோலேகாணும். * பேசிற்றே பேசும் ஏககண்டராயிருக்கு மிருப்புள்ளது நம்முதலிகளுக்கேயிறே.

(உ) "ఉక్తార్థవిశదీకార యుక్తార్థాన్తర బోధనమ్। మతం వివరణం తత్ర- உக்தார்த்த விஶதீகாரயுக்தார்த்தாந்தர போதநம் | மதம்விவரணம்தத்ர" என்கிறபடியே திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதமாய் அஸம்ஹிதாகாரேண பதத்ரயாத்மகமாயிருந்துள்ள ப்ரணவத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தங்களுக்கு உபயுக்தங்களாயும், தத்ப்ரதிபந்நங்களாயுமிருக்கிற அர்த்தவிசேஷங்களுக்கு நேரேப்காசகமாய்க்கொண்டு பதத்வயாத்மகமான மந்த்ரசே

(க) வ்ருத்தஹாரீத-அ. (உ)

ஷம் ப்ரணவத்துக்கு விவரணமாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம் பற்றி, முந்துறமுன்னம் (க) "తస్య ప్రకృతిలీనస్య యః పరస్స మహేశ్వరః-தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்ய யஃபரஸ்ஸமஹேஶ்வரஃ" என்றும், (உ) "అకారో విష్ణువాచకః - அகாரோவிஷ்ணுவாசகஃ" என்றும், (௩) "துளக்கமில்விளக்கமாய்" என்றும் "అవ-రక్షణే-அவ-ரக்ஷணே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரியஃபதியான ஸர்வேஶ்வரனையும் அவனுடைய ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வங்களையும் ஶாப்தமாகப்ரதிபாதிக்கிற ஸவிபக்திகமான அகாரத்தினுடையவும், அதிலே அநுக்தங்களாய் ரக்ஷோபயோகிகளான கல்யாணகுணங்களை ஶாப்தமாகச் சொல்லுகையாலே தத்விவரணமான நாராயண பதத்தினுடைய வுமர்த்தத்தை உட்கொண்டருளிச் செய்கிறார்.

(அம்பொனரங்கர்க்கும்) அழகியதாயும்பாவநமாயுமிருந்துள்ள திருவரங்கப்பெருநகரத்தை, (ச) 'தென்திருவரங்கம் கோயில் கொண்டானே" என்கிறபடியே தமக்கிருப்பிடமாகவுடையராய், ஸர்வரக்ஷகராய், ஸர்வஶேஷியாய் அஶரண்ய ஶரண்யத்வாதிகல்யாண குணகணபூஷிதரான பெரியபெருமாளுக்கும், ஸ்ரீமதுரையை-(௫) "மధు-ரా-பா" என்றும், "పాపహరా - பாபஹரா" என்றும் சொன்னவோபாதி, கோயிலையும் தென்னரங்கமென்றும் பொன்னரங்கமென்றும் சொல்லுகையாலே இதுதானே போக்யமாயும் பாவநமாயுமிறே யிருப்பது. போக்யதைக்கடி (௬) "தெழிப்புடைய காவிரிவந்தடி தொழும்-ஸீரரங்கம்" என்றும், (எ) "தேன்தொடுத்தமலர்ச்சோலைத்திருவரங்கம்" என்றும், (அ) "இனிதாகத்திருக்கண்கள் வளர்கின்ற திருவரங்கம்" என்றும் சொல்லுகிற நீர்வாய்ப்பும் நிழல்வாய்ப்பும் நிலவாய்ப்புமாகிறவிவை;

பாவநத்வத்துக்கடி (௯) "திசைவிளக்காய் நிற்கின்ற திருவரங்கம்" என்றும், (க௦) "செழுமணிகள் விட்டெறிக்கும் திருவரங்கம்" என்றும் சொல்லுகிற அஜ்ஞாநாந்தகார நிரோதித்வமும்

(க) தை-நா. (உ) (௩) தி-ச-வி ச.
(ச) தி-வாய்-எ-உ-௯. (௫) (௬) பெரி-தி-ச-அ-எ
(எ) பெரி-தி-ச-அ-ச. (அ) பெரி-தி-ச-௯-க௦.
(௯) பெரி-தி-ச-௯-௬. (க௦) பெரி-தி-ச-௯-எ.

ஸ்வப்ரகாஶகத்வமுமாகிறவிவை. பெரியபெருமாளுக்குள்ள உபயலிங்கத்வம் இதுக்குமுண்டுபோலேகாணும்; தம்மைப் பற்றியிருப்பார்க்குத் தம்படியைக்கொடுக்குமவரிறே அவர் தான்.

"அம்பொனரங்கர்க்கும்" என்று அவரை ஒருவிஶேஷவஸ்துவையிட்டாகாதே நிரூபிக்கவேண்டுவது:(௧) "திருமாலடியார்கள்" என்று அத்தலையாலே இத்தலைக்கு நிரூபணமானாப்போலேகாணும் இத்தலையாலே அத்தலைக்கு நிரூபணமிருக்கிறபடி. (௨) "ராமாநுஜலக்ஷ்மணபூர்வஜஞ்ச - ராமாநுஜம்லக்ஷ்மணபூர்வஜஞ்ச" என்றதிறே. (அம்பொனரங்கர்க்கு) (௩) "என்னரங்கத்தின்னமுதர் குழலழகர்வாயழகர்" என்றும், (௪) "அரங்கமேயவந்தணனை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அழகுமபாவநத்வமும் பெரியபெருமாளுக்கே யாகவுமாம்.

இத்தால்—ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வமும், அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வமுமாகிற உபயலிங்கத்வமும சொல்லுகிறது. இவ்வுபயலிங்கத்வம் பரத்வோத்தம்ப(ஸ்து)கமாகையாலேஇத்தையே இவர்க்குநிரூபகமாகச்சொல்லுகிறார். (௫) "அஹம் ப்ரஹ்ம பரம் ஸதாம் ஸாமஸ்தேஸநாதநீ - அஹந்தா ப்ரஹ்மணஸ்தஸ்யஸாஹமஸ்மிஸநாதநீ" என்றும்(௬) "இவளோடுகூடியே வஸ்துவினுடைய வுண்மை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே "அரங்கர்க்கு"என்கிறவிடத்தில் பிராட்டியும் பகவத்ஸ்வரூபாந்தர்ப்பூதையாய்க்கொண்டு தோற்றுகையாலே, புருஷகாரப்ரகரணத்தில், "புருஷகாரமாம் போது க்ருபையும், பாரதந்த்ர்யமும், அநந்யார்ஹத்வமும் வேணும்." இத்யாதியாலே சொல்லுகிற புருஷகாரவைபவமும் "அம் பொன்" என்கிற விஶேஷணத்வயத்தாலே ஸூசிப்பித்தருளுகிறாரென்று கண்டுகொள்வது.

அன்றிக்கே, "அம்பொன்" என்று அதுகாலே வந்தஸ்ப்ருஹணீயதையைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். ஸ்ப்ருஹணீயதை (௭) "ராமம் காமம் ..." - ராமந்தம்காமசம்

(௧) தி-வாய்-டு-கூ-கக. (௨) ரா-ஸு-உஅ-௩௦. (௨) ஈா-தி-கக-உ. (௪) திருமெ.கச. (௫) லக்ஷ்மீதந்-௨. (௬) முமுக்ஷுப்படி. (௭)

காம்யம் விமாநம்ரங்கஸம்ஜ்ஞிகம்" என்கையாலே கோயிலுக்கும் (௧)"సఖ్యం సమస్తజనచేతసి సన్నిధానమ్ - ஸக்யம்ஸமஸ்தஜந சேதஸிஸந்நிதாநம்" என்கையாலே பெரியபெருமாளுக்குமுண்டிறே. (௨)"రఙ్గం తోయాత్ తస్మాద్రఙ్గమిత్యుచ్యతే బుధైః - ரதிங்கதோயதஸ்தஸ்மாத் ரங்கமித்யுச்யதேபுதை:" என்கிறபடியே பெரியபெருமாளுக்கு நிரதிஶயாநந்த வர்த்த(ர்)கமாயிருக்கையாலே கோயிலை அரங்கமென்கிறது.

(அம்பொனரங்கர்க்கும்) (௩)"போயிந்திரலோகமாளும்" என்கிறபடியே, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று விரஜையிலே குடைந்து நீராடி அமாநவகரஸ்பர்ஶம் முன்னாக அப்ராக்ருத தேஹத்தைப் பரிக்ரஹித்துப் புகுரவேண்டியிருக்கும் பொன்னுலகுபோலேயும், ஸம்ஸாரவர்த்த(ர்)கமாயிருக்கும் கொடுவுலகம் போலேயுமிருக்கை யன்றிக்கே, இச்சரீரத்தோடேதானே புகுரலாயும் ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமாயு மிருக்கையாலே "அரங்கமாநகர்" என்னும்படி விபூதித்வயத்துக்கும் புறம்பாய், அதளவ்ருதீய விபூதியாயிருந்துள்ள திருவரங்கம் திருப்பதியிலே (௪)"அடியவரை யாட்கொள்வானமருமூர்" என்கிறபடியே இங்குள்ளாரை யடிமைகொள்வதாக அவதாரங்கள்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டை யாய்க்கொண்டு அமர்ந்துஎழுந்தருளியிருக்கிற பெரியபெருமாளுக்கும்,

(௫)"முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொல்மாலையாயிரம்" என்றும், "(௬)மதிளரங்கர்வண்புகழ்மேல்ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும்" என்றும், (௭)"శఠకోపవాగ్వపుషి రఙ్గగృహేశయితమ్-சடகோபவாக்வபுஷிரங்கக்ருஹேஶயிதம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவர்தாம், (௮)"ప్రమాణం శఠజిత్సూక్తిః ప్రమేయం రఙ్గచన్ద్రమాః-ப்ரமாணம் ஶடஜித்ஸூக்தி: ப்ரமேயம் ரங்கசந்த்ரமா:" என்னும்படி மேயசரமமாய்க்கொண்டு மாநசரமமான திருவாய்மொழிக்கு நேரே ப்ரதிபாத்யராகையாலும், * பதின்மர்பாடும் பெருமாளாகையாலும், குருபரம்பரைக்கு முதலடியாகையாலும், * மா

(௧) ர-ஸ்த- (௨) ரங்கமாஹாத்ம்யம். (௩) திருமலை-௨.
(௪) பெரி-தி-௪-௯.௩. (௫) தி-வாய்-எ.௨-௧௧. (௬) தி-வாய்-தனியன்.
(௭) ர-ஸ்த- (௮)

மலை மற்றுமாக உகந்தருளின நிலங்களெல்லாவற்றுக்கும் அடித்தலையாகையாலும், மற்ற எம்பெருமான்களைச் சொல்லாதே இவர் தம்மையே ப்ரதாநராகச் சொல்லுகிறார்.

"அம்பொனரங்கர்க்கு" என்று விவரணவிவரணீயபா(ஷ) வாபந்நங்களான அகாரநாராயண பதங்களினுடைய அர்த்தத்தையும், "அரங்கர்க்கு" என்கிறவிபக்தியாலே லுப்தசதுர்த்தியினுடைய அர்த்தத்தையுமுட் கொண்டருளிச் செய்தாராய், மேல் (க) "மகாரோ ஜீவவாசக:-மகாரோஜீவவாசக:" என்கிறபடியே இச் சேஷத்வாஶ்ரயமான சேதநவஸ்துவை ஸாப்தமாகப்ரதிபாதிக்கிறமகாரத்தினுடையவும், அதிலந(தி)பிஹிதங்களான இச்சேதநவஸ்துவினுடைய நித்யத்வைகத்வ பஹுத்வாதிகளை ஸாப்தமாகச்சொல்லுகையாலே ஏதத்விவரணமான நாரபதத்தினுடையவு மர்த்தத்தையுட்கொண்டருளிச் செய்கிறார்.

(ஆவிக்கும்) ப்ரத்யயங்களுக்கு-ப்ரக்ருத்யர்த்தகதஸ்வார்த்தபோத(போ்த) கத்வம் நியதமாகையாலே, லுப்தசதுர்த்யர்த்தமானஶேஷத்வம் ப்ரக்ருத்யர்த்தமான ஈஶ்வரகதமாகவேண்டியிருக்க, சேதநகதமானபடியெங்ஙனேயென்னில்; இங்குச்சேஷத்வமாகிறது-ஸம்பந்தவிஶேஷாத்மகமாய்க்கொண்டு உபயநிரூப்யமாகையாலே சேதநகதமானாலும் ஈஶ்வரகதமென்னக்குறையில்லையிறே.

(ஆவிக்கும்) "அம்பொன்" என்கிறபதங்களை இங்கும்கூட்டிக்கொள்வது; இப்படி நிருபாதிகஶேஷியான பெரியபெருமாளுக்குச் சேஷமாய் ப்ரக்ருதே:பரமாய் ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் நிர்விகாரமாய், ஏகரூபமாய், பத்த(பத்த) முக்த நித்ய ரூபேணத்ரிவிதமான ஆத்மவஸ்துவுக்கும், (உ) "பதிம்விஶ்வஸ்ய-பதிம்விஶ்வஸ்ய" என்றும் (ங) "மூவுலகாளி" என்றும், (ச) "என்னையாளன்" என்றுமித்யாதிகளாலே பெரியபெருமாளைவகுத்த ஶேஷியாகவும், சேதநவர்க்கம் தச்சேஷமாகவும்சொல்லிற்றிறே. "ஸர்வம் ஹிதம் ப்ராணிநாம் வ்ரதம்-ஸர்வம்ஹிதம்ப்ராணிநாம்வ்ரதம்" என்கையாலே ப்ராணனாகிறது பஞ்சவ்ருத்திப்ராணனே யாகிலும்,

(க) (உ) தை-நா (ங) தி-வாய்-எ-உ-கo. (ச) பெரி-தி-ச-க-கo.

(க)"ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு" என்றுவோபாதிசேதநனிடத்தி லும் ப்ரயோகிக்கக்காண்கையாலே அத்தைப்பின்சென்று இவ ரும் இப்படியே ப்ரயோகிக்கிறருளுகிறார்.

(அம்பொனாரங்கர்க்கு பாவிக்கும்) அர்த்தபஞ்சகம் திடக் கமானவற்றிலே ஸ்வஸ்வருபம் முன்னாகப் பரஸ்வரூபத்தைப்பின் னே அருளிச்செய்ததாயாகிலும்,(உ)' యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி' இத் யாதிஶ்ருதிகளிலும் அவற்றுக்கடியான ப்ரணவத்திலும் "ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణో రూపమ్-ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம்" இத்யாதிவசந ங்களிலும் பரஸ்வருபம் முன்னாக ஸ்வஸ்வரூபத்தைச் சொல்லு கையாலே அத்தை அடியொத்தி இவரும் இப்படியே நிர்த்தே ஶிக்கிறார்.

(ங)"యువతిశ్చ కుమారిణీ-யுவதிஶ்சகுமாரிணீ" என்கிற ஸமு ச்சயம் அந்வாசயமானவோபாதி "அரங்கர்க்குமாவிக்கும்" என்கிற இஸ்ஸமுச்சயம் அந்வாசயமாத்ரமே போக்கிஸமஸமுச்ச யமன்று. மோக்ஷமோக்ஷிகளுக்கு ஸமப்ராதாந்ய மில்லையிறே, (ச)"భోగమాత్రసామ్యలింగాచ్చ-போகமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச" జగద్వ్యాపారవర్జమ్-ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்" என்கையாலேசேதநனுக்கு ஈஶ் வரனோடே (భోగ) போகமாத்ரத்திலே ஸாம்யமொழியஸர்வப்ர காரஸாம்யமில்லையிறே. (ஞ) "నిరంజనః పరమం సామ్యముపైతి-நிரஞ்ஜநஃ பரமம்ஸாம்யமுபைதி"(ஞ)"మమసాధర్మ్యమాగతాః - மமஸாதர்ம்ய மாகதாஃ"(எ) 'தம்மையேநாளும வணங்கித்தொழுவார்க்குத்தம் மையேயொக்கவருள் செய்வர்" இத்யாதிகளுக்கும் இதிறேஹ்ரு தயம்.

அநந்தரம், "అవధారణమన్యేతు మధ్యమాస్తంవదన్తిహి-அவதாரண மந்யேதுமத்யமாந்தம்வதந்திஹி" என்று,(அ)"అస్వాతన్త్ర్యన్తు జీవానామాధిక్యం పరమాత్మనః । నమ సోప్యేతి తస్మిన్స్వహన్తా మమతోజ్ఘితా - அஸ்வாதந்த்ர்யந்து ஜீவநாமாதிக்யம் பரமாத்மநஃ| நமஸாப்ரோ ச்யதே தஸ்மிந்ஹந்தாமமதோஜ்ஜிதா" என்றும் சொல்லுகிற

(க) தி-வாய்-கப-க-ங. (உ) யஜு-உ-அஷ்ட. (ங)
(ச) ப்ரஹ்மஸூ-. (ஞ) முண்ட-ங-க-ங. (ஞ) கீ-கச-உ.
(எ) தி-மொ-கக-ங-௯. (அ) பகவச்சாஸ்த்ரம்.

படியே அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்தி பகவச்சேஷத்வங்களை ஸாப்தமாகப்ரதிபாதிக்கிற உகாரத்தினுடையவும், அதில் அநுக்தங்களானஸ்வாநர்ஹத்வ அசித்வத் பாரதந்த்ர்யாதிகளை ஸாப்தமாகச் சொல்லுகையாலே தத்விவரணமான நமஸ்ஸினுடையவுமர்த்தத்தை யுட்கொண்டருளிச் செய்கிறார்.

(அந்தரங்கசம்பந்தம் காட்டி) இவ்விருவர்க்கு முண்டான அநந்யார்ஹஶேஷத்வமாகிற அந்தரங்கஸம்பந்தத்தைஸ்வஶேஷநிவ்ருத்தி அசித்வத்பாரதந்த்ர்யபர்யந்தமாகவும், தத்பராகாஷ்டையான பாகவதஶேஷத்வ பர்யந்தமாகவும் வெளியிட்டுக்கொடுத்ததிறே, ஸவிவரணமான உகாரத்துக்கர்த்தம்; "ఉకారోఽనన్యార్హం నియమయతి సమ్బన్ధమనయోః - உகாரோநந்யார்ஹம் நியமயதிஸம்பந்தமநயோ:" என்னக்கடவதிறே; ஸம்பந்தமாத்ரம் இதரஶேஷத்வோபமர்தி(த்)யல்லாமையாலும், ஸ்வவிரோத்யநிவ்ருத்தஸஹமாகையாலும் "அந்தரங்கம்" என்றத்தை இங்ஙன்விஶேஷிக்கிறார்.

ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே அவதாரணார்த்தமாக உகாரம் விஶேஷண ஸங்கதமாகையாலே அயோகவ்யவச்சேதமா மிதனைபோக்கி அந்யயோகவ்யவச்சேதமானபடி யெங்ஙனேயென்னில்; விஶேஷணவிஶேஷ்யங்கள் ஸமாநவிபக்த்யா நிர்த்திஷ்டங்களான விடத்திலே அந்யமொழிய அஸமாநவிபக்த்யா நிர்திஷ்டங்களான விடத்திலே அந்யமில்லாமையாலே, இந்த எவகாரம் அந்யயோகவ்யவச்சேதக மென்னக்குறையில்லை. "దేవ దత్తమ్ప్రత్యేవదణ్డినమ్ - தேவதத்தம் ப்ரத்யேவதண்டிநம்" இத்யாதி ப்ரயோகங்களிலே இவ்வர்த்தம் ஸம்ப்ரதிபந்நமிறே.

அன்றிக்கே, அந்தரங்கஸம்பந்தமாகிறது - "పితా చ రక్షకః శేషీ భర్తా జ్ఞేయో రమాపతిః । స్వామ్యాధారో మమాత్మా చ భోక్తా చాద్యమనూదితః - பிதாசரக்ஷகஶ்ஶேஷீ பர்த்தாஜ்ஞேயோரமாபதி: | ஸ்வாம்யாதாரோமமாத்மாசபோக்தாசாத்யமநூதித:" என்கிறபடியே இவ்விருவர்க்குமுண்டான திருமந்த்ரத்தில் ப்ரக்ருதிப்ரத்யய தாதுபதங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற நவவிதஸம்பந்தமாகவுமாம்.

திருமந்த்ரந்தான் ப்ரதமபதமான ப்ரணவத்தில் வைத்துக் கொண்டு ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தில் ப்ரக்ருத்யம்ஶத்தாலே (க) "పితా - నారాయణః" "பிதா நாராயண:" என்றும் (உ) "దేవదేవో హరిః పితా - தேவதேவோஹரி:பிதா" என்றும், (ங) "எம்பிரானெந்தை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பிதாபுத்ரபாவ ஸம்பந்தத்தையும்,

அதில், "அவ ரக்ஷணே" என்கிற தா(ధా)த்வம்ஶத்தாலே (ச) "కో హ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్ - கோஹ்யேவாந்யாத்க: ப்ராண்யாத்" என்றும், (ரு) "న హి పాలనసామర్థ్యమృతే సర్వేశ్వరం హరిమ్-நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்" என்றும், (சா) "கருத்தில் தேவுமெல்லாப்பொருளும் வருத்தித்தமாயப்பிரானை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவ ஸம்பந்தத்தையும்,

ப்ரத்யயமானவிதில் லுப்தசதுர்த்த்யம்ஶத்தாலே (எ) "పతిం పతీనాం - பதிம்பதீநாம்" என்றும், (அ) "జగత్పతిం దేవదేవమ్ - ஜகத்பதிம் தேவதேவம்" என்றும், (கூ) "அமரர்களதிபதி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தத்தையும், த்விதீயாக்ஷரமான உகாரத்தில் அவதா(ధా)ரணமாகையாலே, (க0) "భగవత ఏవాహమ్-பகவதஏவாஹம்" என்றும், (கக) "లోకభర్తారమ్-லோகபர்த்தாரம்" என்றும், (கஉ) "பறவையேறு பரம்புருடா நீ யென்னைக்கைக்கொண்டபின்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பர்த்ருபார்யாபாவ ஸம்பந்தத்தையும், த்ருதீயாக்ஷரமான மகாரத்திலே "మను అవబోధనే - மந - அவபோதநே" என்கிற தாதுவாலே "నిదిధ్యాసితవ్యః - நிதித்யாஸிதவ்ய:" என்றும், (கங) "ధ్యేయో నారాయణస్సదా - த்யேயோநாராயணஸ்ஸதா" என்றும், (கச) "உணர்விலுள்ளே யிருத்தினேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயபாவஸம்பந்தத்தையும்,

த்விதீயபதமான நமஸ்ஸாலே (கரு) "ఈశానో భూతభవ్యస్య - ஈஶாநோ பூதபவ்யஸ்ய" என்றும், (கசா) "స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతం స్వామిత్వం

(க) ஸா-பால- (உ) வி-பு-க- (ங) தி-மொ-க-க-சா.
(ச) தை-ஆந- (ரு) வி-பு-க-உஉ-உக. (சா) தி-வாய்-உ-உ-அ.
(எ) ப்வேத- (அ) பாரத (கூ) தி-வாய்-க-க-க.
(க0) (கக) ராஸா-ங-அ-ருசா. (கஉ) பெரி-தி-ரு-ச-உ.
(கங) பார- (கச) தி-வாய்-அ-அ-ங. (கரு) தை-நா- (கசா)

బ్రహ్మణి స్థితమ్ - ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்" என்றும், (க) "உலகம் மூன்றுடையாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஸ்வாமி பாவஸம்பந்தத்தையும்,

த்ருதீயபதமான நாராயணபதத்தில் நாரமென்கிற அம்ஸத்தாலே-(உ) "యస్యాత్మా శరీరం యస్య పృథివీ శరీరమ్- யஸ்யாத்மாஶரீரம் யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்" என்றும், (ந) "జగత్సర్వం శరీరం తే-ஜகத்ஸர்வம் ஶரீரம்தே" என்றும், (ச) "உம்முயிர்வீடுடையானிடை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶரீரஶரீரிபாவஸம்பந்தத்தையும்,

அயநமென்கிற அம்ஶத்தாலே (ரு) "సదాయతనాః-ஸதாயதநா:" என்றும், (சா) "మయి సర్వమిదం ప్రోతం సూత్రే మణిగణా ఇవ - மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிகணா இவ" என்றும், (எ) "மூவுலகும் தன்னெறியா வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தார்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆதாராதேயபாவ ஸம்பந்தத்தையும்,

வ்யக்தசதுர்த்யம்ஶத்தாலே (அ) "అహమన్న మహమన్నమ్- அஹமந்ந மஹமந்நம்" என்றும், (கூ) "భోక్తారం యజ్ఞతపసామ్ - போக்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம்" என்றும், (க0) "என்னைமுற்றுமுயிருண்டு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, போக்த்ருபோக்ய (భోక్తృ భోగ్యభా) பாவஸம்பந்தத்தையும் ஶப்தமாகச்சொல்லுகையாலே இது இருவர்க்குமுண்டான நவவிதஸம்பந்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கக் கடவதாயிருக்குமிறே.

ஏவம்விதமான ஸம்பந்தத்தை (கக) "அறியாதனவறிவித்த" என்கிறபடியே ஓராசார்யன் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ண, இச்சேதநன் தெளியவறிந்த பின்பிறே இவனுக்கு (கஉ) "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக் கடியேனொருவர்க்குரியேனோ" என்றிருக்கையாகிற ஸ்வரூபத்திலுணர்த்தியும், (கந) "என்நான் செய்கேன் யாரேகளைகண்" என்றிருக்கையாகிற ஸ்வரக்ஷணத்

(க) தி-வாய்-சா-க0-க0. (உ) ஸுபால- (ந) ரா-யு-கஉ0-உசா.
(ச) தி-வாய்-க-உ-க. (ரு) சாந்தோ-(சா) கீதை-எ-எ-(எ) தி-வாய்-அ-எ.
(அ) தை-ப்ருகு (கூ) கீதை-(க0) தி-வாய்-க0-எ-(கக) தி-வாய்-உ-ந-உ
(கஉ) தி-மொ-அ-கூ-ந. (கந) தி-வாய்-ரு-அ-ந.

நிஸ்ஸந்தியும் "உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" என்றிருக்கையாகிற ப்ராபகத்திலத்யவஸாயமும்,

(க) "மாகவைகுந்தம் காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்" என்றிருக்கையாகிற ப்ராப்யத்தில் த்வரையும், (உ) "பாம்போடொருகூரையிலே பயின்றாப்போல்" என்றிருக்கையாகிற விரோதியில் பீ(ந்)தியும், (ங) "அவனடியார் சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டாரிங்கே திரிய" என்றிருக்கையாகிற உத்தேஸ்யவிஷயத்தில் கௌரவமும், (ச) "பெரியார்க்காட்பட்டக்கால் பெறுதபயன் பெறுமாறு" என்றிருக்கையாகிற உபகாரவிஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதையும், (ரு) "ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்" என்றிருக்கையாகிற உத்தாரகவிஷயத்தில் ப்ரதிபத்தியும்,

அவனுடைய நிருபாதிகஸேஷித்வத்தையும், தன்னுடைய நிருபாதிக ஸேஷத்வத்தையும் தெளியவறிகையாகிற ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமும், அவனுடைய நிருபாதிகஸரீரித்வத்தையும், தன்னுடைய நிருபாதிக ஸரீரத்வத்தையும் தெளியவறிகையாகிற ஸம்பந்த யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும், அவனுடைய நிருபாதிக தர்மித்வத்தையும், தன்னுடைய நிருபாதிக தர்மத்வத்தையும் தெளியவறிகையாகிற ஸம்பந்தஸ்வரூப ஜ்ஞாநமும், தர்மதர்மிகளுடைய விஸேஷைக்யத்தாலே அவனேயாய், "தானில்லை" என்னலாம்படியிருக்கையைத் தெளியவறிகையாகிற ஸம்பந்தஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும்,

பகவத்தாஸ்யத்தையே யிட்டுஸதாசாரத்தை நெகிழாதே ஸப்தாதிவிஷயங்களில் அச்சமும், கைங்கர்யபாவத்தில் ஆர்த்தியும் விளைகையாகிற ஸேஷத்வத்தில் கர்த்த்ருத்வாதி நிவ்ருத்தியும், நிஷித்தங்களைவிட்டு விஹிதங்களைப் பற்றினவாறே "நான் ஜ்ஞாதாவாகையாலேயன்றோ என்னை அவனங்கீகரிக்கது" என்று தன்ஜ்ஞாத்ருத்வத்தையிட்டு இறுமாவாதேயிருக்கையாகிற ஜ்ஞாத்ருத்வத்தில் கர்த்த்ருத்வ நிவ்ருத்தியும்.

(க) தி-வாய்-க-ங-ஈ. (உ) தி-மொ-கக-அ-ங (ங) தி-வாய்-அ-கo-ங
(ச) தி-வாய்-௰-ரு-ங-சo (ரு) தி-வாய்-சo-சo-ங

"நிஷித்தங்களைவிட்டு விஹிதங்களைப் பற்றினவாறேயன்றோ என்னை அவனங்கீகரித்தது" என்று தன்ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளையிட்டு இறுமாவாதேயிருக்கையாகிற ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளில்கர்த்த்ருத்வநிவ்ருத்தியும், அவனுக்குத்தானடிமைசெய்யுமிடத்தில்அதுஸ்வரஸத்துக்குடலென்றிராதே அவயவபூதமான இவ்வாத்மவஸ்து அவயிவியான வெம்பெருமானுக்கு எடுத்துக்கை நீட்டுகிற தென்றிருக்கையாகிற போ(ஃ)க்த்ருத்வத்தில் கர்த்த்ருத்வநிவ்ருத்தியும் தொடக்கமான ஆகாரவிஶேஷமுண்டாகிறது.

(அந்தரங்கசம்பந்தம்காட்டி) இஸ்ஸம்பந்தந்தான், (க) "ప్రాప్తంలక్ష్మీపతేర్దాస్యం శాశ్వతంపరమాత్మనః - ப்ராப்தம் லக்ஷ்மீபதேர்தாஸ்யம்ஶாஶ்வதம்பரமாத்மநஃ" என்றும், (உ) "దాసభూతాః స్వతస్సర్వే హ్యాత్మానఃపరమాత్మనః- தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாநஃ பரமாத்மநஃ" என்றும், (ங) "நாராயணன் திருமால்நாரம் நாமென்னுமுறவு ஆராயில்நெஞ்சேயநாதியன்றோ?" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வந்தேறியன்றிக்கே அநாதியாய்ப்போருகையாலே "காட்டி" என்கிறார். முன்கண்டாரிருக்குமதிறே லோகத்திலே காட்டக்கடவது.

இஸ்ஸம்பந்தத்தை ஒருவன் வெளியிட்டுக்கொடுக்கப்பெறுமையாலே (ச) "யானேயென்னை யறியகிலாதேயானே யென்றனதே யென்றிருந்தேன்" என்கிறபடியே நெடுங்காலம் தன்னை உள்ளபடி அறியமாட்டாமல் தேஹாத்மாபிமாநியாய், மாறி மாறிப் பலபிறப்பும்பிறந்து * மற்றோர்தெய்வம் பாடி யாடிப் பணிந்து * வழிதிகைத்து (ரு) "అసన్నేవ-அஸந்நேவ" என்றும் (சு) "பொருளல்லாத" என்றும்சொல்லுகிறபடியேஉருமாய்ந்து நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்திருந்து "మకారేణస్వతన్త్రస్స్యాత్ - மகாரேணஸ்வதந்த்ரஸ்ஸ்யாத்" என்கிறபடியே பதத்வயாத்மகமான நமஸ்ஸில் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரதிபாதகமான மகாரத்தினுடைய அர்த்தத்தையுட் கொண்டருளிச்செய்கிறார்.

(க) (உ) (ங) (ச) தி-வாய்-உ-கூ-க.
(ரு) தை-ஆ௯. (சு) தி-வாய்-ரு-எ-ங.

(தடைகாட்டி)கீழ்ச்சொன்ன இஸ்ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்துக்கும் ப்ரதிஸம்பந்தியான ஈஶ்வரனிடத்தில் பரத்வப்ரதிபத்திக்கும் சேதநனிடத்தில் பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வப்ரதிபத்திக்கும் மேற்சொல்லுகிற திவமென்னும் வாழ்வாகிற கைங்கர்யத்தில் ப்ராப்யத்வப்ரதிபத்திக்கும் சேர்ந்தநெறியாகிற அவன் திருவடிகளில் ப்ராபகத்வப்ரதிபத்திக்கும் விரோதியின்னதென்னுமிடத்தை வெளியிட்டுக்கொடுத்து,

அவ்விரோதியாகிறது - அபரவஸ்துக்களில் பரத்வபுத்தியும், அரக்ஷயரிடத்தில் ரக்ஷகத்வபுத்தியும், அநீஶ்வரனிடத்தில் ஈஶ்வரத்வபுத்தியும்; அஶேஷிகளிடத்தில் ஶேஷித்வபுத்தியும், அநுபாஸ்யரிடத்தில் உபாஸ்யபுத்தியும், அநாத்மாவில் ஆத்மபுத்தியும், அஸ்வதந்த்ரனான தன்னிடத்தில் ஸ்வதந்த்ரபுத்தியும், அநுபாயங்களில் உபாயத்வபுத்தியும், அபந்துக்களில் பந்துத்வபுத்தியும், அபோக்யங்களில் போக்யதாபுத்தியும், பகவத்கைங்கர்யத்தில் ஸ்வபோ(భో)க்த்ருத்வபுத்தியும், இவையெல்லாவற்றுக்கும் வேர்ப்பற்றான அஹங்கார மமகாரங்களும்.

இவ்விரோதி வர்க்கத்தையிறே,(க)“పురతఃపృష్ఠతశ్చైవస్థానతశ్చ విశేషతః। నమసావీక్ష్యతేరాజన్-புரதஃப்ருஷ்டதஶ்சைவ ஸ்தாநதஶ்ச விசேஷதஃ। நமஸாவீக்ஷ்யதேராஜந்” என்றும்,(உ)“ఉక్తేనపురతః పశ్చాదపిస్థానతః- ஈக்ஷிதேநபுரதஃ பஶ்சாதபிஸ்தாநதஃ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே காகாக்ஷிந்யாயேந ப்ரதமசரம பதங்களோடே அந்விதமாயும், ஸ்வதஏவஸ்தாநியானநமஸ்ஸோடே அந்விதமாயுமிருந்துள்ள ஸக(ఖ)ண்டநமஸ்ஸில்ஷஷ்ட்ட்யந்தமான மகாரம் காட்டுகிறது.

ஏவம்பூதமானஇந்தவிரோதிவர்க்கத்தைக்காட்டுகையாவது (௩) “నారాయణంపరిత్యజ్యహృదిస్థంపతిమీశ్వరమ్। యోఽన్యమర్చయతేదేవం పరబుద్ధ్యాసపాపభాక్-நாராயணம்பரித்யஜ்யஹ்ருதிஸ்தம்பதிமீஶ்வரம்|யோந்யமர்ச்சயதேதேவம் பரபுத்த்யாஸபாபபாக்” என்றும், (௪) “స్వాతన్త్ర్యమన్యశేషత్వమాత్మాపహారణంవిదుః - ஸ்வாதந்த்ர்யமந்யஶேஷத்வமாத்மாபஹாரணம்விதுஃ”(௫)“ఉశాదన్యార్హశేషత్వంవిరుద్ధం

(க) (உ) அஷ்டஶ்லோகி (௩) (௪) (௫)

త్యాజ్యమేవతత్ - ஈஶாநர்யார்ஹஶேஷத்வம்விருத்தம்த்யாஜ்யமேவ தத்" என்றும், (க) "వాసుదేవం పరిత్యజ్య యోఽన్యం దేవముపాసతే। తృషితో జాహ్నవీతీరే కూపం ఖనతి దుర్మతిః - வாஸுதேவம்பரித்யஜ்யயோந்யம் தேவமுபாஸதே|த்ருஷிதோஜாஹ்நவீதீரே கூபம்கநதிதுர்மதி:" என்றும் (உ) "ఉపాయాపాయసంయోగే నిష్ఠయా హీయతే నయా - உபாயாபாயஸம்யோகே நிஷ்டயாஹீயதேநயா" என்றும், (ங) "విషయాణాస్తు సంయోగాద్యో బిభర్తి సుఖం నరః। నృత్యతః ఫణినశ్ఛాయాం విశ్రమాయాశ్రయేతసః - விஷயாணாந்துஸம் யோகாத்யோபிபர்த்திஸுகம் நர:|ந்ருத்யத:பணிநஶ்சாயாம்விஶ்ரமாயாஶ்ரயேதஸ:" என்றும் (ச) "అహంకారార్థకామేషు ప్రీతిరద్యైవ నశ్యతు - அஹங்காரார்த்தகாமேஷு ப்ரீதிரத்யைவநஶ்யது" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வேஶ்வரன் தடக்கமானுரிடத்தில் ப்ரத்வாதி ப்ரதிபத்திக்கு விரோதியான இந்தவிபரீதபுத்தி த்யாஜ்யமென்னுமிடத்தை ஸஹேதுகமாகவும் ஸோபபத்திகமான ஸ்வோபதேஶத்தாலே விஶததமமாம்படி வெளியிட்டுக்கொடுக்கை.

அநந்தரம் "సాధనం నమసా తథా - ஸாதநம் நமஸாததா" "తస్మాచ్చతుర్థ్యా మన్త్రస్య ప్రథమం దాస్యముచ్యతే - தஸ்மாச்சதுர்த்யாமந்த்ரஸ்யப்ரதம் தாஸ்யமுச்யதே" என்றும்சொல்லுகிறபடியே உபாயவாசியானநமஸ்ஸினுடையவும் ஸர்வதேஶஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசிதமானகிஞ்சித்காரத்துக்கு ப்ரகாஶகமாயிருந்துள்ள வ்யக்தசதுர்த்தியினுடையவும் அர்த்தத்தையுட்கொண்டருளிச் செய்கிறூர் (உம்பர்திவமென்னும் வாழ்வுக்குச் சேர்ந்தநெறிகாட்டுமவன்) (ரு) "దేవానాం పూరయోధ్యా - தேவாநாம்பூரயோத்யா" என்றும்(கூ) "வானவர்நாடு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவ்வருகிருப்பார்க்கெல்லாம் மேலாயிருந்துள்ள நித்யஸூரிகளுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாய், (எ) "தெளிவிசும்புதிருநாடு" என்றும், (அ) "అత్యర్కానలదీప్తం తత్స్థానం విష్ణోర్మహాత్మనః - அத்யர்க்காநலதீப்தம் தத்ஸ்தாநம் விஷ்ணோர்மஹாத்மந:" என்றும்

(க) ப்ராஜாபத்யஸ்ம்ருதி. (உ) லக்ஷ்மீதந்--கஎ-அரு (ங)
(ச) ஜிதந்தே-க- (ரு) யஜு- ஆரண்ய-க. (கூ) தி-வாய்-ங-கூ-க,
(எ) தி-வாய்-கூ-எ-ரு. (அ) பார-ஆரண்ய.

சொல்லுகிறபடியே நிரவதிகதேஜோரூபமாய் (க) "త్రిపాదస్యామృతందివి - த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி" என்றும், (உ) "త్రిపాద్విరాట్ - த்ரிபாத்விராட்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு போக்யபோகோபகரண போகஸ்தாநரூபேண யிருந்துள்ள த்ரிபாத்விபூதியிலே (ங) "నచపునరావర్తతే - நசபுநராவர்த்ததே" என்றும், (ச) "అనావృత్తిశ్శబ్దాత్-அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்" என்றும் (ரு) "மீட்சியின்றி வைகுந்தமாநகர்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே புநராவ்ருத்தியின்றிக்கே நித்யகைங்கர்யத்திலே நிரதராயிருக்கையாகிற வாழ்வுக்குநேரே அநுரூபமான உபாயத்தை வெளியிட்டுக்கொடுக்குமவன்.

(உம்பர்திவம்) தேசிகனைப்போலே தேசத்தையும் ததீயரை யிட்டு நிரூபிக்கவேண்டியிருக்கும் போலேகாணும். திவமென்று சொன்னதுக்கடி - பொன்னுலகென்னும்படியான நிலமிதுவாய்த்தென்றும், (சு) "ఇమాంల్లోకాన్ కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్ - இமாந்லோகாந் காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" என்றும் ஸ்வைரஸஞ்சரணமாகையாலேயிறே விரோதியென்றும்,

(வாழ்வுக்கு) நித்யகைங்கர்யமென்றும், வாழ்ச்சியென்றும் பர்யாயம்போலேகாணும். (எ) "வேங்கடத்தைப்பதியாக வாழ்வீர்காள்" என்னக்கடவதிறே, (சேர்ந்தநெறி) அநுரூபமான வுபாயம். வாழ்வுக்குச்சேர்ந்த நெறியென்று ப்ராப்யப்ராபகங்களைச்சேர ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶமாக வருளிச்செய்தது ஸ்வீகாரவிஷயபூதன் ப்ராபகம்; பரிசர்யாவிஷயபூதன்- ப்ராப்யமென்கையாலே இவ்விரண்டினுடையவும் ஐக்யத்தைப்பற்ற. உபாயப்ரகரணத்தில் "இதுதன்னைப்பார்த்தால்" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிற உபாயவைபவத்தை, "சேர்ந்த" என்கிற விசேஷணத்தால் ஸூசிப்பித்தருளுகிறாராயிற்று.

"சேர்ந்தநெறி" என்கையாலே, ¶சேர்ந்தநெறியுமுண்டாயிருக்குமாகாதேதான். அதாகிறது (அ) "భక్త్యాపరమయావాపి -

(க) புருஷஸூக்தம் (உ) (ங) சாந்தோ-அ-கடு-க.
(ச) ப்ரஹ்மஸூ-ச-ச-ச. (சு) தை-ப்ருகு- (எ) ஈா-தி-அ-க.
(அ) ¶ (பா) சேராதநெறி.

மூ.—அஞ்சுபொருளுமளித்தவன்பாலன்பிலார்
நஞ்சில்மிகக்கொடியர் நாம்சொன்னோம்—நஞ்சுதான்
ஊனைமுடிக்கு மதுயிரைமுடிக்குமென்று
ஈனமிலார்சொன்னாரிவை. (உ)

பக்த்யாபரமயாவாபி” என்கிறபடியே “மோக்ஷஸாதநத்வேந வேதாந்தங்களில் விஹிதமாய்த்தல்ல.” இத்யாதிப்படியே விவேகாதிஸாதநஸப்தக ஸாத்யமாய், த்ரு(த்ரு)வாநுஸ்ம்ருதிரூபமாய் கீழ்ச்சொன்ன ப்ராப்யத்துக்கு அத்யந்தவிஸத்ருஶமாய் விளம்ப்யப்லப்ரதமாயிருக்கும் பக்த்யுபாயம்.

(காட்டுமவனன்றோ வாசாரியன்) இப்படி “அம்பொனரங்கர்க்கு” என்று உபயலிங்கத்வ விஶிஷ்டமான பரஸ்வரூபத்தையும் “ஆவிக்கு” என்று - ததநந்யார்ஹஶேஷமான ஸ்வஸ்வரூபத்தையும், “தடை” என்று - த்யாஜ்யமான விரோதிஸ்வரூபத்தையும் “திவமென்னும் வாழ்வுக்கு” என்று - ஏதந்நிவ்ருத்த்யநந்தரபாவியான புருஷார்த்தஸ்வரூபத்தையும், “சேர்ந்த நெறி” என்று - இப்புருஷார்த்தத்துக்கு ஸத்ருஶஸாதநமான உபாயஸ்வரூபத்தையும், திருமந்த்ரோபதேஶமுகேந ஸங்க்ரஹமாகவும் ஸவ்யக்தமாகவும் வெளியிட்டுக் கொடுக்குமவனன்றோ ஸதாசார்யனாகிறானென்கிறார்.

இப்படி உபதேசிக்குமவனுக்கிறே, (க) “ఆచినోతిహిశాస్త్రార్థా నాచారేస్థాపయత్యపి। స్వయమాచరతేయస్తు స ఆచార్యఇతీరితః - ஆசிநோதிஹி ஶாஸ்த்ரார்த்தாநாசாரே ஸ்தாபயத்யபி | ஸ்வயமாசரதே யஸ்து ஸ ஆசார்யஇதீரிதஃ” என்று சொல்லுகிற ஆசார்யலக்ஷணமுள்ளது. (உ) “நேரே ஆசார்யனென்பது - ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான பெரியதிருமந்த்ரத்தை உபதேசித்தவனை” என்கிற திவ்யஸூக்தியையுட்கொண்டு “காட்டுமவனன்றோ ஆசாரியன்” என்று ப்ரஸித்திதோன்ற வருளிச்செய்கிறார். (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. இப்படி ஸ்வோபதேசத்தாலே அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநமுண்டாம்படி விஷயீகரித்தருளி ஏதந்முகேந மஹோபகாரகனான ஸ்வாசார்யன்பக்கலிலே (௩) “அறி

(க) (உ) ஶ்ரீவசந (௩) தி-வாய்-உ-௩-உ.

யாதனவறிவித்த வத்தாநீசெய்தன வடியேனறியேனே" என்றும் (௧) "என்னைத்திமனம்கெடுத்தாய்" என்றும், (௨) "மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்" என்றும் சொல்லும்படியான உபகார ஸ்ம்ருதியாலே (௩) "త థా మ న్త్ర ప్రదే గురౌ । త్రిషు భక్తిస్సదా కార్యా - ததாமந்த்ரப்ரதேகுரௌ । த்ரிஷுபக்திஸ்ஸதாகார்யா" என்கிறபடியே மந்த்ரத்திலும் மந்த்ரத்துக்குள்ளீடான வஸ்துவிலும் பண்ணக்கடவ ப்ரேமத்திற்காட்டில் அதிசயிதமான ப்ரேமமில்லாதார் ஸ்வஸ்பர்சமாத்ரத்தாலே முடிக்கவற்றான விஷத்திலும் அதிக்ரூரராய், அத்தைப்போலே நஶ்வரமான ஶரீரத்தை நஶிப்பித்து விடுகையன்றிக்கே நித்யமான ஆத்மவஸ்துவை நஶிப்பித்து விடுமவரென்கிறார்.

வ்யா ;—(அஞ்சுபொருளுமித்யாதி) (௪) "உய்யும்வகை" என்றும், (௫) "நின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனுக்கு" என்றும், (௬) "நன்கறிந்தேன்" என்றும், (௭) "உணர்வினுள்ளே" என்றும், (௮) "ஆம்பரிசு" என்றும் அவஶ்யஜ்ஞாதவ்யதயா அறுதியிடப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகத்தையு முபதேசித்த ஆசார்யன் பக்கல்ப்ரேமமற்றிருக்குமவர்கள்,

(அஞ்சுபொருளும்) இவ்வர்த்த பஞ்சகத்தில் ஓரொன்றையுபதேசித்த வளவிலே கைவாங்கியிருந்தானாகிலன்றோ இவன் ப்ரேமமற்றிருக்கலாவது. (அஞ்சுபொருளும்) (௯) "వద న్తి సకలా వేదాః-வதந்திஸகலாவேதா:" என்கிறபடியே வேதைகஸமதிகம்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தையிறே இவனுபதேஶிப்பது.

(அளித்தவன்) இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தை (௧௦) "నేవయా ఉపదే క్ష్య న్తి-ஸேவயா உபதேக்ஷ்யந்தி" என்றும், (௧௧)"குருக்களுக்கநுகூலராய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வாநுவ்ருத்தியாலே ப்ரஸந்நனாய்க்கொண்டுஉபதேஶிக்கையன்றிக்கே(௧௨)"பயனன்றாகிலும் பாங்கலராகிலும் செயல் நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொள்வான்" என்கிறபடியே இத்தலையிலேதேனு மொருநன்மையா

(௧) தி-வாய்-௨-௭-௮. (௨) தி-வாய்- ௨-௭-௭. (௩)
(௪) தி-வாய்-௫-௨-௫. (௫) தி-வாய்-௮-௮-௫. (௬) ௪-திருவ-௯௬.
(௭) தி-வாய்-௮-௮-௩. (௮) திருமாலை-௩௮.
(௯) வ்ருத்தஹாரீத (௧௦) கீதை (௧௧) பெரி-தி-௪-௪-௨.
(௧௨) கண்ணி-௧௦.

தல், த்ருஷ்டப்ரயோஜநத்தையாதல், தன்னிடத்திலாசார்யபதத்தையாதல், க்யாதிலாபபூஜைகளையாதல், (௧) "ప్రబ్రూయాత్ - ப்ரப்ரூயாத்" என்று ஒருவிதிபாரதந்த்ர்யதையாதல் கணிசியாதே, (௨) "కృపయానిస్పృహోవదేత్ - க்ருபயாநிஸ்ப்ருஹோவதேத்" என்கிறபடியே தங்கள் துர்க்கதியே பற்றாசாகவுண்டான பரமக்ருபையாலே நிரபேக்ஷனாய்க் கொண்டு உபதேசித்தருளினவன்.

(அளித்தவன்) (௩) "శుశ్రూషురస్యాద్య - ஶூஶ்ரூஷூரஸ்யாத்ய" என்கிறபடியே அவஶ்யம் கர்த்தவ்யதயாவிஹிதையான ஶூஶ்ரூஷைமுன்னாக உபதேசித்தவனாகிலிறே இவனுக்கு ப்ரேமமற்றிருக்கலாவது. இத்தலையிலர்த்தித்வமும் கூடவில்லாதிருக்க முலைக்கடுப்பாலே பீச்சுவாரைப்போலே க்ருபைநீவடிம்பிட்டுக் கொடுக்க, தத்பரதந்த்ரனாய்க்கொண்டு அளித்தானாயிற்று.

(அன்பிலார்) அங்கீகரிக்கில், (௪) "உங்குருக்கள் தம்பதத்தேவையுமன்பு தன்னையிந்த மாநிலத்தீர்" என்று தத்வதர்ஶிகளாலே அவஶ்யம் கர்த்தவ்யதயா அறுதியிடப்பட்டப்ரேம மில்லாதவர்கள்.

ஏவம்பூதரான இவர்கள்படியெங்ஙனேயென்னில்; (நஞ்சில் மிகக்கொடியர்) நஞ்சுகொடிது; இவர்கள் மிகக்கொடியர். விஷம்க்ரூரமாயிருக்கும்; இவர்கள் அதிலுங்காட்டில் க்ரூரராயிருப்பர்கள்.

இவ்வர்த்தத்தையறியும்படி யெங்ஙனேயென்ன; (நாம்சொன்னோம்) வேறொரு ப்ரமாணம் கொண்டாதல், உபதேஶம்கொண்டாதலறிய வேண்டாதபடி அவதாரவிஶேஷமான பிள்ளைலோகாசார்யருடைய திருவடிகளிலே சிரகாலம் ஸேவைபண்ணி, தத்வஹித புருஷார்த்தங்களைச் சரமபர்யந்தமாக அருளிச்செய்யக்கேட்டு தந்நிஷ்டராயிருக்கிற நாம்சொன்னோம். பிள்ளைலோகாசார்யர்திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்ததமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளான கூரகுலோத்தம தாஸர் தொடக்கமானாரைக் கூட்டிக்கொண்டு "நாம்" என்கிறார். நாமறுதியிட்டவர்த்தமென்று லோகம்பரி

$ (பா) வரம்பிட்டு

(௧) (௨) (௩) (௪) உபதேசர-மா-

க்ரஹிக்கும்படியான பெருமதிப்பராய் ஆப்ததமராய் ஸர்வஜ்ஞராயிருக்கையாலே நாம் சொன்னோமென்கிறார்.

(சொன்னோம்)(க)"சொல்லுமவிடுசுருதியாம்" என்னும்படியான ஏற்றமுடையதாயும்,(உ)"ఋషీణాం పునరాద్యానాం వాచమర్థోనుధావతి - ரிஷீணாம்புநராத்யாநாம் வாசமர்த்தோநுதாவதி" என்னும்படி அர்த்தஸ்பர்ஶியாயுமிறே தத்வதர்ஶிகளாயிருப்பார் வார்த்தையிருப்பது.

நஞ்சின்கொடுமை யெங்ஙனே; இதின்கொடுமை எங்ஙனேயென்ன; அவ்விரண்டையுமடைவே தர்ஶிப்பிக்கிறார் மேல்; (நஞ்சுதானித்யாதி) ஊனாகிறது-மாம்ஸமாய், ஊனையென்றது-மாம்ஸப்ரசுரமான ஶரீரத்தை யென்றபடி; மாம்ஸத்தைச்சொன்னவிது-மற்றுமதிலுண்டான அஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ரஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்திகளுக்கெல்லாமுபலக்ஷணம்.(ங)"మాంసాసృక్పూయవిణ్మూత్రస్నాయుమజ్జాస్థిసంహతౌ దేహే - மாம்ஸாஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ரஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்தி ஸம்ஹதௌ-தேஹே" என்றுமாம்ஸாதி மயமாகவிறே இத்தேஹத்தை நிரூபகராயிருப்பார் நிரூபிப்பது. (ச) "புண்ணை மறையவரிந்து" என்கிறபடியே தோலைமேவிக் கைப்பாணியிட்டு,மெழுக்குவாசியாலே ப்ரமிக்கும்படி பண்ணிவைக்கையாலே ஆந்தரமான மாம்ஸாதிகள் நேராகத் தோற்றுகிறனவில்லை. (ரு) "యదినామాస్యదేహస్యయదన్తస్తద్బహిర్భవేత్ । దణ్డమాదాయ లోకోయంశునః కాకాన్నివారయేత్ - யதிநாமாஸ்யதேஹஸ்யயதந்தஸ்தத்பஹிர்பவேத்। தண்டமாதாய லோகோயம்ஶுந: காகாந்நிவாரயேத்" என்கிறபடியே அகவாய்புறவாயானால் காக்கைநோக்கப்பணிபோரும்படி இவைநேர்கொடுநேர் தோற்றுமிறே, ஆனாலும் மாம்ஸப்ரசுரமாகையாலேயன்றோ "ஊன்" என்றும், (சா) "ஊனில் வாழுயிர்" என்றும், (எ) "ஊனேய்குரம்பை" என்றும், ஆழ்வார்கள் நிர்த்தேஶித்தவோபாதி இவரும் "ஊனை" என்று நிர்த்தேஶித்தருளுகிறார், (அ) "శరీరం వ్రణవత్పశ్యేత్ - ஶரீரம்வ்ரணவத் பஶ்யேத்" என்று சொன்னாருமுண்டிறே.

(க) ஞானஸாரம். (உ) உத்தர-ரா-சரி. (ங) வி-பு-க-கஎ-சுங.
(ச) தி-வாய்-ரு-க-ரு. (ரு) (சா) தி-வாய்-உ-ங-க.
(எ) தி-வாய்-கO-அ-ரு (அ)

(நஞ்சுதானாணைமுடிக்கும்) (க) "[Sanskrit] - உபபுக்தம் விஷம்ஹந்தி" என்கிறபடியே, விஷமானது - ஸ்பர்ஶமாத்ரத்தாலே மாம்ஸப்ரசுரமான ஶரீரத்தை முடிக்கவற்றாயிருக்கும். முடிக்கையில் அதுக்குண்டான ப்ராதாந்யம்தோற்ற "நஞ்சுதான்" என்கிறார். முடிக்குமென்றது - ப்ராயிகாபிப்ராயம். மணிமந்த்ராதிகளுண்டாம்போது - முடிக்கமாட்டாதிறே.

(அதி உயிரைமுடிக்கும்) (உ) "என்று மனத்துயிர்க்கு மீரஞ்செய் நாரணனும் - அன்றும் தன்னாரியன்பாலன்பொழியில்" என்கிறபடியே ஆசார்யன்பக்கல் ப்ரேமமில்லாதான், ஸர்வஸஹிஷ்ணுவான ஈஶ்வரனுங்கூட * க்ஷிபாமி, * நக்ஷமாமி களைப் பண்ணிக்கைவிடும்படிக்கு இலக்காயிருப்பானொருவனைகையாலே "[Sanskrit] - ஸ ஆத்மஹா" என்கிறபடியே, இவன் நித்யமான ஆத்மவஸ்துவை முடித்துக்கொள்ளுமவன்.

(நஞ்சுதானித்யாதி) விஷமானது (ங) "[Sanskrit] - ஶரீராக்ருதிபேதாஸ்து பூபதேகர்மயோநய:" என்னும்படியே கர்மஜநியான ஶரீரத்தைமுடித்து ஆத்மாவினுடைய ஸ்வாபாவிகாகாரத்துக்கு ஓரிடைச்சுவரைப்போக்கும். இவன், ஆத்மாவினுடைய ஸ்வாபாவிகாகாரத்தைமுடித்து(ச) "அழுக்குடம்பும் -இனியாமுறாமை" என்னும்படி தாஸஹமான ஶரீரத்தைப் பூண்கட்டிக்கொண்டு நித்யஸம்ஸாரியாயிருக்கும்.

நஞ்சின்வ்யாபாரம் (௫) "ஆக்கைவிடும்பொழுதெண்ணே" என்றும், (சு) "இந்தவுடம்போடினி யிருக்கப்போகாது" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இதுத்யாஜ்யமென்னும் ப்ரதிபத்தியுண்டாய், அத்தைக்கழித்துக்கொள்ளவேணுமென்றிருக்கும் ஜ்ஞாநவிஶேஷயுக்தர்க்கு "இங்ஙனேயாகிலும் இவ்விரோதி இவனுக்குக்கழியப்பெற்றதிறே" என்று உகக்கைக்கு உறுப்பாய்க்கொண்டு அபிமதமாயிருக்கும்.

இவன்வ்யாபாரம் (எ) "உயிர்மாய்தல் கண்டாம்றேன்"

(க) (உ) ஞானஸாரம். (ங) வி-பு-சு. (ச) திருவி-க.
(௫) தி-வாய்-க-உ-கூ. (சு) (எ) தி-வாய்-ச-கூ-ங.

என்றும் (க) "உலகினதியல்வே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆண்டாளுக்கு வீரஸுந்தரன்செயல் அநபிமதமானவோபாதி, அவர்கள் நோவுபாட்டுக்கும் ஸ்வோத்கர்ஷத்துக்கும் வெறுப்புக்கு முறுப்பாய்க்கொண்டு அநபிமதமாயிருக்கும், ஆசார்ய விஷயீகாரத்தைப்பெற்றும் இவனிப்படித் தன்னைத்தானே முடிப்பானொருவனுகையாலே அஸத்ப்ராயனென்றும், அத்ரஷ்டவ்யனென்றும் நினைத்துப் படர்க்கையாக "அது" என்கிறார்.

உம்மைப்போல் மற்றையாராகிலும் இங்ஙன்சொன்னாருண்டோவென்ன (ஈனமிலாரித்யாதி). நாமேயன்று; நமக்கு தேசிகராயிருப்பாரும் இவ்வர்த்தத்தைச் சொன்னாரென்கிறார். (என்றிவை ஈனமிலார்சொன்னார்) நஞ்சுதான் அநித்யமான ஶரீரத்தை முடிக்கும்; ஆசார்யன்பக்கல் ப்ரேமமில்லாதவன் நித்யமான ஆத்மவஸ்துவை முடிக்குமென்கிற இவ்வர்த்தத்தை ஸ்வாசார்யன் பக்கல் ப்ரேமமற்றிருக்கையாகிற தாழ்வில்லாத நம் பூர்வாசார்யர்கள், (உ) "విపద్ధరతి స్వత్మబహుమః ఖలఇతి నమృషావద్ది విద్వాంసః - యదయం నకృద్వేష్టి నకులద్వేష్టి స్వనః పిశునః - விஷதரதோப்யதிவிஷம: கலஇதிநம்ருஷாவதந்தி வித்வாம்ஸ: | யதயம்நகுலத்வேஷீ ஸகுலத்வேஷிபுந: பிஶுந:" என்று லெளகிகர் விஷயமாக அபியுக்தர்சொன்னவோபாதி தந்தம்மைப்பற்றியிருக்குமவர்களைப்பார்த்துத் தாம்தாம் ஒருக்திகளாலே விஶதமமாகச் சொன்னார்கள்.

ஆசார்யவிஷயத்தில் ப்ரேமமற்றிருக்குமதிற்காட்டில் நிஹீநதையில்லையென்றும், இதிருக்குமதிற்காட்டில்வேறே உத்கர்ஷமில்லையென்றும் திருவுள்ளம்பற்றி "ஈனமிலார்" என்கிறார்காணும். (சொன்னார்) அவர்கள் கரணத்ரயஸாரூப்யமுடையராயிருப்பார் சிலரிறே. (சொன்னாரிவை) (௩) "యద్వచస్సకలం శాస్త్రమ్- யத்வசஸ்ஸகலம் ஶாஸ்த்ரம்" என்றும (௪) "శ్రీకాద్ధనుపియ(ద్భూ)యస్య ధర్మః పర మాయతః-க்ரீடார்த்தமபியத்ப்ரூயுஸ்ஸதர்ம: பரமோமத:" என்றும் சொல்லும்படிகாணும் அவர்கள் திவ்யஸூக்தியின் மெய்ப்பாடிருப்பது. (உ)

(க) திருவாசிரியம். (உ) வாஸவதத்தா (௩) (௪)

ரூ.—பார்த்தகுருவினளவில் பரிவின்றி
சீர்த்தமிகு ஞானமெல்லாம்சேர்ந்தாலும்-கார்த்தகட
மண்ணின்மேல் துன்புற்றமங்குமே தேங்காமல் [ல்
நண்ணுமேகீழாநரகு. (௩)

அவ;—மூன்றாம்பாட்டு. ஸ்வாசார்யன்பக்கல்ப்ரேம மற்றிருந்தானேயாகிலும் அவனுபதேசத்தாலே அர்த்தபஞ்சகம் முதலாகத் தாத்பர்யங்களோடினது, ஞானக்கலைகளான அவ்வவ ஶாஸ்த்ராங்களைப் பரக்கக்கற்று, அத்தால்பிறந்த ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தாலே இவனுக்கேடேறக் குறையென்னென்ன; அந்தப்ரேமமின்றிக்கே யுண்டாயிருக்கிற ஜ்ஞாநவிஶேஷமானது (௧) "శ్రుతంతస్యసర్వం కుఞ్జరశౌచవత్ - ஶ்ருதம்தஸ்யஸர்வம் குஞ்ஜரஶௌசவத்" என்கிறபடியே கஜஸ்நாநத்தோபாதி நிரர்த்தகமாயிருப்பதொன்றாகையாலே; ஆதலால், (௨) "நண்ணாரவர்கள் திருநாடு" என்னும்படி அதஃபதநமொன்றுமேகாணும் இவர்களுக்குப் பலித்துவிடுவதென்கிறார்.

வ்யா;—(பார்த்தவித்யாதி) (பார்த்தகுருவினளவில்) * எதிர்சூழல் புக்குத்திரிகிற ஸர்வேஶ்வரனுங்கூட ஆர்த்தனேயும்பார்த்து "இனிநம்மாலாகாது" என்று கைவாங்கிக்கண்ணநீரோடே மீளும்படியான தன்னை(௩) "பலமொன்றும் காணாமைகாணும் கருத்தர்" என்கிறபடியே, க்யாதிலாபபூஜைகளில் கண்வையாதே உஜ்ஜீவநஹேதுவாய்க்கொண்டு நிர்ஹேதுமாகக் கடாக்ஷித்தருளி (௪) "అజ్ఞానతిమిరాన్ధస్య జ్ఞానాఞ్జనశలాకయా। చక్షురున్మీలితంయేన - அஜ்ஞாநதிமிராந்தஸ்ய ஜ்ஞாநாஞ்ஜநஶலாகயா! சக்ஷுருந்மீலிதம்யேந" என்கிறபடியே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை வாஸநையோடே போக்கவற்றானஜ்ஞாநத்தை யுபதேஶித்து இப்புடைகளிலே மஹோபகாரகனான ஆசார்யன் பக்கலிலே,

(பரிவின்றி) (௨)"தன் குருவின். தாளிணைகள் தன்னிலன்பொன்றில்லாதார்" என்கிறபடியே இம்மஹோபகாரத்துக்குத் தோற்று, (௫) "உனக்கென்செய்கேன்" என்றுபரிவர், (௬) "ஐயோ

(௧) (௨) உபதேசரத்தினமாலை. (௩) ஞானஸாரம்.
(௪) (௫) (௬)

శ్రీనిధివద్యతే మే-ஶ்ரீநிதிவஶ்ரீநிதே வித்யதேமே” என்று சொல்லும்படி “இவ்விஷயத்திலே அகிஞ்சநனானநான் எத்தைச்செய்வது”என்றுநெஞ்சாறல்பட்டுக் கிஞ்சித்காரத்திலேமீளும்படி பண்ணக்கடவதானப்ரேம மின்றிக்கேயிருப்பான்; பரிவாவது- பக்ஷபாதம்; இத்தால்-ப்ரேமத்தை நினைக்கிறது. (௧) “భూయోనాథమమృతధావర్తతామేష భూయః - பூயோநாதேமமது ஶததாவர்த்ததாமேஷபூயః“ என்று அளவுடையார் ஆசார்யவிஷயத்திலே ஆஶாஸிக்கிறப்ரேமத்தைக்காணும் இவன் பண்ணுதொழிகிறது.

ப்ரேமமின்றியிலே யொழிந்தாலும் இவன் தன்னுடைய ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தாலே உஜ்ஜீவிக்கக் குறை யென்னென்ன(சீர்த்தவித்யாதி) (௨) “తజ్ఞానమ్-தஜ்ஜ்ஞாநம்” என்றும், (௪) “தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶ்ரிய: பதியானஸர்வேஶ்வரனை யுள்ளபடி யறிவிக்கப்பெறுகையாலே கனத்திருப்பதாய், (௩) “నహిజ్ఞానేనసదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే-நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶம்பவித்ரமிஹவித்யதே” என்னும்படி ஶ்லாக்யதரமாயிருந்துள்ள ஜ்ஞாநமெல்லாம் தன்னிடத்திலே கூடுபூரித்துக்கிடந்தாலும்; (௫) “అర్థేనైవ విశేషో హి నిరాకారతయా ధియామ్-அர்த்தேநைவ விஶேஷோஹி நிராகாரதயாதியாம்” என்கிறபடியேதத்த்வவிஷயமான ஜ்ஞாநத்துக்கு-விஷயபேதா(భేదా)யத்தமான ஸ்வரூபபேதமுண்டாகையாலே“ஞானமெல்லாம்சேர்ந்தாலும்” என்கிறார். “சேர்ந்தாலும்” என்று யத்யா(ద్యా)லிங்கிதமாகச் சொல்லுகையாலே தத்தத்ஶாஸ்த்ரஜந்யமானஜ்ஞாநமானது, (௬) “ఆత్మనో నాత్మకల్పస్య స్వాత్మేశానస్య యోగ్యతామ్। కృతవన్తం న యో వేత్తి కృతఘ్నో నాస్తి తత్సమః - ஆத்மநோநாத்மகல்பஸ்ய ஸ்வாத்மேஶாநஸ்யயோக்யதாம் | க்ருதவந்தம்நயோவேத்தி க்ருதக்நோநாஸ்திதத்ஸம:” என்னும்படி ஸ்வாசார்யவிஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதையின்றிக்கே க்ருதக்நனைவிவனுக்கு ஒருகாலும் உண்டாகாது. உண்டானாலும் கார்யகரமன்றென்றுமிடம் தோன்றுகிறது.

---

(௧)　　(௨) வி-பு-௬-௫-௮௭.　　(௩) ௧-திருவ-௩௭
(௪) கீதை-　　(௫)　　(௬)

கார்யகரமாகாதபடி யெங்ஙனேயென்ன (கார்த்தவித்யாதி) அந்தஜ்ஞாநத்தைப்பெற்றும் அவன் அதஃ(த⁴ꣳ)பதிக்கையாலேயென்கிறார் (கார்த்தகடல்மண்ணின்மேல் துன்புற்றுமங்குமே) எவம்பூதனானவிவன் (௧) "సాగరమేఖలాం-ஸாகரமேகலாம்" என்கிறபடியே நீர்ச்செறிவாலே கார்போலே கறுத்துத்தோற்றுகிற கடலாலேசூழப்பட்ட இந்தபூமியிலேதானே (௨) "అత్యుత్కటైః పుణ్యపాపైరిహైవ ఫలమశ్నుతే- அத்யுத்கடை꞉புண்யபாபைரிஹைவபலமஶ்நுதே" என்கிறபடியே (௩) "இங்கேகாணவிப்பிறப்பே மகிழ்வர்" என்கிறதுக்கு எதிர்த்தட்டாக ஐஹிகத்திலேதானே அனைவரும் நேராகக்காணும்படி, இனி இதுக்கவ்வருகில்லையென்னும்படியான நிரவதிகது꞉க்கத்தை யநுபவித்து (௪) "క్లేశాత్ క్రాన్తిమాప్నోతి యామ్యకింకరపీడితః - க்லேஶாத்க்ராந்திமாப்நோதி யாம்யகிங்கரபீடித꞉" என்கிறபடியே உத்க்ரமணதசையில் யமதூதராலே இழுப்புண்டு ம்ருத்யுபரவஶனாய்நஶிக்கும்.

"கார்த்தகடல்" என்கிறவிடத்தில் "த" என்பதுசாரியைச்சொல்லாய், கார்க்கடலென்றபடி. (துன்புற்று) இவனநுபவிக்கிற ஆத்யாத்மிகாதி து꞉க்கங்கள்தான், (௫) "எண்ணாராத்துயர்" என்னும்படி அஸங்க்யாதங்களாயிருக்கையாலே அவற்றைத்தனித்தனியே பரிகணித்துச்சொல்லில் பணிப்படுமென்று, ப்ரயோஜகத்தாலே சொல்லுகிறார் (மங்குமே) மங்குதல் - நஶித்தல். அவன் நஶிப்பனோநஶியானோவென்றுபயம் வேண்டா; நஶித்துவிடுவனென்கிறார்.

இவனிப்படி ஐஹிகத்தில் து꞉கித்தானேயாகிலும் ஆமுஷ்மிகத்தில் ஸுகித்திருப்பனோவென்ன; (தேங்காமலித்யாதி) ஒரிடத்திலும் இவன்ஸுகித்திரானென்கிறார் (தேங்காமல்நண்ணுமேமீளாநரகு) இங்ஙன் மங்கினவிவன் யமலோகத்திலே சென்றுயாதநாஶரீரத்தை ப்பரிக்ரஹித்து (௬) "இன்பமில்வெந்நரகாகி" என்கிறபடியே ஸுகமிஶ்ரமின்றிக்கே நிக்ருஷ்டது꞉க்கமேயானநரகத்தை ஸர்வகாலமும் இடைவிடாமல் அநுபவித்துக் கொ

---

(௧) (௨) (௩) தி-வாய்-அ-௫-௧௧.
(௪) வி-பு-௬- (௫) தி-வாய்-௪-௬-௧. (௬) தி-வாய் ௩-௯-௭.

ண்டு போரக்கடவன். அன்றிக்கே, தான்புற்று மங்கினவிவனுக்குக்கரையேற்ற முண்டோவென்ன, (தேங்காமலித்யாதி) ஒருகாலும் ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலில் நின்று கரையேற்றமில்லையென்கிறார்.

(தேங்காமல் நண்ணுமேகிழாம்நரகு) இவனிப்புடைகளிலே தான்புற்று மங்கினவநந்தரம் யமலோகத்திலே சென்று, யாதநாஶரீரத்தை ப்பரிக்ரஹித்து நரகாநுபவம் பண்ணுவது.

(க)అథైతమేవాధ్వానం పునర్నివర్తన్తే, అథైతమాకాశమ్, ఆకాశాద్వాయుమ్, వాయుర్భూత్వా ధూమోభవతి, ధూమోభూత్వా అభ్రంభవతి, అభ్రంభూత్వా మేఘోభవతి, మేఘోభూత్వాప్రవర్షతి—அதைத் தமேவாத்வானம் புனர்னிவர்த்தந்தே, அதைதமாகாஶம், ஆகஶாத்வாயும், வாயுர்பூத்வா தூமோபவதி, தூமோபூத்வா அப்ரம்பவதி, அப்ரம்பூத்வாமேகோபவதி, மேகோபூத்வாப்ரவர்ஷதி" இத்யாதியாலே பஞ்சாக்நிவித்யையிற் சொல்லுகிறபடியே இச்சரீரத்தைப்போகட்டு ஸௌக்ஷ்மஶரீரத்தோடே நிராலம்பநமான வாகாஶத்திலே ஸஞ்சரிப்பது. ஆதித்யன்தன் கிரணங்களாலே உபாத்தமான ஹிமத்தாலே ஆகாஶத்திலே மங்கிக்கிடக்கிற தண்ணீர்மேகத்திலே புகுரவிட, அதுதன்னில் புக்கிருப்பது. அந்தஜலம் ஸஸ்யத்துக்கு ஆதாரமாய்ப்புகுமளவிலே தத்த்வாராஸஸ்யத்திலேபுகுவது. அந்தஸஸ்யம் பக்வமாய், அந்நமாய்ப்பரிணமிக்குமளவில் தத்த்வாரா புருஷஶரீரத்திலே புகுவது; அந்த அந்நமானது ஶுக்லமாய்ப் பரிணமிக்குமளவிலே ஶுக்லத்வாரா ஸ்த்ரீஶரீரத்திலே ப்ரவேஶிப்பது, பின்புகர்ப்ப(ர்ப)மாய்ப் பரிணமிப்பது. அங்கேகிடக்கும்போது மாத்ருபோஜநாந்தர்ப்பூதங்களான தீக்ஷ்ணோஷ்ணத்ரவ்யங்களாலே துடாரவிட்டாயம்போலே துடிப்பது. இந்தக்லேஶத்தோடே கர்ப்பகும்பமாகிற பையிலேகட்டுண்டு அவயவங்களை நீட்டவும் மாட்டாதேகிடப்பது. க்லேஶத்தோடே மாத்ருகர்ப்பத்தில் நின்றும் நிஷ்க்ரமிப்பது.

பால்யதஶையில் அஶுசிப்ரஸ்தரங்களிலே வஸிப்பது. ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஒருப்ரவ்ருத்தியையும்பண்ணக்ஷமனன்றிக்

(க) சாந்தோ-

மூ,—தன்னையிறையைத் தடையைச்சரணெறியை
மன்னுபெருவாழ்வையொருமந்திரத்தி-னின்னருளா
அஞ்சிலுங்கேடோட வளித்தவன்பாலன்பிலார் [ல்
நஞ்சிலுங்கேடென்றிருப்பன் நான். (ச)

கே யொழிவது, பின்னையுமிளவயோடே காலத்தைப்போக்குவது. யௌவநத்தில் நரகஹேதுவான விஷயாந்தரங்களையே விரும்புவது. காலத்ரயத்திலும் கரணத்ரயத்தாலும் துஷ்கர்மங்களையே ஆசரிப்பது. ஆபாத்ரயத்தாலே அலமாவது, தாபத்ரயத்தாலே தப்தனாவது, ஈஷணாத்ரயத்தாலே ஈடுபடுவது. அபராதத்ரயத்தை ஆர்ஜிப்பது; ஜரையிலே அபக்தனாய்க்கொண்டு மிகவும்தளருவது, நினைவின்றிக்கே மரணத்தைப்ராபிப்பது; பின்னை உத்க்ரமணக்லேசத்தை யநுபவிப்பது. புநஸ்ச, ம்ருத்யுபரவசனாய்க்கொண்டு, (க) "மரணம் ஜநநம் ஜந்ம மரணாயைவ கேவலம்- மரணம் ஜநநம் ஜந்மமரணாயைவகேவலம்" என்கிறபடியே இப்படி யிடைவிடாதே நடந்துசெல்லுகிற ஸம்ஸாரமாகிற *வியயா வெந்நரகத்திலேயழுந்தி ஒருநாளும் கரையேற்றமின்றிக்கே நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போரக்கடவன்.

(கீழாம்நரகு) (உ) "நீள்நிரயம்" என்கிறபடியே ஒருகாலவிசேஷத்திலே கரையேற்றமுடைத்தான யமன்தண்டலாகிற நரகம் போலன்றிக்கே, ஒருகாலவிசேஷத்திலும் கரையேற்றமில்லாதபடி நெடுகச்செல்லாநிற்கிற நரகமிறே இஸ்ஸம்ஸாரம். (நண்ணுமே கீழாம்நரகு) ஏவம்பூதமான வெந்நரகத்தைக்கடக்கப் பெறுதேயாவதாத்மபாவியாக அழுந்தியிருப்பன். (ரு)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. பின்னையும் ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயேந இரண்டாம்பாட்டைக் கடாக்ஷித்தருளி, அதிலேநிர்தேஸித்த அஞ்சுபொருள் தானின்னதென்றும், அதுதான் இவ்விடத்திலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டதென்று மருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, ஏவம்பூதமான இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தைத் தன்னுடைய பரமக்ருபையாலே உபதேஸித்த ஆசார்யன்பக்கலிலே ப்ரேமமற்றிருக்குமவன் விஷத்திலுங்காட்டில் அதிக்ரூரனென்கிறார்.

(க) (உ) ஞானஸாரம்.

வ்யா;—(தன்னையித்யாதி) ஆகரத்தில் பௌநஃபுந்யம் அலங்க்ருதியாயிருக்கும் போலேகாணும். "தன்னையிறையை" இத்யாதிகளில் த்விதீயையை ப்ரதமையாக்கி, "திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யமாயிருந்துள்ள ஸ்வஸ்வரூபாதிகளாகிற ஐந்திலும் கேடோட விளித்தவன்" என்றந்வயிக்கவுமாம். அன்றிக்கே, "மந்திரத்தினைந்திலும் வைத்துக்கொண்டு, தன்னையிறையைத் தடையைச்சரணெறியை மன்னுபெருவாழ்வை - கேடோடவளித்தவன்" என்றந்வயிக்கவுமாம.

(க) "யஸ்யாஸ்மி - யஸ்யாஸ்மி" இத்யாதிகளையுட்கொண்டு பரஸ்வரூபம் முன்னாக அர்த்தபஞ்சகத்தை நிர்தேசித்தார் முதற்பாட்டில்; பிள்ளையருளிச்செய்த அர்த்தபஞ்சக ரஹஸ்யத்தையுட்கொண்டு ஸ்வஸ்வரூபம் முன்னாக அர்த்தபஞ்சகத்தை நிர்த்தேசிக்கிறார் இதில்.

(தன்னை) திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதமான ப்ரணவத்தில் பகவச்சேஷத்வாஶ்ரயமாக மகாரத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறதானும். (இறையை) தனக்கு வகுத்தசேஷியாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அகாரவாச்யனான வெம்பெருமானும். (தடையை) தானவனைப்பற்றுமிடத்தில் இடைச்சுவராக த்விதீயபதமான நமஸ்ஸில் ஷஷ்ட்யந்தமகாரோக்தமான விரோதியும். (சரணெறியை) அப்படியேதான் அவனைப்பெறுகைக்கு நிரபாயோபாயமாக அகண்ட(ஷ)நமஃ பதோக்தமான ஶரணாகதியும் (மன்னுபெருவாழ்வை) இஶ்ஶரணாகதிலப்யமான ஸவிபக்திகநாராயணபதோக்தமான கைங்கர்யமாகிற நித்யபுருஷார்த்தமும்.

(ஒருமந்திரத்தின்) இப்போதுபடும்துறை இது ஒன்றுமே போலேகாணும். மற்றைவ்யாபகத்வயத்துக்கும் இப்பேறுபாடில்லையிறே. (ஒரு) இவ்வர்த்தவிசேஷங்களைப்ரதிபாதிக்கக்கடவதாயும், ப்ரபந்நனாகிற ப்ரமாதாவுக்கு அர்ச்சாவதாரமாகிற ப்ரமேயத்தை யறிவிக்கும் ப்ரமாணமாயும், ஸர்வோபாயஶூந்யர்க்கு ஸர்வஸ்வம்மாயும். அந்தனுக்கும் அஶக்தனுக்கும் வைத்ததன

(க) யஜு-௨-அஷ்ட-

ஸர்ப்பந்தலாயும், ஸம்ஸாரவிஷதஷ்டனுக்கு ஸித்தௌஷதமாயும், அதநனுக்குநிதியாயும், எம்பெருமானைப்பற்றுமதிகாரிக்கு மங்களஸூத்ரமாயும், ஒருபாகவதநியமநத்தை வெறுத்தல் மறுத்தல் செய்யாதே அநுபோக்யமென்றிருக்கையாகிற பலஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கக்கடவதாயும், தனக்குப்ராப்தி அணித்தாயிருக்குமளவிலும் பகவத்விஷயத்திலபிநிவிஷ்டரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு தத்விஜ்ஞாத்யாத்துக் குறுப்பாக இங்குத்தைவாஸத்திலே ஒருப்படுகையன்றிற பலயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தை விளக்கக்கடவதாயும், "ஜ்ஞாநப்ரதன் ஆசார்யன்" என்னும் நினைவை ஜநிப்பிக்குமதாயும், ஜ்ஞாநவர்த்தகர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்னும் ப்ரதிபத்தியைப் பிறப்பிக்குமதாயும், ஜ்ஞாநவிஷயம் எம்பெருமானென்னு முணர்வை யுண்டாக்குமதாயும், ஜ்ஞாநபலம் பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமென்னும் தெளிவைக்கொடுக்குமதாயும், அக்கைங்கர்யத்துக்குச்சரமாவதி பாகவதகைங்கர்யமென்னும் ப்ரதிபத்தியைப் பிறப்பிக்குமதாயும் போருகையாலே (௧) "[illegible] - நமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பர:" என்றும், (௨) "[illegible] - நாஸ்திசாஷ்டாக்ஷராத்பர:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வாசகங்களில் தனக்கவ்வருகாயிருப்பதொன்றில்லாதபடி, தனக்குள் நின்றவஸ்துவைப்போலே அத்விதீயமாயாய்த்துப் பெரிய திருமந்த்ரந்தானிருப்பது.

(ஒருமந்திரத்தின்) "[illegible] - மந்தாரம் த்ராயத இதிமந்த்ர:" என்கிறபடியே தன்னை யநுஸந்திப்பாரானேனுமாகவுமாம், அவர்களுடைய இஷ்டப்ராபண பர்யந்தமாயும், அநிஷ்டநிவாரண பர்யந்தமாயுமிருந்துள்ள ரக்ஷணத்தைப் பண்ணுமதாகையாலே இத்தை மந்த்ரமென்கிறது.

இப்படி இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தை உபதேசித்தது இத்தனையிலேதேனுமொரு மென்மைகண்டோவென்ன; (இன்னருளால்) அங்ஙனன்றிக்கே நிர்ஹேதுகமாக வென்கிறார். (இன்னருளால்) (௩) "பல்லாருளும்பழுது" என்னும்படியான ஈப்வரனுடைய

(௧) நாரஸிம்ஹபு-௧௮. (௨) நாரதீய-௧-௪௧. (௩) ௩-திருவ-௩௬.

அருளிலும் அதிஶயிதமாயிறே இவ்வருள்தானிருப்பது; அது - ஸ்வதந்த்ரமாயும், பந்தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவாயுமிருக்கும் ; இவனுடையவருள் — பரதந்த்ரமாயும் மோக்ஷைகஹேதுபூதமாயுமிருக்கும். (இன்னருளால்) (க) "அருள்கண்டீர் இவ்வுலகினில்மிக்கதே" என்கிறபடியே இத்தலையிலேதேனுமொருநன்மை யபேக்ஷியாத பரமக்ருபையாலே.

(அஞ்சிலும் கேட்டவளித்தவன்) இம்மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான அர்த்தபஞ்சகத்திலும் அஜ்ஞாநஸம்ஶய விபர்யயங்களறும்படி ஜ்ஞாநோபதேசம்பண்ணியருளின ஸதாசார்யன்பக்கலிலே.

அஞ்சிலும்கேடட வளிக்கையாவது-மகாரவாச்யனான சேதநஸ்வரூபம்-ப்ரக்ருதேஃ பரமாய், ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய், ஜ்ஞாநகுணகமாய், நித்யமாய், நிர்விகாரமாய், அணுவாய், ஏகரூபமாய், பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமாயிருக்குமென்றும்,

அகாரவாச்யனான பரஸ்வரூபம் - லக்ஷ்மீஸநாதமாய், ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகமாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணமாய், த்ரிவிதபரிச்சேத ரஹிதமாய், உபயவிபூதி நிர்வாஹகமாய், ஸர்வாபாஶ்ரயமாய், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகமாய் ஶேஷியாயிருக்குமென்றும்,

ஷஷ்ட்ட்யந்த மகாரோக்தமான விரோதிஸ்வரூபம் - தேஹாத்மாபிமாநரூபமாய், தேவதாந்தரபரத்வபுத்திவிலக்ஷணமாய், ப்ராபகாந்தரோபாயத்வ ப்ரதிபத்த்யாத்மகமாய், கைங்கர்ய ஸ்வார்த்ததாபுத்திரூபமாய், ப்ராரப்த (ஐ) ஶரீரஸம்பந்தாத்மகமாய், ஸம்ஸாரவர்த்த(ர்)கமாய், அஹங்கார மமகாரரூபமாய், அத்யந்தஹேயமாய், த்யாஜ்யமாயிருக்குமென்றும்,

அகண்டநமஃபதோக்தமான உபாயஸ்வரூபம் - ஸித்தமாய் பரமசேதநமாய், ஸர்வஜ்ஞமாய், ஸர்வஶக்தியாய், ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாய், ஸர்வபலப்ரதமாய், ப்ராப்தமாய், வ்யபிசார விளம்பவிதுரமாய், ஸ்வீகாரவிஷய பூதமாயிருக்குமென்றும்,

ஸவிபக்திகமான நாராயணபதோக்தமான புருஷார்த்த ஸ்வரூபம் - அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதமாய், ஸர்வதேஶ ஸர்வ

(க) கண்ணி-அ.

கால ஸர்வாவஸ்தோசிதமாய், பரமப்ராப்யமாய்,பரார்த்ததைக வேஷமாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், ஸ்வார்த்ததாகந்தரஹிதமாய், நிரதிஶயபோக்யமாய், யாவதாத்மபாவியா யிருக்குமென்றும் வெளியிடாநின்றுகொண்டு,

தேஹாத்மப்ரமம், ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமம், அந்யஶேஷத்வப்ரமம், பகவத்விஷயத்தி லநீஶ்வரத்வப்ரமம், தேவதாந்தரபரத்வப்ரமம், தத்ஸமத்வப்ரமம், அஹங்காரமமகாராத்யுபாதேயத்வப்ரமம்,ப்ராரப்த(ஞ)ஶரீரஸ்ய அநிவர்த்யத்வப்ரமம், ததநுபந்திஷு பந்துத்வப்ரமம், ஸ்வீகாரோபாயத்வப்ரமம், கைங்கர்ய ஸ்வார்த்தத்வப்ரமம், தத்ஸ்வீகர்த்ருத்வப்ரமம் ப்ரப்ருதிகமான அஜ்ஞாநாஉந்யதாஜ்ஞாநாதிகளெல்லாம் வாஸநையோடேபோம்படி க்ருபைபண்ணுகை.

(அளித்தவன் பாலன்பிலார்) இப்படி உபதேஶித்த ஸ்வாசார்யன் விஷயத்திலே. (க) "యస్యదేవే పరాభక్తిర్యథాదేవేతథాగురౌ-யஸ்யதேவே பராபக்திர்யதா தேவேததாகுரௌ" என்று அவஶ்யகர்த்தவ்யதயா விதிக்கப்பட்ட ப்ரேமமின்றிக்கே யிருக்குமவர்கள்.

இப்படி யிருந்துள்ள விவர்களை நீர்மினைத்திருப்ப தெங்ஙனேயென்ன (நஞ்சிலும் கேடென்றிருப்பன் நான்) நஞ்சுகேடு; இவர்கள் அதிலுங்கேடு, ஹேயமாய் நஶ்வரமான ஶரீரத்தை ஸ்வபக்ஷணத்தாலே முடிக்கவற்றான விஷத்திலுங்காட்டில், உபாதேயமாய் நித்யமான ஆத்மவஸ்துவை முடித்துக்கொள்ளுமவர்களாகையாலே (உ) "నాపక్రామతి సంసారాత్సఖలుబ్రహ్మహాభ వేத்-நாபக்ராமதி ஸம்ஸாராத்ஸகலுப்ரஹ்மஹாபவேத்" என்று மஹாபாதகியாகச்சொல்லப்படுகிற நித்யஸம்ஸாரியோபாதி அதிக்ரூரரென்று அறுதியிட்டாய்த்து நானிருப்பதென்கிறார்.

"இருப்பன்நான்" என்று ஸ்வப்ரதிபத்தி விஶேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இருப்பன்) இவ்விருப்பில் எனக்கொரு சலநமில்லை. இதுவேயாய்த்து யாத்ரை. (நான்) பிள்ளைலோகாசார்யருடைய விஷயீகாரத்தைப் பெற்றவெனக்கு இவ்விருப்பு வந்தேறியாயிராதிறே.

(க) ஶ்வேதா-ஸு-உ௩. (உ)

மூ.—என்பக்கலோதினோரின்றெ ரெனுமியல்வும்
என்பக்கல்நன்மையெனுமியல்வும்—மன்பக்கல்
சேவிப்பார்க்கன் புடையோர்சந்மநிரூபணமும்
ஆவிக்குநேரேயழுக்கு. (௫)

ஆக, இம்மூன்றுபாட்டாலும், அதிகாரிநிஷ்டாக்ரம ப்ரகரணத்தில், "அலைஷ்யாபசாரமானது -ப்ரதிபந்தகமாக பகவத்பாகவத விஷயமொன்றில் அபஹமாயிருக்கையும், ஆசார்யாபசாரமும்" "ஆகையாலிவை இழவுக்கு அவர்கள் பக்கல் அபசாரமேபோரும்; இவையொன்றுக் கொன்று க்ரூரங்களுமாய்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற அர்த்த விசேஷங்களை வெளியிட்டருளினாராயிற்று. (௪)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. இப்படி உபதேஶ்யனான சிஷ்யனுக்கு ஸ்வாசார்யவிஷயத்தில்ப்ரேமமற்றிருக்கைஸ்வரூபஹாநியானவோபாதி உபதேஷ்டாவான ஆசார்யனுக்குத் தன்னிடத்தில் தன்னை மாறுபடிநினைக்கையாகிற ஆசார்யத்வப்ரதிபத்தியும், ஶிஷ்யனிடத்திலே ஶிஷ்யனாமாறுடி நினைக்கையாகிற ஸ்வஶிஷ்யத்வப்ரதிபத்தியும், அப்படியே லௌகிகதாஸ்யத்தை யுடையராயிருக்கும் பரிஶைஷ்ணவர்கள்பக்கலிலே ஜந்மநிரூபணமும் ஸ்வஸ்வரூப ஹாநியாய் விடுமென்கிறார்.

வ்யா;—(என்பக்கலித்யாதி) (என்பக்கலோதினோரின்றெ ரெனுமியல்வும்) சிலர் தன்பக்கலிலே ஜ்ஞாநோபதேஶம் பண்ணுமளவில், "அறியேன்" என்றும், "அஜ்ஞோஹம் - அஜ்ஞோஹம்" என்றும், "அஜ்ஞாநமக்ரகண்யம் - அஜ்ஞாநமக்ரகண்யம்மாய்" என்னும் சொல்லுகிறபடியே தன்னை அஜ்ஞரில்தலைவனாக நினைத்து, அவர்களும் தாமும், "போத்யந்த: பரஸ்பரம் - போதயந்த: பரஸ்பரம் பண்ணினார்களாக ப்ரதிபத்திபண்ணியிராதே, "என்னிடத்தில் இன்னார் இன்னார் இவ்வர்த்தவிஶேஷங்களை அதிகரித்துப் போந்தார்களாகையாலே அவர்கள் எனக்கு ஶிஷ்யராயிருப்பார்கள்" என்று நினைத்திருக்கையிறே இந்த துஸ்ஸ்வபாவம்.

அவ்வளவேயோ? (என்பக்கல் நன்மையெனுமியல்வும்) அப்படியேதான்சிலர்க்கு ஜ்ஞாநோபதேஶம் பண்ணுமளவில்

(௧) "என்முன்சொல்லும் மூவுருவா" என்றும், (௨) "శ్రోతృభ్యః ప్రథమత్వేనాచి స్వయమాత్మన స్స్వయమ్ - ஶ்ரோத்ருப்ய: ப்ரதம: - ஸ்வயம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வாசார்யனை உபதேஷ்டாவாகவும், ஶ்ரோதாக்களில்தன்னை முந்தின ஶ்ரோதாவாகவும், ஸ்வோபதேஶ்யரைத் தனக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளாகவும் ப்ரதிபத்திபண்ணியிராதே தன்னை இவர்களுக்கு உபதேஷ்டாவாகவும், அவர்கள் தனக்கு உபதேஶ்யராகவும் நினைத்து" நான் இன்னார்க்கு இன்னபடி அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணிக்கொண்டு போந்தேன்; ஆகையாலே, என்னிடத்தில் ஆசார்யத்வமாகிற நன்மையிராநின்றது:" என்று நினைத்திருக்கையாகிற இந்தஸ்வஸ்வபாவமும். இயல்வு - ஸ்வபாவம்.

இந்நினைவுடையவன் அஹங்காரதூஷிதனாகையாலே, (௩) "దాంభికం క్రోధినం మూర్ఖం దోషాహంకారదూషితమ్। త్యక్తధర్మఞ్చ విప్రేన్ద్ర గురుం ప్రాజ్ఞో నకల్పయేత్ - டாம்பிகம்க்ரோதிநம் மூர்க்கம்தோஷாஹங்காரதூஷிதம்| த்யக்ததர்மஞ்ச விப்ரேந்த்ர குரும்ப்ராஜ்ஞோ ந கல்பயேத்" என்கிற வசநத்தின்படியே அவனை ஆசார்யனாக ப்ரதிபத்தி பண்ணவொண்ணாதிறே.

அவ்வளவேயோ? (மன்பக்கல்சேவிப்பார்க் கன்புடையோர் சன்மநிரூபணமும) அப்படியே, (௪) "పతింవిశ్వస్య - பதிம்விஶ்வஸ்ய" என்றும், (௫) "జగత్పతిమ్ - ஜகத்பதிம்" என்றும், (௬) "நாரணன் முழுவேழுலகுக்குநாதன்" என்றும், (௭) "இறைவா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஸ்வாமியான எம்பெருமான்பக்கலிலே (௮) "స్నేహపూర్వమనుధ్యానం భక్తిరిత్యభిధీయతే। భజఇత్యేషధాతుర్వై సేవాయాం పరికీర్తితః - ஸ்நேஹ பூர்வமநுத்யாநம் பக்திரித்யபிதீயதே| பஜஇத்யேஷ தாதுர்வைஸேவாயாம் பரிகீர்த்தித:" என்னும்படியாக ஸ்நேஹபூர்வகமாக நித்யஸேவைபண்ணுமவர்களுக்கு; (௯) "நடையாவுடைத் திருநாரணன் தொண்டர் தொண்டர்" என்கிறபடியே பரமஸ்நேஹிகளாய்க்கொண்டு அபேக்ஷ பேக்ஷவ்ருத்திகளிலும் அந்விதராய் ஸஹஜதாஸ்யநிஷ்டருடைய

(௧) தி-வாய் ௭-௩-௨. (௨) (௩) (௪) அதர-[illegible]. (௫) பார-ஆத- (௬) தி-வாய்-௨-௭-௨. (௭) திருப்பா[illegible] (௮) ஸைஷ்ண-[illegible] (௯) தி-வா[illegible]

ராயிருந்துள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிடத்திலே, (க) "వైష్ణవోత్పత్తి చిన్తనమ్ । మాతృయోనిపరీక్షయా స్తుల్యమాహుర్మనీషిణః - வைஷ்ணவோத்பத்தி சிந்தநம்| மாத்ருயோநி பரீக்ஷாயாஸ்துல்ய மாஹுர்மநீஷிண:" என்றுமாத்ருயோநி பரீக்ஷையோடொக்க ஶாஸ்த்ரங்களால் சொல்லப்படுகிற ஜந்மநிரூபணமும்.

ஜந்மநிரூபணமாவது - ஜாதிநிரூபணம். இது - குற்றத்தாக்கும் இழவுக்கு முபலக்ஷணம். (௨) "భగవద్భక్తిదీప్తాగ్ని దగ్ధదుర్జాతికిల్బిషః - பகவத்பக்தி தீப்தாக்நி தக்ததுர்ஜாதி கில்பிஷ:" இத்யாதிகளாலே தப:ப்ரபாவத்தாலே விஶ்வாமித்ரனுக்கு க்ஷத்ரியத்வம் நிவ்ருத்தமானாப்போலே பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே துர்ஜாதி நிவ்ருத்தமாமென்று சொல்லுகையாலே அவர்கள்பக்கல் ஜந்மநிரூபணம் - அதஸ்மிம்ஸ்தத்புத்தியாயிறே யிருப்பது.

(அன்புடையோர்) "நிதியுடையோர்" என்னுமாபோலே. இதுக்குமேற்பட்டிருப்பதொரு ஸம்பத்தில்லையிறே. (அன்புடையோர் சந்மநிரூபணமுமாவிக்குநேரேயழுக்கு) மற்றையாரிடத்தில் ஜந்மநிரூபணம் யதாவஸ்த்தித வஸ்துவிஷயமாகையாலே அழுக்கன்றுபோலே காணும்.

(சன்மநிரூபணமுமாவிக்கு நேரேயழுக்கு) கீழ்ச்சொன்னவிரண்டும், தேஜோத்ரவ்யமான ஆத்மவஸ்துக்களுக்கு பாகவதாபசாரத்தில் முற்படப்பரிகணிதமான ஜந்மநிரூபணமானவிது நேரேயழுக்கு. அன்றியே ஸ்வாசார்ய விஷயத்திலன்பிலாமையும், (௩) "ఆత్మాజ్ఞానమయోऽమలః - ஆத்மாஜ்ஞாநமயோமல:" என்கிற ஆத்மவஸ்துக்களுக்கு இம்மூன்றும் நேரேஅழுக்கென்னவுமாம்; அங்ஙனுமன்றிக்கே, அஞ்சுபொருளிமளித்தவன்பாலன்பிலாமை நித்யமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு நேர்கொடுநேர் நாஶகமானாப்போலே, என்பக்கலோதினாரின்னாரெனுமியல்வு முதலானவிம்மூன்றும் ஆத்மாவுக்கு நேர்கொடுநேர் நாஶகமென்னவுமாம். (நேரேயழுக்கு) அஹங்காரார்த்த காமாதிகளைப்போலே ஸத்வாரகமாகவன்றியே அத்வாரகமாகவே அழுக்கு. "க்ரூரநிஷித்தம்" என்னும்படியிறே இவற்றின் கொடுமையிருப்பது.

(க) (௨) (௩) வி-பு-

மூ;—அழுக்கென்றிவை யறிந்தேனம் பொனரங்கா
ஒழித்தருளாயுள்ளில்வினையை—பழிப்பிலா
வென்னாரியர்க்காக வெம்பெருமானார்க்காக
உன்னாருட்காகவுற்று. (௬)

ஆக, இப்பாட்டில், பூர்வார்த்தத்தாலே, ஆசார்யாநுவர்த்தந ப்ரகரணத்தில், “தன்னை மாறுடி நினைக்கையாவது - தன்னை ஆசார்யனென்று நினைக்கை.” இத்யாதியாலும், “மநஸ்ஸுக்குத் தீமையாவது - ஸ்வகுணத்தையும் பகவத்பாகவத தோஷத்தையும் நினைக்கை” இத்யாதியாலும், “பாகவதாபசாரந்தான் அநேகவிதம். அதிலொன்று அவர்கள்பக்கல் ஜந்மநிரூபணம்.” இத்யாதியாலே கீழ்ப்ரகரணத்திலசொன்ன அர்த்தவிசேஷங்களை அருளிச்செய்தாராயிற்று. (௫)

அ;ய;—ஆறும்பாட்டு. இப்படி ஆத்மநாசத்தை விளைக்கக் கடவ இந்நாலுமே யாத்ரையாயிருக்கிற இஸ்ஸம்ஸாரிகள் நடுவே வர்த்திக்கிற நீர் இங்ஙன் உபதேசிக்கும்படி இவற்றில் அகப்படாதே தப்பியிருந்தீரே” என்று பெரியபெருமாள் உகந்தருளக்கண்டு, இவைநேரே யழுக்கென்றறிந்தேனேயாகிலும் இப்படி இவ்வறிவை அடியண்டியோடே கழிக்கவற்றானவென்னாந்தர தோஷத்தை எனக்கு அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகரான பிள்ளைலோகாசார்யரையும் தேவர்க்கு அபிமதரான எம்பெருமானாரையும் தேவருடைய பரமக்ருபையையும் கடாக்ஷித்துப் போக்கியருளவேணுமென்று விண்ணப்பம் செய்கிறார்.

வ்யா;—(அழுக்கென்றித்யாதி) (இவை - அழுக்கென்றறிந்தேன்)கீழ்ச்சொன்னவை யடங்கலும் தேஜோத்ரவ்யமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு நேரே அவத்யகரமென்னுமிடத்தை (௧) “నారాయ ణోపివికృతిం యాతిగురోః ప్రచ్యుతస్యదుర్బుద్ధేః-நாராயணோபிவிக்ருதிம் யாதிகுரோஃ ப்ரச்யுதஸ்ய துர்ப்புத்தேஃ” இத்யாதிகளாலும், (௨) “என்றுமனைத்துயிர்க்கு மீரஞ்செய் நாரணனுமன்றும் தன்னாரியன்பாலன்பொழியில்” இத்யாதியான அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் திவ்யஸூக்திகளாலும், (௩)“தான்ஹிதோப

(௧) (௨) ஞானஸாரம். (௩) ப்ரமேயஸா-

தேசம் பண்ணும்போது தன்னையும் ஶிஷ்யனையும் மாறுடிக்கை க்ருரஶிஷித்தம், பாகவதாபசாரத்தான் அநேகவிதம். அதிலே யொன்று அவர்கள்பக்கல் ஜந்மநிரூபணம்." இத்யாதியாலே பிள்ளைலோகாசார்யருடைய திவ்யஸூக்திகளாலும், (க) "[illegible] - [illegible] - [illegible] சிந்தநம் | மாத்ருயோநிபரீக்ஷாயாஸ்துல்யம்" இத்யாதி வசனங்களாலும் ஸம்ஶயவிபர்யயங்களறும்படி விஶதயாகவுப பாதேஶஸ்ஷமாகவுமறிந்தேன்.

இவற்றின்தோஷப்பரப்பைத்தனித்தனியே யெடுத்துச் சொல்லப்புக்கால் பணிப்படுமென்று ஶ்ரீப்ரயோஜகத்திலே இழிகிறார் (அம்பொனரங்கா) நான் இவ்வறிவைப் பெறும்படி, அழகியதாயும் மநோஜ்ஞமாயும் பாவநமாயுமிருந்துள்ள திருவரங்கப் பெருநகரிலே ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாகவிருந்து க்ருஷிபண்ணினவர் தேவரீரன்றோ. (அம்பொனரங்கா) நான் இவ்வறிவைப் பெற்றபின்பிறே (உ) "தூயராகுசுடரடி" என்னும்படி தேவரீர்க்கு இவ்வழகும் இம்மநோஜ்ஞதையும் நிறம்பெற்றது. இவர்தான் திருவநந்தபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்து இப்ப்ரபந்தத்தை யிட்டருளினரேயாகிலும் உருவுவெளிப்பாட்டின் மிகுதியாலே "அரங்கா" என்று ஸம்போதிக்கும்படி பெரியபெருமாள் இவர்க்கு முன்னிலையாய்த் தோற்றுகிறார் போலேகாணும்.

(அம்பொனரங்கா ஒழிக்கருளாய் உள்ளில்வினையை) தேவரீருடைய பாவநத்வத்துக்கும் தேவரீரைப்பற்றின வென்னுடைய அஶுத்திக்கும் * [illegible] - அக்நிஹிஞ்சேத்போலே என்ன சேர்த்தியுண்டு; (௩) "தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுவார்க்குத் தம்மையே யொக்கவருள் செய்வர்" என்று தத்வதர்ஶிகள் சொன்னபாசுரம் மதே(ஏ)கவர்ஜமாயிருப்பதொன்றோ? (௪) "செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம்பணித்த மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை" என்னும்படி கையும் [illegible]காலும் பிடித்த சிறுவாய்க்கயிறுமான ஸாரத்யவேஷத்தோடே திருத்தேர்த்தட்டிலே யெழுந்தருளியிருந்து ஸ்வாஶ்ரிதனான வர்ஜுநனை வ்யாஜீகரித்து(௫) "[illegible]-ஸர்வபாபேப்யோ

(க) (உ) தி-வாய்-க-க-க. (௩) தி-மொ-கக-௩-௮. (௪) நா-தி-கக-௧௦.
(௫) கீ-க௮-௬௬. ஶ்ரீப்ரயோஜகத்திலே யருளிச்செய்கிறார்.

மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று தேவர் சொன்னவார்த்தை அர்த்த ஸ்பர்ஶியா யிருப்பதொன்றன்றோ? (க) "அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே-அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே" என்றும் (உ) "ந மே மோகம் வசோ பவேத் - நமேமோகம் வசோபவேத்" என்றும் தேவர்தாமே யருளிச் செய்கையாலே தேவரீர்க்கு அந்ருதத்தில் வ்யுத்பத்தியில்லை.

(ஒழித்தருளாய்) இத்தலை அர்த்தியாதிருக்க, பூர்வஜராய்க் கொண்டு செய்யக்கடவதேவரீர்க்கு இத்தலை அர்த்தித்தால் ஆறியிருக்கப்போமோ?

(அரங்காவொழித்தருளாய்) பயிர்த்தலையில் குடியிருப்பாரோபாதி இத்தலையைக் * காக்கக்குமியல்வனராய், அவதாரம்போலேதீர்த்தம் ப்ரஸாதிக்கையன்றிக்கே நித்யஸந்நிதி பண்ணிக்கொண்டுபோருகிற தேவரீருக்கு இது$ தக்கோர்மையோ, (அருளாய்) நிர்க்க்ருணர் செய்யுமது அருளாளியான தேவரீர்க்குப் போருமோ.

(உள்ளில்வினையை) உண்பார்மிடற்றைப் பிடிக்குமவனைப் போலே (ந) "மனனகமலம்" என்னும்படி ஜ்ஞாநப்ரஸரணத்வாரத்தைபற்றியிறே இவ்வினை தானிருப்பது. (உள்ளில்வினையை) (ச) "உள்ளத்தேயுறையும்மாலே" என்கிறபடியே உள்ளேபதிகிடந்து ஸத்தையை நோக்குகிற தேவரீர்க்கு உள்ளிலுண்டான விரோதியைப்போக்குகை பெரும்பணியோ;

(ஒழித்தருளாயுள்ளில்வினையை) பாசியானது தெளிந்த ஜலத்தை யெங்குமொக்க வ்யாபரித்தாப்போலே இப்படிப்புக் குத்திரோதா(ஞ)யகமாய்க்கொண்டுஉள்ளே பிணையுண்டிருக்கிற பாபத்தைப் போக்கியருளீர்.

"நீர் ஒழித்தருளாய்" என்று இங்ஙன் உறைப்புத்தோற்றச் சொல்லுகிறதென் கொண்டென்ன (பழிப்பிலாவித்யாதி) தேவரீர்க்கு அபிமதராயிருப்பாரையும் தேவரீருடைய தகவையும் அண்டைகொண்டுகாணும் நான் இவ்வார்த்தை சொல்லுகிறதென்கிறார். (பழிப்பிலாவென்னுரியர்க்காக) கீழ்ச்சொன்ன குற்றங்களொன்றுமின்றிக்கேயிருந்துவைத்து ஸ்வோபதேஶ

(க) ரா-கி-எ-உஉ. (உ) பார- (ந) தி-வாய்-க-க-உ. (ச) திருமாலை-நச. $ தகாததொன்றோ.

முகத்தாலே, இவை யட்ங்கலுமாகாதென்று மறிவிலனென வெனக்கறிவித்த பிள்ளைலோகாசார்யருக்காகவும், இப்பழிப்புத் தான் சிலநாளுண்டாய்க் கழிந்ததில்லாமையாலே தத்தயந்தா பாவம்தோற்ற "பழிப்பிலா" என்கிறார்.

(எல்லாரியன்) (க) "గురుంవా యోఽపిమన్యతే - குரும்வாயோபி மந்யதே" என்கிற ஸ்வீகாரம்போன்ற ஸ்வீகாரமன்று. அவ்வள வேயோ, (எம்பெருமானாருக்காக) அதுக்குமேலே அவர்க்குப் பரமஶேஷியாய் தேவரீர்க்கு அத்யந்தாபிமதராய் ஆசார்யபதத்துக்கு எல்லைநிலமாய், சரமார்த்தத்தை அனைவர்க்கும் தூ(ஸூ)ளிதாநம் பண்ணியருளின எம்பெருமானார்க்காகவும்.

அவ்வளவேயோ? (உன்னாருட்காக) அதுக்குமேலே தேவரீர்க்கு அஸாதாரண நிரூபகமாய், மற்றைகுணங்களுக்கு அதிஶயாதா (தா) யகமானவளவிலே அகஞ்சுரிப்பட்டிராதே என்னளவிலேயாய்க்கொண்டு கரைகட்டாக்கா வேரிபோலே கரைபுரண்டிருக்கிற க்ருபாகுணத்துக்காகவும், உன்றன் ரக்ஷண ஶக்தியிலேவந்தால் தேவரையும் விஞ்சிக்காணும் தேவரீருடைய க்ருபையிருப்பது. விரோதியில்(தி)பீதியாலும், தந்நிவ்ருத்தியி லுண்டான த்வரையாலும், அந்தரங்கரைமுன்னிடில் பலம சடக்கெனக்கைபுகுருமென்கிறத்வரையாலும் இங்ஙன்சொல்லுகிறார்.

(உற்று)(உ) "గురువరం వరదం విదంమే - குருவரம் வரதம் விதம்மே" என்றும், (ங) "రామానుజాంఘ్రి శరణో - ராமாநுஜாங்க்ரி ஶரணோஸ்மி" என்றும், (ச) "పితామహం నాథమునిం విలోక్య - பிதாமஹம் நாதமுநிம்விலோக்ய" என்றும், (ரு) "என்பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்கு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஏவம்பூதரான விவர்களுக்காகவும் அடியேனை அங்கீகரித்தருளி என்னுடைய உள்ளில்வினையை யொழித்தருளவேணும். அல்லாவிடில் தேவரீர்க்கு ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யமும் க்ருபாபாரதந்த்ர்யமும் குலையுமிறே; என்னைப்பார்த்துச் செய்தருளுவதாக நினைத்திருந்தவன்றிறே தேவரீர்க்குக் காலக்கழிவு செய்யலாவது.

(க) (உ) வரவரமுநிஶ (ங) வரதராஜஸ்த.
(ச) ஸ்தோத்ரரத்ந (ரு) தி-வாய்-க-ச-எ.

மூ.—நிங்கேதுமில்லாத் தேசிகன்றன்சிந்தைக்குப்
பாங்காகநேரே பரிவுடையோர்—ஓங்காரத்
தேரின்மேலேறிச் செழுங்கதிரினூடுபோய்ச்
சேருவரேயந்தாமந்தான். (எ)

ஸப்தகாதை முற்றிற்று.

ஆக, இப்பாட்டால் பகவந்நிர்ஹேதுக க்ருபாப்ரபாவப்ரகரணத்தில் "பேற்றுக்கடி க்ருபை" இத்யாதியாலும், க்ருபை பெருகப்புக்கால் இருவருடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் தகைய வொண்ணுதபடி யிருகரையுமழியப்பெருகும்" இத்யாதியாலும் சொல்லுகிற அர்த்தவிஶேஷங்களை யருளிச்செய்தாராய்த்து. (சா)

அவ;—ஏழாமபாட்டு. பலபடியாலும் ஆசார்யன்பக்கல் ப்ரேமமில்லாதவனுக்கு அதஃபதநமொழிய உஜ்ஜீவநமில்லையென்று சொல்லாநின்றீர்; ஆசார்யப்ரேமம் கனத்திருக்குமவனுக்கு உஜ்ஜீவநமுண்டோவென்ன, (க) "தாளிணையை வைத்தவவரை நீதியால் வந்திப்பார்க்குண்டிழியாவான்" என்று தத்வதர்ஶிகளாயிருப்பாரும் அறுதியிட்டார்களாகையாலே இப்படி யிருக்குமவனுக்கு உஜ்ஜீவநமுண்டென்று சொல்லாநின்றுகொண்டு இப்ப்ரபந்தத்தை நிகமித்தருளுகிறார்.

வ்யா;-(நிங்கேதுமில்லாத்தேசிகன்தன் சிந்தைக்கு)(க)"தப்பில்குருவருளால்"என்றும்,(உ)"தாழ்வாதுமில்குரவர்" என்றும், (ங) "శాంతం శుద్ధసత్త్వస్థం .. காமக்ரோத விவர்ஜிதம்" என்றும், (ச) "అనఘం-அநகம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வாசார்யன்பக்கல் ப்ரேமமற்றிருக்கையாதல், தன்பக்கலிலே சிலமினுக்கங்களை நினைத்திருக்கையாதல்,ஶிஷ்யனுக்கு ஜ்ஞாநோபதேஶம்பண்ணுமிடத்தில் ஸாபேக்ஷனாயிருக்கையாதல், க்ராமகுலாதிகளையிட்டு ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தாழநினைக்கையாதல், ப்ராபகாந்தரங்களி லந்வயமாதல், ப்ராப்யாந்தரங்களில் ருசியாதல், ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களில் குறையாதல், ஆத்மகுணங்களில் வைகல்யமாதல், இவையாகிற பொல்லாங்கொன்று மின்றிக்கேயிருப்பானாய்.

(ரு)"తత్సంప్రాప్తౌ ప్రభవతి తథా దేశికః-தத்ஸம்ப்ராப்தௌ ப்ரபவதி ததாதேசிகஃ" என்றும்,(சா)"తత్సంప్రాప్తౌ పరవరమునిర్దేశికః-தத்

(க) ஞானஸாரம். (உ) உபதேஶரத்தி-ங. (ங)
(ச) (ரு) வரவரமுநி-

ஸம்ப்ராப்தௌ வரவரமுநிர்தேஶிகஃ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன்னைப்போலே அங்குத்தைக்குப்புதியரன்றிக்கே தன்நிலமாய்க்கொண்டு தன்னையங்கே சேர்த்துவிடக் கடவனாயிருந்துள்ள ஸ்வாசார்யன் திருவுள்ளத்துக்குத் தீங்கில்லாமையாகிற ப்ராபகாந்தரங்களிலந்வயம் துடக்கமான பொல்லாங்கில்லாமை-

தீங்கேதுமில்லாமையாகிறது - ஸ்வாசார்யன்பக்கல் ப்ரேமமற்றிருக்கை துடக்கமான பொல்லாங்கில்லாமை. இத்தீங்கு ஒருகாலவிசேஷத்திலே யுண்டாய்க்கழிந்ததன்றிக்கே, ஏதந்நிவ்ருத்தி ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய்க் காணுமிருப்பது. (தேசிகன்தன்) ஸ்வதஃ உத்தாரகத்வத்தால் வந்தப்ராதாந்யமிருக்கிறபடி.

(சிந்தைக்குப் பாங்காகநேரே பரிவுடையோர்) இப்படி மஹோபகாரகனான ஸ்வாசார்யன் திருவுள்ளத்துக்கு அநுகூலமாம்படி, (க) “దద్యాద్భక్తిత ఆదరాత్-தத்யாத்பக்தித ஆதராத்” என்றும், (உ) “ఆచార్యస్యస్థిరప్రత్యుపకరణధియా దేవవత్స్యాదుపాస్యః- ஆசார்யஸ்ய ஸ்திரப்ரத்யுபகரணதியா தேவவத்ஸ்யாதுபாஸ்யஃ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே நேர்கொடுநேர் கிஞ்சித்காரமுகேந (ங) “தேசாரும் சிச்சனவன்சீர்வடிவை யாசையுடன் நோக்குமவன்” என்கிறபடியே தனக்கு அநுபாவ்யமான அவன் திருமேனியைப்பேணிக்கொண்டு அவன்பக்கலிலே நிரவதிகப்ரேமத்தையுடையவன்,

(பாங்காக) சிஷ்யனுக்கு நிக்ரஹகாரணம் த்யாஜ்யமென்கையாலே அவனுக்கு ஸ்வரூபம் தத்ப்ரியம் நடத்துகையொன்றும் போலேகாணும்; (நேரே) ஆளிட்டந்தொழவொண்ணாதவோபாதியும், மஹிஷீஸ்வேதத்துக்கு ஆளிடவொண்ணாதவோபாதியும், தான்செய்யக்கடவ அநுகூலவ்ருத்தியை அந்யரை யிட்டுச்செய்விக்க வொண்ணாதிறே.

(பரிவுடையோர்)(ச)“యస్మాత్తదుపదేష్టాఽసౌతస్మాద్గురుతరో గురుః- யஸ்மாத்ததுபதேஷ்டா ஸௌதஸ்மாத்குருதரோகுருஃ” “అర్చనీయశ్చవన్ద్యశ్చ కీర్తనీయశ్చసర్వదా। ధ్యాయేజ్జపేన్నమేద్భక్త్యా భజేదభ్యర్చ

(க) (உ) (ங) உபதேசர-கூ௫. (ச)

యేత్సదా। ఉపాయోపేయభావేన తమేవశరణం వ్రజేత్। ఇతిసర్వేషు వేదేషు సర్వశాస్త్రేషు సమ్మతమ్ - அர்ச்நீயஶ்சவந்த்யஶ்ச கீர்த்தநீயஶ்சஸர்வதா। த்யாயேஜ்ஜபேந்நமேத்பக்த்யா பஜேத்பூஜயேத்ஸதா। உபாயோபேயபாவேந தமேவஶரணம் வ்ரஜேத்। இதிஸர்வேஷு வேதேஷு ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு ஸம்மதம்” இத்யாதிகளாலே ஸர்வகரணங்களாலும் ஸர்வப்ரகாரங்களாலும் ஸர்வகாலமும், (க) “సర్వంయదేవ - ஸர்வம்யதேவ” என்கிறபடியே ஸ்வாசார்யன்தன்னையே எல்லாமாக ப்ரதிபத்திபண்ணி அவன்பக்கல் ப்ரேமயுக்தனாயிருக்கை யொன்றுமே ஶிஷ்யனுடைய ஜ்ஞாநபலமாகிறதென்று சொல்லாநின்றதிறே.

(பரிவுடையோர்) “நிதியுடையோர்” என்னுமாபோலே இதுதான் பெறுப்பேறாயிருப்பதொன்றிறே. (உ) “తత్రాపిదుర్లభం మన్యేవైకుంఠప్రియదర్శనమ్ - தத்ராபிதுர்லபம் மந்யேவைகுண்டப்ரியதர்ஶநம்” என்றதிறே (பரிவுடையோர்) மேற்சொல்லுகிற புருஷார்த்தஸித்திக்கு வேண்டுவது ஈதொன்றுமேயாய்த்து.

இங்ஙன் பரிவுடையனான இவனுக்கு ஸித்திக்கப்புகுகிற பலந்தானேதென்ன (ஓங்காரத்தேரின்மேலேறி யித்யாதி) * வைகுந்தமாநகரன்றோ இவன் கையதென்கிறார். (ஓங்காரத்தேரின்மேலேறி) இப்படி ஸ்வாசார்யவிஷயத்திலே நிரதிஶயப்ரேமஶாலியான இவன் (ங) “வையம்மன்னி வீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் மண்ணூடே” என்கிறபடியே இங்கிருக்கும்நாள் ஸ்வவ்யாவ்ருத்தி தோற்றவும், ஸ்வரூபாநுரூபமாகவும், பரமபதமும் கூடத்தன் சிறுமுறிக்குச் செல்லும்படியாகவும், உபயவேதாந்த காலக்ஷேபஶ்ரீயோடும், ததீயாராதநஶ்ரீயோடும், உகந்தருளின நிலங்களில் மங்களாஶாஸந ஶ்ரீயோடும், தத்கைங்கர்யஶ்ரீயோடும், உடையவரைப்போலே நூற்றிருபதாண்டு குறைவுநிறைவுகளின்றிக்கேயிருந்து ஶரீராவஸாநகாலத்திலே தடுத்தும் வளைத்தும் பெறவேண்டும்படியான பரமபக்திதலையெடுத்து * அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடு ஒருகோவையாயிருக்க வேணுமென்னும் ப்ராப்யத்வரைவிஞ்சி, ஹார்தா(ర్దా)நுக்ருஹீதனாய்க்

(க) ஸ்தோ-ரு-   (உ) பாத-கக-உ-உக.   (ங) தி-வாய்-ச-ங-கக.

கொண்டு ஹ்ருதயகமலத்தினின்றும் புறப்பட்டு ஸுஷும்நை யென்னும் பேரையுடைத்தான மூர்த்த(ர்)ந்யநாடியாலே ஶிரஃ கபாலத்தைபேதித்து (௧) "ఓంకారరథమారుహ్య - ஓங்காரரதமாருஹ்ய" என்கிறபடியே மநஸ்ஸு ஸாரத்யம்பண்ண, ப்ரணவ மாகிற தேரின்மேலேயேறி,

(செழுங்கதிரினூடுபோய்) அநந்தரம் (௨) "అర్చిషమేవాభిసమ్భవన్తి, అర్చిషోహః, అహ్న ఆపూర్యమాణపక్షమ్, ఆపూర్యమాణపక్షాత్ షడుదఙ్మాసాన్, మాసేభ్యస్సంవత్సరమ్, సవాయుమాగచ్ఛతి - அர்ச்சிஷமேவா பிஸம்பவந்தி; அர்ச்சிஷோஹஃ, அந்ஹ ஆபூர்யமாணபக்ஷம், ஆபூர்யமாணபக்ஷாத் ஷடுதங்மாஸாந், மாஸேப்யஸ்ஸம்வத்ஸரம், ஸவாயுமாகச்சதி" என்கிறபடியே முற்பட அர்ச்சிஸ்ஸைக்கிட்டி, பின்பு அஹஸ்ஸையும், ஶுக்லபக்ஷாபிமாநியையும், உத்தராயணாபிமாநியையும் ஸம்வத்ஸராபிமாநியையும், வாயுவையும் சென்று கிட்டி அவர்கள் பெரியப்ரீதியோடே வழிநடத்துகை முன்னாக, (௩) "సఆదిత్యమాగచ్ఛతి - ஸஆதித்யமாகச்சதி" என்றும், (௩) "ప్రవిశ్య చసహస్రాంశుమ్ - ப்ரவிஶ்யசஸஹஸ்ராம்ஶும்" என்றும், (௪) "தேரார்நிறைகதிரோன் மண்டலத்தைக் கீண்டுபுக்கு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நெருங்கியிருந்துள்ள கிரணங்களையுடையனான ஆதித்யனுடைய மண்டலத்தை பேதி(ఛది)த்துக் கொண்டு அவன் ஸத்கரிக்க அவ்வருகேபோய்ச்சென்று,

(சேருவரே அந்தாமந்தான்) அநந்தரம் (௩) "ఆదిత్యాచ్చన్ద్రమసమ్ - చన్ద్రమసోవిద్యుతమ్, సవరుణలోకమ్, ఇన్ద్రలోకమ్, సప్రజాపతిలోకమ్, సఆగచ్ఛతివిరజానదీమ్, తంపఞ్చశతాన్యప్సరసాం ప్రతిధావన్తి, తం బ్రహ్మాలఙ్కారేణాలఙ్కుర్వన్తి - ஆதித்யாச்சந்த்ரமஸம், சந்த்ரமஸோ வித்யுதம், ஸவருணலோகம், ஸ இந்த்ரலோகம், ஸப்ரஜாபதி லோகம், ஸஆகச்சதிவிரஜாம்நதீம், தம்பஞ்சஶதாந்யப்ஸரஸாம் ப்ரதிதாவந்தி, தம்ப்ரஹ்மாலங்காரேண" என்கிறபடியே அம்ருதாத்மகனான சந்த்ரனையும், ஆதிவாஹிககோடியிலே பரிகணிதனான அமாநவனையும், ஸர்வாப்யாயகனான வருணனையும், த்ரைலோக்யபாலகனான இந்த்ரனையும், முக்தராய்ப்போருமவர்களை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் மிகவும் ஶ்லாகிக்கக்கடவனான ப்ரஜாபதி

(௧) (௨) சாந்தோ-௪-௧௫-௫. (௩) (௪) சிறியதிருமடல்.

யையும் சென்றுகிட்டி, அவர்கள் ஸத்கரிக்கும் ஸத்காரம் முன்னாக அவ்வோலோகங்களையும் கடந்து,

ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துக ஸ்தாநீயமான அண்டத்தையும் ஒன்றுக்கொன்று பத்துமடங்கான ஆவரணஸப்தகத்தையும், * முடிவில் பெரும்பாழானமூலப்ரக்ருதியையும்கடந்து முன்பு ஸம்ஸாரியானநாளில் தான்பட்ட விழுவெல்லாம்தீர மிகவும் ஸஹோத்தரமான மார்க்கத்தாலே தனக்குஉபாயமான * பாரளந்தபாதப் போதுபோலே கடுநடையிட்டுப்போய் அம்ருதவாஹிநியான விரஜையிலேகுடைந்து நீராடி, * வன்சேற்றள்ளலையும் வாஸநாரேணுவையும் விரஜாஸ்நாநத்தாலே கழியப்பெற்று,

அவ்விரஜைக்கரையிலே ஶங்கசக்ரகதாதரனைக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற அமாநவகரஸ்பர்ஶம் முன்னாக, லாவண்ய ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணாகரமாய், ஶுத்தஸத்வமயமாய் பகவதநுபவைகபரிகரமாய், * ஒளிக்கொண்ட சோதியான விக்ரஹத்தையும் ஸ்வஸ்வரூபா விர்ப்பாவத்தையும்பெற்று, பகவதாநுகூல்யைக போக(𑌭𑍋𑌗)ரான நித்யஸித்தராலே நெருங்கி, அவர்களாலும் அளவிடவொண்ணாத அளவையும் ஐஶ்வர்யத்தையும் ஸ்வபாவத்தையுமுடைத்தான திவ்யதேஶத்தைக் கண்களாரளவும் நின்றுகண்டு, கைகள்கூப்பித்தொழுது,

அமாநவபரிஸரத்தில் ஶங்ககாஹளபேரிம்ருதங்கங்களினுடைய முழக்கத்தைக்கேட்டு, ஓடுவார்விழுவார் போற்றுவார் புகழுவார் பூமழைபொழிவார் பாவாடைவிரிப்பார் பாதங்கள் கழுவவாராய்க்கொண்டு எதிரே திரள்திரளாகப்புறப்பட்டுவருகிற நித்யமுக்தருடைய ஆநந்தகோலாஹலத்தை அநுபவித்துக்கொண்டுபோய், அவர்கள் எதிர்கொண்டு அலங்கரித்து ஸத்கரிக்கைமுன்னாக,(க)𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌮𑌭𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯தே-ஸப்ரஹ்மலோகமபி ஸம்பத்யதே" என்றும், (உ)"அந்தாமம்" என்றும், (ங)"பொன்னுலகு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸ்ப்ருஹணீயமாய், தன்னுடைய வரவாலே புதுக்கணித்து மிகவுமழகியதாய்க்கொண்டு ஶ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு போக(𑌭𑍋𑌗) ஸ்தாநமாயும், அவனுடைய செங்கோலாலே ஏகாதபத்ரமாய்

(க) சாந்தோ- (உ) தி-வாய்-உ-டு-ந. (ங) தி-வாய்-ங-அ-கo.

நடத்தக்கடவதாயும் அவன் திருவடிகளிலே அபேக்ஷை பேக்ஷ வ்ருத்திகளிலும் அந்விதமாகைக்கு ஏகாந்தமாயிருந்துள்ள * ஏர்கொள்வைகுந்தமாநகரத்தைச்சென்று கிட்டி, (க) "சூழிபட்டோடும்சுடர்ச்சோதி வெள்ளத்தின்புறத்திருந்து" என்கிறபடியே, * அம்ருதஸாகராந்தர்நிமக்ந ஸர்வாவயவனுய்க்கொண்டு யாவத்காலமுமிருப்பன்.

(சேருவரோ) இவ்வர்த்தத்தில் அஸிர்ப்புப்பண்ண வேண்டுவதில்லை. இது ஸாரமென்கிறார். (உ) "நஸம்ஸாரோ – நஸம்ஸயோஸ்தி" என்றதிறே. (அந்தாமந்தான்) லீலாவிபூதியிலுங்காட்டில் நித்யவிபூதிக்குண்டான ப்ராதாந்யமிருக்கிறபடி.

ஆக, இப்பாட்டாலே, சரமப்ரகரணத்தில் "ஆசார்யஸம்பந்தம் மோக்ஷத்துக்கே ஹேதுவாயிருக்கும்" இத்யாதிகளாற் சொல்லுகிற அர்த்தவிசேஷங்களை ப்ரதிபாதித்தருளினாராய்த்து. (எ)

நிகமம்;—ஆக இப்ப்ரபந்தத்தால் - அர்த்தபஞ்சகோபதேஷ்டாவே ஆசார்யனென்னுமிடத்தையும். அவனிடத்திலே ப்ரேமமற்றிருப்பார் ஸ்வாத்மகா(ஸா)தகரென்னுமிடத்தையும், அவர்கள் ஜ்ஞாநவிஶேஷயுக்தரேயாகிலும் நித்யஸம்ஸாரிகளாய்ப்போருவரென்னுமிடத்தையும், அதுக்கு க்ருதக்ந(ஷ்டு)ரான விவர்கள் அதிக்ரூரரென்னுமிடத்தையும், ஸ்வோத்கர்ஷத்தைத் தேடுகை ஆசார்யனுக்கு அழுக்கென்னுமிடத்தையும், இவ்வழுக்குக்கடியான தோஷத்தைப் பெரியபெருமாள்தாமே தமக்குப்போக்கியருள வேணுமென்னுமிடத்தையும், ஆசார்யன்பக்கல் ப்ரேமயுக்தனானவன் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்திலே சென்று முக்தைஶ்வர்யத்தைப்பெற்றுக் கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்திலே மூர்த்தாபிஷிக்தனாய்க்கொண்டு யாவதாதமபா(வ)வியாக விருப்பனென்னுமிடத்தையும் அருளிச்செய்து நின்றாராய்த்து. *

விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை யருளிச்செய்த ஸப்தகாதைக்கு
பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்

முற்றிற்று.

விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

(க) தி-வாய்-அ-கஉ-இ. (உ)

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸப்தகாதை பதவுரை.

---:o:---

க-பாட்டு - அம்பொன்.

அம்	அழகியதாய்
பொன்	பாவநமான
அரங்கர்க்கும்	திருவரங்கத்தைக் கோயிலாகவுடைய பெரிய பெருமாளுக்கும்,
ஆவிக்கும்	பத்தமுக்த நித்யரூபேண மூன்று வகைப்பட்ட ஆத்மவஸ்துவுக்கு முண்டான
அந்தரங்கசம்பந்தம்	அநந்யார்ஹசேஷத்வமாகிற நெருங்கிய ஸம்பந்தத்தையும்
காட்டி	வெளியிட்டுக்கொடுத்து,
தடைகாட்டி	ப்ராப்யத்வ ப்ராபகத்வ பரத்வ அநந்யார்ஹ சேஷத்வாதிப்ரதிபத்திகளுக்கு விரோதியாயுள்ளவைகளையும் வெளியிட்டுக்கொடுத்து,
உம்பர்திவமென்னும்	நித்யஸூரிகளுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமான பரமபதத்தில் நித்யகைங்கர்யம் செய்கையாகிற
வாழ்வுக்கு	வாழ்ச்சிக்கு
சேர்ந்த	ஸத்ருசமாயிருந்துள்ள
நெறி	உபாயமான ப்ரபத்தியையும்
காட்டுமவனன்றோ	திருமந்த்ரோபதேச முகேந வெளியிட்டுக்கொடுக்குமவனன்றோ
ஆசாரியன்	ஸதாசார்யனாகிறான். (க)

உ-ம் பாட்டு, அஞ்சுபொருள்.

அஞ்சுபொருளும் ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூப உபாயஸ்வரூப விரோதிஸ்வரூபங்களாகிற அர்த்த பஞ்சகத்தையும்

அளித்தவன் பால் பரமக்ருபையாலே உபதேஶித்தருளின ஆசார்யன் பக்கல்

அன்பிலார்	ப்ரேமமில்லாதிருக்குமவர்கள்
நஞ்சில்	விஷத்திலும் காட்டில்
மிகக்கொடியர்	மிகவும் க்ரூரராயிருப்பர்கள்;

(இவ்வர்த்தத்தை எல்லாருமறியும்படி)

நாம்	பிள்ளைலோகாசார்யரருளிச்செய்தவர்த்தத்தில் நிஷ்டரான நாம்
சொன்னோம்	பரமார்த்தமாகச்சொன்னோம், (எங்ஙனே யென்னில்)
நஞ்சுதான்	"விஷமானது (ஸ்பர்ஶமாத்ரத்தாலே)
ஊனை	மாம்ஸப்ரசுரமாய் அநித்யமான ஶரீரத்தை
முடிக்கும்	நஶிப்பிக்கும்;
அது	ஆசார்யவிஷயப்ரேமமில்லாத அஸத்ப்ராயனானவிவன்
உயிரை	ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய் நித்யமான ஆத்மவஸ்துவை
முடிக்கும்	நஶிப்பிக்குமவன்."
என்று இவை	என்கிற இவ்வர்த்தத்தை
ஈன்மிலார்	ஸ்வாசார்ய விஷயப்ரேமமில்லாமை யாகிறதாழ்வில்லாத நம்பூர்வாசார்யர்கள்
சொன்னார்	சொன்னார்கள். (உ)

௩-ம் பாட்டு, பார்த்த.

பார்த்த	ஜ்ஞாநோபதேசமுகத்தாலே கடாக்ஷித்தருளின
குருவினளவில்	ஆசார்யன் பக்கல்
பரிவின்றி	ப்ரேமமில்லாமல், (இருக்குமவன்)
சீர்த்த	ஶ்ரிய:பதியையுள்ளபடி அறிவிக்கவற்றாகையாலே கனத்திருப்பதாய்
மிகு	ஶ்லாக்யமாயிருந்துள்ள
ஞானமெல்லாம்	எல்லாஜ்ஞாநங்களும்
சேர்ந்தாலும்	தன்னிடத்தில் குறைவின்றியிருந்தபோதிலும்,

கார்த்தகடல்	கார்போலே கறுத்துத்தோற்றுகிற கடலாலே சூழப்பட்ட
மண்ணின்மேல்	இந்தபூமியிலேதானே
துன்புற்று	அஸங்க்யாதங்களானதுஃக்கங்களை அநுபவித்து
மங்கும்	நசித்துவிடுவன்; (நசித்தபிறகும்).
கீழாம்	து:க்கமே யாத்ரையாயிருக்கையாலே மிகவும் தண்ணிதான
நரகு	நரகத்தை
தேங்காமல்	இடைவிடாமல்
நண்ணும்	கிட்டி துஃக்காநுபவம் பண்ணியிருப்பன்; (௫)

௬-ம் பாட்டு, தன்னை.

ஒரு	வாசகங்களில் தனக்கவ்வருகில்லாதபடி அத்வி தீயமான
மந்திரத்தின்	பெரிய திருமந்த்ரத்தில்
தன்னை	மகாரத்தால் பகவச்சேஷத்வாஶ்ரயமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டதானும்,
இறையை	அகாரத்தால் தனக்குவகுத்த ஶேஷியாகச்சொல்லப்பட்ட எம்பெருமானும்,
தடையை	ஷஷ்ட்யந்தமகாரத்தால் சொல்லப்பட்ட விரோதிவர்க்கமும்,
சரணெறியை	ஸகண்டநம:பதத்தால் நிரபாயோபாயமாகச் சொல்லப்பட்ட ஶரணாகதியும்
மன்னு	யாவதாத்மபாவியான
பெருவாழ்வை	ஸவிபக்திக நாராயணபதத்தாலே சொல்லப்பட்ட கைங்கர்யமாகிற மஹாபுருஷார்த்தமும்,
அஞ்சினும்	ஆகிய இவ்வர்த்தபஞ்சக ஸ்வரூபத்திலும்
கேடு	பொல்லாங்கான அஜ்ஞாந ஸம்ஶய விபர்யயங்களானவை
ஓட	வாஸனையோடே போம்படி
இன்னருளால்	இத்தலையிலொன்றுமபேக்ஷியாத பரமக்ருபையாலே

அளித்தவன்பால்	ஜ்ஞாநோபதேசம்பண்ணியருளின ஆசார்யன் பக்கல்
அன்பிலார்	ப்ரேமமில்லாதவர்களை
கஞ்சிலும்	விஷத்திலுங்காட்டில்
கேடு என்று	அதிக்ரூரரென்று
நான்	பிள்ளைலோகாசார்யருடைய விஷயீகாரத்தைப் பெற்ற நான்
இருப்பன்	ப்ரதிபத்தி பண்ணியிருப்பன். (ச)

ரு-ம் பாட்டு, என்பக்கல்.

என்பக்கல்	என்னிடத்தில்
இன்னார்	"இன்னாரின்னார்
ஓதினார்	அர்த்தவிசேஷங்களை அதிகரித்தார்களாகை யாலே ஶிஷ்யர்கள்"
எனும்	என்கிற
இயல்வும்	துஸ்ஸ்வபாவமும்,
என்பக்கல்	என்னிடத்தில்
நன்மை	"ஆசார்யத்வமாகிற நன்மையிரா நின்றது"
எனுமியல்வும்	என்கிற துஸ்ஸ்வபாவமும்,
மன்பக்கல்	ஸர்வஸ்வாமியான எம்பெருமான்பக்கலிலே
சேவிப்பார்க்கு	ஸ்நேஹபூர்வமாக நித்யஸேவை பண்ணுமவர்களுக்கு
அன்புடையோர்	பரமஸ்நேஹிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிடத்தில்
சங்மநிரூபணமும்	ஜாதிநிரூபணம் பண்ணுகையும், (ஆகிய இம்மூன்றும்)
ஆவிக்கு	ஜ்ஞாநாநந்தமயமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு
நேரே	ஒருத்வாரமின்றியே நேர்கொடுநேர்
அழுக்கு	ஸ்வரூபத்தை நஶிப்பிக்குமதாயிருக்கும். (ரு)

சா-ம் பாட்டு, அழுக்கென்று.

அம்	அழகியதாயும்
பேரன்	ஸ்ப்ருஹணீயமுமான

அரங்கா	திருவரங்கப்பெருநகரிலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனே
இவை	கீழ்ச்சொன்னவை யடங்கலும்
	(ஆ த் ம வ ஸ் து வு க் கு)
அழுக்கென்று	அவத்யகரமென்பதை
அறிந்தேன்	விஶதமாகவறிந்தேன், (ஆகையாலே)
பழிப்பிலா	கீழ்ச்சொன்ன குற்றங்க ளொன்றுமில்லாதவராய்
என் ஆரியர்க்காக	அறிவிலனான வெனக்கு ஜ்ஞாநோபதேஶம் பண்ணியருளின பிள்ளை லோகாசார்யருக்காகவும்
எம்பெருமானார்க்காக	அவர்க்குப் பரமஶேஷியான எம்பெருமானார்க்காகவும்
உன்	தேவரீருடைய
ஆர் அருட்காக	கரைபுரண்டிருக்கிற க்ருபாகுணத்துக்காகவும்
உற்று	(அடியேனை) அங்கீகரித்தருளி,
உள்ளில்	ஜ்ஞாநப்ரஸரணத்வாரமான மநஸ்ஸைப்பற்றிக்கிடக்கிற
வினையை	பாபஸமூஹத்தை
ஒழித்தருளாய்	வாஸநையோடே போக்கியருளவேணும். (சு)

எ-ம் பாட்டு, தீங்கேதுமில்லா.

தீங்கு ஏதுமில்லா	தன் ஆசார்யன்பக்கல் ப்ரேமமற்றிருக்கை மூதலான பொல்லாங்கொன்று மின்றிக்கேயிருக்கிற
தேசிகன்தன்	ஸ்வாசார்யனுடைய
சிந்தைக்கு	திருவுள்ளத்துக்கு
பாங்காக	அநுகூலமாம்படி
நேரே	நேர்கொடுநேர் (நிஞ்சித்கரித்துக்கொண்டு)
பரிவுடையோர்	அவன்பக்கல் ப்ரேமமுடையவர்கள்,
ஓங்காரம்	ப்ரணவமாகிற
தேரின்மேல்	ரதத்தில்

வழி — வழிக்கொண்டு
செழுங்கதிரினூடு — ஸூர்யமண்டல மத்யமார்க்கமாக,
போய் — அர்ச்சிராதிகதியாலே போய்
அந்தாமம் — அழகியதான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை
சேருவர் — கிட்டி நித்யகைங்கர்யம் பண்ணப்பெறுவர். (௭)

ஸப்தகாதை பதவுரை

முற்றிற்று.

ஸப்தகாதை சுத்தாசுத்தம்.

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
௨	௩0	மூகமாகவும்	முக்யமாகவும்
௩	க௨	மொழியும்	மௌளியும்
௬	கக	ப்ரதிபாதிக்கிறது	ப்ரதிபாதிக்கும் இது
,,	௨௪	அடைவே உட்கொண்டு	அடைவே உட்கொண்டு நடக்கையாலே காயத்ர் யக்ஷரங்களை உட்கொண்டு
கக	௨௯	సర్వంహిప్రాణినాంప్రతమ్	సర్వంహిప్రాణినావృతమ్
க௩	க௩	ஸ்வவிரோத்யதைஅஸஹ	ஸ்வவிரோத்யுதய ஸஹமானையாலே
க௬	௨க	விஶேஷைக்யத்தாலே	விஶிஷ்டைக்யத்தாலே
க௮	௯	அரக்ஷ்ய	அரக்ஷக
௨க	௬	விஹிதமாய்த்தல்ல	விஹிதமாய், తలబ్ధ్వాది
௨௬	௨0	ஓருக்திகளாலே	பரோக்திகளாலே
௨௭	க௯	மீளும்படியான	மீளும்படி கடுந்தரையான
௨௯	௨க	பயம்	அசிர்ப்பு
௩க	௫	பின்னையும்இவையோடே	பின்னையும் விளையாடி

முற்றிற்று.